

Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guida per l'utilizzo

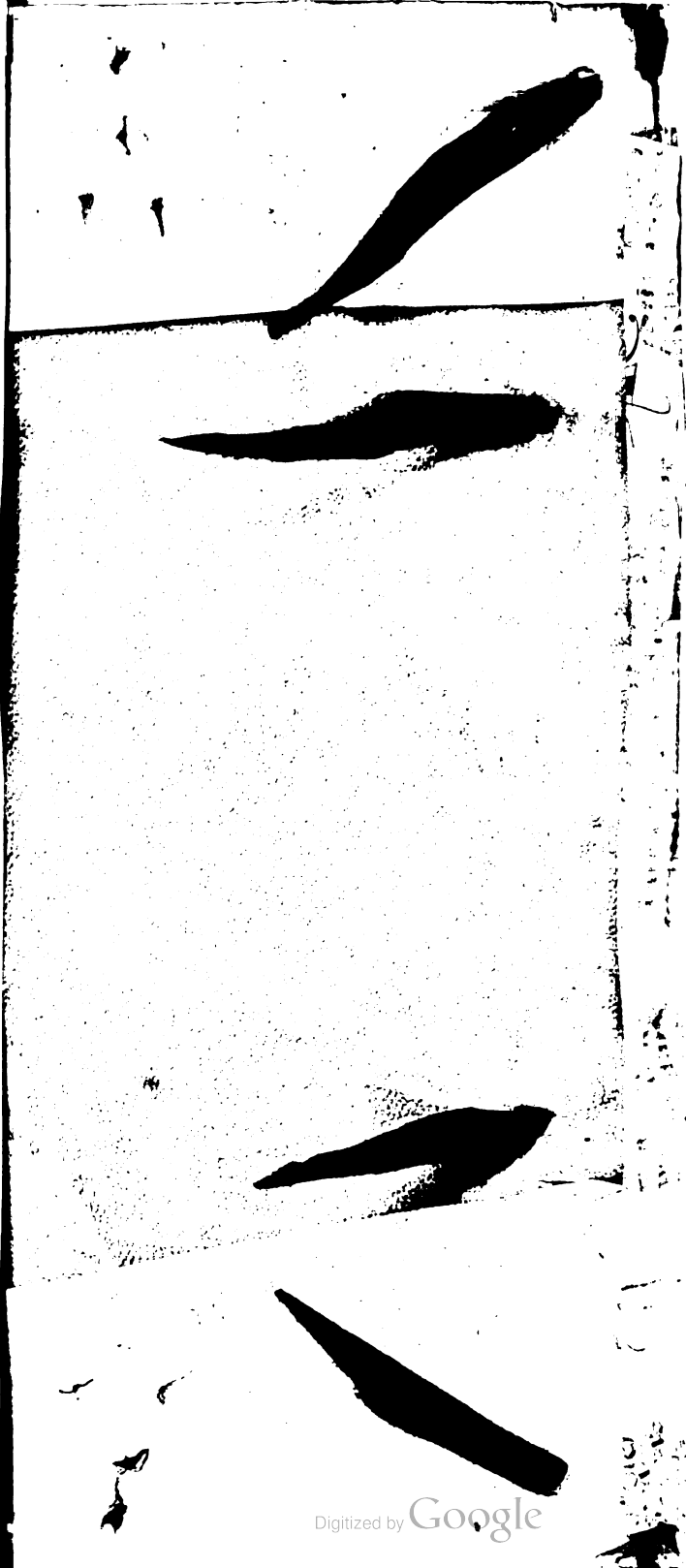
Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertarti di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da <http://books.google.com>

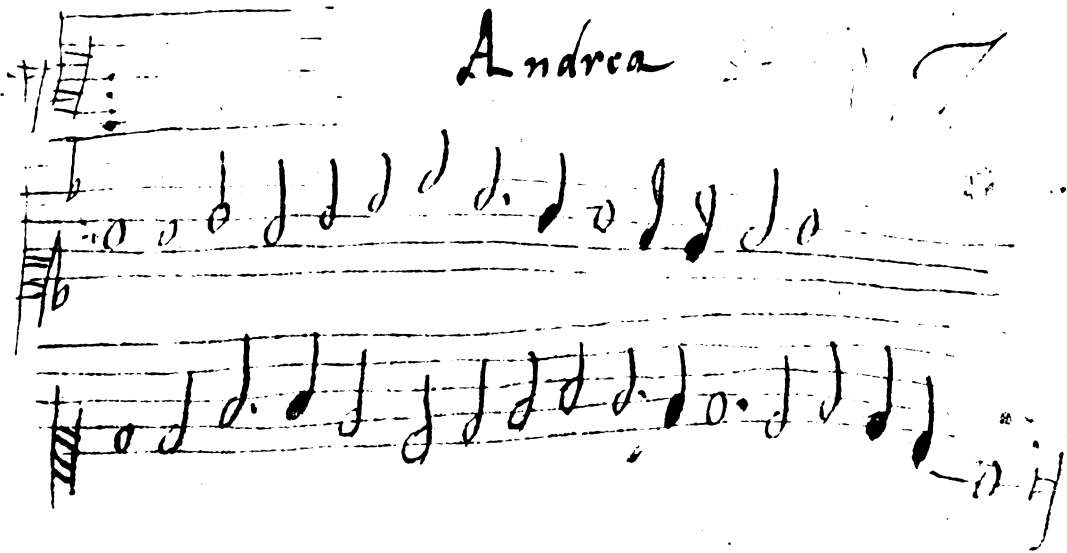

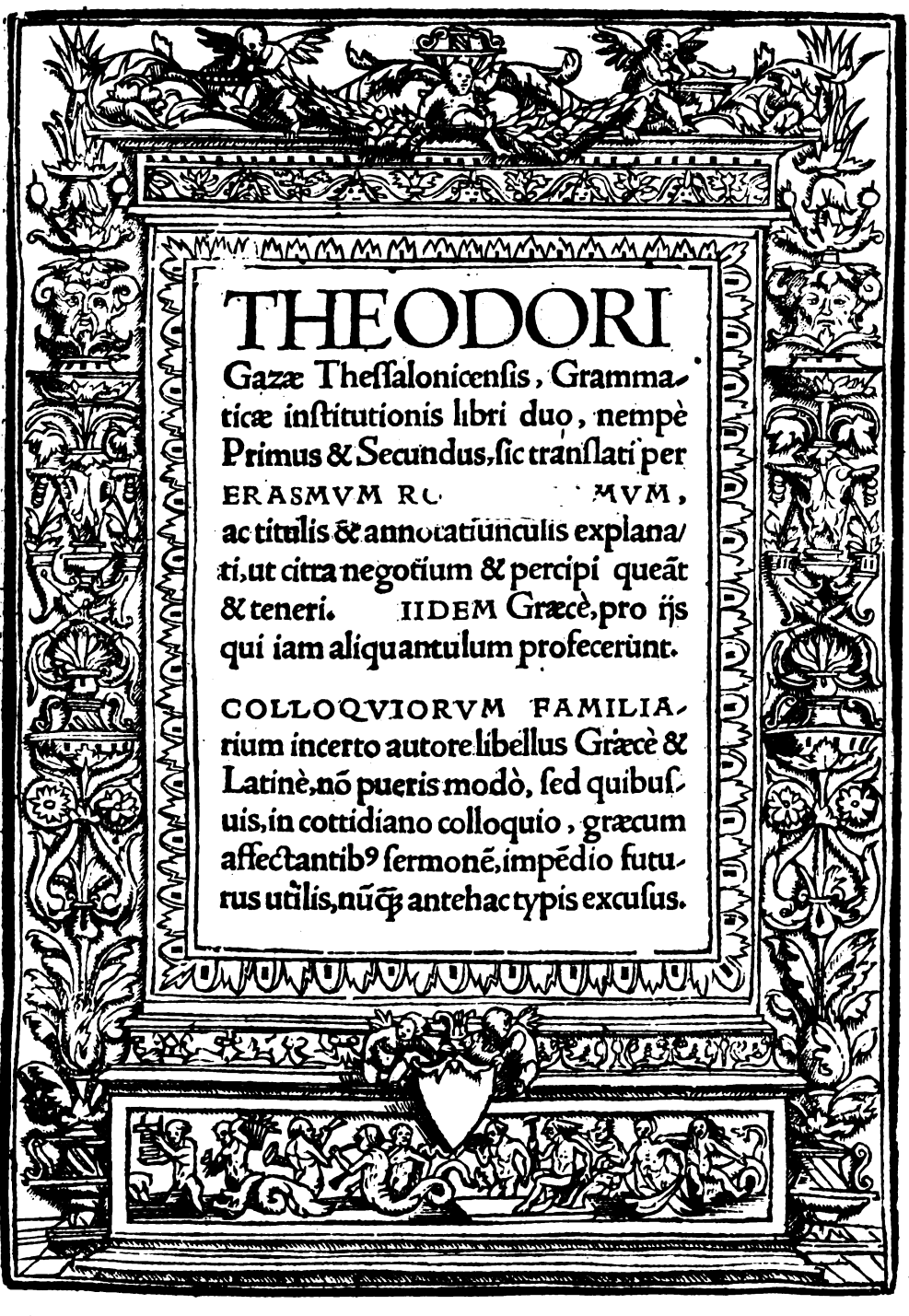
15. 7. 22. nobre 1537.

Dominico da Tolentino nro Maestra Venete
à Star in Casa nra adij *ff*

Andrea

THEODORI

Gazæ Theſſalonicenſis, Gramma-
ticæ institutionis libri duo, nempe
Primus & Secundus, ſic tranſlati per
ERASMV M R. M V M,
ac titulis & annotatiunculis explana-
ti, ut citra negotium & percipi queât
& teneri. IIDEM Græcè, pro ijs
qui iam aliquantulum profecerunt.

COLLOQVIORVM FAMILIA-
rium incerto autore libellus Græcè &
Latinè, nō pueris modò, ſed quibus-
uis, in cottidiano colloquio, græcum
affectantib⁹ ſermonē, impēdio futu-
rus utilis, nūcꝑ antehac typis excuſus.

ERASMVVS ROTERODAMVVS
IOANNI CAESARIO
IVLIACENSI,
VTRIVSQVE
LITERATVRÆ
VINDICI S. D.

Abent in omni disciplina Cæsari charissimi /
me præceptiones natura subamarum quid-
dam: Verum hoc molestiæ, comes
pensat utilitas. Proinde ut non pos-
sum non mirari, quorundam fasti-
diosas delitias, qui quilibet leui in-
comodo offensi protinus resiliunt
à literis, tantam utilitatem in omnem
usque vitam allaturis, ita rursus opti-
mo iure indignor sum, qui rei per se
submolestæ, de suo molestiam ad-
dunt. Etenim dum ostentandæ eru-
ditionis suæ studio, in ipso statim
operis limine perplexa quædam
insulciunt,

ERASMI PRAEFATIO AD CAESARIUM.

infulciunt, quæ post erant tradenda, nimirum rudem discipulum odio suo retundunt & alienant, quæ allici inescariq̃ potius oportuit, commoda breuitate, luce, ordine, simplicitate, alijsq̃ id genus illecebris. At unus omnium GAZA uir ubiq̃ sui similis, hoc est, in quauis materia insignis artifex, non minore iudicio, q̃ fide discantis agit negotium, non id statim captans ut ipse doctus appareat, sed ut lectorem doctum reddat. Is primo libro deũ immortalẽ, quo cõpendio, quàm miro ordine, quanta simplicitate grammatices summam complexus est, ceu simulacro quodã nobis deliniato. Nos igitur quo magis etiã quorundã tædio consuleremus, cõmoditatẽ hãc nostra iuimus industria, eũq̃ librũ latinũ fecimus, exẽplis dũtaxat exceptis. Ad hæc titulis distinxim⁹, & annotatiunculis additis nõnihil lucis addidimus, ut iam q̃ minimo negotio percipi possit. Mendas confessas modo sustulimus. Nã qđ ẽ doctissimis uiris, qui cũ THEODORO cõsuetudinẽ egerunt, quiq̃ huic interfuere negotio, olim audire memini: id liber ipse palàm præ se fert, nimirum locos aliquot à sciolis, & in alieno libro impudenter ingeniosis, perperã immutatos esse. Quod genus est illud, quod cõparatiuũ excipit in tertia nominũ dedinatione, qđ præsens & præteritũ imperfectũ tanto uerborũ dispendio per modos omnis repetit: cum in his per omnia cõsentiant passiuia cũ medijs. Quod uerborũ in *mi* desinẽtiũ passiuus addit futurũ ac præteritũ perfectum, cum regula præcedens negarit hæc tẽpora illis esse propria, qđ & aliàs in horũ dedinatione miscet nonnullas uoces primitiuorũ ac deriuatiuorũ. Atq̃ hoc erroris Demetrio imputant Chalcondylo, uiro tum probotũ erudito, sed cuius mediocritas exactum illud ac sublime

A 2 Theodori

ERASMI PRAEFATIO AD CAESARIUM.

THEODORI iudiciū haud quāq̃ assequi potuerit. Gratulor mi Cæsari nostro sæculo, quo uidemus passim repullulascere Græcas literas. Nam ut harum neglectus omnium bonarum disciplinarum, omnium elegantiorū autorum *παιδαγωγία* inuexit, ita spes est futurum, ut his renatis, & illa reflorescant. Illud aliquoties mecum soleo demirari, cum Sarmatae, cum Scotti, & Hiberni Græcas literas iam pridem nec illibenter, nec infelicitè amplectantur, quo fato fiat, ut una Agrippina urbs ut uetustissima ita celeberrima, quam conueniebat in hoc pulcherrimo negotio uel primam occupare laudem, meliores literas adeo grauatim recipiat. Etenim si studia, quibus nunc solenniter utitur, recta sunt, harum accessione nō obliterabuntur illa, sed illustrabuntur. Sin secus, magis etiā optandum, ut pro nothīs syncera, pro friuolīs utilia succedant, & iuxta Diomedis ac Glauci permutationē *τὰ χαλκὰ τῶν χρυσῶν ἀνταμείβονται*. Quis enim sanus recuset, uel bona melioribus, uel mala bonis commutare? Hunc nostrum bidui laborem tibi uisum est dicare, cum haud quāq̃ me fugeret, munusculum hoc longe infra tuam esse dignitatem. Maiora merebatur ista eruditio, ista morum integritas, candorq̃, meliora flagitabat arctissima nostra familiaritas, uerum hæc interim boni cōsulet humanitas tua, dum paratur tuis meritis digniora. Tu mi Cæsari fac pergas de literis, ac sæculo tuo benemereri, & istam quoq̃ laudem Coloniēsi scholæ addere. Vere generoso comiti HERMANO Nouæ aquilæ, aut (si græce mauis) Neaetio, bonarū literarū candidissimo Meccenati, multā ex me salutē dicito. Antuerpiæ. Anno M. D. XVIII. Pridie natalis Ioannis Baptistæ.

GRAMMATICAE INSTITVTIONIS THEODORI
GAZAE LIBER PRIMVS LATINVS FA-
CTVS, AC DISTINCTVS PER
DESYDERIVM ERASMVV
ROTTERODAMVVM.

SVMMA DIVISIO LITERARVM.

Vatuor & uiginti literarū, uocales quidem Vocales &
cōsonātes.
septem. α. ε. η. ι. ο. ω. υ.

Consonantes autē reliquæ septendecim.

Diuisio uocalium.

Vocalium autem longæ quidem. η. ω.

Breues uero ε. υ.

Ancipites autem α. ι. υ.

Compositio uocalium.

Ex quibus diphthongi proprie quidē Diphthon
gi proprie
sex.
ac. af. i. ef. i. u.
αυ. αυ. α. ου. οι. ου.

Improprie uero α. η. φ. η.

Diuisio consonantium.

Consonantium autem. Aliæ quidem semiuocales, ut

β. ξ. τ. λ. μ. ρ. σ. α.

Subdiuisio semiuocalium.

Quarum duplices quidem β. ξ. τ.

Immutabiles autem & liquidæ λ. μ. ρ. σ.

Diphthon
gi impro-
prie qua-
tuor.

Semiuoca-
les octo.

Immutabi-
les qua-
tuor.

A. Aliæ

THEODORI PRIMVS.

Muta no/ Alia uero muta, ut β . γ . δ . α . π . τ . θ . ϕ . χ .
uem.

Tenues.

Ordo. Quorum tenues quidem α . π . τ

π β ϕ
 κ γ χ
 τ δ θ

Aspirata.

Aspirata uero θ . ϕ . χ .

Mediæ.

Mediæ autem β . γ . δ .

Compositio literarum.

Ex dictis autem hisce literis constant syllabæ, unde dictio-
nes, ex quibus oratio.

PARTES ORATIONIS.

ORATIONIS autē partes sunt: Nomē, Verbū, Participiū,
Articulus, Pronomē, Præpositio, Aduerbium, Coniunctio.

De Accentibus.

Toni tres
Spūs duo,
Passiones
tres.

Accentus autē sunt hi: Acutus , Grauis , Circumfle-
xus ~ Aspiratus . Tenuis . Apostrophus . Hy-
phen ~ Diastole ,

DE ARTICVLO.

Articulus, alius quidē præpositiuus, ut δ , id est,
hic. Alius uero postpositiuus, ut θ , id est, qui.

Accidentia articulo.

Ac rursus, alius masculinus, ut δ . alius uero fœmininus, ut η .
alius uero neuter, ut τ .

Habet

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Habet autem & numerum, & casum accidentia.

Numerum quidem singularem, dualem, pluralem.

Casum autem, rectum, genitium, dativum, accusativum.

Numerus
triplex.
Casus qua-
tuor.

DECLINATIO PRAEPOSITIVI.

Porro declinatio praepositivi quidem articuli sic habet.

Numero singulari, genere masculino.

Rectus δ. genitivus τῷ. dativus τῷ. accusativus τὸν.

Duales.

Rectus & accusativus τὰ. genitivus & dativus τοῖν.

Plurales.

Rectus ἡ. genitivus τῶν. dativus τοῖς. accusativus τούτοις.

FOEMININI singulares.

Rectus ἡ. genitivus τῆς. dativus τῇ. accusativus τήν.

Duales.

Rectus & accusativus τὰ. genitivus & dativus ταῖν.

Plurales.

Rectus αἱ. genitivus τῶν. dativus ταῖς. accusativus τὰς.

NEVTRI singulares.

Rectus τὸ. genitivus τοῦ. dativus τῷ. accusativus τὸ.

Duales.

Rectus & accusativus τὰ. genitivus & dativus τοῖν.

Plurales.

Rectus τὰ. genitivus τῶν. dativus τοῖς. accusativus τὰ.

De 3

Articuli
masculini
& neutri,
declinant
iuxta ter-
tiam nomi-
num decli-
nationem,
Foeminini
iuxta secū-
dam.

THEODORI PRIMVS

De loco uocatiui.

Cæterum uocandi casum nullus habet articulus.

Siquidem ꝑ non est articulus, sed aduerbium uocandi.

DECLINATIO POSTPOSITIVI.

In his mu-
tatur ꝑ in
aspiratio-
nem, & fi-
unt duo
accentus.

Postpositiui uero declinatio sic habet.

MA scilicet singulares.

Rectus ꝑ. genitiuus ꝑ. datiuus ꝑ. accusatiuus ꝑ.

Duales.

Rectus & accusatiuus ꝑ. genitiuus & datiuus ꝑ.

Plurales.

Rectus ꝑ. genitiuus ꝑ. datiuus ꝑ. accusatiuus ꝑ.

FOEminini singulares.

Rectus ꝑ. genitiuus ꝑ. datiuus ꝑ. accusatiuus ꝑ.

Duales.

Rectus & accusatiuus ꝑ. genitiuus & datiuus ꝑ.

Plurales.

Rectus ꝑ. genitiuus ꝑ. datiuus ꝑ. accusatiuus ꝑ.

NEV tri singulares.

Rectus ꝑ. genitiuus ꝑ. datiuus ꝑ. accusatiuus ꝑ.

Duales.

Rectus & accusatiuus ꝑ. genitiuus & datiuus ꝑ.

Plurales.

Rectus & genitiuus ꝑ. datiuus ꝑ. accusatiuus ꝑ.

De nomine

ERASMO ROT. INTERPRETE.

DE NOMINE.

Omen autē, aliud quidē propriū, ut Socrates. Nominis
diuisio.

Aliud uero appellatiuū, ut homo. Aliud autē

adiectiuū, ut bonus. Aliud rursus relatiuū, ut

ῥῆς, i. qualis. Aliud autem interrogatiuū, ut ποῖος, i. qualis.

Aliud autem numerale, ut ἓς unus. δύο duo. τρεῖς tres. Cete-

rum accidentia habet hæc. genus, speciem, figuram. nume-
rum. casum. personam.

Genus quidem masculinum, ut λόγος sermo. Fœmininum,

ut ἡπιστήμη scientia. Neutrum, ut ἡγαθόν bonum.

Speciem uero primitiuam, ut πᾶς omnis. Deriuatiuam, ut

οἰον Theon

Figuram autem, simplicem, ut ἵππος, i. equus.

Compositam, ut ἐπιπικρος, i. studiosus equorum.

Numerum uero singularem, ut θεός, i. deus.

Dualē, ut δύο, i. duo dī. Pluralem, ut θεοί, i. plures dī.

Casum autem, rectum. genitiuum. datiuum. accusatiuum.

uocatiuum.

Personas autem, tertiam, ut σωκράτης, hic Socrates.

secundam, ut σῶκράτης, i. o Socrates.

DIVISIO DECLINATIONVM.

Declinatur autē aut paribus syllabis, ut αἰνείας ἡνείων Aeneas

Aeneæ. Aut imparibus syllabis, ut ἄιας ἄϊας Ajax aiadis.

B Ac paribus

ἡγῶν i. sermo

Genera
nominis

ἡπιστήμη i. scientia

Species

πᾶς i. omnis

Figura, ἵππος, i.

ἑπικρὸς i. studiosus

Numeri, θεός i. deus

θεοί i. plures dī

Casus,

Personæ,

σωκράτης i. Socrates

THEODORI PRIMVS.

Aparibus quidem syllabis quadrifariam. Imparibus autem syllabis unico modo. Vnde & declinatio nominis, alia quidem uocetur prima, alia secunda, alia tertia, alia quarta. Porro quinta imparium est syllabarum.

PRIMA NOMINVM DECLINATIO.

Prima igitur, quæ est nominū in *α* aut *η* desinentiū masculinorū, quorū genitiuus desinit in *ον*, datiuus in *α* uel *η*, accusatiuus in *μ* cū uocali recti.

Exemplum nominum in *α*.

singularia Rectus ὁ αἰνείας, genitiuus τοῦ αἰνείου, datiuus τῷ αἰνείᾳ, accusatiuus τὸν αἰνείαν, uocatiuus ὦ αἰνεία.

dualia Rectus & accusatiuus τῶ αἰνείᾳ, genitiuus & datiuus τοῖσιν αἰνείᾳ, uocatiuus ὦ αἰνείᾳ.

pluralia Rectus οἱ αἰνείαι, genitiuus τῶν αἰνεῶν, datiuus τοῖς αἰνείαις, accusatiuus τοὺς αἰνείας, uocatiuus ὦ αἰνείαι.

Exemplum nominum in *η*.

singularia ὁ χεῦς, τοῦ χεῦσος, τῷ χεῦσῃ, τὸν χεῦσιν, ὦ χεῦσῃ.

dualia τῶ χεῦσῃ, τοῖσιν χεῦσαι, ὦ χεῦσῃ.

pluralia οἱ χεῦσαι, τῶν χευσῶν τοῖς χεῦσαις, τοὺς χεῦσας, ὦ χεῦσαι.

SECUNDA NOMINVM DECLINATIO.

Secunda uero, quæ est nominum in *α* uel *η* desinentiū fœmininorū, quorū genitiu⁹ in *α* uel in *η* desinit datiuus in *ε* uel in *η*, accusatiuus in *μ* cum uocali recti.

Exemplum

ERASMO ROT. INTERPRETE.
Exemplum nominis in α purum.

■ μαῖα. τῆς μαίας. τῇ μαίᾳ. πλὴν μαίαν. ὧ μαῖα.

τὰ μαῖα. ταῖρ μαίαν. ὧ μαῖα.

Δι μαῖαι. ἧν μαίῳρ. ταῖς μαίαις. τὰς μαίας. ὧ μαῖαι.

Maia.
singularia
dualia

pluralia

Exemplum nominis in α non purum.

■ μούσα. τῆς μούσης. τῇ μούσῃ. πλὴν μύσαν. ὧ μούσα.

τὰ μούσα. ταῖρ μύσαν. ὧ μούσα.

Δι μύσαι. ἧν μύσῳρ. ταῖς μούσαις. τὰς μούσας. ὧ μούσαι.

singularia

dualia

pluralia

Exemplum nominum in η.

■ τιμή. τῆς τιμῆς. τῇ τιμῇ. πλὴν τιμήν. ὧ τιμή.

τὰ τιμά. ταῖρ τιμῶν. ὧ τιμά.

Δι τιμαί. ἧν τιμῶρ. ταῖς τιμαῖς. τὰς τιμάς. ὧ τιμαί.

Honor
singularia
dualia

pluralia

Annotatiuncula.

Sciendum est, quod sola nomina, in α purum, aut in ςα, aut in δα, aut in θα desinentia, idē finale α seruant in dedinatione, ut μαῖα μαίας μαία.

ἡμέρα ἡμέρας ἡμέρα. λῆδα λήδας λήδα.

κισαῖθα κισαῖθας κισαῖθα.

Maia
dies leda

capella

TERTIA NOMINVM DECLINATIO.

Tertia uero, quæ est nominū in ος desinentiū masculinorū simul ac fœmininorū, & in ον neutrorū, exceptis comparatiuis, quorū genitiuus in ου desinit. Datiuus in φ. Accusatiuus in ρ cum uocali recti.

B 2 Exemplum

THEODORI PRIMVS

Exemplum in $\alpha\varsigma$ masculinorum.

Deus. ο θεός. τοῦ θεοῦ. τοῦ θεοῦ. τὸν θεόν. ὃν θεόν.

singularia

dualia τὼ θεοί. τοῖν θεοῖν. ὧν θεοί.

pluralia οἱ θεοί. τῶν θεῶν. τοῖς θεοῖς. τοὺς θεούς. ὧν θεοί.

Exemplum in $\alpha\varsigma$ foemininorum.

Via.

singularia ἡ θεός. τῆς θεῖς. τῇ θεῖ. τὴν θεόν. ὃν θεόν.

dualia

ταὶ θεαί. ταῖν θεαιν. ὧν θεαί.

pluralia αἱ θεοί. τῶν θεῶν. ταῖς θεοῖς. τὰς θεάς. ὧν θεοί.

Exemplum in $\alpha\mu$ neutrorum

Pulchrum τὸ καλόν. τοῦ καλοῦ. τοῦ καλοῦ. τὸν καλόν. ὃν καλόν.

singularia

dualia τὼ καλὰ. τοῖν καλοῖν. ὧν καλὰ.

pluralia τὰ καλὰ. τῶν καλῶν. τοῖς καλοῖς. τὰς καλὰς. ὧν καλὰ.

QVARTA NOMINVM DECLINATIO ATTICA.

ωε ὁ· ἡ
ωμ τὸ
hæcquāvis
diphthong
gū tertiz
mutat in ω

Varta declinatio, quæ est nominū in $\alpha\varsigma$ definiti-
tium, masculinorū ac foemininorum, & neutro-
rum in $\alpha\mu$. quorum genitiuus definit in ω . dati-

uus in φ . accusatiuus in μ . cum uocali recti.

Exemplum in $\alpha\varsigma$ masculinorum.

Meneleus ο μενέλεω. τοῦ μενέλεω. τοῦ μενέλεω. τὸν μενέλεω. ὃν μενέλεω.

singularia

dualia τὼ μενέλεω. τοῖν μενέλεω. ὧν μενέλεω.

pluralia οἱ μενέλεω. τῶν μενέλεω. τοῖς μενέλεω. τοὺς μενέλεω. ὧν μενέλεω.

Exemplum in $\alpha\varsigma$ foemininorum.

Area

singularia ἡ ἄλω. τῆς ἄλω. τῇ ἄλω. τὴν ἄλω. ὃν ἄλω.

τὰ ἄλω.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

τὰ ἄλω. ταῖς ἄλφ. ᾧ ἄλω.

dualia
pluralia

αἱ ἄλπ. τῶν. λῶν. ταῖς ἄλφ. τὰς ἄλφ. ᾧ ἄλφ.

Exemplum in ων neutrorum.

τὸ ἔνγω. τοῦ ἔνγω. ᾧ ἔνγω. τὸ ἔνγω. ᾧ ἔνγω.

Fertile
singularia
dualia
pluralia

τὸ ἔνγω. τοῖς ἔνγω. ᾧ ἔνγω.

τὰ ἔνγω. τῶν ἔνγω. τοῖς ἔνγω. τὰ ἔνγω. ᾧ ἔνγω.

DE QVINTA NOMINVM DECLINATIONE.

Vinta dedinatio, quæ est nominū masculinorū
simul & foemininorū, ac neutrorū, quorum ge/
nitiuus desinit in ος. datiuus in ι. accusatiuus in ε.

præter neutra.

Exemplum masculinorum.

ο ἄιας. τοῦ ἄιας. ᾧ ἄιας. τὸ ἄιας. ᾧ ἄιας.

Aiax
singularia
dualia

τὸ ἄιας. τοῖς ἄιας. ᾧ ἄιας.

οἱ ἄιας. τῶν ἄιας. τοῖς ἄιας. τοῖς ἄιας. ᾧ ἄιας.

pluralia

Exemplum foemininorum.

η τρυγὼν. τῆς τρυγόνος. τῇ τρυγόνι. τῶν τρυγόνων. ᾧ τρυγὼν.

Turtur
singularia
dualia

τὰ τρυγόνων. ταῖς τρυγόνων. ᾧ τρυγόνων.

αἱ τρυγόνες. τῶν τρυγόνων. ταῖς τρυγόνων. τὰς τρυγόνων. ᾧ τρυγόνων.

pluralia

Exemplum neutrorum.

τὸ βῆμα. τοῦ βήματος. ᾧ βῆμα. τὸ βῆμα. ᾧ βῆμα.

Tribunal
singularia
dualia
pluralia

τὸ βῆμα. τοῖς βήμασι. ᾧ βῆμα.

τὰ βήματα. τῶν βήματων. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ᾧ βήματα.

B ; De nominibus

THEODORI PRIMVS

DE NOMINIBVS CONTRACTIS.

QVINTAE autē huiusce declinationis sunt & illa quæ contractionem patiuntur. alia quidem magis. alia uero minus.

καλυπαθῆ
ἐλιγοπαθῆ Quapropter, etiam altera quidem Multipassia, altera uero Paucipassia uocentur.

Multipassiorum formæ tres.

Sint autem & multipassiorum. alia quidem appellata κ. ε. ς

Quod genus sunt hæc.

Prima forma. Δημοθένης, τὸ ἀληθές, τὸ τέχνη. Demosthenes. uerum. murus.

Secunda Alia uero ι, ut ὄφις, σίννηπι. serpens. sinapi.

Tertia. Alia uero α, ut κρέας. caro.

Paucipassiorum formæ quin quæ.

Prima Porro paucipassiorū, alia quidē uocentur ον, ut βασιλεύς. rex

Secunda Alia uero ου, ut βοῦς, id est bos.

Tertia. Alia uero ω, ut λατὼ, αἰδῶς. latona, pudor.

Quarta Alia uero primum υ, ut ἡδύς, ἄστυ. iucundus, ciuitas.

Quinta Alia uero secundum υ, ut βότρυς. botrus.

Regulæ aliquot.

Cæterum quibus modis & in quibus casibus horum singula transmutentur, consideretur in his, si prius illud acceperimus, Omniū neutrorū, & omnium dualium eundem esse rectum & accusatiuum & uocatiuum. Et omniū pluralium eundem esse rectum & uocatiuum.

Prima

ERASMO ROT. INTERPRETE

PRIMA FORMA CONTRACTORVM.

Contractiones nominum η.ε.ο.ι.

so cōtrahit̃ in ου. εἴ in α. εα in η. uel in α. εε in η uel in α. εοι in ὀϊ.

εω in ὦ, ut τῶ δῆμοδιένεος δῆμοδιένους. ὦ δῆμοδιένε δῆμοδιένε. ῶ singularia

δῆμοδιένεα δῆμοδιένη. τὰ δῆμοδιένεε δῆμοδιένη. τοῖ dualia

δῆμοδιένεοιρ δῆμοδιένεοῖρ. οἱ δῆμοδιένεες δῆμοδιένεες. τῶ pluralia

δῆμοδιένεωρ δῆμοδιένεωρ, τῶν δῆμοδιένεας δῆμοδιένεας

Exemplum neutrorum.

τὰ τίχεα τίχη. τὰ ἀληθεα ἀληθῆ.

In ceteris
cōueniunt
cum alijs.

SECUNDA FORMA.

Contractiones nominū in ῖ. ῖ contrahit̃ in ῖ. ιε in ῖ. ια in ῖ. singularia

ut ῖ δῆμοδιένεος δῆμοδιένεος. τοῖ δῆμοδιένεος δῆμοδιένεος. pluralia

Exemplum neutri.

τὰ σὶνῆπια σὶνῆπι.

In ceteris
cōueniūt.

Annotatiuncula.

Horum autem & o genitiui, in ω transmutatur, & ι in ε. ut
ὀφιος, ὀφεις, ὀφίοις, ὀφειωρ. Atq; in totum ῖ penultimæ in ε
mutatur. proinde rursum contractiones existunt, quales in
nominibus primæ formæ, ut ῖ δῆμοδιένεος δῆμοδιένεος. τοῖ δῆμοδιένεος δῆμοδιένεος. pluralia

TERTIA FORMA.

Contractiones eorum quæ habent α.

αο, contrahitur in ω. αἱ in α. ας in α. αοιρ in ῶ. αα in α longū
αο in ὦ,

THEODORI PRIMVS

angularia αο ἰν ᾧ, ut τοῦ κρέατος κρέως, ᾧ κρέαϊ κρέε.

dualia τῷ κρέατι κρέα. τοῖμ κρέασιμ, κρέεῖμ

pluralia τὰ κρέατα κρέα. τῶμ κρέατων κρέωμ.

PRIMA FORMA ἁλιγοπαθῶν

Contractiones nominum habentium α.

εἴ contrahitur ἰν α. u ἰν α. εἰα ἰν α, ut

angularia ᾧ βασιλεί βασιλῆ.

pluralia οἱ βασιλεῖς βασιλᾶς, τοὺς βασιλῆας βασιλᾶς

Annotatiuncula.

In his autem & o genitiui in α uertitur more attico, ut τοῖ βασιλῆος, βασιλῆως. At rursus in α uertitur in singulis casib⁹ more Ionico, ut βασιλῆως βασιλῆος, βασιλῆϊ βασιλῆϊ & cetera.

SECUNDA FORMA

Contractiones nominum habentium ου.

οι contrahitur ἰν ου. οα ἰν ου, ut

pluralia οἱ βόες βοῦς, τοὺς βόας βοῦς

TERTIA FORMA

Contractiones nominum habentium ω.

οο mutatur ἰν ου. οἷ ἰν οί. οαἰν ω, ut

singularia τῷ λητόος λητοῦς, τῇ λητοῖ λητοῖ. τῶ λητόα λητῶ.

Annotatiuncula.

Et ita fiunt Horum dualia & pluralia tertiæ fiunt dedinationis, ut
incōtracta. τὰ λητῶ. ταῖμ λητοῖμ, οἱ λητοῖ. τῶμ λητῶμ, & cetera.

Quarta

ERASMO ROT. INTERPRETE;
QVARTA FORMA.

Contractiones nominum habentium prius e.

ei mutatur in u. et in a. et in a. ut

ἡδὲ ἡδὲ ἡδὲ.

οἱ ἡδὲ, ἡδὲ, τοὺς ἡδὲ, ἡδὲ.

singularis

pluralia

QVINTA FORMA.

Contractiones nominum habentium secundum e.

ei mutatur in v. et in u. ut

οἱ βότρυς, βότρυς, τοὺς βότρυς, βότρυς.

Annotatiuncula.

Fiat autem & singularis accusatiuus, & nominū habentiū e.

& habentium utrunq; v. a recto, conuerso σ in μ, ut

ὁ βότρυς, τὸν βότρυς, ὁ βότρυς, τὸν βότρυς, ὁ ἡδὲ, τὸν ἡδὲ.

Et nominum habentium i consimiliter, exceptis uidelicet

neutris, ὁ φῖς, ὁ φῖς.

Apparet
hanc excep-
tionē ad-
ditam ab
aliquo.

Diuerſi inflexionum modi.

Nominaliter quidem dedinetur sic, ut dictū est, quinq; for-

mis, uerū secundū genera fit, uelut a genere in genus trans-

formatio, ut ὁ δῖκαρος, ἡ δῖκαία, τὸ δῖκαρος, ὁ ἡδὲ, ἡ ἡδὲ, τὸ ἡδὲ.

Iustus 2. 3

DE NUMERALIBVS.

Numeralia uero nomina quæ unum significant, singulari-

ter semper dedinātur. porro quæ duo, dualiter. quæ autem

plura pluraliter, hoc modo.

C

3

THEODORITIC PRIMVS

Vnus εἷς. ἐνός, ἐνί, ἑμᾶς

Vna μία. μιᾶς, μιᾷ, μίᾳ

Vnum ἓν. ἐνός, ἐνί, ἑμᾶς

Duo δύο. δυοῖν

Tres hi & ha. τρεῖς. τριῶν. τρισί, τρεῖς

Tria τρία. τριῶν. τρισί, τρία

Quatuor, hi & ha. τεσσαρες. τεσσαρών. τεσσαρσί, τεσσαρά

Hac quatuor. τεσσαρά, τεσσαρών. τεσσαρσί, τεσσαρά

A quatuor autē usq; ad centū nullus numerus dedinatur.

DIVISIO NÖMINIS IVXTA ACCIDENTIA

Inter ea uero quæ accidunt nomini, deriuatiuorum, aliud quidem patronymicum, aliud autem comparatiuum, aliud superlatiuum, aliud diminutiuum, aliud possessiuum, aliud denominatiuum, aliud uerbale.

Terminationes patronymicorum.

♂ Est autem masculinum quidem patronymicum, aut in δης, ut πατριᾶς πατριῶδης, ἡλίου ἡλιῶδης. πέλοϛ πέλοπος πελοπίδης, ὠρ ἄτρεϛ ἄτρεῶς ἄτρεῖδης. Aut in ωρ, ἄτρεϛ ἄτρεῶς ἄτρεῖωρ.

♀ Feemininū autem aut in ις, ut πατριᾶδης πατριῆς

Aut in ας, ut ἡλιᾶδης ἡλιᾶς.

Terminatio comparatiuorum.

Diues Comparatiuorū autē, aliud quidē in ερος, ut πλούσιος πλουσιώτης, πλουσιώτερος, πλουσιώπερος. Aliud uero in ωρ, ut καλός, καλλίωρ

ERASMO ROT. INTERPRETE.

καλλίων. i. hic & hæc pulchrior, τὸ κάλλιον. i. hoc pulchrius. Pulcher
Superlatiuorum.

Suplatiuū. aut. aliud qdē in τάτος πλουσιώτατος πλουσιωτάτ
πλουσιωτάτμ. Aliud uero in σοz, ut κάλλισος, καλλίση, καλλίσον.

Terminationes diminutiuorum.

Diminutiū uero, aliud qdē in κοz, ut ἀνθρωπίσκος. i. homūc. ἀνδρωπος.
Ius. νεανίσκος. i. adolescētulus. aliud aut in ῖον, ut ἀνδρώπιον. i. ho νεανίας.
mūcio. aliud in αδιον, ut κρεάδιον. i. carūcula. aliud in ῖδιον, ut κρέας.
λοσύδιον. i. ratiūcula. aliud in ῖλλον, ut μαρακύνλλον. i. iuuēculus. λόγος
Aliud in αριον, ut ποάριον. i. herbula. Aliud in αξ, ut λίδαξ. i. la μείραξ.
pillus. Aliud in ιε, genere foeminino, ut ησις. id est, infulula. πόα,
λίδος.
Terminationes possessiuorum.

Possessiuum autem aliud quidem in κοz, ut ἀττικὸς, δαρικὸς, ἀττική, δαρική. Aliud uero in εoz, ut ἀάντεος, αἰαντιά, αἰάντιον. αἰας.
ἀττις
δάραος.
αἰας.

Denominatiuum.

Denominatiuum autem δέωμ. ab hoc nomine θεός.

Verbale.

Verbale uero, ut φιλέωμ. id est, amicus, ab hoc uerbo φιλέω.
μα. id est, amatus fui.

VERBORVM GENERA.

POTIÒ uerbū aliud qdē actiuū, ut τύπω. i. uerbero.
Aliud autem passiuū, ut τύπτομαι. id est, uerberor.

Aliud mediū, siue εῖς, ut βιάζομαι. i. cōpello, siue compellor.

C 2 Aliud

THEODORI PRIMVS

Aliud neutrum, ut ὑγιαίνω. i. sanus sum. Aliud per se actiuū,
ut μάχομαι. i. pugno. Aliud per se passiuū, ut πάσχω. i. patior.

Terminationes uerborum.

Præterea aliud in ω barytonum, hoc est, penultima acuta,
ut τέρω. i. delecto. Aliud in ō circumflexum ex cōtractione,
ut ποιῶ. id est, facio. Aliud in μι, ut τίθημι. id est, pono.

Accidentia uerbo.

Habet autem accidentia speciem, figuram, numerum, personam, tempus, modum.

Species.

Speciem quidem primitiuam, ut ἄγω. id est, rigo.

Deriuatiuam, ut ἀγείνω, id est, rigo.

Figura.

Figuram autem simplicem, ut φρονῶ. id est, sapio.

Compositam, ut καταφρονῶ. id est, despicio.

Numeri tres.

Numerum autem singularem, ut λέγω. id est, dico.

Dualet, ut λέγετε, id est, dicitis uos duo.

Pluralem, ut λέγουσι, id est, dicunt plures.

Persona.

Personam autem primam, ut γράφω. id est, scribo.

Secundā, γράφεις, id est, scribis. Tertiā, γράφει, id est, scribit.

Tempora

ERASMO ROT. INTERPRETE,

Tempora uerbi.

Tempus autē siue casum. Præsens, Præteritum imperfectū, Futurum, Indefinitum, Præteritum perfectum, Præteritum plusquàmperfectum.

Modi uerborum.

Modum autē, Indicatiuū, Imperatiuum, Optatiuum, Subiunctiuum, Infinitum.

CONIUGATIONES QVOT?

Porro declinationes uerbi, siue coniugationes sunt quinque, quatuor in ω desinentium, una in μι.

Annota,
cōsonātes
conjugato
rias, quæ
sūt thema/
tis, futuri,
& præteri/
ti perfecti.

PRIMA coniugatio uerborū iuxta congruentiā tēporū.
PRIMA quidē igitur, quæ est uerborū habentiū β. π. φ. π̄, ut λέγω, τίςπω, γράφω, πῖπω. quorum futurum per ι. præteritum perfectum per φ.

Annota, quæ tempora cum quibus conueniant in consonantibus coniugatorijs.

Actiua.

Præsens πῖπτω. Præteritum imperfectum ἔτυπτον.

Futurum πῖψω. Indefinitum prius ἔτυψα.

Præteritū pfectū τέτυφα. Præteritū plusquàmperfectū ἐτύφεα.

Indefinitum secundum ἔτυπον. Futurum secundum τυπῶ.

Media.

Præsens πῖπόμεθα. Præteritum imperfectum ἔτυπόμεθα.

C ; Futurum

Futurum $\pi\acute{\upsilon}\lambda\omicron\mu\alpha$. Indefinitum prius $\epsilon\tau\upsilon\lambda\epsilon\mu\eta\rho$.

Præteritū pfectū $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\mu\alpha$. Præteritū plusq̃ pfectū $\epsilon\tau\epsilon\tau\acute{\iota}\mu\alpha$.

Indefinitū secundum $\epsilon\tau\upsilon\pi\acute{o}\mu\eta\rho$. Futurū secundū $\tau\upsilon\pi\acute{o}\mu\alpha$.

Passiua .

Hæc per
oia cōgru-
unt cū mei-
dijs tēpore
præsentis &
præterito
imperfecto .

Præsens $\pi\acute{\upsilon}\pi\omicron\mu\alpha$. Præteritū imperfectum $\epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\omicron\mu\eta\rho$.

Præteritū pfectū $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\mu\mu\alpha$. Præteritū plusq̃ pfectū $\epsilon\tau\epsilon\tau\acute{\iota}\mu\mu\eta\epsilon$.

Indefinitum prius $\epsilon\tau\upsilon\phi\theta\eta\rho$. Futurum primum $\tau\upsilon\phi\theta\acute{\iota}\sigma\omicron\mu\alpha$.

Indefinitum secundū $\epsilon\tau\acute{\iota}\mu\eta\rho$. Futurum secundū $\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\sigma\omicron\mu\alpha$.

Mox futurum $\tau\epsilon\tau\acute{\iota}\omicron\mu\alpha$.

SECUNDA CONIVGATIO .

dico, plico,
habeo, pa-
rio, fodio,
ludo.

SECUNDA uero, quæ est uerborum habentiū γ , aut κ , aut

χ , aut $\kappa\tau$, aut σ , aut $\tau\tau$, aut ς , ut λέγω, πλέκω, ἔχω, τίκω, ὀρνύτω

$\pi\alpha\acute{\iota}\zeta\omega$. Quorū futurū per ς , præteritū autē perfectum per χ .

Actiua.

Præsens πλέκω. Præteritum imperfectum $\epsilon\pi\lambda\epsilon\kappa\omicron\rho$.

Futurum πλέξω. Indefinitum prius $\epsilon\pi\lambda\epsilon\acute{\iota}\alpha$.

Præteritū pfectū $\pi\acute{\epsilon}\pi\lambda\epsilon\chi\alpha$. Præteritū plusq̃ pfectū $\epsilon\pi\epsilon\pi\lambda\acute{\epsilon}\chi\alpha\rho$.

Indefinitum secundū $\epsilon\pi\lambda\alpha\kappa\omicron\rho$. Futurum secundum $\pi\lambda\alpha\kappa\acute{\omega}$.

Media.

Præsens πλέκομαι. Præteritum imperfectum $\epsilon\pi\lambda\epsilon\kappa\acute{o}\mu\eta\rho$.

Futurum $\pi\lambda\acute{\epsilon}\zeta\omicron\mu\alpha$. Indefinitum primum $\epsilon\pi\lambda\epsilon\acute{\xi}\acute{\alpha}\mu\eta\rho$.

Præteritū pfectū $\pi\acute{\epsilon}\pi\lambda\omicron\kappa\alpha$. Præteritū plusq̃ pfectū $\epsilon\pi\epsilon\pi\lambda\acute{o}\kappa\eta$.

Indefinitum secundū $\epsilon\pi\lambda\alpha\kappa\acute{o}\mu\eta\rho$. Futurū scdm $\pi\lambda\alpha\kappa\omicron\upsilon\mu\alpha$.

Passiua

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Passiva.

Præsens πλεῖνμαι. Præteritum imperfectum ἐπλεόμην.
 Præteritū pfectū ἐπλεοναι. Præteritū plusq̃ pfectū ἐπεπλέοναι.
 Indefinitū prius ἐπλέθην. Futurum primum πλεθήσομαι.
 Indefinitū secundū ἐπλάκην. Futurum secundum πλακίσομαι.
 Mox futurum πεπλέξομαι.

TERTIA. CONIVGATIO.

Tertia uero quæ est uerborum habentium δ, aut θ, aut τ, Cano, impleo, perficio, cōsulo, fingo, audio.
 aut ζ, aut τζ, aut ω purum, ut ἄδω. πλῆθω, ἀνύθω, φράζω, πλάττω, ἀκούω. Quorum futurum quidem per σ. Præteritū uero per
 fectum per κ.

Actiua.

Præsens ἀκούω. Præteritum imperfectum ἔκουον.
 Futurum ἀκούσω. Indefinitum prius ἤκουσα.
 Præteritū pfectū ἤκουκα. Præteritū plusq̃ pfectū ἠκούκην.
 Indefinitū secundum ἤκουον. Futurum secundum ἀκούω.

Media.

Præsens ἀκούομαι. Præteritum imperfectum ἠκουόμην.
 Futurum ἀκούσομαι. Indefinitum prius ἠκουσάμην.
 Præteritū pfectū ἠκουα. Præteritū plusq̃ pfectū ἠκούην.
 Indefinitum secundum ἠκούμην. Futurū secundū ἀκούμαι.

Passiua.

Præsens ἀκούομαι. Præteritum imperfectum. ἠκουόμην.
 Præteritum

THEODORI PRIMVS

Præteritū pfectū ἔκονσμαι. præteritū plusq̃ pfectū ἔκονσμεν.
 Indefinitum prius ἐκόνθην. Futurum primum ἐκονθήσομαι.
 Indefinitum secundum ἐκόνην. Futurum secundum ἐκονέσμεν.
 Mox futurum ἐκονέσμαι.

QVARTA CONIVGATIO.

Canto. tri/
 buo. iudi/
 co. semino.

QVARTA uero quæ est uerborū habentiū quatuor im-
 mutabiles λ. μ. ν. ς, ut λέλω, νέμω, κρίνω, αἰνέω. Quorum futu-
 rum quidem per eandem immutabilem circumflexum, cor-
 repta simul penultima. porro præteritum perfectum per κ.

Actiua.

Præsens αἰνέω. Præteritum imperfectum ἔαυεον.
 Futurum αἰνεῖν. Indefinitum prius ἔαυεσθαι.
 Præteritū pfectū ἔαυεκα. Præteritū plusq̃ pfectū ἔαυεκαμεν.
 Indefinitum secundum ἔαυεσθον. Futurum secundum αἰνεῖσθε.

Media.

Præsens αἰνέομαι. Præteritum imperfectum ἔαυερόμην.
 Futurum αἰνεοῦμαι. Indefinitum prius ἔαυεράμην.
 Præteritū pfectū ἔαυερα. Præteritū plusq̃ pfectū ἔαυεσθην.
 Indefinitum secundū ἔαυερόμην. Futurū secundū αἰνεοῦμαι.

Passiua.

Præsens αἰνέομαι. Præteritum imperfectum ἔαυερόμην.
 Præteritū pfectū ἔαυασμαι. Præteritū plusq̃ pfectū ἔαυασμεν.
 Indefinitum prius ἔαυεσθην. Futurum primum αἰνεθήσομαι.
 Indefinitū

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Indefinitum secundum ἰσάμεν. Futurū secundū ἀναξήσομαι.

Mox futurum ἰσάσομαι.

QVINTA VERBORVM CONIVGATIO.

QVINTA autem quæ est uerborum in μι desinentiū omni
um, ut ἴσκημι, τίθημι, δίδωμι, ζεύγνυμι, quæ sanè cum à uerbis in Sto, uel sta
tuo, pono,
do, copulo
ω purū desinentibus deducantur, partim fiunt à uerbis ha
bentibus αω, ut ἴσάω ἴσκημι, partim ab habentibus εω, ut τίθιέω
τίθημι, partim ab habentibus οω, ut δίδόω δίδωμι, partim ab
habentibus υω, ut ζεύγνύω ζεύγνυμι.

Regula de uerbis in μι.

Et in passiuo ac medio, tum in duali ac plurali, horum unū
quodq; syllabam penultimam habet correptam, in penul
timā uocalē uerbi originalis unde deducit, ut ἴσκημι, ἴσαμαι,
τίθημι, τίθεμαι, δίδωμι, δίδωμαι, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι. Atq; in totū Alia reglā
& auctus, & diminutiones in singulis, tum ab eadē propria
originali uocali, tum in eandem fiunt, iuxta analogiam, ut
ἴσκημι, ἴσας, ἴσαντες, ἴσαινι.

Porro futurum his proprium nullum est. Neq; item præte
ritum perfectū. Præteritum autē imperfectum, & secundū Alia reglā
indefinitū in ν desinit, addita uocali præsentis penultima. Alia.

Actiua.

Præsens τίθημι. Præteritum imperfectum ἔτιθην.

Secundum indefinitum ἴθην.

Exemplū
ab
Media

THEODORI PRIMVS

Media.

Præfens τίθεμαι. Præteritum imperfectum ἔτιδιμην.

Secundum indefinitum ἐδέμην.

Passiua.

Præfens τίθεμαι. Præteritum imperfectum ἔτιδιέμην.

Præteritū pſctm τίθεμαι. Præteritū plusq̃ perfectū ἐτέθειμαι.

Indefinitum ἔτιέθην. Futurum τεθήσομαι.

ACTIVA.

Exemplū
ab αω, Præfens ἵσταναι. Præteritum imperfectum ἵσταν.

Indefinitum secundum ἔσταν.

Media.

Præfens ἵσταμαι. Præteritum imperfectum ἵσάμην.

Indefinitum secundum ἑσάμην.

Passiua.

Præfens ἵσταμαι. Præteritum imperfectum ἑσάμην.

Præteritum perfectum ἑσταμαι.

Præteritum plusquāperfectum ἑστάμην.

Indefinitum ἑσάθην. Futurum σταθήσομαι.

ACTIVA.

Exemplū
ab οω, Præfens ἰδέναι. Præteritum imperfectum ἰδίδω.

Indefinitum secundum ἑδών.

Media.

Præfens ἰδέναι. Præteritum imperfectum ἰδιδόμην.

Indefinitū secundū ἑδόμεν.

Passiua.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Passiua.

Præfens ἰδόμεαι. Præteritum imperfectum ἰδιδόμην.

Præteritū pfectū ἰέδομαι. Præteritū plusq̃perfectū ἰεῖδόμεν.

Indefinitum ἰδóθην. Futurum ἰοθήσομαι.

ACTIVA.

Præfens γέννυμαι. Præteritum imperfectum ἐγέννυνε.

Media & passiua.

Exemplū
de uer.

Præfens γέννυμαι. Præteritum imperfectum ἐγεννύμην.

Annotationes aliquot.

Consonantes autem futuri sunt hæc ϰ ξ σ. Et cum his immutabiles.

Sciendū uero quod quoties uerbum incipit ab α. ε. ο. siue De augme
solis, siue in diphthongo positis, tum temporis fit augmen- to præteri-
tum in singulis præteritis, ad hunc modum. A uertur in η. torum.

ω in η. αυ in ηυ, ε in η uel in ε. ευ in ηυ. ο in ω. οι in ω.

Inflexio uerborum iuxta genera.

Atq; hæc quidem est inflexio uerborū iuxta tempora. Sit autē & secūdū genera declinatio, quæ mutato genere figuretur hoc modo. τνπιω. τνπιόμαι. ἔτυπιον, ἐτυπιόμην. τύπω. τνπιόμαι. ἔτυπα, ἔτυπάμην. Et reliqua consimiliter uidelicet a singulis eiusdem nominis actiuis, unde deriuant, excepto præterito plusq̃perfecto, & indefinito primo, & futuris passiui. Sane totum hoc simul, uerbalis inflexio uocetur.

D 2 Inflexio

THEODORI PRIMVS

Inflexio iuxta personas & modos.

Sit autem & alia quædam inflexio iuxta modos, ac rursus
alia iuxta personas, hoc pacto:

CONIVGATIO TOTIVS VERBI.

ACTIVA. PRAESENS.

Indicativum.

singularia τύπῳ. τύπῃς. τύπῃ.

dualia τύπῃτορ. τύπῃτορ.

pluralia τύπόμερ. τύπῃτε. τύπουσιν.

PRAETERITVM IMPERFECTVM.

singularia ἔτῃορ. ἔτυπῃς. ἔτυπῃ.

dualia ἐτύπῃτορ. ἐτυπῃτέρ.

pluralia ἐτύπόμερ. ἐτύπῃτε. ἔτυπον.

Imperativum.

singularia τύπῃ. τυπῃέτω.

dualia τύπῃτορ. τυπῃέτωρ.

pluralia τύπῃτε. τυπῃέτωσαρ.

Optativum.

singularia τύπῃοιμι. τύπῃοις. τύπῃοι.

dualia τύπῃοιρ. τυπῃοίτηρ.

pluralia τύπῃοιμερ. τύπῃοίτε. τύπῃοιερ.

Subiunctivum.

singularia ἔαρ. τύπῳ. τύπῃς. τύπῃ.

ἔαρ

ERASMO ROT. INTERPRETE.

ἴδμ τύπῃκμ. τύπῃκμ.

dualia

ἴδμ τύπῳμερ. τύπῃκμ. τύπῳσι.

pluralia

Infinitum.

τύπῃμ

FVTVRVM

Indicativum.

τύπῳ. τύπῃς. τύπῃ.

singularia

τύπῃτομ. τύπῃτομ.

dualia

τύπῃμερ. τύπῃτε. τύπῃουσιν.

pluralia

Optativum.

τύπῃμι. τύπῃς. τύπῃσι.

singularia

τύπῃτομ. τυπῃτῆρ.

dualia

τύπῃμερ. τύπῃτε. τύπῃουσιν.

pluralia

Infinitum.

τύπῃμ.

INDEFINITVM PRIMVM.

Indicativum.

ἔτυπα. ἔτύπῃς. ἔτυπε.

singularia

ἔτύπατομ. ἔτυπάτηρ.

dualia

ἔτύπαμερ. ἔτύπατε. ἔτυπαρ.

pluralia

Imperativum.

τύπῃτομ. τυπῃάτω.

singularia

τύπῃτομ. τυπῃάτωρ.

dualia

D

3

τύπῃτε

THEODORI PRIMVS

pluralia τύψατε. τυψάτωσαν.

Optatiuum.

singularia τύψαιμι. τύψαις. τύψαι.

dualia τύψαιτορ. τύψάιτηρ.

pluralia τύψαμεν. τύψατε. τύψαν.

Subiunctiuum.

singularia εἴμ τύψω. τύψης. τύψη.

dualia εἴμ τύψητορ. τύψητορ.

pluralia εἴμ τύψωμεν. τύψητε. τύψωσιν.

Infinitum.

τύψαι.

PRAETERITVM PERFECTVM.

Indicatiuum.

singularia τέτυφα. τέτυφας. τέτυφε.

dualia πετύφατορ. τετύφατορ.

pluralia πετύφαμεν. πετύφατε. πετύφασιν.

Imperatiuum.

singularia τέτυφε. πετυφέτω.

dualia πετύφετορ. τετοφέτωρ.

pluralia τετύφετε. τετυφέτωσαν.

Optatiuum.

singularia τετύφοιμι. τετύφοις. τετύφοι.

dualia τετύφοιτορ. τετυφοίτηρ.

τετύφοιμεν.

ERASMO ROT. INTERPRETE

Τεύφοιμι, Τεύφοιτε, Τεύφοιμε.

pluralia.

Subiunctivum.

ἔαμ τεύφω, τεύφῃς, τεύφῃ.

singularia

ἔαμ τεύφηρ, τεύφηρ.

dualia

ἔαμ τεύφωμεν, τεύφητε, τεύφῳσι.

pluralia

Infinitum.

τετυφέναι.

PRAETERITVM PLVSQVAMPERFECTVM

Indicativum.

ἔτετέφην, ἔτετέφας, ἔτετέφας.

singularia.

ἔτετέφειτον, ἔτετεφείτην.

dualia.

ἔτετέφειμεν, ἔτετέφατε, ἔτετέφασα.

pluralia

INDEFINITVM SECVNDVM

Indicativum.

ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε.

singularia

ἔτυπετον, ἔτυπέτην.

dualia.

ἔτυπομεν, ἔτυπετε, ἔτυπομε.

pluralia.

Imperativum.

τύπε, τυπέτω.

singularia.

τύπετον, τυπέτω.

dualia

τύπετε, τυπέτωσαν.

pluralia

Optativum.

τύποιμι, τύποις, τύποι.

singularia,

τύποιμεν, τυποίτην.

τύποιμεν dualia

THEODORI PRIMVS

pluralia τύποιμι, τύποιτε, τύποιμε.

Subiunctivum.

singularia ἔαμ τύπω τύπηε τύπη.

dualia ἔαμ τύπητομ, τύπητομ.

pluralia ἔαμ τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Infinitum.

τυπᾶν.

FUTVRVM SECVNDVM.

Indicativum.

singularia τυπῶ, τυπᾷς, τυπᾷ.

dualia τυπᾶτομ, τυπᾶτομ.

pluralia τυποῦμι, τυπᾶτε, τυποῦσι.

Optativum.

singularia τυποῖμαι, τυποῖς, τυποῖ.

dualia τυποίτομ, τυποίτημ.

pluralia τυποίμεν, τυποίτε, τυποίεσθε.

Infinitum.

τυπᾶν.

MEDIA. PRAESENS.

Indicativum.

singularia τύπτομαι, τύπτῃς, τύπτεται.

dualia τύπτομεν, τύπτεσθον, τύπτεσθον.

pluralia τύπτομεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Præteritum.

ERASMO ROT. INTERPRETE.
PRÆTERITVM IMPERFECTVM.

ἦν ἡμέμμε, ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡῖς.

singularia

ἦν ἡμεῖς, ἦν ἡμεῖς, ἦν ἡμεῖς.

dualia

ἦν ἡμεῖς, ἦν ἡμεῖς, ἦν ἡμεῖς.

pluralia

Imperatium.

ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς.

singularia

ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς.

dualia

ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς.

pluralia

Optatium.

ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς.

singularia

ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς.

dualia

ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς.

pluralia

Subiunctium.

ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς.

singularia

ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς.

dualia

ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς.

pluralia

Infinitum.

ἦν ἡτοῖς.

FUTVRVM PRIMVM.

Indicatum.

ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς.

singularia

ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς.

dualia

ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς, ἦν ἡτοῖς.

pluralia

E Optatium:

THEODORI PRIMVS

Optatium.

singularia τυφοίμην, τυφοίο, τυφοίη.

dualia τυφοίμεθον, τυφοίδοι, τυφοίδοι.

pluralia τυφοίμεθα, τυφοίδοι, τυφοίη.

Infinitum.

τυφοί.

INDEFINITVM PRIMVM:

Indicatum.

singularia τυφάμην, τυφά, τυφάτο.

dualia τυφάμεθον, τυφάδοι, τυφάδοι.

pluralia τυφάμεθα, τυφάδοι, τυφάη.

Imperatium.

singularia τυφά, τυφάσθω.

dualia τυφάσθον, τυφάσθω.

pluralia τυφάσθι, τυφάσθωσαν.

Optatium.

singularia τυφάίμην, τυφάίο, τυφάιη.

dualia τυφάίμεθον, τυφάισθον, τυφάισθω.

pluralia τυφάίμεθα, τυφάισθι, τυφάη.

Subiunctium.

singularia εἴμ τυφάμαι, τυφάη, τυφάηται.

dualia εἴμ τυφάμεθον, τυφάησθον, τυφάησθω.

pluralia εἴμ τυφάμεθα, τυφάησθι, τυφάησθω.

Infinitum.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Infinitum.

τέλεισθαι

PRAETERITVM PERFECTVM.

Indicativum.

τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε.

singularia

τέτυπατορ, τέτυπατορ.

dualia

τέτυπαμεν, τέτυπατε, τέτυπασιν.

pluralia

Imperativum.

τέτυπε, τέτυπέτω.

singularia

τέτυπέτορ, τέτυπέτωρ.

dualia

τέτυπέτε, τέτυπέτωσαν.

pluralia

Optativum.

τέτυποιμι, τέτυποις, τέτυποι.

singularia

τέτυποιτορ, τέτυποιτηρ.

dualia

τέτυποιμεν, τέτυποιτε, τέτυποισιν.

pluralia

Subiunctivum.

ἔάν τέτυπω, τέτυπῃς, τέτυπῃ.

singularia

ἔάν τέτυπητορ, τέτυπητορ.

dualia

ἔάν τέτυπωμεν, τέτυπητε, τέτυπωσιν.

pluralia

Infinitum.

τέτυπέναι.

PRAETERITVM PLUSQVAMPERFECTVM.

Indicativum.

E 2 τέτυπας:

THEODORI PRIMVS.

singularia ἐκτύπεσθαι, ἐκτύπεσθαι, ἐκτύπεσθαι.

dualia ἐκτύπεσθαι, ἐκτύπεσθαι.

pluralia ἐκτύπεσθαι, ἐκτύπεσθαι, ἐκτύπεσθαι.

INDEFINITVM SECVNDVM.

Indicativum.

singularia ἐτυπόμην, ἐτύπον, ἐτύπε.

dualia ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθαι, ἐτυπέσθαι.

pluralia ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθαι, ἐτύποντο.

Imperativum.

singularia τυποῦ, τυπέτω.

dualia τύπεσθαι, τυπέσθαι.

pluralia τύπεσθαι, τυπέσθαι.

Oprativum.

singularia τυποίμην, τύποιτο, τύποιτο.

dualia τυποίμεθα, τύποισθαι, τυπέσθαι.

pluralia τυποίμεθα, τύποισθαι, τύποιντο.

Subiunctivum.

singularia ἵαμ τυπώμαι, τύπη, τύπηται.

dualia ἵαμ τυπώμεθα, τύπησθαι, τύπησθαι.

pluralia ἵαμ τυπώμεθα, τύπησθαι, τύπωνται.

Infinitum.

τυπέσθαι.

FVTVRVN SECVNDVM.

Indicativum.

ERASMO ROT. INTERPRETE

Indicativum.

τυποῦμαι. τυθεῖ. τυπεῖται.

τυποῦμεθον. τυθεῖσιν. τυπεῖσιν.

τυποῦμεθα. τυθεῖς. τυποῦνται.

singularia

dualia

pluralia

Optativum.

τυποίμην. τυθεῖο. τυποίτο.

τυποίμεθον. τυποίσιν. τυπόιων.

τυποίμεθα. τυθεῖς. τυποῖντο.

singularia

dualia

pluralia

Infinitum.

τυθεῖναι.

PASSIVA PRAESENS.

Indicativum.

τύπτομαι. τύπῃς. τύπῃται.

τύπτομεθον. τύπῃσιν. τύπῃσιν.

τύπτομεθα. τύπῃς. τύπῃται.

singularia

dualia

pluralia

PRAETERITVM IMPERFECTVM.

ἔτυπτόμην. ἔτυπῃς. ἔτυπῃτο.

ἔτυπτόμεθον. ἔτυπῃσιν. ἔτυπῃσιν.

ἔτυπτόμεθα. ἔτυπῃς. ἔτυπῃται.

singularia

dualia

pluralia

Imperativum.

τύπῃτο. τυπῃσιν.

τύπῃσιν. τυπῃσιν.

τύπῃται. τυπῃται.

singularia

dualia

pluralia

E ; Optativum

THEODORI PRIMVS

Optatiuum.

singularia τυπήοιμην. τυπήοιο. τυπήοιτο.

dualia τυπήοιμεθον. τυπήοισθον. τυπήοίσθον.

pluralia τυπήοιμεθα. τυπήοισθε. τυπήοιυτο.

Subiunctiuium,

singularia εἴμ τυπήωμαι. τυπήῃ. τυπτήκῃ.

dualia εἴμ τυπήώμεθον. τυπήῃσθον. τυπήῃσθον.

pluralia εἴμ τυπήώμεθα. τυπήῃσθε. τυπήῃσται.

Infinitum.

τυπήεσθαι.

PRAETERITVM. PERFECTVM.

Indicatiuum.

singularia τέτυμμαι. τέτυψαι. τέτυπῃαι.

dualia πετύμμεθον. τέτυφθον. τέτυφθον.

pluralia πετύμμεθα. τέτυφθε. πετύφεται.

PRAETERITVM PLVSQVAMPERFECTVM

Indicatiuum.

singularia ἐτέτυμμην. ἐτέτυψο. ἐτέτυπῃο.

dualia ἐτέτυμμεθον. ἐτέτυφθον. ἐτέτυφθον.

pluralia ἐτέτυμμεθα. ἐτέτυφθε. ἐτέτυφατο.

Imperatiuum.

singularia τέτυψο. τετύφθω.

dualia τέτυφθον. τετύφθω.

τέτυφθε.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

τὸ τυφνίζει, τὸ τυφνίσαι.

Infinitum.

pluralia.

Infinitum.

τυφνίσαι.

INDEFINITVM PRIMVM.

Indicativum.

ἐτυφνίζει, ἐτυφνίζεις, ἐτυφνίζει.

singularia

ἐτυφνίζετε, ἐτυφνίζετε.

dualia

ἐτυφνίζουσιν, ἐτυφνίζετε, ἐτυφνίσαντες.

pluralia

Imperativum.

τύφνιζε, τυφνίστω.

singularia.

τύφνιζετον, τυφνίστωτε.

dualia.

τύφνιζετε, τυφνίστωσαν.

pluralia

Optativum.

τυφνίσῃμι, τυφνίσῃς, τυφνίσῃ.

singularia

τυφνίσῃμε, τυφνίσῃτε.

dualia.

τυφνίσῃμεν, τυφνίσῃτε, τυφνίσῃσαν, αὐτὸ τυφνίσῃ.

pluralia.

Subiunctivum.

ἵνα τυφνίσῃ, τυφνίσῃς, τυφνίσῃ.

singularia.

ἵνα τυφνίσῃμε, τυφνίσῃτε.

dualia

ἵνα τυφνίσῃμεν, τυφνίσῃτε, τυφνίσῃσαν.

pluralia

Infinitum.

τυφνίσαι.

FUTVRVM PRIMVM.

Indicativum.

THEODORI PRIMVS Indicativum.

singularia. Τυφνίσσας, Τυφνίσσῃ, Τυφνίσσῃσι.

dualia. Τυφνίσσαςιν, Τυφνίσσασιν, Τυφνίσσασιν.

pluralia. Τυφνίσσαςιν, Τυφνίσσῃσι, Τυφνίσσῃσι.

Optativum.

singularia. Τυφνίσσας, Τυφνίσσῃ, Τυφνίσσῃσι.

dualia. Τυφνίσσαςιν, Τυφνίσσασιν, Τυφνίσσασιν.

pluralia. Τυφνίσσαςιν, Τυφνίσσῃσι, Τυφνίσσῃσι.

Infinitum.

Τυφνίσσῃσι.

INDEFINITVM SECVNDVM.

Indicativum.

singularia. ἴσῃ, ἴσῃσι, ἴσῃσι.

dualia. ἴσῃσιν, ἴσῃσιν.

pluralia. ἴσῃσιν, ἴσῃσι, ἴσῃσι.

Imperativum.

singularia. ἴσῃ, ἴσῃσι.

dualia. ἴσῃσιν, ἴσῃσιν.

pluralia. ἴσῃσιν, ἴσῃσι.

Optativum.

singularia. ἴσῃ, ἴσῃσι, ἴσῃσι.

dualia. ἴσῃσιν, ἴσῃσιν.

pluralia. ἴσῃσιν, ἴσῃσι, ἴσῃσι, aut ἴσῃσι.

Subiunctivum.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Subiunctivum.

ἔαμ τυπῶ, τυπῆς, τυπῆ.

singularia.

ἔαμ τυπῆσθμ, τυπῆσθμ.

dualia.

ἔαμ τυπῶμιν, τυπῆτε, τυπῶσι.

pluralia.

Infinitum.

τυπῆναι.

FVTVRVM SECVNDVM.

Indicativum.

τυπῆσομαι, τυπῆσῃ, τυπῆσεται.

singularia.

τυπῆσόμεθον, τυπῆσεσθον, τυπῆσεσθον.

dualia.

τυπῆσόμεθα, τυπῆσεσθε, τυπῆσονται.

pluralia.

Optativum.

τυπῆσοίμην, τυπῆσῃο, τυπῆσοιτο.

singularia.

τυπῆσοίμεθον, τυπῆσῃσθον, τυπῆσοίμην.

dualia.

τυπῆσοίμεθα, τυπῆσῃσθε, τυπῆσοιντο.

pluralia.

Infinitum.

τυπῆσεσθαι.

MOX FVTVRVM.

Indicativum.

τετύφομαι, τετύφῃ, τετύφεται.

singularia

τετύφόμεθον, τετύφεσθον, τετύφεσθον.

dualia.

τετύφόμεθα, τετύφεσθε, τετύφονται.

pluralia.

Optativum.

F τετύφοίμην.

THEODORI PRIMVS

singularia τετυφοίμην, τετυφοιο, τετυφοιτο.

dualia τετυφοίμεν, τετυφοιδον, τετυφοίσην.

pluralia τετυφοίμεθα, τετυφοιθε, τετυφοιη.

Infinitum.

τετυφεσθαι.

CONIVGATIO VBRBORVM IN μι.

ACTIVA. PRAESENS.

Indicativum.

singularia τίθημι, τίθης, τίθησι.

dualia τίθεσθ, τίθεσθ.

pluralia τίθεμεν, τίθετε, τίθεσθ.

PRAETERITVM IMPERFECTVM.

singularia ἔτιθην, ἔτίθης, ἔτιθης.

dualia ἔτίθεσθ, ἔτίθεσθ.

pluralia ἔτίθεμεν, ἔτίθετε, ἔτίθεσθ.

Imperativum.

singularia τίθετι, τίθέτω.

dualia τίθεσθ, τίθέτω.

pluralia τίθετε, τίθέτωσθ.

Optativum.

singularia τιθείην, τιθείης, τιθείης.

dualia τιθείησθ, τιθείησθ.

pluralia τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησθ.

Subiunctivum

ERASMO ROT. INTERPRETE.
Subiunctivum.

ἴδῃ τι νῖω . τι θῖξ . τι νῖξ .

singularia

ἴδῃ τι νῖσῃσιν . τι θῖσῃσιν .

dualia 1

ἴδῃ τι νῖωμεν . τι θῖτε . τι νῖσθε .

pluralia

Infinitum.

τι θείναι .

INDEFINITVM SECYNDVM.

Indicativum.

ἴθην . ἴθης . ἴθης .

singularia

ἴθεον . ἴθέον .

dualia

ἴθεμεν . ἴθετε . ἴθεσαμεν .

pluralia

Imperativum.

*

νείτω , aut νείτω . νείτω .

singularia

θείτω . θείτω .

dualia

θείτω . νείτωσαμεν .

pluralia

Optativum.

νείην . θείην . θείην .

singularia

θείητον . θείητον .

2

dualia

θείημεν . θείητε . νείησαμεν .

pluralia

Subiunctivum.

ἴδῃ θῖ . νῖξ . θῖ .

singularia

ἴδῃ νῖσῃσιν . θῖσῃσιν .

dualia

ἴδῃ θῖωμεν . νῖτε . θῖσθε .

pluralia

F 1 Infinitum.

THEODORI PRIMVS.
Infinitum.

ἰνῆμα.

MEDIA. PRAESENS.
Indicativum.

singularia τίνεμαι, τίνεσαι, τίνετα.

dualia τινέμεθον, τίνεσθον, τίνεσθον.

pluralia τινέμεθα, τίνεσθε, τίνεντα.

PRAETERITVM IMPERFECTVM

singularia ἔτιθέμην, ἐτίθες, & ἐτίθου, ἐτίθετο.

dualia ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθον.

pluralia ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

Imperativum

singularia τίθες, & τίθου, τίθέτω.

dualia τίνεσθον, τινέσθον.

pluralia τίνεσθε, τίνεσθον.

Optativum.

singularia τινείμην, τίθας, τίθατο.

dualia τινείμεθον, τίνεσθον, τινείσθον.

pluralia τινείμεθα, τίνεσθε, τίθεντο.

Subiunctivum.

singularia ἔἂν τιθῶμαι, τιθῆ, τιθῆται.

dualia ἔἂν τιθῶμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.

pluralia ἔἂν τιθῶμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.

Infinitum.

ERASMO ROT. INTERPRETE
Infinitum.

τίθεσθαι.

INDEFINITVM SECVNDVM.
Indicativum.

τίθεμαι . τίθεις . & τίθου . τίθετο .

singularia

τίθεμεθον . τίθεσθον . τίθεσθην .

dualia

τίθεμεθα . τίθεσθε . τίθεντο . Et reliqua sicut τίθις & τίθεμαι .

pluralia

PASSIVA. PRAESENS.

Indicativum.

τίθιμαι . τίθισθαι . τίθεται .

singularia

τίθιμεθον . τίθισθον . τίθισθην .

dualia

τίθιμεθα . τίθισθε . τίθιντο .

pluralia

PRAETERITVM IMPERFECTVM.

τίθιμην . τίθισον , & τίθινον . τίθιστο .

singularia

τίθιμέμεθον . τίθισσινον . τίθισσινην .

dualia

τίθιμέμεθα . τίθισσινθε . τίθισσιντο .

pluralia

Imperativum.

τίθεςον , & τίθου . τίθιέσθω .

singularia

τίθισθον . τίθιέσθω .

dualia

τίθισσινε . τίθισσινέσθω .

pluralia

Optativum.

τίθιέμην . τίθω . τίθης .

singularia

τίθιέμεθον . τίθασθον . τίθιέσθην .

dualia

F 3 τίθιέμεθα .

THEODORI PRIMVS

pluralia τῆς μῆτις . τῆς αἰσῆς . τῆς ἡσυχίας .

Subiunctiuum,

singularia ἕξ μ τῆς ὠμότητος . τῆς ἡλικίας . τῆς ἡλικίας .

dualia ἕξ μ τῆς ὠμότητος . τῆς ἡλικίας . τῆς ἡλικίας .

pluralia ἕξ μ τῆς ὠμότητος . τῆς ἡλικίας . τῆς ἡλικίας .

Infinitum.

τῆς αἰσῆς .

PRAETERITVM PERFECTVM.

Indicatiuum.

singularia τῆς αἰσῆς . τῆς αἰσῆς . τῆς αἰσῆς .

dualia τῆς αἰσῆς . τῆς αἰσῆς . τῆς αἰσῆς .

pluralia τῆς αἰσῆς . τῆς αἰσῆς . τῆς αἰσῆς .

Imperatiuum.

singularia τῆς αἰσῆς . τῆς αἰσῆς .

dualia τῆς αἰσῆς . τῆς αἰσῆς .

pluralia τῆς αἰσῆς . τῆς αἰσῆς .

Optatiuum.

singularia τῆς αἰσῆς . τῆς αἰσῆς . τῆς αἰσῆς .

dualia τῆς αἰσῆς . τῆς αἰσῆς . τῆς αἰσῆς .

pluralia τῆς αἰσῆς . τῆς αἰσῆς . τῆς αἰσῆς .

Subiunctiuum.

singularia ἕξ μ τῆς ὠμότητος . τῆς ἡλικίας . τῆς ἡλικίας .

dualia ἕξ μ τῆς ὠμότητος . τῆς ἡλικίας . τῆς ἡλικίας .

ἕξ μ

ERASMO ROT. INTERPRETE.

ἐὰν τεθῶμεθα, τεθῶμε, τεθῶντα.

pluralia.

Infinitum.

τεθῶμε.

PRAETERITVM PLVSQVAMPERFECTVM.

Indicativum.

ἐτεθέμεν, ἐτέθεισο, ἐτέθετο.

singularia

ἐτεθέμενοι, ἐτέθεινοι, ἐτεθέμεν.

dualia

ἐτεθέμεθα, ἐτέθειντε, ἐτέθεντο.

pluralia

INDEFINITVM PRIMVM.

Indicativum.

ἐτέθην, ἐτέθης, ἐτέθη.

singularia.

ἐτέθητε, ἐτέθητε.

dualia.

ἐτέθην, ἐτέθητε, ἐτέθησαν.

pluralia

Imperativum.

τέθι, τέθει.

singularia:

τέθειτε, τέθειτε.

dualia.

τέθειτε, τέθειτε.

pluralia.

Optativum.

ἐθέην, ἐθέης, ἐθέη, ἐθέης.

singularia.

ἐθέητε, ἐθέητε.

dualia

ἐθέην, ἐθέητε, ἐθέησαν.

pluralia

Subiunctivum.

ἐθέω, ἐθέω, ἐθέω.

singularia:

ἐθέω, ἐθέω.

THEODORI PRIMVS

dualia. ἑὰμ τεβῆτρ, τεβῆτρμ.
 pluralia ἑὰμ τεβῆμω, τεβῆτε, τεβῆσι.

Infinitum.

τεβῆναι.

FVTVRVM PRIMVM.

Indicatiuum.

singularia τεβῆσομαι, τεβῆσι, τεβῆσεται.
 dualia τεβῆσομεθ, τεβῆσεσθ, τεβῆσεσθον.
 pluralia τεβῆσομεθα, τεβῆσεσθε, τεβῆσονται.

Imo hoc magis
apparet esse
mox futurum.

Optatiuum.

singularia τεβῆσοίμην, τεβῆσοιθ, τεβῆσοιτο.
 dualia τεβῆσοίμεν, τεβῆσοιθε, τεβῆσοίμην.
 pluralia τεβῆσοίμεθα, τεβῆσοιθε, τεβῆσονται.

Infinitum.

τεβῆσεσθαι.

EXEMPLVM VERBI AB αω. PASSIVA. PRAESENS.

Indicatiuum.

singularia ἴσκημι, ἴσκη, ἴσκησι.
 dualia ἴσκαρ, ἴσκαρμ.
 pluralia ἴσκαμ, ἴσκατε, ἴσάσκη.

Præteritum imperfectum ἴσκη.

Imperatiuum ἴσαθι.

Optatiuum :

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Optatium ἰσάνη.

Subiunctium ἰάν ἰσῶ.

Infinitum ἰσάναι.

Indefinitum secundum ἰσῆ.

Imperatium σάθι.

Optatium σάνη.

Subiunctium ἰάν σῶ.

Infinitum ἰσάναι.

MEDIA ET PASSIVA. PRAESENS.

Indicatum ἰσάμαι.

Præteritum imperfectum ἰσάμην.

Imperatium ἰσασθ.

Optatium ἰσάμην.

Subiunctium ἰάν ἰσάμαι.

Infinitum ἰσασθ.

PRAETERITVM PERFECTVM.

Indicatum ἰσάμαι.

Optatium ἰσάμην.

Subiunctium ἰάν ἰσάμαι.

Infinitum ἰσασθ.

PRAETERITVM PLUSQVAMPERFECTVM.

Indicatum ἰσάμην.

Imperatium ἰσασθ.

G Indefinitum

THEODORI PRIMVS
INDEFINITVM PRIMVM.

Indicatiuum ἐσάθην.

Imperatiuum σάθντι.

Optatiuum σαθῆναι.

Subiunctiuum ἐὰν σαθῇ.

Infinitum σαθῆναι.

FVTVRVM PRIMVM.

Indicatiuum σαθήσομαι.

Optatiuum σαθησώμην.

Infinitum σαθησθαι.

EXEMPLVM AB' αὐτοῖς

ACTIVA. PRAESENS.

Indicatiuum διδάμι.

PRAETERITVM IMPERFECTVM. ἐδίδωμ.

Imperatiuum διδοθι.

Optatiuum διδοίην.

Subiunctiuum ἐὰν διδῷ.

Infinitum διδόναι.

INDEFINITVM SECVNDVM.

Indicatiuum ἔδωκα.

Imperatiuum δός.

Optatiuum δοίην.

Subiunctiuum ἐὰν δῷ.

Infinitum

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Infinitum δοῦναι

MEDIA ET PASSIVA. PRÆSENS.

Indicativum δίδωμαι.

Præteritum imperfectum ἐδίδόμην.

Imperativum δίδωσο & δίδου.

Optativum δίδοίμην.

Subiunctivum ἔαμ δίδωμαι.

Infinitum δίδοσθαι.

PRAETERITVM PERFECTVM.

Indicativum ἐέδωκα.

Optativum ἐεδοίμην.

Subiunctivum ἔαμ ἐέδωκα.

Infinitum ἐεδόσθαι.

PRAETERITVM PLUSQVAMPERFECTVM.

Indicativum ἐεδόμην.

Imperativum ἐέδωσο.

INDEFINITVM PRIMVM.

Indicativum ἐδόνην.

Imperativum δόναι.

Optativum δοιήην.

Subiunctivum ἔαμ δόνῃ.

Infinitum δονῆσαι.

FVTVRVM.

G 2 Indicativum

THEODORI PRIMVS.

Indicativum. δοθήσομαι.

Optativum δοθῃσιν.

Infinitum δοθῆσθαι.

INDEFINITVM SECVNDVM.

Indicativum ἐδόμην.

Imperativum δόσο. & δού.

Optativum δοίμην.

Subiunctivum ἐὰν δῶμαι.

Infinitum δόθαι.

EXEMPLVM AB υω.

ACTIVA. PRAESENS.

Indicativum ζεύγνυμι.

Præteritum imperfectum ἐζεύγνυμι.

Imperativum ζεύγνυθι.

Infinitum ζευγνῆναι.

MEDIA ET PASSIVA.

PRAESENS.

Indicativum ζεύγνυμαι.

Præteritum imperfectum ἐζευγνύμην.

Imperativum ζεύγνυσθαι.

Infinitum ζεύγνυσθαι.

Itaq; & seorsum iuxta modos declinat' verbū hoc modo.

Indicativum τῦπλω.

Imperativum

ERASMO. ROT. INTERPRETE.

Imperatiuum τὺπτε.

Optatiuum τὺπτοίμι.

Subiunctiuium ἐὰμ τὺπῶ.

Infinitum τὺπῆμ. Et cætera ad eundem modum.

Annotatio.

Sciendum autē quod ex uerbis in μι desinētibus, quæ per ω faciunt penultimā, per eandē ω habēt præsentis & indefiniti temporis subiunctiua, ut ἐὰμ δίδω, δίδῃς, δίδῃ. ἐὰμ δίδω, δίδῃς, δίδῃ.

Alia annotatiuncula.

Sciendū quod ex uerbis in μι quæ penultimā faciunt per υ, nec optatiuū modū habent propriū, neq; subiunctiuium.

DE VERBIS CONTRACTIS.

Sciendū quod uerba tertiæ coniugationis, in ω purum desinentia, & α uel ε, uel ο, in penultima syllaba habentia, ueluti βοάω, ποιέω, χρυσόω, producta penultima syllaba fere faciunt futurū hoc pacto, ποιήσω, βοήσω, χρυσώσω. patiunt autē & contractiones, tū in præsentī tū in p̄terito imperfecto, tot actales.

Tres contractorum uerborum formæ.

Appellentur autē aliud quidē α, aliud uero ε, aliud uero ο.

Contractiones uerborum habentium α.

PRIMA FORMA.

αω contrahit in ε, αε in ε̃, αε in ε, αο in ε̃, εου in ε̃, αι in ε̃, αοι in ε̃.

Exemplum.

G 5 βοάω,

THEODORI PRIMVS

βοάω, βοῶ, βοάας, βοᾷς, βοάετομ, βοᾷτομ, βοάομεμ, βοῶμεμ.
βοάουσι, βοῶσι, βοάν, βοᾶ, βοάοιμι, βοῶμι.

SECUNDA FORMA.

Contractiones uerborum habentium ε.

εω cōtrahit̃ in ῶ, εε in ῃ, εε in ε, εο in οῦ, εου in οῦ, εν in ῃ, εοι in οἷ.

Exemplum.

ποιέω, ποιῶ, ποιέας, ποιᾷς, ποιέετομ, ποιᾷτομ, ποιόομεμ, ποιούμεμ,
ποιέουσι, ποιούσι, ποιέην, ποιῇ, ποιέοιμι, ποιοῖμι.

TERTIA FORMA.

Contractiones uerborum habentium ο.

οω cōtrahit̃ in ῶ, οε in οῦ, οο in οῦ, οου in οῦ, οω in ῶ, οη in ῶ uel
in ου, οἷ in οἷ, in diphthongo quacunque, excepto infinito.

Exemplum.

χρυσόω, χρυσῶ, χρυσόας, χρυσοῖς, χρυσύετομ, χρυσούτομ, χρυσόο-
μεμ, χρυσούμεμ, χρυσόουσι, χρυσούσι, χρυσόοιμι, χρυσοῖμι, χρυσόη,
χρυσοῖ, χρυσόοιμεμ, χρυσῶμεμ, χρυσόντε, χρυσῶτε, uel χρυσούτε,
χρυσόειμ, χρυσούμ.

Annotatiuncula.

Horum autem omnium, & optatiui contracti actiui præ-
sentis, finali μι in ημ uerso proferuntur, ut ποιοῖμι ποιοῖμ.
Vnde fit, ut tertias personas pluralium, non solum in εμ de-
sinentes habeant, uerum etiam in αμ, ut, ποιοῖτεμ ποιοῖσαμ. Est
autem peculiare uerbis habetibus ε. ut cum dissyllaba sunt,
in nulla

ERASMO ROT. INTERPRETE.

in nulla prima persona contrahantur. Declinantur & in futuro v. assumpto in plerisque, ut *πλέω πλείσω.*

Alia annotatiuncula.

Sciendū, quod in passiuorū præteritis perfectis, non licet iuxta communē formā facere tertiā personā pluraliū, quoties tertia persona singulariū, ultimā habet per duas consonātes, ut *τέτυπται, πέπλεκται.* Proinde aut Ionico more utimur, dicentes *τετύφαι & πεπλέχαι*, aut in participiū & uerbū substantium resolvimus, dicentes *τετυμμένοι ἐσσι, & πεπλεγμένοι ἐσσι.* id est, uerberati sunt, plexi sunt.

CONIVGATIO VERBI SUBSTANTIVI.

Porrò uerbum substantium sic declinatur ac scribitur.

ACTIVA. PRAESENS.

Indicativum.

ἐγώ, εἶ, ἐσίν.

ἐσόν, ἐσόν.

ἐσμέν, ἐσέ, ἐσίν.

singularia.

dualia

pluralia.

PRAETERITVM IMPERFECTVM.

Indicativum.

ἦν, ἦς, ἦν.

ἦν, ἦτην.

ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

singularia.

dualia.

pluralia.

Imperativum.

ἦ, ἦ, ἦ.

THEODORI PRIMVS

singularia. ἴδιον, & ἴδιον, ἴδιον.

dualia. ἴδιον, ἴδιον.

pluralia. ἴδιον, ἴδιον.

Optatiuum.

singularia ἴδιον, ἴδιον, ἴδιον.

dualia ἴδιον, ἴδιον.

pluralia ἴδιον, ἴδιον, ἴδιον, & ἴδιον.

Subiunctiuum.

singularia ἴδιον, ἴδιον, ἴδιον.

dualia. ἴδιον ἴδιον, ἴδιον.

pluralia ἴδιον ἴδιον, ἴδιον, ἴδιον.

Infinitum.

ἴδιον.

FVTVRVM.

Indicatiuum.

singularia ἴδιον, ἴδιον, ἴδιον, uel ἴδιον.

dualia. ἴδιον, ἴδιον, ἴδιον.

pluralia ἴδιον, ἴδιον, ἴδιον.

Optatiuum.

singularia ἴδιον, ἴδιον, ἴδιον.

dualia ἴδιον, ἴδιον, ἴδιον.

pluralia ἴδιον, ἴδιον, ἴδιον.

Infinitum ἴδιον.

De participio.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

DE PARTICIPIO.

Articipiū autem diuidendum quidem,
ut uerbum, declinandum uero ut nomen.
Atq; in totū illud accipiendum, quod par
tim nominis, partim uerbi sit particeps.
Habet enim eadem accidentia, & cum no,
mine, & cum uerbo. id autem consyderetur in his.

ACTIVA.

Præsens τυῖω. Præteritum imperfectum ἔτυῖον.

Masculinum participium τυῖωμ.

Fœmininum τυῖουσα.

Neutrum τυῖον.

Futurum primum τυῖω, ὁ τυῖωμ, ἢ τυῖουσα, ῥ τυῖον.

Indefinitum primum ἔτυῖα, ὁ τυῖας, ἢ τυῖασα, τὸ τυῖαμ.

Præteritum perfectum & plusq̃ perfectum τέτιφα, ὁ τετυ,
φως, ἢ τετυφῖα, τὸ τετυφός.

Indefinitum secundum ἔτυπον, ὁ τυπῶμ, ἢ τυπούσα, ῥ τυπός.

Futurum secundum τυπῶ, ὁ τυπῶμ, ἢ τυπούσα, τὸ τυπούμ.

MEDIA.

Præsens τυῖομαι, ὁ τυῖόμενος, ἢ τυῖομένη, ῥ τυῖόμενον.

Futurum primum τυῖομαι, ὁ τυῖόμενος, ἢ τυῖομένη, ῥ τυῖόμενον.

Indefinitū primū ἔτυάμην, ὁ τυάμενος, ἢ τυάμένη, ῥ τυάμενον.

Præteritum perfectū τέτυπα, ὁ τετυπῶς, ἢ τετυπῖα, τὸ τετυπός.

Indefinitū secūdū ἔτυόμην, ὁ τυόμενος, ἢ τυομένη, ῥ τυόμενον.

Futurū secūdū τυπούμαι, ὁ τυπούμενος, ἢ τυπουμένη, ῥ τυπούμενον.

H Passiua

THEODORI PRIMVS

PASSIVA.

Præfens τύπῃόμαι, ὁ τυπῃόμενος, ἢ τυπῃομένη, ὅ τυπῃόμενον.

Præteritū pfe. τέτυμμαι, ὁ τετυμμένος, ἢ τετυμμένη, ὃ τετυμμένον.

Indefinitū primū ἐπφθην, ὁ τυφθείς, ἢ τυφθῆσα, ὃ τυφθέν.

Futurū pri. τυφθήσομαι, ὁ τυφθησόμενος, ἢ τυφθησόμενη, ὃ τυφθησόμενον.

Indefinitum secundum ἐτύπηκ, ὁ τυπείξ, ἢ τυπῆσα, ὃ τυπέν.

Futu. scdñ τυπήσομαι, ὁ τυπησόμενος, ἢ τυπησόμενη, ὃ τυπησόμενον.

Mox futurū τετυφόμαι, ὁ πετυφόμενος, ἢ τετυφομένη, ὃ τετυφόμενον.

PARTICIPIA A VERBIS IN μι.

ACTIVA.

Præfens & præteritū impfe. τίθην, ὁ τιθείς, ἢ τιθεῖσα, ὃ τιθέν.

Indefinitum secundum ἔθην, ὁ θείξ, ἢ θῆσα, ὃ θέν.

Aliud exemplum.

Præfens ἵσθμι, ἵσθην, ὁ ἰσάξ, ἢ ἰσῆσα, ὃ ἰσάρ.

Indefinitum secundum ἔσθην, ὁ εἰσάξ, ἢ εἰσῆσα, ὃ εἰσάρ.

Aliud.

Præfens δίδωμι, ἐδίδωμ, ὁ δίδουξ, ἢ δίδουσα, ὃ δίδου.

Indefinitum secundum ἔδωκ, ὁ δούξ, ἢ δούσα, ὃ δού.

Aliud.

Præfens ζεύγνυμι, ἐζεύγνυν, ὁ ζευγνύξ, ἢ ζευγνύσα, ὃ ζευγνύμε.

Participia à uerbo substantiuo.

Præfens εἰμι ἤμ, ὁ ὤμ, ἢ ὄυσα, ὃ ὄμ.

Futurum ἔσομαι, ὁ ἐσόμενος, ἢ ἐσομένη, ὃ ἐσόμενον.

De generibus & declinatione participiorum.

Declinantur autem foeminina quidē omnia iuxta secundā nominis

ERASMO ROT. INTERPRETE.

nominis dedicationem. Cæterum actiua masculina simul & neutra iuxta quintam, passiua iuxta tertiam, exceptis indefinitis, quæ & ipsa quintæ sunt. porro mediæ ad tertiam & ipsa referuntur, excepto præterito perfectò. Nam hæc quocq; ad quintam pertinent.

DE PRONOMINE.

Pronomen autem, aliud quidem primitiuum, aliud uero possessiuum, aliud demonstratiuum, aliud relatiuum, aliud compositum.

Habet autem, & genera, & numeros, & casus, accidentia: Primitiua igitur sunt tria ἐγώ. σὺ. ὁ, id est, ego, tu, ille, designatur autem in hunc modum.

Rectus ἐγώ. genitiuus ἐμοῦ. datiuus ἐμοί. accusatiuus ἐμέ.	singularia
--	------------

Rectus & accusatiuus νὼ. genitiuus & datiuus νῶν.	dualia
---	--------

Rectus ἡμεῖς. genitiuus ἡμῶν. datiuus ἡμῖν. accusatiuus ἡμᾶς.	pluralia.
---	-----------

σὺ. σοῦ. σοί. σέ.	singularia.
σφω, id est, uos duo, uel uos duos. σφῶν, id est, uestrum duorum, uel uobis duobus.	dualia

ἡμεῖς. ἡμῶν. ἡμῖν. ἡμᾶς.	pluralia
--------------------------	----------

ὁ. οὗ. οἱ. ἐ.	singularia.
---------------	-------------

σφε. σφῖν.	dualia.
------------	---------

σφεῖς. σφῶν. σφῖσι. σφᾶς.	pluralia
---------------------------	----------

DE POSSESSIVIS.

Possessiua uero à primitiuis uenientia octo. ἡμεῖς. σοῦς. ἐός.

ἡ.

H 2 τῶν ἡμεῶν.

THEODORI PRIMVS

νωίτερος . σφωίτερος . ἡμέτερος . ὑμέτερος . σφέτερος.

Quorum singula per tria genera uariantur ἑμός . ἐμή . ἐμδόν
νωίτερος . νωίτέρα . νωίτερον . porrò quò dedinanda sint, liquet.

DE DEMONSTRATIVIS.

DEMONSTRATIVA uero duo, quæ & ipsa tribus generi-
bus uariantur οὗτος , αὕτη , τοῦτο . ἐκεῖνος , ἐκείνη , ἐκεῖνο . & dedi-
nantur ad hunc modum.

Masculinum.

singularia οὗτος . τούτου . τούτῳ . τοῦτο . ὃ οὗτος.

dualia τούτω . τόντοιμ . ὃ τούτω.

pluralia. οὗτοι . τούτων . τούτοις . τούτους . ὃ οὗτοι .

Fœmininum.

singularia. αὕτη . ταύτης . ταύτῃ . ταύτῃ . ὃ αὕτη.

dualia τάντα . τάντοιμ . ὃ τάντα.

pluralia. αὗται . τούτων . ταύταις . τάντας . ὃ αὗται.

Neutrum.

singularia. τοῦτο . τούτω . τούτῳ . τούτῳ . ὃ τοῦτο.

dualia. τούτω . τόντοιμ . ὃ τούτω.

pluralia ταῦτα . τούτων . τούτοις . ταῦτα . ὃ ταῦτα.

Aliud exemplum demonstratiuum.

Masculinum ἐκεῖνος . ἐκείνου . ἐκείνῳ . ἐκεῖνομ.

Fœmininum ἐκείνη . ἐκείνης . ἐκείνῃ .

Neutrū ἐκεῖνο . ἐκείνου , & cætera iuxta nominū inflexionē.

DE RELATIVO.

Relatiuum

ERASMO ROT. INTERPRETĒ.

RELATIVVM autē unum . qđ & ipsum tribus generibus uariat. αὐτός . αὐτή . αὐτό. Huic, ppriū est qđ triplicē significat personā. Siquidē αὐτός, p ἐγὼ ponit, aut, p σὺ, aut p ἐκεῖνος.

DE COMPOSITIS.

Composita uero tria nominatio carētia ἐμαυτοῦ . σαυτοῦ & ἑαυτοῦ . quæ tribus generibus efferuntur. Quæ primæ & secundæ sunt personæ, hæc tamen dedinantur ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῶ, ἐμαυτόμ . σαυτοῦ, σαυτῶ, σαυτόμ. Quæ uero tertiæ, per omnes casus inflectunt. Atq; hæc sanè nō solum cōposite, uerum, etiam disiunctim dedinant in pluralibus, ut ἑαυτῶν, & σφῶν αὐτῶν . ἑαυτοῖς, & σφίσιμ αὐτοῖς . ἑαυτοῖς, & σφᾶς αὐτοῖς.

DE PRAEPOSITIONE.

Præpositio uero alia monosyllaba, alia pluriū syllabarū, alia duarum. Huic accidit qđ ultimā acuit, si recipit tonum. Deinde quod primam uocalē habet tenuem; exceptis his quæ incipiunt ab υ, præterea quod penultimā habet correptā, exceptis duabus. Id consyderet in his ἐν, ἐξ, ἐκ, σύν, πρός, πρό, ἀνά, κατά, διά, μετά, παρά, ἀντί, ἐπὶ, περί, ἀμφί, & πρὸ, ὑπὸ, ὑπέρ. i. in, in, ex, cum, ad, ante, per, iuxta, pro, super, circa, circum, ab, sub, super.

DE ADVERBIO.

Duerbium aliud temporis, ut νῦν, τότε, ποτὲ, ἄρτι, ἄνθις, τέως, ἕως, ἡνίκα, ἔπατα, μετέπατα, σήμερον, ἔσθιον, χθές, πάλαι, αἰί. i. nunc, tunc, aliquñ, iam, nuper, rursum, eousq; donec, H, cum,

rum, postea, deinde, hodie, cras, heri, quondam, semper.

Aliud loci, ut ἄνω . κάτω . ἔξω . ἔσω . πόρρω . ἐγγυς . ἐναντίως . χαμαί .
ἐνθα . ὅθεν . ἐπέκεινα . μακρά . id est, sursum, deorsum, foras,
intro, procul, propè, contra, humi, ubi, unde, ultra, longe.

Aliud qualitatis, ut ἔν . καλῶς, id est, pulchre. ἡδύως, libenter.
σοφῶς, sapienter. quæ quidē & mediocritatis uocant' κυκλῶς.

βοτρυθῶς . ἀγελῶς . id est, canine, botrorū in morem, hoc est,
dense, armentatim. Aliud quantitatis, ut ἅπαξ . δις . τρίς .
πολλάκις . ὀλίγαν . id est, semel, bis, ter, sæpe, raro.

Aliud congregandi, ut ἅμα . ὁμοῦ . συλλήβδην . ἀδρόως . id est,
simul, pariter, collectim, uniuersim.

Aliud separationis, ut ἄνευ . χωρὶς . διχῶ . id est, seorsim, sepa-
ratim, semotim. Aliud exceptionis, ut πλὴν.

Aliud ordinis, ut ἐξῆς . ἐφεξῆς . ἐνθὺς . ἐνθῶς . ἐξᾠφνης . αὐτίκα . παρ' ἑξῆς .
μα . deinde, deinceps, protinus, mox, repēte, cōtinuo, ilico.

Aliud similitudinis, ut ὡς . ὥτως . καθὰ . καθάπερ . id est, ut,
ueluti, quemadmodum, sicut.

Aliud digressionis, ut ὥς . id est, itaq.

Aliud comparandi, ut μᾶλλον . ἥττορ . id est, magis, minus.

Aliud uehementiæ, ut λίαν . ἄγαρ . μάλιστα . πάνυ . σφόδρα . ni-
mis, nimium, maxime, admodum, ualde.

Aliud remissionis, ut ἡρέμα . ἡσυχῇ . μόγις . id est, sensim, pau-
latim, uix. Aliud cōfirmandi, ut δηλαδὴ . δήπουθεν . πάν-
τως . ὅντως . ἴ . id est, uidelicet, pfecto, omnino, reuera, certe.

Aliud

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Aliud adiurandi, ut *καὶ*, id est, per.

Aliud affirmandi, ut *καὶ*, id est, etiam.

Aliud abiurandi, ut *μὰ*. non per.

Aliud negandi, ut *οὐδ' αὖτε*, *ἤκιστα*, id est, nequaquam, minime.

Aliud prohibendi, ut *μηδ' αὖτε*, *μή*, ne quo pacto, ne.

Aliud cōiecturæ, ut *ἴσως*, *τάχα*, *τυχὸν*, i. forsan, forsitā, forte.

Aliud interrogandi, ut *πόθεν*, *ποῦ*, *πινίκα*, *πῶς*, id est, unde, quo, ubi, quando, quomodo.

Aliud demonstrandi, ut *ἰδοὺ*, *ἰνί*, *ῶς*, *ἐκεῖ*, *ἐνθάδε*, id est, ecce, en, hīc, illic, hic.

Aliud uocandi ut *ὦ*, o.

Aliud explicandi, ut *ἔγωγε*, *διομ*, *τοντῆς*, *ἔτι*, uidelicet, uelut hoc est, siue.

Aliud positivum, ut *ἀναγνώσκω*, *ῥαπείω*, id est, legendum est, scribendum est.

Aliud optandi, ut *εἰθε*, *ὦ φελορ*, id est, utinam.

Aliud exclamandi, ut *ὦ*, *ὦ*, *ἰού*, *οἱ μοι*, *φεῦ*, *ha*, *iū*, *hei*, *heu*.

Aliud admirandi, ut *ὦ*, *φεῦ*. o, heu.

Aliud stuporis, ut *ὦ*, *ἡγάκλας*.

Aliud afflatus, ut *ἐνοί*, *ἐνσῶν*.

Hab et autem accidentia hæc, speciem & figuram. Nā aliud est primitivum, ut *νῦν*, nunc. Aliud derivativum, ut *ἐπεὶ*, *ἵνα*, aliunde. Et aliud simplex, ut *παλαι*, olim. Aliud compositum, ut *προπαλαι*, iam olim.

De cōiunctione.

THEODORI PRIMVS

DE CONIVNCTIONE:

Oniunctio uero alia copulatiua, ut $\mu\epsilon\rho, \kappa\alpha\iota$, $\tau\epsilon, \kappa\alpha\iota$, $\alpha\lambda\lambda\alpha, \alpha\tau\alpha\rho, \alpha\upsilon\tau\alpha\rho$, id est, quidem, autē, q̄, &c, sed, cæterum, ast.

Alia disiunctiua, ut $\eta, \eta\tau\omicron\iota$, id est, aut, siue.

Alia cōtinuatiua, ut $\epsilon\iota, \epsilon\iota\pi\epsilon\rho, \epsilon\iota\delta\eta\pi\epsilon\rho$, id est, si, siquidē, siquidē

Alia subcontinuatua, ut $\epsilon\iota\pi\epsilon\iota, \epsilon\iota\pi\epsilon\delta\eta$, quando, quandoquidē.

Alia causalis, ut $\gamma\iota\alpha, \delta\pi\omega\epsilon, \gamma\alpha\rho, \delta\tau\iota, \delta\iota\omicron\tau\iota$, id est, ut, quo, enim, quia, quapropter.

Alia dubitandi, ut $\xi\rho\alpha, \xi\tau\acute{\alpha}, \mu\omega\mu, \mu\eta$, id est, an, deinde, utrū, an.

Alia ratiocinandi, ut $\acute{\alpha}\rho\alpha, \alpha\lambda\lambda\alpha, \alpha\lambda\lambda\alpha\mu\eta\mu, \delta\upsilon\mu, \tau\omicron\iota\iota\upsilon\mu, \tau\omicron\iota\gamma\acute{\alpha}\rho\tau\omicron\iota, \tau\omicron\iota\gamma\alpha\rho\upsilon\mu$, id est, certe, itaq̄, igitur, proinde, atqui.

Alia expletua, ut $\delta\eta, \pi\omicron\upsilon, \tau\omicron\iota, \delta\eta\tau\alpha, \pi\epsilon\rho, \pi\acute{\omega}, \pi\acute{\omega}\epsilon, \mu\eta\mu, \delta\upsilon\mu, \gamma\acute{\epsilon}$, id est, iam, licet, sanē.

Alia potentialis, ut $\alpha\mu$, quia addita uerbis optatiuis potissimum facit modum potentialem.

Alia discernendi siue adijciendi, ut η , aut.

Alia diminutiua, ut $\gamma\omicron\upsilon\mu, \gamma\acute{\epsilon}$, quidem, sanē.

Alia contrarietatis, ut $\delta\mu\omega\epsilon, \kappa\alpha\iota\tau\omicron\iota, \kappa\alpha\iota\pi\epsilon\rho$, attamen, tamē, licet.

Habet autem accidentem figuram. nam alia simplex est, ut $\epsilon\iota\pi\epsilon\iota$, alia composita, ut $\epsilon\iota\pi\epsilon\delta\eta$.

De octo igitur partibus orationis hic primi libri finis esto.

THEODORI GAZAE LIBRI PRIMI, DES.

ERASMO INTERPRETE, FINIS.

THEODORI GA
ZAE GRAMMATICAE INSTITVTIONIS
LIBER SECVNDVS, ERASMO
INTERPRETE.

Ost hæc uero rursus ab ini-
tijs exorsi, dicamus de ijsdem
ceu locos quosdam, ac sedes
eorum quæ dicta sunt con-
stituentes, ac singulis quibus
quæ adijcientes nōnulla, præ-
ter ea, quæ superius tradita
sunt.

VOCALIVM DI-
VISIO, ET COMPOSITIO.

Vocalium igitur alia præpositiua, ut α . η . ε . ο . ω .
Alia postpositiua, ut ι . υ . Nam ad hunc modum
inter se connexæ, constituunt diphthongos . Quanquā
& υ nonnunquam præpositiua est, uelut in dictione ἱός
id est, filius . ἁρπυα, id est, Harpya . μῦια, id est, musca . Si
quidem diphthongi sunt hæ quoq; η . φ . ηυ . α . η . Licet
I improprie.

THEODORI SECVNDVS

improprie. Cæterum ω Ionum est peculiaris.

ALIA VOCALIVM diuīſio in augmentis uerborū.

Praterea inter uocales, mutabiles sunt α, ε, ο. Mutant̃ em̃ in præteritis. α quidē & ε in η, ut ἀδινῶ, ἡδένουμι. infirmor infirmabar. ἐθέλω, ἠθέλω, id est, uolo uolebā. ο uero uertitur in ω, ut ὀφείλω, ὠφείλω, id est, debeo debebam. Cæterum η, ι, υ, ω sunt immutabiles, quippe quæ non mutantur. Nam ἡγεμονεῶ facit ἡγεμόνθιου, id est, dux sum dux eram. ἱξέω, ἱξευορ, id est, aucupor aucupabar. ὑβρίζω, ὑβρίζορ, id est, uiolo uiolabam. ἰούω, ἰούλω, id est, iuuo iuuabam. Vertitur itaq; ε in η ubiq; exceptis uerbis quatuordecim, in quibus ε assumit ι, ut ἔχω εἶχορ, id est, habeo, habebam.

CONSONANTES DVPLICES.

EX consonantibus autem duplices ζ, ξ, τ ε̃ consonanti/ bus duabus constant ζ ex σ & δ, ξ ex κ & σ, τ ex π & α.

IMMVTAIBLES.

Cæterum λ, μ, ρ, ς sunt immutabiles. Neq; enim mutantur in formationibus uerborum, neq; in inflexione nominum, ut τάλω τάλω, id est, cano canam, νέμω νέμω, id est, tribuo tribuam. κρίνω κρίνω, id est, iudico iudicabo. σείρω σείρω, id est, semino seminabo. νέω νέω, ἔλκω ἔλκω, id est, Græcus Græci.

MVTAE.

Porrò tenues, aspiratæ, & mediæ, ad hunc habent modum, ut β sono media sit inter π & φ, γ media sit inter κ & χ, δ media sit inter τ & θ. DE SYLLABA.

Porrò syllaba, alia quidē longa, alia uero breuis, alia cōmunis. Ac rursus inter longas, alia natura longa ut ἥρως heros. Alia uero positi longa, ut ἀπλοῦς simplex. Iam dictio nē qdē cōstituit syllaba, cū ea sanē sit literarū cōplexio, Orationem

BRASMO ROT. INTERPRETE

tionem aut constituit dictio. ACCENTVS.

O Ratio uero nunc intenditur, nunc remittitur, idcirco fit
his, qui uocantur accentus.

ACCENTVS QVOT?

C Aeterū inter accentus, Acutus, Grauis, & Circūflexus,
Toni sunt. Aspiratus, ac Tenuis, spiritus dicunt. Apostrophus & Hyphen, & Diastole, passiones.

LOCI TONORVM.

L Oci, acuti accētus sunt, ultima syllaba, unde dictio oxy-
tona uocatur, ut ἀγαθός, bonus, penultima unde paro-
xytona, aut barytona dicitur, ut λόγος sermo. Antepenulti-
ma, unde proparoxytona uocatur, ut δίκαιος iustus.

LOCI GRAVIS.

G Ravis autem accentus loci, sunt omnes syllabæ, quæ
æquabili sono proferuntur, unde & syllabicus appel-
latur tonus. Nec ponitur nisi tantum in his, quæ ultimam
accunt, cū perpetuo uocis cursu æquabiliter pronūciamus,
ut τοὺς περὶ ἄρχοντα, id est, qui principi adstant.

CIRCVMFLEXI.

C ircumflexi uero locus, est ultima, unde & circumflexa
dicitur dictio, ut ποιῶ facio. Et penultima, unde prope-
rispomena uocatur, ut ποιοῦμαι fio.

LOCI SPIRITVVM.

P ORRò acuti, ac tenuis, loci sunt uocales initiales, ut ἄνθρω-
πος homo, Ὅμηρος Homerus, & inter consonantes, quæ
hinc incipit dictio, ut ἔνμα uerbum.

LOCI παῖσι.

A Postrophi locus est, ubi quid elidit, ut ἄρα οὐτος ἄρδῃτος,
id est, uidelicet hic. Hyphen autem locus est, infra ea

I 2 quæ

THEODORI SECVNDVS

quæ è duobus aut pluribus componuntur, ut πασιμέλουσα, id est, quæ omnibus curæ est. Diaστοles uero locus est, sub ijs in quibus oportet aliquo modo dirimere, quæ composita sunt, ut ὅ, τι, quod pronomen.

DE PARTIBVS ORATIONIS.

CAeterū inter partes orationis, nomen: ut ijs quæ dicta sunt, adiciamus aliquid. Aliud est & gentile, ut φρύξ, phryx. Aliud indefinitum, ut ὁποῖός τις, id est, qualiscunq;. Aliud comprehensiuum, ut δῆμος, populus. Aliud distributiuum, ut ἕτερος, alter. ἑκάτερος, uterq;. ἕκαστος, unusquisq;. ἄλλος, alius. Aliud contentiuum, ut ἀμπελώμ, uinetum. Aliud factitium, ut φλοῖστος, fluctus. Aliud ordinale, ut πρῶτος, primus. δεύτερος, secundus. Aliud ad aliquid, ut πατήρ, pater. Aliud tanq̃ ad aliquid, ut νύξ, nox. θάνατος, mors.

DE PROPRIIS.

IAm propria nomina, semper unico genere inflectuntur. Nempe aut masculino tantum, aut foeminino, ut Ὀμηρος, καλλιόπη. Homerus, Calliope.

DE APPELLATIVIS.

Appellatiuorū quæcunq; significant animalia, ferè communis sunt generis, licet nonnulla sint & epicœna.

DE ADIECTIVIS.

QVæ uero proprie sunt adiectiua, trium generū sunt omnia, ut σοφός, hic sapiens. σοφῇ, hæc sapiens. σοφόν, hoc sapiens. Cæterum quæ ancipitis sunt naturæ, & modo pro adiectiuis usurpanr, modo pro appellatiuis, ut εὐεργέτης, id est, beneficus. & πολίτης, ciuis. & βασιλεὺς, rex. & id genus alia, duorum sunt generum. Huiusmodi est & κολοίβα, columba. & πῶς, lepus.

Inflexio

BRASMO ROT. INTERPRETE.

INFLEXIO ADIECTIVORVM.

QVæ igitur desinunt in οσ purum simplicia, trium generum, fœmininum deformant in α, ut δίκαιος, iustus. δίκαια, iusta. Consimiliter & ea quæ in ultima syllaba habent ρ, ἀνθηρός, floridus. ἀνθηρά, florida.

Cæterum σοφίη pro σοφή, & his similia, ionica sunt. Quæ uero desinunt in οσ non purum, fœmininum figurant in η, ut ἔρημος, desertus. ἐρήμη, deserta. φρόνιμος, hic prudens. φρονίμη, hæc prudens.

INTERROGATIVA.

Porrò interrogatiua, siue percontatiua, trium generum sunt & ipsa, τίς, quis aut quæ. τί quid. ποῖος, qualis. ποῖα, hæc qualis. ποῖον, quale. Nec habent uocandi casum. Sumuntur autem aut iuxta substantiam, ut τίς, quis. aut iuxta qualitatem, ut ποῖος, qualis. aut iuxta quantitatem, ut πόσον, quantum. & πλῆλον, quantum. & πόσον, quotum. & πότερον, utrum, aut secundum locum, ποδαπός, cuius.

INDEFINITA.

Similiter autem & indefinita trium generum sunt, & singula in singulis interrogatiuorū formantur appositione literæ ο, ποῖος, qualis. ὁ ποῖος, qualis. πότερος, uter. ὁ πότερος, uter.

RELATIVA.

Trium generum sunt & relatiua, & aut iuxta qualitatem. aut iuxta quantitatem sumunt, τοιοῦτος, talis. διος, qualis. πλείονος, tantum. ἑλίκον, quantum. τέσσον, tantum. ὅσον, quantum.

COLLECTIVA.

Cæterū comprehensiuæ, siue collectiuæ, unius sunt generis. δῖμος, populus. πλῆθος, multitudo.

I ; Distributiua.

THEODORI SECVNDVS

DISTRIBUTIVA.

SANè distributiva, trium sunt generū. ἑτερος, ἑτέρα, ἑτεροί. Id est, alter, altera, alterum. ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο. id est, alius, alia, aliud. Quadrifariam autē distribuuntur, siue partiuntur. Aut em̄ unum è duobus, ut ἑτερον, alterū, aut duo singulatim, ut ἑκάτερον, utrunq; aut unum è pluribus, ut ἅλλο, aliud. Aut multa singulatim, ut ἕκαστον, unumquodq;.

ORDINALIA ET MATERIALIA

Trium generum sunt & ordinalia. πρῶτος, πρώτη, πρῶτον. primus, prima, primum. Sicut & materialia, ut λίθινος, λίθινη, λίθινον. lapideus, lapidea, lapideum. Hæc autem & ab ijs formant, quæ similitum sunt partium. Nam ξύλον, lignū. ὀστέον, os. & σὰρξ, caro. similitum sunt partiū. Vnde & ξύλινον, ligneum. & ὀστέον, osseum. & σάρκινον, carneum. Ad eundē modū & in cæteris. In duas autē potissimū terminationes diuidunt. Aut em̄ in ἴον, ut πῆλινον, luteum. aut in ὤδες, ut πικρῶδες, γαῖῶδες, luteum, terrenum. Quanq; quæ à metallis ueniunt, propriā habent terminationē. In εον & οῦν per contractionē χρυσεον, aureum. σιδηρεον, ferreum. χαλκεον, æreum. ἀργυρεον, argenteum. Quibus respondet & κεραμεῖον, fictile.

EPILOGVS.

IN genere uero. Nomini (ut prius est dictum) accidunt quinq;. E quibus genus improprie dicitur, & commune quoddam & epicœnū, id est, supercōmune. Nam ubi tantū præcedit articulus masculinus, masculinum est. Vbi tantum fœmineus, fœmininū, ubi neuter, neutrū. Vbi uero uterq; nempe masculinus & fœmininus, cōmune. Porro quod alterutro articulo appposito, genus utrunq; significat, epicœnum est, ut ἀετός, aquila. χελιδών, hirundo.

Species.

ERASMO ROT. INTERPRETE:

SPECIES.

Species autem primitiua, ut πᾶς, omnis. Deriuatiua, ut λόγιος, sapiens.

DERIVATIVORVM DIVISIO.

Deriuatiui uero septem potissimum sunt species, de quibus ante dictum est. E quibus comparatiua, & superlatiua formantur ad hunc modum.

FORMATIO COMPARATIVORVM ET SUPERLATIVORVM

IN ος desinentia adiectiua, trium generū nomina, mutatione σ in τ. & assumptione ερος. fiunt comparatiua, ut ἰσδοξος, ἰσδοξότατος, gloriosus, gloriosior. Assumptione αὐτος, fiunt superlatiua, ut ἰσδοξος, gloriosus. ἰσδοξότατος, gloriosissimus. παλαιός, παλαιότατος, uetustus, uetustissimus. Præter καλός, pulcher. & κακός, malus. & alia nō nulla. Nam hæc habent καλλίωρ, κάλλιστος, id est, pulchrior, pulcherrimus. κακίωρ, κάκιστος, id est, peior, pessimus. βελτίωρ, βέλτιστος, id est, melior optimus. ἀμείνωρ, κρείττωρ, id est, melior, potior. ἄριστος, optimus. χείρωρ, ἐλάττωρ, ἥττωρ, μείωρ, id est, deterior, minor, inferior, minor. ἐλάχιστος, id est, minimus. μέγωρ, ἰσχυρότατος, id est, maximus. ἑύωρ, ἑύστατος, id est, facilius, facillimus. Quod si positium desinat in ης, & inflectatur per ιος, ab eius neutro fit cōparatiuum & superlatiuum, ea mutatione & assumptione, de qua dictum est ευγενής, ευγενέος, id est, hic & hæc generosus. α. & hoc generosum. ευγενέστερος, ευγενέστατος, id est, generosior, generosissimus. ἀληθής, ἀληθέος, id est, hic & hæc uerax, hoc uerax. ἀληθέστερος, ἀληθέστατος, id est, ueracior, ueracissimus.

Sin in

Sin in *us* desinat positivum trium generum, tum ad eundem modum formantur à neutro *βραχύς βραχύ*, hic brevis, hoc breve. *βραχύτερος βραχύτατος*, brevior brevissimus. Præter *ἡδύς*, iucundus, *πολύς*, multus, *ταχύς*, uelox. Nam ab his fit *ἡδύωμ ἡδυσθ*, iucundior iucundissimus, & *πλείωμ πλεῖσθ*, id est, copiosior, plurimus. Et *ταχίωμ τάχισθ*, id est, uelocior uelocissimus. Etiam si hæc & aliter formare licuerit, additione *τερος*, ac *τατος*. Excepto *πολύς*, id est, multus, *ἡδύτερος ἡδύτατος*, id est, iucundior, iucundissimus, *ταχύτερος ταχύτατος*, id est, uelocior uelocissimus.

Eorū quæ desinunt in *us*, quædam simplex comparativū, & superlativum faciunt, quædam duplex. Simplex quidem, *εὐρύς*, id est, latus, *εὐρύτερος* enim & *εὐρύτατος* tantum facit, latior latissimus. Duplex autem, *ἡδύς* iucundus, & *γλυκύς* id est, dulcis, & *ὠκύς*, uelox. Nam hæc non solum in *τερος* ac *τατος* formantur, uerum etiam in *ωμ*, & in *σος*, *γλυκίωμ γλύνκισος*, *ὠκίωμ ὠκισος*, id est, dulcior dulcissimus, ocyor ocyssimus. Consimiliter his, & *αἰσχρός*, turpis, & *ἐχθρός*, inimicus. Quod si non oportet prætermittere *βράωμ*, breuior, & *θάωμ*, celerior, & *πάωμ*, pinguior. Erunt igitur quædam, quæ triplicem habeant formam. Siquidem à *βραδύς*, tardus, & *βραχύς*, brevis, uenit comparativum *βράωμ*, id est, tardior, aut breuior. Et à *ταχύς*, uelox, *θάωμ*, uelocior. Et à *πυγύς*, pinguis, *πάωμ*, pinguior. Porro quæ aliam aliquā habent terminationem per *εσος*, & *εστος*, formant comparatiua & superlatiua plerumq; *σώφρωμ σώφρονος*, sobrius sobrius, *σωφρονέσος σωφρονέστος*, id est, temperatior temperatissimus. *χαρίης χαρίεντος*, uenustus uenusti. *χαρίεσος χαρίεστος*, uenustior uenustissimus. Et absq; *ε*, *εὐνους*, id est, beneuolus.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

beneuolus. ἐννεύσιος ἐννεύσατος, id est, beneuolentior beneuolentissimus. Non solum autem à nominibus fiunt comparatiua, quin & a participijs. ἐξυμένεσιος, id est, ualentior. Et insuper à præpositionibus. πρόσθεος, id est, prior, & ὑπέρθεος id est, superior. Et ab aduerbijs, ἰγυότερος, id est, uicinior. ποθέωτερος, id est, longinquior. & μώτερος, id est, sublimior.

FORMATIONES PATRONYMICORVM.

CAeterum patronymici formationes sunt huiusmodi. Quæcunq; nomina in *ος* purum desinunt, masculinũ patronymicum formant in *αδης*, ut ἥλιος, id est, sol, ἡλιάδης filius solis. Quæcunq; uero in *ος* non purum, faciunt in *ιδης*, κρόνιος, id est, Saturnus. κρονίδης, id est, filius Saturni. Quæq; quæ sunt quintæ declinationis, in his à genitiuis formantur in *ιδης*, atq; hic sanè fit & Syneresis, si habeant in penultima. Quorum est & alia rursus formatio in *ων*, more Ionico. πῆλορ, πῆλοπος, Pelops Pelopis. πελοπίδης, Pelopides. πηλεὺς πηλέως, id est, Peleus Pelei. πηλεΐδης quatuor syllabis, & πηλεΐδης tribus, per Syneresim, & πηλεῶν Ionice. Quæ uero primæ sunt inflexionis in *αδης* faciunt *εινείας*, *ειναΐδης*, Aeneas Aeneades, ἰφίτης ἰφιτάδης Iphites Iphitades.

FŒMININI PATRONYMICI

FORMATIO.

Fœminina uero patronymica à proprijs fiunt masculinis, abiectioe syllabæ *δης*, ἡλιάδης ἡλιάς, id est, filia Solis. νεστορίδης νεστορίης, id est, filia Nestoris. Præterea masculina primæ sunt declinationis, fœminina quintæ. πριαμίδης πριαμίδου. i. Priamides Priamidæ. πριαμὶς πριαμίδος, Priamus Priamidis. Est & aliud patronymici genus improprie, masculinum quidem in *διος* desinens, ut ὑψάδιος, id est, hyrradius.

K Fœmininum

THEODORI SECVNDVS

Fœmininum uero in *νη*, ut *ἀδρασίνη*, Adraštine, & *κετρώνη*, id est, Eetionis filia. Atq; ita trisariam fuerit, tum masculinū patronymicum, tum fœmininum.

FORMATIONES DIMINVTIVORVM.

Diminutiua uero, partim à proprijs formantur, partim ab appellatiuis. uelut à *ζηνόδωρος*, zenodorus. *ζηναῖος* zenodorus, ab *ἀνθρωπος*, id est, homo. *ἀνδρωπίσκος*, id est, homuncio. SPECIES DIMINVTIVORVM

AC species quidē masculinorū sex, prima in *ωμ* duabus syllabis, ut *βάκχωμ*, id est, Bacchi⁹, *βακχυλίδης*, Bacchonaſter. Secunda in *ωμ*, ut *ι* sit in penultima. *μωρίωμ*, morio à *μωρός* stultus. Tertia in *αξ*, ut *ῥοδιαξ*, id est rhodiolus à *ῥοδιος* Rhodius Rhodiensis. Quarta in *αε* *ζηναῖος*, zenodorus. *μητροῖος*, id est, metrodorus. Quinta in *κος*, ut *ἀνθρωπίσκος*, id est, homunculus. Sexta in *λος*, ut *ναυτίλος*, id est, nautulus à *ναύτης*, id est, nauta.

Fœmininorū uero tres, Prima in *ωμ*, ut *ὑψίωμ*, id est, hypsipylula, ab *ὑψίπυλη* hypsipyla. Secunda in *ις*, ut *θεράπεις*, famulula, à *θεράπεινα*, famula. Tertia in *κη*, *παιδίση*, puellula, à *παῖς*, puella. Neutrorū autem una in *ομ*, *μεγακύλιον*, adulescentulus.

FORMATIONES POSSESSIVORVM.

Possessiua item & à proprijs, & ab appellatiuis deducuntur. Et quæ quidem in *ομ* definunt, formantur à primitiuis in *ευς*, ut *νηλεὺς* *νηλέως*, Neleus Nelei. *νήλεωμ*, Neleium. Verum non ab his solū. Quandoquidē ab *ἀνθρώπου* hominis, deriuatur *ἀνθρώπομ* humanū. Quæ uero in *κος* definūt, & in *ωδες*, ueniūt à nominibus in *ος*, *λόγος* ratio, *λογικός* rationalis, sed non ab his solum, nā à *βασιλέως*, id est, regis, uenit βασιλικὸμ

βασιλικόν, regale. Itέ διέλεα, imago, δικελικόν imaginariū. Sanè grammaticī est, nihil obſtante, quod inuſitata ſint, has quoq; tradere, ambas ſpecies, à dictōrū nominum ſingulis deriuari. Vt enim ab ἀνδρωπος, homo, ἀνθρωπικόν, humanū, & ἀνθρώπου humanū: Ita & ab ὁμήρου, Homeri, ὁμηρικόν Homericū, & ὁμήρου Homericum, & ab ἁϊάντωσ Αἰακίς, αἰαντικόν, & αἰάντωσ, id eſt, Aiacinū. Et à πλάτωνος Platonis, πλατωνικόν Platicū, & πλατώνωσ, Platicum. Nonnulli uero etiam ea quæ, à locorum uocabulis denominantur, poſſeſſiua, δικαιοματικά, id eſt, domesticatiua uocāt, ut οὐράνιος, id eſt, cæleſtis, & θαλάσσιος, id eſt, marinus. Atq; his conſimilia. Itaque triſariam ſumentur poſſeſſiua, aut domesticæ, οὐράνιος, cæleſte, aut conſignificatiue, γραμματικόν, id eſt, grammaticum, aut materialiter, ut λιθώδες, id eſt, lapideum.

FORMATIONES DENOMINATIVI.

Porro denominatiuū tot modis format, quot ſunt ſpecies nominū. At licuerit à ſingulis nominibus deducere. Maſculinū quidem in ων unius generis, ut φίλος, id eſt, amicus, φίλω Philo. Fœmininū uero in οτησ unius generis, φιλότης, id eſt, amicitia. Neutrū in ιον & generaliter in ον triū generū, ut φίλιον φιλικόν, i. amicitiale, ſiue ad amicū pertinens. Tameſi non ſunt eodem modo triū generū, ſed pro uarijs ultimæ, ac penultimæ ſyllabæ formis, Nā ἀνθρωπικόν & ἀνθρώπου, & ἀνθρωπώδες, id eſt, humanū, & πύλιον, id eſt, luteum, & ἀνθηρόν floridum. Et ut ſummatim dicam, iuxta formationem ſpecierum nominis, quam tradidimus. Conſiderandum autem eſt illud, an ſpecies recipiat tria genera. Neque enim omnia neutra in ον trium ſunt generum.

K 2 Proinde

THEODORI SECVNDVS

Proinde ζωφιορ, id est, animalculum, & μερμύλλιορ, id est, adolescentulus, & λεβητιορ, id est, lebetulus. Atq; in totum diminutiua unici generis sunt. Consyderare autē oportebit & reliquas denominatiuorū formationes, iuxta differentiā specierum, ut in diminutiuo quidem, λάσξ, id est, lapillus. ανθρωπίσκος, id est, homunculus. μυρῶς, Metrodorus. In patronymico uero in δῆς.

FORMATIONES VERBALIVM.

VErbalia uero, ut in genere loquar, formātur à passiuo præterito perfecto, uel à prima persona, uel à secūda, uel à tertia. Ac pleraq; uerbalia quidē deducuntur à prima, ut πεποίημαι, id est, factus sum. ποίημα, opus. λελόγισμαι, id est, consyderatus sum. λογισµδες, id est, consyderatio. Caterum quæ in ις desinunt sceminina, à secunda fiunt persona, ut λελυσαι, id est, solutus es. λύσις, id est, solutio. Quæ uero desinunt in σος, trium generū, à tertia ueniunt persona, ut ἔκουςαι, id est, auditus est. ἄκουσος, id est, audibilis. Insuper & appellatiua in κηιορ, ut πέποται, id est, potatus est. ποτήριον, i. poculum.

Iam præter ea quæ ante diximus, erit & figura quædam decomposita, ut quæ à cōposita deducatur, ut φίλιππος, Philippus. φιλιππίδης, Philippides.

AD QVAS DECLINATIONES NOMINA

QVAEQVE REFERANTVR.

CUm nomē in quinq; declinationes dinidat, ut dictū est, quomodo ad unāquanq; referatur, & cōmuniter, & peculiariter, consyderabitur hoc pacto.

QVAE AD PRIMAM PERTINEANT.

Igitur quæ in ας desinunt purū, pluriū syllabarū q̄ durū, simplicia, barytona, hoc est, penultima acuta, nomina, referuntur

ERASMO ROT. INTERPRETE.

referuntur ad primā, ut *ἁνεΐας*, Aeneas. Præterea in *ης* desinentia, barytona, simplicia, unius generis, spondaica, hoc est, quæcunq; penultimā habent longā, ut *ἡνύσης*. Quancūq; & nō simplicia eodem pertinent, nisi à neutro in *ος* cōposita sint, ut *τελώνης*, id est, exactor tributorū. *ὀλυμπιονίκης*, id est, uictor in Olympijs. Præterea quæ in *δης* formata sunt, siue patronymica, siue propria, ut *πριαμίδης*, id est, Priamides. *πριαμίδου* Priamidæ. *παλαμίδης*, *παλαμίδου*, id est, Palamides, Palamidæ. Exceptis ijs quæ composita sunt à neutro in *δος*. Cæterū ὑπερείδης, Hyperides, & ἀριστείδης, Aristides, & alia nōnulla patronymicorū formam sequuntur. Præterea desinentia in *της* per Iambum, hoc est, quibus penultima brevis est, ut *δαιμότης* *δαιμότου*, id est, dominus domini. Excepto *κράτης*, Crates. Nam id *κράτης*, id est, Cratetis facit.

QVAB SECVNDÆ.

PORRò in *α*, uel in *η* desinentia fœminina, ut *μαΐα*, id est, Maia. *τιμή*, id est honor, ad secundam pertinent.

QVAB TERTIÆ.

IN *ος* masculina, & fœminina, & in *ου* neutra, ad tertiam pertinet, ut *θεός*, id est, deus. *ὁδός*, uia. & *γαδός*, id est, bonū.

QVAB QVARTÆ.

QVæ uero in *ως* desinunt, Attico more, masculina & fœminina, & in *ωρ* neutra, ad quartam pertinent. Dedicantur enim ablatione consonantis finalis, ut *μενέως* *μενέω*, Menelaus Menelai. *εὐγεωρ* *εὐγεω*, id est, ferax feracis. Refertur possunt ad hanc, & quæ Dorico more dedinant, ablatione *σ*, ut *λάας* *λάα*, lapis lapidis, *ποδῆς* *ποδῆ*.

QVAB SINT QVINTÆ.

IAm uero quæcūq; formam habent diuersam ab ijs, quæ
K 3 dicta

THEODORI SECVNDVS

dicta sunt, masculina, foeminina, neutra, ad quintam pertinent. Nam genitium omnia habent in os, licet diuersis modis. Quatenus alia quidem desinunt in syllabam puram, alia nequaquam: sed addita consonante, siue tenui, siue aspirata, siue media, siue immutabili.

Vocales igitur in quas nomina huiusmodi desinunt, sunt α, ι, υ, ω. Consonantes uero σ, ν, σ, λ, ς, ξ, φ, μ, ρ.

α τος Ergo quæ in α desinunt incontracta, per τ declinantur, βῆμα βήματος, id est, gradus gradus. Nisi si quod sit deformatum à masculino. Nam hoc masculini habet inflexionem, unde deductum est. μέγα μεγάλου, id est, magnum magni, quod dicatur μέγας μεγάλου, id est, magnus magni. Exceptis item proprijs literarum uocabulis, ut ἄλφα, βῆτα, quod hæc sunt indeclinabilia.

ι τος Quæ uero in ι desinunt, & græca sunt, per τ declinantur, ut μέλι μέλιτος, id est, mel mellis. Præter ea quæ deformant à masculino. Nam hæc inflexionē masculini, unde deducta sunt, seruant: ut τί τίνος, quid cuius. Quoniam dicimus τίς τίτος, id est, quis cuius, εὐχαρί εὐχαρίτος, id est, gratū grati: quod dicimus εὐχαρίς εὐχαρίτος, id est, gratus grati. Porro barbarica per os purum declinantur. σίνηπι σινάπιος, id est, sinapi sinapis.

υ τος Quæ desinunt in υ, per os purum declinantur: ut γόνυ γόνυος, id est, genu genu. At quæ penultimam habent longam, aut quæ trium sunt generum, declinantur υ conuerso in ε, ut πῶν πώεος, id est, grex gregis, ἡδύ ἡδέος, id est, iucundum iucundi. ὀξύ ὀξέος, id est, acutum acuti.

ω τος In ω desinentia, per os purum declinantur, λατὼ λατῶος, id est, Latona Latonæ.

Deine

ERASMO ROT. INTERPRETE.

DE IN & DESINENTIBVS.

Rursum in σ desinentia, partim quidē per σ purū dedinantur, partim per τ tenue, partim per θ aspiratū, partim per δ mediū dedinantur.

Igitur in $\epsilon\sigma$ desinentia, per σ purum dedinantur. ἑλκῆς ἑλκῆς $\epsilon\sigma$ $\epsilon\sigma\sigma$ $\theta\epsilon\sigma$, id est, uerum ueri.

Ad hæc in $\epsilon\upsilon\sigma$ desinentia, aut in $\alpha\upsilon\sigma$, dedinantur abiecta uocali, quæ posterior est in diphthongo. βασιλεὺς βασιλεὺς, id est, rex regis. ναὺς ναὺς, id est, nauis nauis.

Itē in $\omicron\upsilon\sigma$ desinentia, cōsimiliter. βοὺς βοὺς, id est, bos bouis. Excepto ποὺς ποδὺς, id est, pes pedis. & ὀδὺς ὀδόντος, id est, dens dentis. Attamen quæ sunt ex cōtractione, ad tertiam referuntur, ut νοῦς νοῦ νοῦς, id est, mens mentis menti. Quancūq; hæc licet & incontracte dedinare, νοὺς νοὺς, id est, mens mentis. Adiungantur autē ijs & in $\omicron\iota\sigma$ desinentia per Synæresim, ut οἶς οἶδς, ouis ouis. & φνιότς φνιόδς, tabes tabis.

Præterea in $\omicron\sigma$ neutra. δίνος δίνεος, id est, robur roboris. φάος $\omicron\sigma$ $\epsilon\omicron\sigma$ $\phi\acute{\alpha}\epsilon\omicron\sigma$, id est, lumen luminis. Et quæcūq; ab ijs composita sunt in $\eta\sigma$, δημόδίνης δημόδίνεος. Demosthenes Demosthenis. Ac generaliter, quæ in $\eta\sigma$ desinunt, habentia neutrum formatum in $\epsilon\sigma$. ἀληθὺς ἀληθείος, uerus ueri. Horum autem formam sequitur ἄρης, Mars.

Præterea in $\omega\sigma$ masculina, & penultimam habent longam. μίνω $\omega\sigma$ $\mu\acute{\iota}\nu\omega\sigma$, Minos Minois. ἥρω $\omega\sigma$ $\eta\acute{\rho}\omega\sigma$, id est, heros herois, atq; id sanè iuxta communem linguam. Cæterum iuxta Atticam quartæ fiunt inflexionis. μίνω $\omega\sigma$ $\mu\acute{\iota}\nu\omega$, id est, Minos Minois.

Præterea in $\omega\sigma$ unicæ syllabæ incontracta. λύς $\omega\sigma$ $\lambda\acute{\upsilon}\omega\sigma$, genus lupi. δμῶς $\omega\sigma$ $\delta\mu\acute{\omega}\sigma$, famulus famuli.

Siquidem

98 ωτοσ. Siquidē quæ ex cōtractione sunt, per τ dedinantur, ut φωσ
φωτοσ, id est, lumen luminis. Ad quæ sanè referri potest &
δυσ ωτοσ, id est, auris auris,

Ac rursus monosyllaba in ως, quæ quidem habent δ, aut θ
aut τ, per ος purum dedinantur, ut δμως, id est, famulus. θως
lupus. θρως Troianus. Nam quæ aliam habent quampr̄iam
consonantem, per τ inflectuntur, ut χρως χρωτος color colo-
ris. φως φωτος uir uiri. Adiungatur his quæ dicta sunt λως
monosyllabum lapis, nam λωτος dicitur, id est, lapidis.

Præterea in ωσ foeminina quæ sunt oxytona, hoc est, ultima
acuta, ut αιδώς αιδόος, id est, pudor pudoris, ἰώες ἰόος, id est,
aurora auroræ. Nam quæ barytona sunt, id est, penultima
acuta ad quartam dedinationem referuntur, ut κίωες κίω, ἱώες
ἱώ, cos, cou, aurora auroræ.

108 10σ. Præterea in ις appellatiua barytona, quæ non habent ultimam
natura longam, ut ὄφις ὄφιος, id est, serpens serpentis.
ὑβρις ὑβριος, id est, contumelia contumeliæ. Præter χάρις gra-
tia, παῖς, puer, puella. Nam χάριτος gratiæ dicitur, & παῖδος.
108 110σ. id est, pueri, uel puellæ.

110 110σ. Præterea nomina in υς barytona, βότρυς βότρυος, id est, bo-
trus botri. Præter κόρυς κόρυθος, id est, galea galeæ. Quampr̄
110 110σ. horum nonnulla dedinantur, mutata u in ε, πῆχυς πῆχιοις, id
est, cubitus, cubiti, πέλεκυς πελέκειος, id est, securis securis. Si-
militer & oxytona, si sint unici generis, & si longam habeant
η, πληθύς πληθύος, multitudo multitudinis, ἀχλύς ἀχλύος, id
est, caligo caliginis, δῆζύς δῆζύος, id est, calamitas calamitatis.
ὁαρισύς ὁαρισύος, id est, familiaritas familiaritatis. Cæterum
quæ trium sunt generum, dedinantur u mutata in ε, ἡδέύς
ἡδέος, id est, iucundus iucundi.

In ας

BRASMO ROT. INTERPRETE.

In *α* desinentia neutra, per *τ* inflectuntur, ut κρέας κρέατος, *α*ς *α*τος, id est, caro carnis, ὄντας ὄντατος, id est, auris auris.

Item in *α* masculina, dissyllaba, Barytona, ultimam habentia longam, quæ sanè & ante *τ* assumunt, ut ἄλκις ἄλκιντος, id est, Ajax Aiæcis. κάλχας κάλχαντος. *ι*. Calchas Calchantis.

Præter ea quæ formant ex se fœmininū in *α*να, ut μέλας μέλανος, id est, niger, nigri, quod dicatur μέλαινα, id est, nigra. Rursum quæ plures duabus habent syllabas, si ab huiusmodi nomine dissyllabo fuerint composita sic declinantur, ut πολυδάμας πολυδάμαντος, id est, Polydamas Polydaman-
tis. His congruunt, & nomina in *α* oxytona, & non pura, masculina, ut ἱμάς ἱμάντης, id est, lorū lori. Et πᾶς, id est omnis, circumflexum eodem modo, facit enim πάντες omnis, & neutrum ab hoc ueniens πᾶν totum.

Ad hæc in *α* purum desinentia, abiecta posteriore uocali, quæ est in diphthongo, ut χαρίεις χαρίεντες, uenustus uenusti.

Quin & ab his formata in *ε* neutra, ad eundem modum designatur, ut χαρίεις, id est, uenustus. χάριερ, uenustū, χαρίεντες, uenusti. Excipiatur μής, id est, mensis, nomen Aeolicum. Nam id facit μηνός, mensis.

Item in *ου* desinentia contracta, declinationem habent incontractorum. πλακόςας πλακόεντος, id est, placenta placenta, *ου*ς *ου*ντος, incontracte. πλακοῦς πλακοῦντες, contracte. *ου*ς *ου*ντος

Item in *η* barytona Iambica, hoc est quibus penultima brevis est, nec in ultima syllaba habent *τ*, ut λάχης λάχιντος, id est, Laches Lachetis.

Præterea in *η* fœminina, Iambica, φιλότης φιλότις, amicitia amicitia.

Præterea in *ω* oxytona, hoc est ultima acuta, si plures una
L syllabas

syllabas habeant, ut ἰδρῶς ἰδρῶτος, id est, sudor sudoris.

ως ὄτος. Præterea in ως masculina, barytona, penultimam habentia breuem, ut γέλως γέλωτος, id est, hic risus, huius risus.

αις αἶτος. Item nomina in αις incontracta, ut δαῖς δαῖτος, id est, conuiuium conuiuij, σαις σαιτς, id est, pasta pastæ. Nam παῖς

αις αἰδος παῖδος, id est, puer pueri, ex contractione est.

αις αἰδος. Præterea in αις oxytona, παλλὰς παλλάδος, id est, Pallas Palla/dis. τριὰς τριάδος, id est, ternio ternionis. ἀρκὰς ἀρκάδος, id est, arcas arcadis. Præter κεῖς caput. Nam id facit κρατς, id est, capitis.

ις ἰδος. Cæterum propria nomina in ις, per δ declinantur, iuxta linguam communem, ut πάρις πάριδος, id est, Paris Paridis. Similiter in ις foeminina, penultimam habentia producta.

μήνις μῆνιδος, id est, ira iræ. νεῆνις νένιδος, i. adolescentula adolescentulæ. Ad hæc in ις oxytona, unicam uocalem habentia in ultima, πριάμις πριάμιδος, id est, Priamis priamidis.

αις αἰδος. Præterea in αις desinentia non purum, κλεις κλειδος, id est, clauis clauis. ἀντήρις ἀντήριδος, id est, lignum obtentū.

ις ἰδος. Præterea in ις foeminina oxytona, in breuem desinentia, χλαμὺς χλαμύδος, id est, chlamys chlamydis. Et quæ acuiunt antepenultimam, ut ἐπιχλυσ ἐπιχλυσδος, id est, aduenæ aduenæ.

ις ἰθος. Porro quæ desinunt in ις appellatiua, barytona longā ultimam habentia, inflectuntur per ς, ut ὄρνις ὄρνιδος, galli-

ις ἰθος. na gallinæ. Consimiliter & in ις desinentia, ut ἔλμυς ἔλμυθος.

λς αλος. At quæ desinunt in λς, abiecto σ, quæ est immutabilis, declinantur, ut ἅλς ἅλδος, id est, sal salis.

αις ακος. Quæ uero in ξ, partim quidem declinantur per κ tenuem, partim

partim per χ aspiratam, partim per γ mediam. Etenim quæ penultimam acuiunt, ut in genere dicam, per κ declinantur, ut θώραξ θώρακος, id est, thorax thoracis, præter ea, quæ uerbum habent in ζω, aut in γω. Hæc enim per γ declinantur ἄρπαξ ἄρπακος, id est, rapax rapacis, quod dicatur αἰ γός ἀρπάξω, id est, rapio. τέτις τέτιγος, id est, cicada cicadæ. Nā uerbum habet τέτιζω, id est, strido. σάλπιγξ σάλπιγος, id est, tuba tubæ. Nam uerbum est σαλπίζω, id est, tuba cano. λέλειξ λέλειγος, id est, lebex lebegis. Nam uerbum est λέγω, id est, dico. Excepto etiam ἄναξ, id est, rex, quod ἄνακτος facit, regis, ne conueniret uox genitiui cum nominatiuo, ἄναξ κτος, id est, Castor.

Cæterum quæ acuiunt ultimam, per γ declinantur, ut βούβληξ βουβλήγος, id est, stimulus stimuli. αἰζέξ αιγός, id est, capra capræ. ῥώξ ῥωγός, id est, arena arenæ. Excepto etiam βήξ βηχός, id est, hæc tussis huius tussis, πλώξ πλωκός, id est, lepus leporis. Exceptis & his, quæ consonantem habent ante & diuersam à γ , ut σᾶξ, id est, caro. Nam σαρκός facit, carnis. Vt autem accuratius eadem dicamus, quæ in αξ desinunt, per κ declinantur, ut ἄνθαξ ἄνθακος, id est, carbo carbonis. θράξ θρακός id est, Thrax Thracis. Excepto ἄρπαξ, id est, rapax, & ἄναξ rex.

Item in ηξ, siquidem simplicia fuerint, per κ declinantur, ut μύρμηξ μύρμηκος, id est, formica formicæ. Contra quæ composita, per γ , βουπλήξ βουπλίγος, id est, stimulus stimuli.

Cæterum in ιξ desinentia, per κ declinantur. Præter τέτις τέτιγος, id est, cicada cicadæ. Nam δριζήξ δριζήκος, id est, pilus pilis habet.

L 2 Præterea

Præterea in υξ desinentia, & ultimā habentia natura longam, & quæcūq; duabus consonantibus efferuntur: quarū altera pertineat ad primam uerborū coniugationem, infle-

οξ υκος **Et**untur per κ, ut δοῖδνξ δοῖδνκος, id est, cochleare cochlearis. βέβρυξ βέβρυκος, id est, bebryx bebrycis. ἄμπυξ ἄμπυκος, id est, currus currus. Quæ uero eiusmodi nō sunt, inflectuntur per γ, ἄντυξ ἄντυγος, cantus canti.

Item in ωξ desinentia simplicia, præter ρώξ, rupes.

ωξ ωπος **In** ωξ desinentia, per π inflectuntur pleraq; ut κύλωξ κύλωπος, Cydops Cydopis. Quancūq; ἄραξ ἄραβος facit, Arabs Arabis. χάλυξ χάλυβος, id est, chalybs chalybis. λίξ λίβος, Libs Libis. φλέξ φλεβός, id est, uena uenæ. κύνυξ κύνυφος, id est, Cynyps cinyphis.

πρ κπος **Porrò** in κμ desinentia, aut in ς, inflectuntur per eandem immutabilem: ut ἔλκμ ἔλκμος, id est, græcus græci. νείσος νείσοςρος. In nominibus autē in κμ desinentibus penultima acuta, idem κ uertitur in ε, iuxta formam neutrorū: ut τέκμ τέκνός, tener teneri. Nam neutrum habet τέκνεν tenerum. Item in ἦς, quæ ultimā habent acutam, & inflectuntur per μ, ut ποιμήν ποιμνός, id est, pastor pastoris. Præter μῆν μηνός, hic mensis, huius mensis. Quin quædam etiam quæ non habent μ, eodem modo declinantur: ut ἐνχῆν ἐνχένος, id est, ceruix ceruicis. φρεῖν φρένος, id est, mens mentis.

ηξ ηπος **Consimiliter** & in ης desinentia, nonnulla κ mutant in ε. Nempe quæcūq; penultimam habent acutam, & eandem longam. πῆνς πῆνος, id est, pier pieris. Item quæ desinunt in τῆς, ἀστῆς ἀστέρος, id est, astrum astri. πατῆς πατέρος, pater patris. μητῆς μητέρος, mater matris. θυγάτηρ θυγατέρος, id est, filia filiae. Item in θης, ut αἰθέρς αἰθέρος, id est, æther ætheris.

Ceterum

Cæterum in μ desinentia, uertunt & μ in σ in recto casu: μ $\nu\omicron\varsigma$
unde $\delta\iota\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\lambda\eta\kappa\tau\alpha$ uocant, id est, duplicē habentia termina-
tionem. Quanq̃ manent eiusdem dedinationis. Quemad-
modum enim dicimus $\delta\epsilon\lambda\phi\acute{\iota}\mu$ $\delta\epsilon\lambda\phi\acute{\iota}\nu\omicron\varsigma$, id est, delphinus del- μ $\nu\omicron\varsigma$
phini: sic etiā $\delta\epsilon\lambda\phi\acute{\iota}\varsigma$ $\delta\epsilon\lambda\phi\acute{\iota}\nu\omicron\varsigma$. Sic & $\theta\acute{\iota}\varsigma$ $\theta\acute{\iota}\nu\omicron\varsigma$, id est, litus litoris.
& $\sigma\alpha\lambda\alpha\mu\acute{\iota}\varsigma$ $\sigma\alpha\lambda\alpha\mu\acute{\iota}\nu\omicron\varsigma$, id est, Salamis Salaminis. Atq̃ itidē in
cæteris. His respondet & $\tau\acute{\iota}\varsigma$, aliquis: licet unicæ sit termina-
tionis: facit enim $\tau\acute{\iota}\nu\omicron\varsigma$, alicuius. Porro $\kappa\tau\acute{\iota}\varsigma$, pecten, geminā
habet formam. Nam uelut in $\epsilon\varsigma$ desinens, cōmunicat cū $\acute{\iota}\varsigma$,
quæ geminam habent terminationē. Quatenus uero per ϵ
dedinatur, cōmunicat cum $\acute{\iota}\varsigma$, quæ desinunt in μ , facit enim
 $\kappa\tau\acute{\iota}\nu\omicron\varsigma$, id est, pectinis.

Eorum quæ terminantur in $\omega\mu$, quædam assument literā $\omega\mu$ $\omega\tau\omicron\varsigma$
 τ . ueluti circūflexa: ut $\xi\epsilon\nu\omicron\phi\tilde{\omega}\mu$ $\xi\epsilon\nu\omicron\phi\tilde{\omega}\nu\omicron\varsigma$, Xenophon Xeno-
phontis. Præter $\pi\omicron\sigma\phi\tilde{\omega}\mu$, id est, Neptunus: nam id facit $\pi\omicron\sigma\phi\tilde{\alpha}$
 $\delta\tilde{\omega}\nu\omicron\varsigma$, Neptuni. Item quæ foeminina habent in $\alpha\iota\nu\alpha$, defor-
mata. $\lambda\acute{\iota}\tilde{\omega}\mu$ em̄ facit $\lambda\acute{\iota}\omicron\nu\tau\omicron\varsigma$, id est, leo leonis: propterea quod
foemininum sit $\lambda\acute{\iota}\alpha\iota\nu\alpha$, leæna. Et $\delta\rho\acute{\alpha}\kappa\omega\mu$ $\delta\rho\acute{\alpha}\kappa\omicron\nu\tau\omicron\varsigma$, draco dra-
conis: quoniā dicitur $\delta\rho\acute{\alpha}\kappa\alpha\iota\nu\alpha$, dracæna. Tamen si ne id quidē
generale est: siquidem $\lambda\acute{\alpha}\kappa\omega\mu$ facit $\lambda\acute{\alpha}\kappa\omicron\nu\tau\omicron\varsigma$, quæ foemininū
sit $\lambda\acute{\alpha}\kappa\alpha\iota\nu\alpha$, Lacedæmonia.

NUMERALIA.

IAm & numeralia nomina ad quintam referri possunt. $\epsilon\acute{\iota}\varsigma$
 $\epsilon\acute{\iota}\nu\omicron\varsigma$, unus unius. $\tau\eta\tilde{\epsilon}\varsigma$ $\tau\eta\tilde{\iota}\omega\mu$, id est, tres trium. $\tau\eta\tilde{\iota}\sigma\iota$, tribus.
 $\tau\acute{\epsilon}\sigma\sigma\alpha\tau\epsilon$ $\pi\omega\acute{\alpha}\tau\omega\mu$, id est, quatuor, horum quatuor. $\tau\acute{\epsilon}\sigma\sigma\alpha\tau\omicron\varsigma$, his
quatuor. Præter $\delta\upsilon\omega$ $\delta\upsilon\omicron\iota\mu$, id est, duo duorum. Nam ea figu-
ra est tertiæ inflexionis. Quod genus est & $\acute{\alpha}\mu\phi\omega$, id est, am-
bo. $\acute{\alpha}\mu\phi\omicron\iota\mu$, amborum uel bus. Cæterum $\delta\upsilon\omega$, non solū dici-
tur in accusatiuo quoq̃, uerumetiam in genitiuo ac datiuo.

L ; Quæ

THEODORI SECVNDVS

QVAE COMMVNIA DECLINATIONI-

BVS OMNIBVS INTER SE.

E St autem dedinationum omnium commune, quod ge-
nitium pluralem habent desinentem in *ω*. Et quod
eundem habent rectum & uocatiuum in omni numero, nisi
quod in singulari fit tantum Attico more. In duali uero &
plurali generaliter.

COMMVNIA EORVM QVAE PARIBVS

SYLLABIS DECLINANTVR.

E Orum quæ paribus syllabis declinant, commune est,
quod datiuum habent in iota non expressum desinen-
tem, cum uocali recti, aut cum maiori, illi respondente, ut
ἡνείας ἡνεία, Aeneas, huic Aeneæ. *λόγος λόγῳ*, sermo sermo/
ni. Item quod accusatiuum habent in *ν* desinentem, cum
uocali recti. *ἡνείαν*, Aencam. *λόγον*, sermonem. Notentur
inter nomina quartæ dedinationis *ἄθω*, Athonem. *κῶ*, id
est, con. *τίω*, Teon. *λαγὼ*, leporem. quæ accusatiua sunt
absq; *ν*, more Attico.

COMMVNIA PRIMAE ET SECVNDAE.

Primæ uero ac secundæ commune est, quod datiuus sin-
gularis desinens in *α*, conuenit in uoce cū recto & accu-
satiuo duali. *τῷ ἡνεία*, huic Aeneæ. *τῷ ἡνεία*, hi duo Aeneæ.
uel hos duos Aeneas. *τῇ μαία*. huic Maia. *τὰ μαία*. hæ duæ
Maia, uel has duas. Verum cum datiuus singularis desinit
in *ι*, tamē rectum & accusatiuum dualem faciunt, mutata *ι*,
in *α*, & ablata, non expressa. *τῷ χρύσῳ*, huic Chrysa. *τῷ χρύ-
σῳ*, hi duo Chrysa, uel hos duos. *τῇ μουσῇ*, id est, huic
musa. *τὰ μουσα*, id est, hæ duæ musa, uel has duas.

Communia.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

COMMVNIA PRIMAE, SECVNDAE,

ET QVARTAE.

Primae uero & secundae & quartae commune est, quod ex recto & accusatio dualium, faciunt genitiuum & datiuum dualium, assumptis, & ρ. τὸ ἀνεία, duo Aeneae. τοῖρ ἀνείαρ, duorum uel duobus. τὰ μούσα, duae uel duas. ταῖρ μούσαι ρ, id est, duarū uel duabus. τὸ μενέλεω, duo Menelai. τοῖρ μενέλεωρ, id est, duorum uel duobus. Porro quod rectus pluralis hinc fit tantū addito α. τὸ ἀνεία, duo Aeneae. οἱ ἀνεία, id est, plures Aeneae. τὰ μούσα, duae musae. αἱ μούσαι, id est, plures musae. τὸ μενέλεω, duo Menelai. οἱ μενέλεωρ, plures Menelai. Præterea quod ex recto plurali, datiuus fiat pluralis assumpto σ. οἱ ἀνεία, τοῖς ἀνείας, plures Aeneae, pluribus Aeneis. αἱ μούσαι, plures musae. ταῖς μούσαις, pluribus musis. οἱ μενέλεωρ, plures Menelai. τοῖς μενέλεωρ, pluribus Menelais. Eiecto autē, & assumpto σ, faciunt accusatiuum οἱ ἀνεία, plures Aeneae. τοὺς ἀνείας, plures Aeneas. αἱ μούσαι, musae. τὰς μούσας, musas. οἱ μενέλεωρ, Menelai. τοὺς μενέλεωρ, id est, Menelaos.

COMMVNIA PRIMAE,

AC TERTIAE.

Primae uero ac tertiae commune est, quod dedinantur ultima uersa in ou. ut ἀνείας, Aeneas. ἀνείον, Aeneae. λόγος, λόγον, id est, sermo sermonis.

COMMVNIA PRIMAE ET QVINTAE.

Primae uero & quintae commune, quod à recto uocatiuum faciunt ablato σ. ut ὁ ἀνείας, hic Aeneas. ὁ ἀνεία, o Aenea. ὁ χαρίας, hic uenustus. ὁ χαρία, o uenuste.

Communia.

THEODORI SECVNDVS

COMMVNIA SECVNDAE ET QVINTAE.

Secundæ & quintæ cōmune est, quod omnino est eadē
 uox uocatiui & nominatiui ἡ μαῖα, hæc Maia. ὁ μαῖα.
 ο Μαῖα. ὁ λάχης, hic Laches. ὁ λάχης, ο Laches.

COMMVNIA TERTIAE ET QVARTAE.

Tertiae uero & quartæ commune est, quod datiuus sin-
 gularis eandem habet uocem cum recto & accusatiuo
 duali. τῷ λόγῳ, id est, sermoni. τῶ λόγῳ, duo uel duos sermo-
 nes. τοῖς μενέλοις. huic Menelao. τοῖς μενέλοις. duo Menelai uel
 duos Menelaos. Præterea quod datiuus pluralis fiat à no-
 minatiuo plurali, addita σ. οἱ λόγοι, id est, sermones. τοῖς
 λόγοις, id est, sermonibus. οἱ μενέλοις, τοῖς μενέλοις, id est, hi
 Menelai. Menelais.

COMMVNIA TERTIAE ET QVINTAE.

Tertiae uero & quintæ commune est, quod à recto, & ac-
 cusatiuo dualiū, genitiuus & datiuus dualium, τῶ λόγῳ,
 id est, duo uel duos sermones. τοῖς λόγοις, id est, duorum uel
 duobus. τῶ Ἀιάντι, id est, Aiaces duo uel duos. τοῖς Ἀιάντοις, id
 est, duorum uel duobus.

PROPRIVM PRIMAE.

Rrsus proprium est primæ, quod habetia τ. aut gen-
 tium uocabula, non solum ablata σ, faciunt uocatiuū,
 uerum etiā mutato η in α. ὁ προφήτης, hic propheta. ὁ προφήτης
 ο propheta. ὁ πέρσης, hic persa. ὁ πέρσης, id est, ο persa. Huius
 autem eiusdem est, quod genitiuum singularē habet in εως
 more Ionico. ὁ δίκτου, id est, famuli. ὁ δίκτεω, famuli. πηλείδου,
 pelida. πηλείδew, pelidæ. Vnde interiecto α, fit πηλεῖδew. id
 est, pelidæ.

Proprium

ERASMO ROT. INTERPRETE.

PROPRIVM SECUNDÆ.

Secundæ uero proprium est, quod assumpto σ dedina-
tur, $\mu\alpha\tau\alpha\ \mu\alpha\iota\alpha\varsigma$, i. Maia Maia. $\tau\iota\mu\eta\ \tau\iota\mu\eta\varsigma$, i. honor, ho-
noris. Item quod α manet in genitiuo, si purum sit, aut si se-
quatur δ , aut θ , aut ς . Sin secus fuerit, uertitur α in η , ut
 $\mu\omicron\upsilon\sigma\alpha\ \mu\omicron\upsilon\sigma\iota\varsigma$, id est, musa musæ.

PROPRIVM TERTIÆ.

Tertiæ propriū est, quod datiuū singularē format à ge-
nitiuo, in ω $\lambda\omicron\gamma\omicron\upsilon\lambda\omicron\gamma\omega$, id est, sermonis sermoni. Præ-
terea quod uocatiuum habeat desinentem in ϵ , $\tilde{\epsilon}$ $\lambda\omicron\gamma\epsilon$, id est,
o sermo. Præterea quod ex recto, eodemq; accusatiuo dua-
li, fit rectus pluralis in $\omicron\iota$ diphthongum, $\tau\acute{\omega}\ \lambda\omicron\gamma\omega$, id est, duo
uel duos sermones. $\tilde{\omega}\ \lambda\omicron\gamma\omicron\iota$, id est, plures sermones. Dein-
de quod ex recto plurali, fit datiuus pluralis, addita σ , $\lambda\omicron\gamma\omicron\iota\sigma$,
id est, sermones. $\lambda\omicron\gamma\omicron\iota\varsigma$, id est, sermonibus. Porro accusati-
uus in $\omicron\upsilon\varsigma$.

PROPRIVM QVARTÆ.

Quartæ autem proprium est, abiecto σ dedinari. $\mu\epsilon-
ν\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\omega\varsigma\ \mu\epsilon\upsilon\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\omega$, id est, Menelaus Menelai. Item quod
rectus pluralis in uoce conuenit cum datiuo singulari.

PROPRIVM QVINTÆ.

Quintæ uero proprium est, quod genitium singula-
rem habet in $\omicron\epsilon$. $\tilde{\alpha}\iota\alpha\varsigma\ \tilde{\alpha}\iota\alpha\upsilon\tau\omicron\epsilon\varsigma$, id est, Ajax Aiakis. Præ-
terea quod à genitiuo singulari, facit datiuum singularem
in ι , $\tilde{\alpha}\iota\alpha\upsilon\tau\omicron\epsilon\varsigma\ \tilde{\alpha}\iota\alpha\upsilon\tau\iota$, id est, Aiakis Aiaci. Item quod accusati-
uum singularem in α fingit à datiuo, $\tilde{\alpha}\iota\alpha\upsilon\tau\iota\ \tilde{\alpha}\iota\alpha\upsilon\tau\alpha$, id est,
Aiaci Aiacem. Siquidem $\pi\omicron\sigma\epsilon\delta\tilde{\omega}$ Neptunum, & $\kappa\upsilon\kappa\epsilon\tilde{\omega}$ mi-
xturam, & $\iota\delta\tilde{\epsilon}\tilde{\omega}$ sudorem, per Apocopen proferunt. Quod
genus est & $\tilde{\alpha}\pi\omicron\lambda\tilde{\omega}$, id est, Appollinem.

M Præterea

Præterea quod uocatiuus in his, quæ per *υτ* declinantur in contracta, fiat ablatione ultimæ syllabæ genitiui, *αιαντος* Αιαtis. *ὦ* *ἄϊαρ*, id est, o Αἶαξ. *χαρίεντος*, id est, uenusti, *ὦ* *χάριερ*, o uenuste. Quantū in *πλακοῦς*, id est, placenta, & *σιμοῦς* Σιμοis, & his adsimilibus, auferendum est & *υ*, quod est in penultima, *σιμουῖντος* *σιμοῦ*, id est, Simoentis o Σιμοis. Exci-
piatur tamen *διδούς*, deus. Nam huius idem est uocatiuus & rectus. Cæterum in his quæ declinantur per *εος*, contrahuntur in *ους*. Vocatiuus fit à recto, uerso *η* in *ε*, *δημοδότης*, id est, hic Demosthenes. *ὦ* *δημόδηνες*, id est, o Demosthenes. Rursum in fœmininis desinentibus in *ω*, uel in *ως*, fit à recto o finali uerso in *οι* diphthongum, *η* *λατώ*, id est, Lato-
na, *ὦ* *λατοῖ*, id est, o Latona, & ablato *σ* si fuerit, ut *ἡαδῶς*, hic pudor, *ὦ* *αἰδοῖ*, id est, o pudor. In his uero quæ desinūt in *μ*, aut in *ας*, quorum neutra deformantur in *εμ*, uocati-
uus formatur à nominatiuo, abiecta ultima syllaba, *τέρμ* *τέρμος*, id est, tener teneri, *ὦ* *τέρεμ* o tener. *χαρίας* *χαρίεντος*, id est, uenustus uenusti, *ὦ* *χάριεμ* o uenuste. Cæterū in *ης*, quæ desinunt in *ης*, & penultimam habent acutam, fit uocatiuus in *ες*, ut *μήτης*, hæc mater, *ὦ* *μήτες*, o mater. Excepto *πίνης*, pier. Quibus sanè respondet, & inter oxytona: *πατῆς*, pa-
ter, *ἐνῆς*, uir, *δανῆς* leuir, *σωτῆς* seruator. Etenim dicimus *ὦ* *πά-
πης*, o pater, *ἄνεις* o uir, *δᾶεις* o leuir, *ὦ* *ωπεις* o seruator.
Præterea quod in quibusdam uocatiuus omnino conso-
nat cum recto, in quibusdam sine *σ* proferatur. Nam in *δους*
aut in *ους* desinentium, absque *σ* cum diphthongo profe-
runtur, nisi quid uetet. Nam *ὦ* *ποῦς* o pes, & *ὦ* *διδούς* o
deus tantum ne sit eadem uox cum *ποῦ*, id est, ubi, & *διδού*,
id est, uiæ.

Item

Item in appellatiuis desinentibus in *is*, quæ penultimam acuiunt, nec habent ultimam natura longam, atq; adeo in uniuerſum in nominibus in *is* desinentibus penultima acuta, ὁ ὄφις, id est, hic serpens, ὦ ὄφι, id est, o serpens. Similiter in *is*, quæ desinunt in *us*, penultima acuta, ὁ βότρυς, id est, botrus, ὦ βότρυ, id est, o botre. Item in *is* etiam quæ ultimam acuiunt, si sint trium generum, ὁ ἡδύς, id est, hic iucundus, ὦ ἡδύ, id est, o iucunde.

Cæterum in nominibus masculinis, desinentibus in *us* longum, uocatiui eadem uox quæ nominatiui, nec habet alteram. Atque in genere fit hoc in omnibus in *us* desinentibus. Cæterum quæ inflectuntur, aut per *us* purum, aut per *τ*. Exceptis uocatiuis pluralibus oxytonorum, ut ὁ ἥρως ὦ ἥρως heros, o heros: & nominum baritonorū, in *us*, iambico rū, atq; in totū omniū, quæ sic in *us* desinūt, & dedinantur per *τ*, ὁ λάχης, id est, hic Laches, ὦ λάχης, id est, o Laches. Item nominum in *us* oxytonorum, ἡ παλλὰς, id est, Pallas ὦ παλλὰς, id est, o Pallas, Rurſum nominum in *is* oxytonorum, ἡ πριάμις, ὦ πριάμις. Item oxytonorum in *us*, ἡ χλαμύς ὦ χλαμύς. Item nominum in *us*, ὁ ἄλς, id est, hic sal, ὦ ἄλς, id est, o sal. Item nominum desinentiū in duplicem consonantem, ὁ ἀναξ rex, ὦ ἀναξ o rex. Item in immutabilem desinentiū, ut ὁ ἑλλήν, id est, Græcus, ὦ ἑλλήν, o Græce. Præter ea quæ superius dicta sunt. Quin & illud est p̄priū, q̄ nomina tiuū, & accusatiuū dualiū faciunt à datiuo singulari, uerso in *ε*, ἄϊαντι Aiaci, ἄϊαντι Aiaces duo, uel duos. Præterea, q̄ ex recto, eodemq; accusatiuo duali, assumpto *σ*, fit rectus pluralis, ἄϊαντες. i. duo Aiaces, ἄϊαντες. i. plures Aiaces. Itē quod datiuus pluralis, fit à datiuo singulari in *σ* uel actu uel potētia,

THEODORI SECVNDVS

ἁΐας, id est, Aiacibus. φοῖνιξι, id est, phœnicibus, Itaq; si purū fuerit ι, datiuī singularis, tum σ assumitur, δημοδένει Demostheni. δημοδένεισι Demosthenibus. In nonnullis uero & υ, additur, ut quorum nominatiuus desinit in ους, incōtractū, aut in ους, βοῖ βοῶσι boui bubus. πελῆϊ πελεῶσι, id est, Peleo Peleis. Sin in ους non purum. Si quidem τ, aut θ, aut δ, aut υ ad iunctum fuerit, uertitur in σ, & υ eliditur, si præcedat τ, ἁΐαντι Aiaci, ἁΐαςιν Aiacibus. In nonnullis uero, & in huius locum ο assumitur, ut quorum rectus desinit in ωμ, λέοντι λέουσι, id est, leoni leonibus. Quod si alia quæpiam fuerit consonans, aut immutabilis, aut tenuis, aut aspirata, aut media, præter dictas, rursum σ assumitur, ἑλῖ id est, sali, ἑλσι, id est, salibus. πέρδικι perdicī, πέρδιξι perdicibus. βηχιῖ tussi, βηξι tussibus. μάστιγι μάστιξι, flagello flagellis, nisi quod aspirata, & media in sibi respondentem mutam uertitur, & recipitur duplex. Præterea quod ex accusatiuo singulari, fit accusatiuus pluralis, addito σ. Porro quintæ declinationis propriæ, sunt etiam fermè omnes nominum contractiones.

DE CONTRACTIS.

CVM in octo potissimum formas diuisa sint nomina contractionem recipientia, nihil est, quod idem sit omnium commune. Cæterum ι & υ, & primi υ, commune est, quod quatuor duntaxat casus contrahuntur in ε. Nempe datiuus singularis. Item rectus, accusatiuus & uocatiuus pluralis, Exceptis neutris. Commune his & illud, ο genitiui breue, in ω uertere, more Attico. Exceptis ijs, quæ ad primum υ, pertinent: Siquidem in uniuersum Attici casus in ος purum desinentes, tum obliquos, tum rectos, uerso ο breue, in longum: & uocali ε quæ est

in hoc

in penultima, mutata in : proferre consueuerunt. μέλας
 ὁ μελέων, id est, Menelaus. ὄφις ὄφεως, id est, serpentis.
 Ceterū eorum quæ ad κ. ε. ο. & α. pertinent, commune est,
 & quod in omnibus cōtrahuntur, nisi sicubi neutrum genus
 uetat, & quod genitiui plurales contrahuntur in ω. Diffe-
 runt autem, quod quæ ad primam formam pertinent nem-
 pe κ. ε. ο. Contrahuntur in ου. α. κ. οι. quæ uero ad α, hoc
 est, tertiam formam polypathon, contrahuntur in ω. α. pro-
 prium autem ω, hoc est, tertiæ formæ oligopathon, quod
 singularia duntaxat contrahuntur. Dualia uero & pluralia
 incontracta dedinantur iuxta tertiam inflexionē. Eiusdem
 autē sunt cōtractiones, & quod singularis accusatiuus com-
 paratiuorum, Attico more contrahitur in ω. ἀμείνονα ἀμείνω,
 id est, meliorem meliorē. Videlicet eliso μ & ο. & α in ω, con-
 flatis. Præterea quod rectus & accusatiuus pluralis contra-
 hitur in ους, ἀμείνονες ἀμείνους, id est, meliores. ἀμείνονας ἀμείνους,
 meliores. Ad hæc quod nōnulla in ισ desinentium. & per δ,
 declinatorum, tum in recto, tum in accusatio plurali con-
 trahantur. φθόδις φθοῖς, tabes tabes. φθόδις φθοῖς, has tabes.
 ὄιδες οῖς, id est, oues, ὄιδας ὀῖς, id est, has oues. Est autē atti-
 cum hoc quoq; . Atq; insuper Atticum est quod accusatiui
 nominum in ισ, aut in ενς purum contrahuntur in α, ὑγῖα
 ὑγῖᾶ, sanum sanum. περαιᾶ, περαιᾶ, pireum. Ceterū quod
 eliditur δ in huiusmodi nominibus Ionium est, ut παρίος.
 Paridis. θέτιος, Thetidis. Item elisio τ. in his quæ per τ de-
 clinantur. κρέατος κρέας, id est, carnis. Item quod quæ ha-
 bent, & εν declinentur per : & κ. πόλιος, ciuitatis. & βασιλῶς,
 regis. Præterea quod horum nominū accusatiuus fiat etiam
 ablata ultima syllaba, & in eius locū recepto μ. παρίδα παρίμ,

M ; Paridem.

THEODORI SECVNDVS

Paridem. μῆνιδα μῆνιν, iram. Idem fit & in ijs quæ habent ὄφια ὄφιν, serpentem. & in utroq; υ. ἡδέα ἡδύμ, iucundum. βότρυν βότρυν.

DE SYNCOPEN PATIENTIBVS.

QVædam autem in κς desinentium & Syncopen patiuntur, uelut ἀνὴρ, uir. πατήρ, pater. μήτηρ, mater. Nam faciunt ἀνέρος & ἀνδρός, uiri. μητέρος & μητρός, matris. πατέρος & πατρός, patris. atq; item in cæteris casibus, nisi quid uetet. Atq; horum datiuus pluralis fit quidem à singulari quem admodum in cæteris. Verum aut à datiuo Syncopen iam passo, interposito α, ut πατρὶ πατράσι, id est, patri patribus. aut à nondum passo translato ac uerso ε, ut πατέρι πατράδμ, id est, patri patribus. Et ἀνέρι ἀνδράσι, uiro uiris. Porro apud poetam dictum est. & ἄνδρεσι, uiris. Iam uero πλοῦς, nauigatio. & νοῦς, mens. aliáq; id genus, non sunt contractionis quintæ, sed tertię. Veniunt autē à πλόος, nauigatio. & νόος, mens. Quamobrem & præstiterit inflectere iuxta tertiam νοῦς, mens. νοῦ, mentis.

DE VARIE DECLINATIS.

SVnt autē nomina quæ nō seruant propriam & æquabilem inflexionem, sed uarie declinant. unde & ἑτερόκλιτα dicta. Quod genus est ζεύς, Iuppiter. Nec enim facit ζέος, Iouis, sed δῖος, Iouis, accommodatum in aliam uocem. Item μέγας, magnus, non em̄ facit μέγαντος, magni: sed μεγάλου, magni. Item πολὺς, multus. neq; enim πολέος, multi, facit in oratione solutus: sed πολλοῦ, multi. item neutra ab his uenientia, μέγα, magnū. μεγάλου, magni. πολὺ, multū. πολλοῦ, multi. Præterea φρέας, puteus. & ἥπαρ, hepar. ac δέλτας, esca. & ὕδωρ, aqua. Non em̄ faciūt φρέατος, putei. ἥπατος, hepatis. δέλτατος, escæ.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

estæ, ὕδατος, id est, aquæ, sed φριατῶ, ἥπατῶ, δελιάτος, ὕδατῶ. Cæterum in his non est certam reperire formam, aut regulam, sed tantum usus & consuetudo est obseruanda. Rursum alia quædam Apocopen, aut aliud quippiam passa, indeclinabilia sunt, ut οἶκος, id est, domus, & κρις, id est, ordeum, & λιπα, id est, pinguetudo, & κρεῖς, id est, caro. Ex nihil passis, indeclinabilia sunt hæc, σίβας, id est, decus, ὄφελος, id est, utilitas, ὄνας, id est, somniū, σῆμας, id est, corpus. Atq; in summa. Neutra in ας desinentia, quæ non habent ας purum, ut σέλας, id est, iubar, δέπας, id est, poculum. Βρίτας, id est, statua.

DE VERBO.

Verbum autem prius diuifum est, & quæ haberet accidentia explicatis.

QVAE COMMVNIA QVATVOR CONIVGATIONVM

Cum sint quinque uerbi inflexiones, quas easdem & coniugationes uocamus, quatuor quidem uerborum in α desinentium, unius uero in μι. Illud primarum quatuor est commune, quod in indicatiuo actiuo, præteritum imperfectum sit à præfenti, mutata ultima in ον, & addito augmento, uel syllabæ, uel temporis. Atq; in totum, siquidem uerbum incipit à consonante, augmentum fit syllabæ, assumpto in initio, ut τυπῶ, id est, uerbero, ἔτυπον, id est, uerberabam. Sin à uocali, fit augmentū temporis, prima uocali breuis uersa in longam, ἀγαπῶ, id est, diligo, ἠγάπων, id est, diligebam. Nisi sanè κτείζα. i. fregi, temporis augmento figuratū est, & ἰάγην

Formatio/
nes præter/
iti imper/
fecti.

THEODORI SECVNDVS

& λέγην, id est, fractus eram, & ἔλαμ, id est, captus eram, & huiusmodi. Nam in his, ne hoc quidem fuerit perpetuum.

Formatio
nes futuri
primi.

Præterea cōmune est & illud, quod primū futurū desinat in ω, & idem habeat initium cum præsentī, & quod ante ω habeat σ, uel actu, ut ἀκούω ἀκούσω, id est, audio audiam, uel uirtute, ut πίνω, id est, uerbero, πίνω, id est, uerberabo. Excepta quarta, idē ex consuetudine. Quandoquidem quo ad naturam, & hæc reciperet σ, unde & ὄρω, id est, moueo, ὄρσω, id est, mouebo. & ἔλω, id est, traho, ἔλσω, id est, trahā, dicunt Diores. Itidem dicendum erat, & μένω μένσω, id est, mane manebo, & κρίνω κρίνσω, id est, iudico iudicabo. Verū in usu non sunt, ob uocis absurditatem. Nam βαδίσω, id est, ibo, Atticum est. Siquidem uerborum in ιω desinentium, si plures duabus habeant syllabas, futura eliso σ, proferunt Athenienses, βαδίσσω, id est, uadam, βαδίσω, id est, uadam. ἐλπίζω, id est, sperabo. ἐλπίσω, id est, sperabo. Cæterum αὐξω, id est, augetur. & ἔψω, id est, coquo, & ἡλέξω, id est, auxiliior, non natiua sunt, sed aliquid passa.

Indefiniti
primi.

Ad hæc, quod primum indefinitum fiat à futuro, mutato ultimo ω in α, accedente augmento temporis, uel syllabæ, ἀκούω, id est, audiā, ἤκουσα, id est, audiui, πίνω, id est, uerberabo, ἔψυχα, id est, uerberaui. Verum ἐλέγξα uerti, per conduplicationem est dictum.

Præteriti
perfecti.

Præterea quo præteritum perfectum, à futuro fiat in α, & eandem habeat initialem cum præterito imperfecto secundum tempus aucto, ut ὁμιλέω, id est, confabulabor, ὁμίληκα, id est, confabulatus sum. Porro cum est syllabæ augmentum, etiam initialem præsentis uocalem assumunt

πίνω

τύψω uerberabo τίτυφα uerberabauí.

Quancūq; in his, in quibus est in initio cōsonans duplex, aut g-
nunq; eiusmodi consonantē assumit präteritū perfectū, ne
sonus uocis sit absurdus. ἔψαλκα cecini. ἔσπαρκα seminavi, ἔβη-
φα ieci. Item in quibus est aspirata consonās, präteritū per-
fectū nō assumit eandem, sed tenuem, ob modo dictā cau-
sam. φράζω dico. πέφρακα dixi, χωρίζω separo. κεχώρικα separa-
ui. θηρεύω uenor. τεθρέυκα uenatus sum. In quibus autem est
α, ε, aut ο initialis litera, in his Attici proprium präteritum
perfectum faciunt initiales præsentes literas, communi præ-
terito apponentes, ac tertiam corripientes syllabam, ut ἐλεύ-
θω uenio. ἤλευκα ueni, ἐλάλυκα ueni. ἀκούω audio, ἤκουκα audi-
ui, ἀκήκοκα audiui. ὀρύσσω fodio, ὥρυχα fodi, ὀρύσχυχα fodi. Sūt
tamen in quibus initiales non apponunt, cum incipiant ab
ο, sed solum, itidem ut fit in präteritis imperfectis, & inde
finitis. ὤσμαι ἔωσμαι impulsus sum, ὠνήμαι ἐώνημαι emptus
sum, ὤρακα ἑώρακα uidi, ἀνῶγα ἀνέωγα aperui. Quorum qui-
dem & präteritum imperfectum simile quippiam habet.
ἔωνούμην emebam, ἐώρων uidebam. Ad hanc formam efferun-
tur & δικά uideor ἔοικα uideor. Cæterum ἐνέηκε & προσέειπε,
id est, intellexi, & affatus est, poetica sunt iuxta similitudi-
nem efficta.

Quin & illud est commune, quod à präterito perfecto, fit prī plusq;
präteritum plusq; perfectum in αμ, etiam cum augmento ^{perfecti.}
syllabico, si präteritum perfectum incipiat à consonante τί
τυφα uerberauí, ἐτετύφαμ uerberaueram.

Præterea quod à primo indefinito, fit secundum in ορ, sic ut ^{Indefinitum}
penultima sit brevis, & ante ορ habeat consonantem præsen- ^{secundi.}
tis indicem coniugationis. Quod si præsens desinat in ορ
N rum.

THEODORI SECVNDVS

rum, pure profertur & hoc ἔτυφα ἔτυπον uerberaui. ἤκουσα ἤκουσιν audiui, penultima correpta. Quod si præsens dissyllabum utrumq; habuerit in penultima, uidelicet immutabili præcedente, uel sequente, tamen ferè: uertitur in α. πείρω exscindo. ἐπαρῶν exscidi. δέκω uideo. ἑδάρκην uidi. σπείρω semino, ἑσπαρῶν seminaui. φθείρω corrumpo, ἐφθαρῶν corrupti. Cæterum ἡγάγον duxi, & ἐπέπληγον præcellui, per conduplicationem dicta sunt. Atq; ἔχον habui, interposito σ, peculiarem habet formam.

Futuri
cundi,

Præterea quod ab indefinito secundo fit futurum secundū in ω circumflexum, abiecto augmento, ἔτυπον uerberaui, τυπῶ uerberabo.

FORMATIONES MEDIORVM.

IN medio uero indicatiuo commune est, quod singula tēpora à singulis actiuorum eiusdem nominis formantur hoc pacto. A præsenti præsens, mutato ω in ο, & assumpta syllaba μαι, βιάζω compello, βιάξομαι compellor. A præterito imperfecto, præteritum imperfectū interposito μν, ἐβιάζον compellebam ἐβιάζόμην compellebar. A primo futuro, primum futurum uerso ω in ο, & addito μαι τύψω uerberabo. τύψομαι uerberabor. Sed tamen in quarta coniugatione peculiari modo assumitur & ν, φαλῶ canam, φαλοῦμαι canā. A primo indefinito, primum indefinitum, & à secundo secundum, assumpto μν, ἔτυφα uerberaui, ἐτυφάμην uerberaui, ἔτυπον ἐτυπόμην uerberaui. A præterito perfecto, præteritum perfectum habens ante α, consonantē indicem coniugationis, aut nullam etiam consonantem, si uerbum desinat in ω purum. Vocetur autem hoc totum Characteristicon, τίτυφα τίτυπα uerberaui. ἔφαλκα ἔφαλα cecini ἤκουκα ἤκουα, audiui.

audiui. Et si duæ fuerint consonantes, siue acti, siue potentia, propter duplicem tamen commune est, ut præteritum medium magis accipiat consonantem indicem coniugationis. τύπῳ τέτυπα. φράζω πέφραδα, dixi. πλήτῳ πέπληγα, percello percellui. Et si futurum in penultima habeat ε, siue solum, siue cum ι. Tum præteritum medium in penultima habet οι, ε, uerso in ο. πείσω, parebo. πέποιθα, parui. φθεγῶ, corruptam. ἔφθορα, corrupti. ἔλψω, sperabo. ἔολπα, speraui. Huiusmodi est & ἔιωθα, consueui. & ἔικα ἔοικα, uideor. A præterito uero plusquàmperfecto, præteritū plusquàmperfectum assumpta litera coniugationis indice ἐτετύφαρ, uerberaueram. ἐτετύπαμ, uerberaueram. ἠκούκαμ ἠκούαμ, audieram. ἐψάλλαμ, ἐψάλαμ, cecineram. A secundo uero futuro, secundum futurū, mutato ω in ου, & assumpto μα. τυπῶ, uerberabo. τυποῦμαι, uerberabo.

FORMATIONES PASI-

SIVORVM.

IN passiuis autem commune est, quod præsens & præteritum imperfectum ab actiuis temporibus eiusdem nominis actiuis ueniunt, eodem modo quo media, γράφω, γράφομαι, scribo, scribor. ἔγραφομ, ἔγραφόμην, scribebam, scribebar. Item quod præteritum perfectum formatur à præterito perfecto, mutata ultima in μα. τέτυφα, uerberaui. τέτυμμαι, uerberatus sum. πεποίηκα, πεποίημαι, feci, factus sum. Præterea quod indefinitum secundum ab eodem actiuo fit, mutata ultima in ημ. ἔτυπον, ἐτύπημ, id est, uerberaui, uerberatus sum. Præteritum autem plusquàmperfectum, à præterito perfecto cum quo conuenit in consonante, ultima uersa in .μην. & addito augmento syllabæ, si forte uer-

N 2 bum

THEODORI SECVNDVS

bum incipiat à consonante, & omnino si augmentum recipiat. τέτυμμαι ἐπὶτύμμη, id est, uerberatus sum, uerberatus fuerim.

Quod si à uocali incipiat præteritum perfectum, augere oportet mediam si fieri possit. ἔοικα, id est, uideor. ἔωκα, id est, uisus fuerim. ἔολπα, id est, speraui. ἔωλπα, speraueram. Primum autem indefinitum fit ab eodem præterito perfecto passiuo, mutata ultima in θηρ, & abiecto syllabico augmento nimirum in ἱς, in quibus est augmentum. semper autem cum augmento siue temporis, siue syllabæ. τέτυπῃαι, id est, uerberatus est. ἐτύθηρ, uerberatus sum. ὤρισαι, id est, definitum est. ὤρισθην, definitus sum. Posset autem fieri & à primo indefinito actiuorum generaliter, si σ est in omni futuro, mutata σα in θηρ, & tenui quæ adest, uersa in eius aspiratam. ἔτυψα, id est, uerberaui. ἐτύφθηρ, id est, uerberatus sum. ἔψαλα, id est, cecini. ἐψάληρ, cantatus sum. Præterea paulo post futurum, à secunda persona præteriti perfecti interposito ομ. τέτυψαι τετύφομαι, id est, uerberatus es. mox uerberabor. πέπλεξαι πεπλέξομαι, id est, plicatus sum. mox plicabor. Primum autem & secundum futurum ab indefinitis primo & secundo cum quibus conueniunt in cōsonantibus, assumpto ομαι, & sublato augmento. ἐτύφθης, id est, uerberatus es. τυφθήσομαι, id est, uerberabor. ἐτύπηθς, id est, uerberatus es. τυπήσουμαι, uerberabor.

COMMUNE PRIMAE ET SECVNDÆ.

Primæ uero & secundæ commune est, quod in actiuo futuro uirtute habent σ nimirum in duplici consonante, nam omnino in futuro σ adest, & quod in præterito perfecto, finale α habet coniunctum cum consonante aspirata.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

ta, quæ respondeat duplici finali futuri, ut quæ uim obtineat tenuis. πύσω, id est, uerberabo. τέτυφα, uerberaui. λέξω λέλεχα, dicam dixi. Et in passiuo præterito perfecto ante finale μαι, mutant illam aspiratam actiui in propriam mediam. τέτυφα, uerberaui. τέτυβμαι, etiam si propter μ sequens profertur τέτυμμαι. λέλεχα, dixi. λέλεγμαι, dictus sum. Atque in indefinito rursum media consonans in suam aspiratam. τέτυβμαι ἐτύφθην, uerberatus sum. λέλεγμαι ἐλέχθην, dictus sum. Differunt autem quod primæ sunt hæ consonantes, φ β φ. πύσω, uerberabo. τέτυφα, uerberaui. τέτυβμαι, uerberatus sum. ἐτύφθην, uerberatus sum. Secundæ uero hæ ξ χ γ. λέξω, dicam. λέλεχα, dixi. λέλεγμαι, dictus sum. ἐλέχθην, dictus sum.

COMMVNIA TERTIÆ ET QVARTÆ.

Tertiz uero & quartæ commune est, quod præteritum perfectum actiuum κ habet coniunctum cum α finali. βασιλεύσθαι, regnaui. ἔψαλκα, cecini. Quancūq; hactenus differunt, quod tertia idem habet κ uersum ex σ futuri. βασιλεύσω, regnabo. βασιλεύσθαι, regnaui. Quarta uero additione ψαλῶ, canam. ἔψαλκα, cecini. Cæterum in quarta κ, si forte incidit ante μ. assumptum μ uertitur in γ propter κ sequens. ξανῶ, aspergam. ἔξχαγα, aspersi. & passiuum ἔρραμμαι, aspersus sum. propter sequens μ. Tametsi indefinitum rursum habet μ. ἔρρανθην, aspersus sum.

QVÆ PROPRIA.

Proprium autem tertiæ & illud, quod in futuro actiuo, actu habet σ. ubi priores idem habent uirtute. ἀκούσω, audiam. ποιήσω, faciam. Atque in uniuersum, ubi in prioribus

N ; coniugationibus

THEODORI SECVNDVS

coniugationibus duplex consonans mutatur in aspiratam aut mediam ibi, aut idem σ quod est, seruat, aut in κ uertitur, aut omnino deest. Vertitur enim in præterito perfecto actiuo in κ, semper ἤκουκα, audiui. Deest autem & seruat in præterito perfecto passiuo, πεποίημαι, factus sum. ἤκουσμαι, auditus sum. Etenim si ω finale ppriæ præsentis purum fuerit, plerunq; deest, βοάω, clamo. βεβόημαι, clamatus sum. τοξέω, iaculor. τετόξθην, iaculatus sum. In nonnullis tamē seruat. ἐλκύνω, traho. ἐλκυσμαι, id est, tractus sum. ἀκούω, audio. ἤκουσμαι, auditus sum. Item in his quæ habēt α aut ε ante ω, præcedente λ in penultima syllaba, γελάω, rideo. γεγέλασμαι, risus sum. τελέω, perficio. πετέλεσμαι, perfectus sum. Sed melius considerandum, quod si ω eiusmodi non fuerit purum, semper manet σ. ᾄδω, cano. ᾄσμαι, cantatus sum. πείθω, persuadeo. πέπασμαι, persuasus sum. πλάττω, fingō. πέπλασμαι, fictus sum. φράζω, dico. πέφρασμαι, dictus sum. Verum in quibus præteritum perfectum habet σ in ἡσdem & indefinitum habeat necesse est. ἤκουσμαι, auditus sum. ἤκούσθην, auditus sum. Contra ubi præteritum non habet, nec indefinitum habet. πεποίημαι, factus sum. ἐποίησθην, factus sum. Proprium autem huius coniugationis & hoc quod futura uerborum habentium α. ε. ο. ante ω sic proferantur, uti α & ε uertantur in η. ο in ω. ποιέω, facio. ποιήσω, faciam. βοάω, clamo. βοήσω, clamabo. χρυσώω, in auro. χρυσώσω, inaurabo. Exceptis καλέω, uoco. τελέω, perficio. ἐπαινέω, laudo. φορέω, gesto. ξίω, polio. ἀκίεμαι, in medeor. & γελάω, rideo. ἔλαω, ago. ἐράω, amo. περάω, trañcio. ἀνιάω, molestia afficio. ἰάομαι, sano. κλάω, frango. πετάω, uolo. κεράω, misceo. σάω, uello. ἀρόω, aro. ὀμόω, iuro. ὀνόω, iuuo. ἐνέω, moueo. βόω, pasco.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

pasco. Tamen si apud Homerum dictum sit Ionico more, & ἔπαυσω, laudabo. & φορέσω, gestabo. & πείρω, traiciam. & πείρω, tentabo. & ἴσομαι, sanabo.

PROPRIA QVARTAE.

Quartæ uero proprium est, quod futurum actiuum ante finale ω. consonantem habet præsentis. & corripit penultimam, αείρω, semino. σπείρω, seminabo. Quanquam φύρω, pinso. & φέρω, pinsam. & ὄρω, moueo. & ὄρω, mouebo. & φθείρω, corrumπο. φθέρω, corrumppam reperitur habere, iuxta consuetudinem Doricæ linguæ. Insuper & illud est proprium, quod indefinitum primum ε. habet in penultima, si futurum in penultima habuerit ι. rursus η. si illud habet α. μένω, manebo. ἔμεινα, mansi. ἑαλὼ, canam. ἔψηλα, cecini.

Item quod in præterito perfecto actiuo, & secundo indefinito, ι. quod erat in penultima futuri mutetur in α. σπείρω, seminabo. ἑσπασα, seminaui. φθέρω, corrumppam. ἑφθασα, corrupi. κτείνω, occidam. ἔκτανον, occidi. Item quod præteritum perfectum medium αι. quæ est in penultima, uertatur in η. χαίνω, hio. κέχρηνα, hiaui. φαίνω, ostendo. πέφηνα, ostendi. Item quod in uerbis desinentibus quidem in νω. Cæterum in penultima habentibus ι. uel ε. diphthongum, non uertitur μ. sed abijcitur. κρίνω, iudico. κέκρινα, iudicaui. τείνω, tendo. τέτακα, tetendi. Verum in his sanè præteritum perfectum passiuū eodem modo nō habet idem μ. uersum. κέχρημαι, iudicatus sum. Nec indefinitum in uertibile. ἐκρίθην, iudicatus sum, ob soni absurditatem.

Propria

THEODORI SECVNDVS

PROPRIA QVINTAE.

QVinta uero quod sit uerborū in *μι*, uenientium à uerbis tertiæ coniugationis, habentium α. ε. ο. υ. ante ω. & quod non omnia habent tempora, dictum est prius. habet autem illud proprium, quod præteritum imperfectum fit ab actiuo præsentis, elisione ι, & cōuersione *μ* in *ν*. τίθ^{μι}, pono. ἔτιθ^{ην}, ponebam. ἵσ^{μι}, statuo. ἵσ^{ην}, statuebam. δίδ^{ωμι}, do. δίδ^{ωην}, dabam. ζεύ^{γνυμι}, copulo. ζεύ^{γνυην}, copulabam. Præterea quod primum indefinitum ante α finale habet κ in eadē syllaba. At nō in omnibus, sed in ijs duntaxat, quæ deformantur a uerbis habētibus ε aut ο ante ω, ut τίθ^ω, pono. τίθ^{ημι}, pono. ἔθ^{ηκα}, posui. δίδ^{όω}, do. δίδ^{ωμι}, do. ἔδ^{ωκα}, dedi.

Dictum autem & illud prius, quod uerba in *μι* in passiuis ac medijs : Item in dualibus ac pluralibus corripitur penultima. Tamen si ne hoc quidem perpetuum est. Siquidem apud Homerum dictum est τίθ^{ημαι}, ponor. & ἀκάχ^{ημαι}, id est, crucior. & δίζ^{ημαι}, id est, queror. Item ἐκ^{χημεν}, id est, inuenimus. & βή^{την}, id est, ibant duo. & σή^{την}, id est, stabant duo. σ^{ωαντήτην}, id est, occurrebant duo. Proinde excipienda erant dualia & pluralia, quæ ueniunt à prima persona secundi indefiniti. ἔσ^{χημεν} enim dicimus stabamus. & ἔσ^{τητον}, stabatis duo. Item ἔβ^{ημεν}, id est, ibamus. ἔβ^{ητον}, id est, ibatis duo. Attamen hoc commune est fermè omnibus, quod sic penultima corripitur, iuxta rationē consimilem. Etenim quem admodum in uerbis desinentibus in ω, ω contrahitur in ο, aut ε in ε. Ita in uerbis in *μι*, κ corripitur in ε, aut κ in α, aut ω in ο, aut υ longum in υ breue. Itaq; & horum correctio fit singulis horum in propriam uocalem uerbi originalis, unde deductum est uerbum productum, τίθ^{έω}, id est, pono.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

pono τίθημι pono, τίθεμαι ponor, ἵδω statuo, ἵστημι statuo
ἵσταμαι statutor. δίδω do δίδωμι do δίδομαι dor. ζεύγνω copu
lo ζεύγνυμι copulo ζεύγνυμαι copulor.

FORMATIONES VERBORVM IN μι.

FIt autem in horum passiuus, ac medijs præsens à præsenti actiui, interiecta α, ante i finale, & correpta penultima, τίθημι pono τίθεμαι ponor. Præteritum autem imperfectum à præterito imperfecto, sicut & in cæteris coniugationibus, ἔτιδην ponebam, ἔτιθέμην ponebar. Consimiliter & medijs uerbi primum, ac secundum indefinitum à cognatis ἔδηκα posui, ἔδηκάμην ponebar, ἔδην posui, ἔθέμην positus sum. Præteritum autem perfectum passiuorum ab eiusdem generis præsenti fit, uersa litera conduplicatitia, in ε, τίθιμαι ponor τίθεμαι positus sum. δίδομαι dor, δέδομαι datus sum, ἵσταμαι statutor ἵσταμαι statutus sum. Cæterum indefinitum formatur à præterito perfecto, sicut in tertia coniugatione, δέδομαι ἔδόθην datus sum, τέθειμαι ἔτέθην positus sum. Quàm ἔτεθην sonatur per τ ob uocis absurditatem.

INFLEXIO PERSONALIS ACTIVO

RVM IN ω.

IAm uero personalis inflexionis idem quidem est modus in quatuor coniugationibus uerborum in ω. Cæterum differentia est in temporibus. Nam alia simili modo inflectunt personas, alia diuerso. Tamen à quibus formantur id omnibus commune per modos singulos.

Cōmune est igitur præsentis & futuri primi indicatiui, modi actiui generis, quod secunda persona singularis, fit à prima mutata ultima in εσ πύττω πύττεις uerbero uerberas. πύττω πύτθας, uerberabo uerberabis. Tertia rursus à secunda

Q eliso

THEODORI SECVNDVS

eliso σ τύπῃ uerberat, τύψῃ uerberabit. In dualibus autem secunda persona fit à secunda singulari, mutata ultima syllaba in ιτορ, τύπῃς uerberas, τύπτετορ uerberatis duo, τύψῃς uerberabis, τύψτετορ uerberabitis duo. Nam prima persona dualis in nullo actiuo fit, Porro tertia consonat cum secunda. Pluralium autem prima persona fit à prima singularium ω mutato in ο & addita syllaba μεν τύπτω uerbero, τύπτομεν uerberamus. Secunda rursus à secunda dualium, conuersione ultimæ syllabæ in τε, τύπτετορ uerberatis duo, τύπτετε uerberatis plures. Tertia item à tertia dualium mutata ultima in ουσι, τύπτετορ uerberant duo, τύπτουσι uerberant plures. Additur autem semper & ρ τύπτουσιρ. Siquidem generaliter tertiæ personæ desinētis in ι aut in ε, addūt ρ, Attico more, siue uocalis sequatur, siue consonans. Contra Iones absq; ρ proferunt. Argumēto sunt illa, ἑτάμινε ἀνὴρ τῆρα, id est, contumelia affecit sacerdotem, & ἑοῦ δτε, id est, nonnunq̃. Hæc autē cōmunia sunt, & cum futuro secundo, nisi quod illic non eliditur, secundæ personæ singularium, sed tertiæ dualium siue eliditur, siue transponitur. Nam dicimus τυπᾷς uerberabis, τυπᾶτορ uerberabitis duo, τυποῦσι uerberabunt.

At præteriti imperfecti & secūdi indefiniti secūda quidē persona singularis fit à prima persona mutato ορ in ις, ἔτυπτορ uerberabam, ἔτυπῃς uerberabas. Tertia uero à secunda, ut dictum est.

Porro dualium secunda, à secunda singularium, mutata ultima in ιτορ. Rursum tertia à tertia addita syllaba τηρ.

Pluralium uero prima quidē à prima singularium, interposita syllaba με, ἔτυπτορ ἔτυπτομερ uerberabā uerberabamus.

Secunda

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Secunda rursus à secunda dualium, ad eundem modum, ut in præsenti. Porro tertia in uoce non differt à prima singularium. Nam ἤλθοσαν ueniebant, & ἐμάθοσαν discebant, iuxta Chalcidicæ linguæ proprietatem formata sunt, ad formam ἦθοσαν dabant.

COMMVNIA PRIMI INDEFINITI ET
PRAETERITI PERFECTI.

Primi autem indefiniti, & præteriti perfecti commune est, quod secunda persona singularium fit à prima additio ε ἔτυφα uerberaui ἔτυφας uerberastī, τέτυφα uerberaui, τέτυφας uerberastī. Tertia uero abiecto σ, & uerso α in ε, ἔτυφε uerberauit τέτυφε uerberauit.

Caterum dualium secunda fit à secunda singulariū, mutata ultima syllaba in ατορ, ἔτυφας uerberastī, ἐτύφατορ uerberastis duo, τέτυφας uerberauistī, τετύφατορ uerberastis duo. Porro iam tertia nō conuenit, sed præteriti quidem perfecti tertia eandem habet uocem cum secunda. Indefiniti autem à sua secunda fit, mutata ultima in τηρ, ἐτύφατορ uerberastis duo, ἐτυφάτηρ uerberauerunt duo. Iā pluraliū prima fit utrisq; à prima singularium apposito μερ ἔτυφα uerberaui, ἐτύφασμερ uerberauimus τέτυφα uerberaui, τετύφασμερ uerberauimus. Secunda uero à secunda dualium, itidem, ut in præsenti. Ac tertia iā non conuenit, sed in præterito perfecto fit à tertia dualium, ultima uersa in σρ, τετύφατορ uerberarunt duo τετύφασσρ uerberarunt plures. In indefinito rursus à prima singularium addito ρ, ἔτυφα uerberaui, ἔτυφασρ uerberarunt. Porro præteriti plusq; perfecti, secunda persona fit à prima uerso in σ, ἐτετύφασρ uerberaueram, ἐτετετύφας uerberaueras. Accætera omnia eodē modo quo in secūdo indefinito, nisi

O 2 quod hic

THEODORI SECVNDVS

quod hic nulla mutatur uocalis, & quod tertia persona pluralium fit à tertia singularium addita syllaba *σαμ*. ἐπύφασα, uerberauerat. ἐτετύφασαμ, uerberauerant.

Liquet igitur quod præsens & amborum futurorum, & præteriti perfecti actiui, peculiare est præ cæteris temporibus, quod secundæ & tertiæ personæ dualium inter se conueniunt in uoce. Quapropter & dicitur: Quoties tertiæ personæ pluraliū desinunt in *σι*, secunda ac tertia dualium conueniunt. Accidit autem quod tertiæ personæ pluralium, & in numero syllabarū, & in uoce conueniunt cum primis singularium, in præterito perfecto, & secūdo indefinito. Nam generale est actiuis præteritis, quibus participiū nō desinit in *σ*, ultima acuta, tertiæ personæ pluralis numeri finalem habere, quæ est genitiui participialis penultima syllaba. ὁ τύπῳμ, uerberans. τοῦ τύποντος, uerberantis. ἔτυπον, uerberabant. ὁ τύπας, qui uerberauit. τοῦ τύπαντος, eius qui uerberauit. ἔτυψαμ, uerberauerunt.

DE MEDIORVM FORMATIONE.

CAeterum mediorum indicatiuorum, præteritum perfectum & plusq̃ perfectum, respondent actiuis eiusdem nominis. Præsens autem & futuri cōmune est, quod secunda persona singularium fit à prima, eliso *μ*, & uerso *ο*, in *ε*. & contracto *ε* & *αι*, in *η*. τύπῳμαι, uerbetur. τύπῃ, uerberaris. Præter *ᾶμαι*, puto. βούλομαι, uolo. ὄψομαι, uidebo. Nam horum secunda, fit eliso *α* & *ε*, quod erat ex cōuersione, & contractis in *α* diphthongum. ὄια, putas. βούλα, uis. ὄψα, uidebis. Tertia uero à secunda dissoluenda contracta & interponendo *τ*. τύπῃται, uerberatur. Dualium autē prima fit a prima singulariū, ultima syllaba mutata

mutata in μεθορ. τύπτομαι, uerberor. τυπόμεθορ, uerberamur
 duo. Porro secunda & tertia conueniunt, & a tertia fiunt ul-
 tima commutata in δορ. τύπεται, uerberatur. τύπεταιδορ, uer-
 beramini duo, aut uerberantur duo. Pluralium autē prima
 fit a prima dualium, cōmutatione ultimæ in δα. τυπόμεδορ,
 uerberamur duo. τυπόμεθα, uerberamur plures. Secunda
 item a secunda ultima mutata in δι. τύπεταιδορ, uerberamini
 duo. τύπεταιδι, uerberamini plures. Tertia uero a tertia singu-
 larium, quod est in penultima, uerso in ο, & assumpto ρ.
 τύπεται, uerberatur. τύπονται, uerberantur. Quāq; hæc
 cōmunia sunt & cum secundo futuro, nisi quod in eo secun-
 da persona singularium fit etiam u eliso. τυποῦμαι, uerbera-
 bor. τυπέαι, uerberaberis. τυπή, uerberaberis. μαχοῦμαι, pu-
 gnabo. μαχέαι, μαχή, pugnabis. & tertia fit assumpto ι, in
 diphthongum. τυπέαι, uerberaberis. τυπῆται, uerberabitur.
 Præterea tertia pluralium, fit uersa a diphthongo in ου. τυ-
 ποῦνται, uerberabunt. Porro præteriti imperfecti, & secun-
 di indefiniti commune est, quod secunda persona singula-
 rium, fit a prima eliso μ & ρ. & uerso κ in ε, & ο & ε conflatis
 in diphthongum ου. ἐτυπόμεκρ, uerberabar. ἐτύπτε, uerbera-
 baris. ἐτύπτεου, uerberabaris. Tertia rursus a secunda dissolu-
 ta diphthongo ου in εο. & interposito τ. ἐτύπτεο, uerberaba-
 ris. ἐτύπτετο, uerberabatur. Cæteræ uero formantur eodem
 modo, ut in præsentī, nisi quod secunda persona ac tertia
 dualium non conueniunt in uoce. Sed tertia fit a secunda
 singularium, cōmutatione ultimæ in δηρ. aut a sua ipsius
 secunda. ἐτύπτετο, uerberabatur. ἐτύπεταιδορ, uerberabamini
 duo. ἐτυπείδηνρ, uerberabantur duo. Primi autem indefiniti
 secunda persona singularis fit a prima, eliso μ & ρ, & uerso κ

Ο ; in ε.

THEODORI .SECVNDVS

in ε. & hoc rursum in ο. mutato, & α & ο conflatis in ω: *ἐτυψάμην*, uerberaui. *ἐτύψας*, uerberasti. *ἐτύψω*, uerberasti. Tertia uero à secunda resoluendo cōtracta, & interponendo τ. *ἐτύψας*, uerberasti. *ἐτύψατο*, uerberauit. Cæteræ formantur eodem modo, ut in secundo indefinito, nisi quod illic ο. quod est in penultima, uertitur in ε. & rursum in ο. hic α ubiq; manet immutabile.

PASSIVORVM FOR- MATIONES.

PAssiuorū autem præsens quidem & ambo futura cum præsentī mediorum congruunt. Præteritum autem imperfectum, cum præterito imperfecto. Indefinita uero cum præterito plusquamperfecto. Præteritum autē perfectum & plusquamperfectum, propriam sortita sunt decisionem. Nam præteriti perfecti secunda persona fit à prima, mutato finali μ. in σ, siue actū, siue potentia. Etenim quorum futurum fit per ψ. aut ξ. horum formatio fit per eandem duplicem. *πέπλεγμαι*, plexus sum. *πέπλεξαι*, plexus es. *τέτυμμαι*, uerberatus sum. *τέτυψαι*, uerberatus es. Tertia fit à secunda, uerso σ. in τ. quomodocunq; habeatur, siue actū, siue potentia. Ad sunt autem actū, & quæ ante uidebantur illi adesse in potentia, uidelicet in duplici consonante, uelut κ. aut π. *τέτυψαι*, uerberatus es. *τέτυπῃαι*, uerberatus est. *πέπλεξαι*, plexus es. *πέπλεκται*, plexus est. *ἐσπασαι*, seminatus es. *ἐσπασται*, seminatus est. Quin & σ. assumitur ubi ratio postulat, si primæ personæ ultima in eadem syllaba habet σμ. *ἤκουσμαι*, auditus sum. *ἤκουσαι*, auditus es. *ἤκουσαι*, auditus est.

Dualium autem prima persona à prima singularium itidem,

ERASMO ROT. INTERPRETE.

itidem, ut in præsentī. Item secunda ac tertia eadem uoce, à secunda mutata ultima in $\theta\omicron\mu$. nimirum in ijs in quibus actu est σ . ἤκουσαι, auditus es. ἤκουθον, auditi estis duo, aut sunt. In quibus autem σ est potentia non σ , sed aut ϕ ante θ ponendum est. si consonans fuerit $\downarrow$. ut τέτυφαι, uerberatus es. τέτυφθον, uerberati estis, aut sunt duo. aut χ si consonans fuerit ξ . πέπλεξαι, plexus es. πέπλεχθον, plexi estis, aut sunt duo. Pluralium autem prima persona fit à prima dualium, ultima transfigurata in $\delta\alpha$. itidem, ut in præsentī. πτύμμεθον, uerberati sumus duo. πτύμμεθα, uerberati sumus plures. Secunda item à secunda, eliso μ & $\omicron$. uerso in ϵ . τέτυφθον, uerberati estis duo. τέτυφθε, uerberati estis plures. Tertia persona pluralium iuxta communem Græcorum linguam fieri non potest, ubi tertia singularium desinit in syllabam habentem duas consonantes. Cæterum Ionico more fit à tertia singularium uersa consonante tenui, in quibus fuerit in aspiratam, & interposito α . τέτυπῆαι, uerberatus est, πτύφαται, uerberati sunt. πέπλεκται, plexus est. πεπλέχεται, plexi sunt. Sed personæ præteriti plusquamperfecti fiant eodem modo, quo personæ præteriti perfecti, nisi quod hic est uocalis finalis $\omicron$, ubi illic est α . Tum tertiā dualium figurare oportet in $\delta\mu\rho$. à secunda. Siquidem in genere illic duntaxat secunda ac tertia persona in uoce cōsentiunt, ubi tertia pluralium desinit in ι . aut in α .

FORMATIONES QVINTAB IN $\mu\iota$.

Proprium autē quintæ est, quod in indicatiuis actiuis, secunda persona præsentis fit à prima, sublato ι . & μ . uerso in σ . τίθημι, pono. τίθης, ponis. Tertia rursus à secūda, addito

THEODORI SECVNDVS

addito *ι*, *τίθης*, ponis. *τίθης* ponit. Dualiū uero secūda perso-
na ac tertia fit a secūda singulariū *σ* uerso in *τ*, & addito *ομ*,
& penultima mutata in penultima uocalē uerbi, unde ipsū
formatū est, uerbū in *μι*, *τίθῃω* pono, *τίθῃμι* pono, *τίθης* ponis,
τίθετομ ponitis uel ponūt duo, *ἰσᾶω* statuo, *ἰσῃμι* statuo, *ἰσῇς*
statuis, *ἰσᾶτεμ* statuītis aut statuūt duo. *δίδω* do, *δίδωμι* do, *δί-*
δως, das, *δίδοτομ* datis aut dant duo. Pluraliū uero persona
prima, fit a prima singularium ultima mutata in *μεν*, & pe-
nultima commutata, ut dictum est; *τίθῃμι* pono, *πῖθεμεν* po-
nimus. Secunda rursus a secunda dualium eliso *μ*, & *ο* uerso
in *ε*, *τίθετομ* ponitis duo, *τίθετε* ponitis plures. Tertia item a
tertia dualium, eiecto *ν*, & syllaba *το* mutata in *σι*, ac inter-
posito *α*, *τίθετομ* ponitis duo, *τιθέασι* ponunt plures. *δίδοτομ*
dant duo, *δίδοασι* dant plures. Cæterum *ἰσᾶσι* statuunt, &
ἰᾶσι mittūt, & similia per contractionē pronunciant. Porro
personæ præteriti imperfecti, & secundi indefiniti eodē mo-
do formantur, quemadmodum in præteritis imperfectis,
& indefinitis, uerborum in *ω* desinentium, *ἔτιθην* ponebam,
ἔτιθης ponebas, *ἔθην* posui, *ἔθης* posuisti, nisi quod hic penul-
tima singulariū longa, corripitur in dualibus & pluralibus,
ut dictum est. Verum eadē uerba in *μι*, ut in genere loquar,
formantur & iuxta conduplicationem, ut ex consonante ini-
tiali & *ι*, nisi uocis incommoditas obstiterit, *δῶ* do, *δίδωμι*
do, *θῶ* pono, *τίθῃμι* pono, *ἰσῶ* statuo, tamen facit *ἰσῃμι*, ob uo-
cis absurditatem.

MEDII AC PASSIVI FORMATIONES.

IN medijs autem & passiujs indicatiuis, secunda persona
præsentis & præteriti perfecti fit a prima, mutato *μαι* in
σαι, *τίθεμαι* ponor *τίθῃσαι* poneris, *τίθεμαι* positus sum, *τέθεισαι*
positus

ERASMO ROT. INTERPRETE.

positus es. Porro præteriti imperfecti, & secundi indefiniti secunda persona sit, mutata ultima in *σο*, *ἐτιθέμην*, ponebā. *ἐτίθης*, posuisti. Cætera uero omnia communia habet cum tertia. Licet autē & in *κ* proferre secundam personam præsentis in *ης*, quæ ueniunt à uerbis habentibus: uel *α*, *τίθεμαι*, ponor, *τίθης*, pones. *ἵσταμαι*, statutor. *ἵστη*, statueris.

INFLECTIO ACTIVORVM

PER MODOS.

Cæterum modalis inflexionis caput est modus indicatiuus, ab hoc modo enim omnes cæteri formantur, hoc pacto. Indicatiuum *τίπτω*, uerbero. Præteritum imperfectum *ἐτυπτον*, uerberabam. Imperatiuum *τίπτε*, uerbera. Optatiuum *τίπτοιμι*, utinam uerberarem. Subiunctiuum *ἵαμ τίπτῳ*, si uerberem. Infinitiuum *τίπτεν*, uerberare. Futurum primum indicatiuum *τίψω*, uerberabo. Optatiuum *τίψοιμι*, utinam uerberaturus essem. Infinitiuum *τίψεν*, uerberaturum esse. Indefinitum primum indicatiuum *ἐτύψα*, uerberaui. Imperatiuum *τύψοθ*, uerberato. Optatiuum *τύψαιμι*, utinam uerberasssem. Subiunctiuum *ἵαμ τίψῳ*, si uerberauero. Infinitum *τίψας*, uerberasse. Præteritum perfectum indicatiuum *τέτυφα*, uerberaui. Præteritum plusq̃ perfectum *ἐτετύφεθ*, uerberaueram. Imperatiuum *τέτυφε*, uerberato. Optatiuum *τετύφοιμι*, utinam uerberasssem. Subiunctiuum *ἵαμ τετύφῳ*, si uerberauerim. Infinitiuum *τετυφέναι*, uerberasse. Indefinitum secundum indicatiuum *ἐτυπον*, uerberaui. Imperatiuum *τύπε*, uerbera. Optatiuum *τύποιμι*, utinam uerberasssem. Subiunctiuum *ἵαμ τύπῳ*, si uerberarem. Infinitiuum *τυπέμ*, uerberasse. Futurum secundum indicatiuum *τυπήσω*, uerberabo. Optatiuum *τυπήσοιμι*, utinā uerberaturus essem. Infinitiuum *τυπήσεν*, uerberaturū esse.

P Media

THEODORI. SECVNDVS

MEDIA.

PRæsens indicatiuum τύπῳμαι, uerberor. Præteritum imperfectum ἐτυπόμεν, uerberabar. Imperatiuū τύπῃον, uerberare. Optatiuum τυπόμεν, utinam uerberarer. Subiunctiuium ἔὰν τύπῳμαι, si uerberer. Infinitiuum τύπῆσαι, uerberari. Futurum primum indicatiuum τύψομαι, uerberabo. Optatiuum τυψόμεν, utinam uerberaturus essem. Infinitiuum τύψῆσαι, uerberaturum esse. Indefinitum primum Indicatiuum ἐτυψάμην, uerberaui. Imperatiuum τύψα, uerberato. Optatiuum τυψάμεν, utinam uerberassem. Subiunctiuium ἔὰν τύψωμαι, si uerberaro. Infinitiuum τύψασθαι, uerberasse. Præteritum perfectum Indicatiuum τέτυπα, uerberaui. Plusquamperfectum ἐτέτυπα, uerberaueram. Imperatiuum τέτυπε, uerberato. Optatiuum τέτυποιμι, utinam uerberassem. Subiunctiuium ἔὰν τέτυπω, si uerberarim. Infinitiuum τέτυπέναι, uerberasse. Indefinitum secundum Indicatiuum ἐτυπόμην, uerberatus sum. Imperatiuum τυποῦ, uerberare. Optatiuum τυποίμην, utinam uerberatus essem. Subiunctiuium ἔὰν τύπωμαι, si uerberatus fuerim. Infinitiuum τυπέσθαι, uerberatum fuisse. Futurū secundum Indicatiuum τυποῦμαι, uerberabo. Optatiuum τυποίμην, utinam uerberaturus sim. Infinitiuum τυπεῖσθαι, uerberaturū esse.

PASSIVA.

PRæsens indicatiuū τύπῳμαι, uerberor. & reliqua sicuti dictum est. Præteritū perfectum indicatiuū τέτυμμαι, uerberatus sum. Plusquamperfectum ἐκτύμμην, uerberatus fueram. Imperatiuū τέτυλο, uerberatus esto. Infinitiuū κτύφθαι, uerberatū fuisse. Indefinitū primū indicatiuū ἐτύφθην, uerberatus sum. Imperatiuū τύφθητι, uerberatus esto. Optatiuū τυφθείην,

ERASMO ROT. INTERPRETE :

τυφτεύημ, utinā uerberatus sim. Subiunctiuū ἰὰμ τυφθῶ, si uerberatus fuerim. Infinitiuū τυφθῆναι, uerberatū esse. Indefinitum secundum indicatiuū ἐτύπημ, uerberatus sum. Imperatiuum τύπηθι, uerberatus esto. Optatiuū τυπήμ, utinā uerberatus sim. Subiunctiuum ἰὰμ τυπῶ, si uerberatus fuerim. Infinitiuū τυπῆναι, uerberatū esse. Futurū primū indicatiuū τυφθήσομαι, uerberabor. Optatiuū τυφθῆσοίμην, utinā uerberandus sim. Infinitiuū τυφθῆσθαι, uerberandū esse. Futurū secundum indicatiuum τυπήσομαι, uerberabor. Optatiuum τυπήσοίμην, utinam uerberatus sim. Infinitiuū τυπήσθαι, uerberandum esse. Mox futurū indicatiuū τετύφομαι, mox uerberabor. Optatiuū τετυφοίμην, utinā mox uerberarer. Infinitiuum τετύφειν, mox uerberandum esse.

VERBA IN μι, ACTIVA.

P Ræsens indicatiuū τίθημι, pono. Præteritū imperfectū ἐτίθημ, ponebam. Imperatiuū τίθει, pone. Optatiuum τιθείην, utinam ponerem. Subiunctiuū ἰὰμ τιθῶ, si ponam. Infinitum τιθέναι, ponere. Indefinitū primum Indicatiuū ἔθηκα, posui. & reliqua quemadmodum in ἔτυφα.

Indefinitū secundum indicatiuū ἔθημ, posui. Imperatiuū θέτι, pone. & θέε, pone. Optatiuū θέην, utinam posuissetem. Subiunctiuū ἰὰμ θῶ, si posuerim. Infinitū θῆναι, posuisse.

MEDIA ET PASSIVA.

P Ræsens indicatiuum τίθεμαι, ponor. Præteritum imperfectum ἐτιθέμην, ponebar. Imperatiuum τίθεσο & τίθου, ponere. Optatiuum τιθείμην, utinam ponerer. Subiunctiuū ἰὰμ τιθῶμαι, si ponar. Infinitum τιθείναι, poni.

Indefinitum secundum indicatiuum ἔθεμην, positus sum. Imperatiuum θέσο & θοῦ, positus esto. Optatiuum θέίμην,

P 2 utinam

THEODORI SECVNDVS

utinam positus sim. Subiunctiuum ἐὰν ᾖμαι, si positus fuerim. Infinitum διδῶαι, positum esse. Præteritum perfectum indicatiuū τέθειμαι, positus sum. Plusq̃ perfectum ἐκείμην, positus fueram. Imperatiuum τέθεισο, positus esto. Optatiuum πείμην, utinam positus sim. Subiunctiuum ἐὰν πείωμαι, si positus sim. Infinitum πείδαι, positum fuisse.

Indefinitum primum indicatiuum ἐτέθην, positus sum. Imperatiuum τέθιτι, positus esto. Optatiuum πείην, utinā positus sim. Subiunctiuum ἐὰν πείω, si positus fuerim. Infinitum πείειναι, positum fuisse.

Futurum primum Indicatiuum πεισόμαι, ponar. Optatiuum πεισοίμην, utinam ponendus sim. Infinitū πεισέσθαι, ponendum esse. Mox futurum Indicatiuum πεισόμαι, mox ponar, & reliqua, ut in πύσομαι, mox uerberabor.

QVAE MODIS OMNIBVS COMMVNIA.

Commune est modis omnibus, quod augmentū originis abijciunt, excepto præterito perfecto. ἔτυπον, uerberabam. τύπῃς, uerbera. ἔτυπα, uerberaui. τύπον, uerberato. τύπαμι, utinam uerberassem. ἐὰν τύπω, si uerberaro. τύποι, uerberasse. At τέτυπα, facit τέτυπε, uerberato. πτύποιμι, utinam uerberassem. ἐὰν πτύπω, si uerberauerim. τετυφέναι, uerberasse. eodem augmento manente in omnibus. Præteritum autem imperfectum coniungitur præsentī: plusquam perfectum, præterito perfecto. Vnde formationes quæ ab alterutris horum fiunt, etiam cum alteris habent significationem. Illud autem liquet, quod futurum nec in Imperatiuo formatur, neq̃ in Subiunctiuo. Caterum huius nota, est in his, quæ formantur a primis indefinitis.

Formationes

ERASMO ROT. INTERPRETE
FORMATIONES IMPERATIVO/
RVM ACTIVORVM.

Verborum actiuorum in ω. Imperatiuum fit à tertia persona proprij thematis ἔτυπῃε, uerberabat. τύπῃε, uerbera. τέτυφε, uerberauit. τέτυφε, uerberato. Tamen si primum Indefinitum fit, ultima etiam in ομ. mutata, ἔτυψε, uerberauit. τύψομ, uerberato.

OPTATIVORVM.

Optatiua uero à participiali genitiuo, ultima uersa in μι, & eliso μ, littera inflexiua, & assumpto ι, in diphthongum: aut etiam uersa ου, diphthongo in οι. in quibus ea fuerit in penultima. τύπῃοντος, uerberantis. τύπῃοιμι, utinam uerberem. τύψαντος, eius qui uerberauit. τύψαμι, utinam uerberassem. τυψότος, eius qui uerberauit. τυψοιμι, utinam uerberassem. τυπόντος, eius qui uerberauit. τύποιμι, utinam uerberassem. τυποῦντος, uerberaturi. τιποῖμι, utinam uerberturus essem. Cæterum optatiua uerborum contractorum more etiam Aeolico proferunt in μι. ut dictum est prius. ἐξίτοιμι, utinam digner. ἐξίτοίμ, utinam digner. Nam ἐξίτων, digner, & βίωμ, uiuam, Doricū est, οι. diphthongo, uersa in ω. quin & illud Aeolicum est. τύψααι, utinam uerberasses. τύψαι, uerberasset. τύψααμ, uerberassent.

SUBIUNCTIUIORVM.

Subiunctiua uero à prima persona suæ originis, ultima uersa in ω. ἔτυπῃον, uerberabam. ἔαμ τύπῃω, si uerberem. ἔτυψα, uerberaui. ἔαμ τύψω, si uerberaro. τέτυφα, uerberaui. ἔαμ κτύφω, si uerberarim.

INFINITORVM.

Infinita uero præsens & futuri temporis primi, à tertia
P 3 persona

THEODORI SECVNDVS

persona originis addito μ , $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta$, uerberat. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\varsigma$, uerberare. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta$, uerberabit. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\mu$, uerberaturum esse. Item infinita præteriti perfecti, ab eadem fiunt persona, addita syllaba $\nu\alpha\iota$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\epsilon$, uerberauit. $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\acute{\epsilon}\nu\alpha$, uerberasse. Indefinitum autem primum, à primo fit, addito ι , $\xi\tau\upsilon\lambda\alpha$, uerberaui. $\tau\acute{\upsilon}\lambda\alpha$, uerberasse. Secundi rursus indefiniti infinitum ab eodem mutata ultima in $\epsilon\mu$, $\xi\tau\upsilon\pi\omicron\rho$, uerberaui. $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\mu$ uerberasse. Eadem sanè est forma & secundi futuri, uersa ultima in $\epsilon\mu$, $\tau\upsilon\pi\omega$, uerberabo. $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\mu$, uerberaturum esse.

MEDIORVM IMPERATIVA.

MEdia autem imperatiua præteriti quidem imperfecti & secundi indefiniti, fiunt a secunda persona originis, $\xi\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omicron\upsilon$, uerberabar. $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omicron\upsilon$, uerberare. $\xi\tau\acute{\upsilon}\pi\omicron\upsilon$, uerberatus es. $\tau\upsilon\pi\omicron\upsilon$, uerberare. Cæterum primi indefiniti fiunt a primo, elisa syllaba $\mu\eta\mu$, & addito ι , $\xi\tau\upsilon\lambda\acute{\alpha}\mu\eta\mu$, uerberaui. $\tau\acute{\upsilon}\lambda\alpha$, uerberato. Aut si quo alio modo hinc fieri possit accommodatius. Cæterum imperatiua præteriti perfecti temporis eodem modo formantur, quo in actiuis.

OPTATIVORVM.

POrro optatiua fiunt a prima persona originis, uersa ultima in $\mu\eta\mu$, & ι in diphthongum assumpta ante $\mu\eta\mu$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omicron\mu\alpha$, uerberor. $\tau\upsilon\pi\tau\omicron\iota\mu\eta\mu$, utinam uerberarer. $\xi\tau\upsilon\lambda\acute{\alpha}\mu\eta\mu$, uerberaui. $\tau\upsilon\lambda\acute{\alpha}\mu\eta\mu$, utinam uerberassem. Excepto præterito perfecto. Nam hoc iidem formatur, ut in actiuo.

SVBIVNCTIVORVM.

SVbiunctiua uero fiunt a prima persona in $\mu\alpha\iota$, sed penultima originalium, in qua est μ consonans inflexiua habente ω , $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omicron\mu\alpha\iota$, uerberor. $\xi\alpha\mu\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omicron\mu\alpha$, si uerberor. $\xi\tau\upsilon\lambda\acute{\alpha}\mu\eta\mu$, uerberaui.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

μην, uerberauī. ἰὰρ τύλωμαι, si uerberatim.

INFINITORVM.

INfinita uero fiūt a tertia persona originis, ultima muta ita in δαι, τύπτεται, uerberatur. τύπτεται, uerberari. ἐτύλωτο, uerberauit. τύλωσαι, uerberasse. Excepto præterito perfecto, quod congruit cum actiuo.

PASSIVORVM IMPERATIVORVM.

Passiuæ imperatiuæ præsentis temporis itidem fiunt, ut in medijs. Cæterum amborum indefinitorum, fiunt a tertia persona, assumpto δι, ἐτύπη, uerberatus est. τύπηθι, uerberare. Quanquā in quibus præcedit eadem aspirata, non θ, sed τ assumitur. ἐτύφημ, uerberatus sum. τύφηθι, uerberatus esto, ob uocis incommoditatem. Præteriti autem perfecti a secunda persona plusquā perfecti, ἐτέτυλο, uerberatus fueras. τέτυλο, uerberatus esto.

OPTATIVORVM.

Optatiua præsentis temporis a futuri similiter fiunt, ut in medijs: uerum non item in præterito perfecto, si cōsonans fuerit ante μι, quæ si non fuerit, nec ulla uetet diphthongus, tamen, assumpto in diphthongum cum penultimæ syllabæ uocali, fit optatiuum. πεποιήμην, utinam factus essem. μεμνήμην, utinam memor essem. Indefinitum autem fit a genitiuo participij, ultima uersa in ν, & eliso μ consonante inflexiua, & i assumpto in diphthongum. τυφθέντος, uerberati. τυφθείην, utinam uerberatus essem.

SVBIVNCTIVORVM.

AT subiunctiua præsentis temporis eodem modo fiūt ut in medijs. Cæterum utriusquē indefiniti, fiūt a tertia persona originis, uersa uocali finali in ω, ἐτύφη, uerberat & est.

ἰὰρ τυφθῶ

THEODORI SECVNDVS

ἐὰν τυφθῶ, si uerberatus fuero. ἐτύπη, uerberatus est. ἐὰν τυπῶ, si uerberatus sim. Præteriti uero perfecti subiunctiuum, si habeat μ, ut modo dictum est, nec diphthongus prohibeat, fieri possit & uocali penultimali uersa in ω, πεποίημαι, factus sum. πεποιῶμαι, si factus sim. μέμνημαι, memini. μεμνήμαι, si memor fuerim.

INFINITORVM.

INfinita uero præsentis & futuri temporis, itidem fiūt, ut in medijs. Quin & præteriti perfecti. Consimilis est formatio qualis in medijs, nisi quod hic σ nō assumitur. Nam à τέτυπται, uerberatus est, uenit τετύφθαι, uerberatum fuisse, uidelicet priore tenui in aspiratam uersa. Nam illud generale est, quod tenuis tenuem præcedat, aspirata aspiratam. Indefinitorum autem fiunt a prima persona originis, addito finali αι, ἐτύφθημ, uerberatus sum. τυφθῆναι, uerberatū esse.

VERBORVM IN μI FORMATIONES.

Porro uerborū in μi actiua quidē imperatiua, fiūt à participiali genitiuo eliso μ, consonante inflexiua: & muta ultima in θι, τίθεμτος, ponentis. τίθεται, pone. ἰσάντος, statuētis. ἰσαντι, statue. δίδόντος, dantis. δίδοντι, da. Aut à secunda indicatiuorum, uocali ultima uersa in penultimam originis, θέω, pono. ἔθηκες, posuisti. θέες, pone. δέω, do. ἔδωκες, dedisti. δέος, da.

SVBIVNCTIVORVM.

Subiunctiua fiunt itidem, ut in passiuīs indefinitis uerborum in ω desinentium, ἐτίθη, ponebat. ἐὰν τιθῶ, si ponam. Cæterum δέωσιμ, det, in tertia persona, & δώωσι det, poetica sunt ad exemplar tertiæ personæ singularium. Huiusmodi sunt & θέω, ponam. στήω, statuam. δέω, dem. Nam cū omnia

ERASMO ROT. INTERPRETE.

omnia unicæ sint syllabæ, & circumflectantur. *ᾠ*, ponam. *ᾡ*, dem. *ᾠ*, statuam. poetæ duarum faciunt syllabarum, & penultimā acuunt, apte interponētes huiusmodi syllabas. Singulis em̄ ppriā addunt uocalem originalem productā.

OPTATIVORVM.

Optatiua item eodem modo fiunt, quo passiuorū in *ω*. optatiua.

INFINITORVM.

Infinita quoq; præsentis tēporis à participij genitiuo formant̄ eliso *μ*, inflexiuo, & ultima transfigurata in *ια*. *τιδέντος*, ponentis. *τιδέναι*, ponere. *διδόντος*, dantis. *διδόναι*, dare. Cæterū *διδόναι*, iuxta poeticam licentiam dictum est.

Media uero & passiuua similiter habent, ut in uerbis in *ω*, desinentibus.

FORMATIO PERSONARVM IN CAETERIS MODIS.

Formæ igitur figurandi personarum inflexionem iuxta singulos modos huiusmodi sunt.

IMPERATIVORVM.

Imperatiuorum actiuorum, tertia persona fit à propria secunda, addito *τω*. *τύπτε*, uerbera. *τυπῆτω*, uerberet. ex ceptis ῖς, quæ desinunt in *σι*. Siquidem ea non additione, sed mutatione ultimæ ad eundem formant̄ modum. *τίθει*, pone. *τιδέτω*, ponat. *τύφθητι*, uerberatus esto. *τυφθήτω*, uerberatus sit. At primi indefiniti tertia persona fit & hoc modo, ut id quod additur in ultima *ο*, ubiq; uertatur in *α*. *τύψομ*, uerberato tu. *τυψάτω*, uerberato ille.

Dualium uero secunda persona fit à secunda singulariū.

Q assumpta

THEODORI SECVNDVS

assumpta syllaba τ^ομ. τύ^πε, uerbera. τύ^πετομ, uerberate duo. Tertia rursus à tertia, assumpto μ. τύ^πε, uerbera. τυ^πέτω, uerberet. τυ^πέτωμ, uerberent duo.

Pluralium uero secunda fit à secunda singularium, assumpto τε. τύ^πε, uerbera. τύ^πετε, uerberate. τυ^πομ, uerberato. τυ^πατε, uerberatote, mutato ομ, in α, sicut dictum est. Rursus tertia fit à tertia, addita syllaba σαμ. τυ^πέτω, uerberato, τυ^πέτωσαμ, uerberanto. Caterum τυ^πόντωμ, pro τυ^πέτωσαμ, uerberanto. per Syncopen factum esse uidetur, & conuersionem penultimæ in longam. Quod tertiæ personæ pluralium cum ultima syllaba, habent τ. penultimā utrunq; productam habent. Excipiat autem Ionicum τετύφαται, uerberati sunt. Similiter & τυ^πέδομ, pro τυ^πέδωσαμ, uerberantor illi, formabitur.

MEDIORVM AC PASSIVORVM.

Mediorum autem ac passiuorum, tertia persona singularium fit elisa è diphthongo, posteriore uocali, & uerso in ε, si fuerit, & assumpto δω. τύ^που, uerberare. τυ^πέδω, uerberetur. Exceptis indefinitis in δι. Hæc enim semper congruunt cum actiuis in δι.

Dualium secunda persona fit à tertia singularium, ultima mutata in δομ. τυ^πέδω, uerberetur. τύ^πέδομ, uerberemini duo. Tertia uero à tertia, addito μ. τυ^πέδω, uerberetur. τυ^πέδομ, uerberentur duo.

Pluralium autē prima fit à secunda dualium, ultima mutata in δε. τύ^πέδομ, uerberamini duo. τύ^πεδε, uerberamini plures. Item tertia à tertia, interposito σαμ. τυ^πέδω, uerberetur. τυ^πέδωσαμ, uerberentur. τὸ τυ^πέδομ, pro τυ^πέδωσαμ, sic dictum

sic dictum est, ut indicauimus modo de τυπτόντων, pro
τυπτέδωσαμ.

OPTATIVORVM IN μι.

Optatiuorum desinentium in μι, secunda persona singularium fit à prima, eliso ι, & μ uerso in σ. τύπτοιμι, utinam uerberarem. τύπποις, utinam uerberares. Rursum tertia à secunda, abiecta σ. τύπποις, utinam uerberares. τύπποι, utinam uerberaret. Dualium uero secunda fit à secunda singularium, mutato σ, in τ, & assumpto ομ. τύπποις, utinam uerberares. τύπποιτομ, utinam uerberetis duo: Item tertia à sua secunda, ultima syllaba mutata in τημ. τύπποιτομ, utinam uerberetis duo. τυπποίτημ, utinam uerberent duo. Pluralium prima fit à prima singulariū, ultima mutata in μεμ. τύπτοιμι, utinam uerberarem. τύπτοιμεμ, utinam uerberaremus. Secunda fit à secunda dualium, ultima uersa in κ. τύπποιτομ, utinam uerberetis duo. τύπτοιτε, utinam uerberetis plures. Tertia fit à sua prima, abiecta μ, inflexiua consonante. τύπτοιμεμ, utinam uerberaremus. τύπτοίμεμ, utinam uerberarent.

OPTATIVORVM IN ημ.

Desinentium autem in ημ secunda persona singularium fit à prima, finali η, uerso in σ. τυφθείημ, utinam uerberatus essem. τυφθείης, utinam uerberatus esses. Cætera uero omnia itidem, ut in optatiuis in μι, desinentibus, nisi quod tertiæ personæ pluralium, etiam in σαμ formant. τυφθείησαμ, utinam uerberati sint. In ημ, uero fiunt, cum abijciunt η. quod est in penultima, τυφθείημ, utinam uerberati sint.

OPTATIVORVM IN μμη.

IN μμη, autē desinentium secunda persona singulariū fit à

Q 2 prima

THEODORI SECVNDVS

prima,ultima syllaba mutata in ο, τυπτοίμην, utinam uerberarer. τυπτοίοιο, utinam uerberareris. Tertia uero à secunda interposito τ, τυπτοίοιο, utinam uerberareris. τυπτοίοιο, utinam uerberetur. Dualium prima fit à prima singularium, ultima mutata in μεθον, τυπτοίμεθα, utinam uerberarer. τυπτοίμεθον, utinam uerberaremur duo. Item secunda à secunda ultima mutata in διο, τυπτοίοιο, utinam uerberareris. τυπτοίοιο, utinam uerberaremini duo. Tertia fit à propria secunda, mutata ultima in διην, τυπτοίοιο, uerberaremini duo. τυπτοίοιο, uerberarentur duo. Pluralium autem prima persona, fit à prima dualium, ultima mutata in θα, τυπτοίμεθα, utinam uerberaremur duo. τυπτοίμεθα, utinam uerberaremur plures. Secunda item à secunda, ultima mutata in δι, τυπτοίοιο, utinam uerberaremini duo. τυπτοίοιο, utinam uerberaremini plures. Tertia uero à tertia singularium interposito ρ, τυπτοίοιο, utinam uerberaretur. τυπτοίοιο, utinam uerberarentur.

SVBIUNCTIVORVM.

SVbiunctiuorum omnes personæ similiter formantur, ut in præsentis indicatiuorum, nisi quod ubi illa in inflexione habent ε, hic habetur η, τυπτες, uerberas. εἰμ τυπτες, si uerberes. τυπτεται, uerberatur. εἰμ τυπται, si uerberetur. Rursus ubi illic habetur ο, hic est ω, τυπτομαι, uerberor. εἰμ τυπτομαι, si uerberer. Exceptis uerbis quintæ coniugationis, habetibus ω in penultima. Nam in his idem ω semper seruatur. δίδωμι, do. εἰμ δίδωμι, si dem. δίδωμι, des. δίδωμι, det. Ad quintam autem coniugationem refertur & uerbum substantiuum. εἰμι, sum. Atq; in uniuersum, nullum uerbum erit, quod non ad aliquam dictarum formarum pertineat. Caterum ex uerbis quintæ coniugationis, quæ in penultima habent ε, ut γινωσκω, gnosco.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

γνυμι, duntaxat habere comperiuntur, præteritum imperfectum & indefinitum secundum, ἔφν, natum est. ἔδν, subjē, præteritum autem perfectum, & reliqua tempora, non habent quemadmodum cætera eiusdem coniugationis. At neq; modum optativum, neq; subiunctivum, nisi quis dicat, ζευγνύην, utinam copularem. & ζευγνύμην, utinam copularer, diphthongo η usus in penultima, quod genus sunt μέμνημι, utinam meminissem. & πεποίημην, utinam factus essem. Atq; ad hanc formam licebit & τεθήμην dicere, utinam positus essem.

DE CONTRACTIS VERBIS.

CAeterū uerba tertiæ cōiugationis in ω purū sic, ut ante illud habeant α, aut ε, aut ο, in penultima, quod contractionem patiātur dictum est prius. Id uero solum accidit in præsentī & præterito perfectō. Horum igitur commune est, quod cum præcedit una quævis harum α, ε, ο, & sequitur ω, semper fit contractio in ω, proprium autē est, quod cū præcedit α, & sequitur ο, siue per se, siue in diphthongo, cōtractio semper fit in ω, ut βοάομεν, βοῶμεν, clamamus. βοάου, βοῶ, clamare tu. βοάοιμι, βοῶμι, utinam clamarem. Cum uero sequitur ε, aut η, siue in diphthongo, siue sola, semper contractio fit in α, βοάας, βοᾷς, 'clamas. βοάε, βόα, clama. βοάη, βοᾷ, si clameris. Vnde sanē fit, ut nec subiunctiua hæc, nec alia omnino cōtracta subiaceant ijs, quæ de uerbis incontractis dicta sunt. Præterea cū præcedit ε, & sequit' ο siue per se, siue in diphthongo ου, semper contractio fit in ου. ποίεομεν, ποιοῦμεν, fecimus. Cū uero sequitur ε, siue per se, siue in diphthongo, semper contractio fit in α, ποίεας, ποιᾷς, facis. ποίετε, ποιεῖτε, facitis plures. Cum uero sequitur η, siue per se, siue in di-

Q 3 phthongo

phthongo, contractio fit in ρ, εἰ μὲν ποιέμε, ποιῆς, si facias. εἰ μὲν ποιεῖται, ποιῆται, si faciat. Cum uero sequitur ο, ut in diphthongo οἱ, contractio fit in οἱ, ποιέοιμι, ποιῶμι, utinam faceré. Tam etsi quæ duarum sunt syllabarū in his prima persona non contrahitur. πλέω, nauigo. νέω, nato. ῥέω, fluo. Sed πλεῖς, nauigas, & πλεῖ, nauigat, & reliqua consimiliter. Præterea cū præcedit ο, ac sequitur ο, siue per se, siue in diphthongo, præterq̃ in οἱ, tum cōtractio fit in ου, χρυσόομεν, χρυσῶμεν, χρυσόου, χρυσοῦ, inauramus, inaurare. Similiter & cum sequitur ε, χρυσόεται, χρυσῶται, inauratur. Cæterum ubi sequitur κ, contractio fit in ω, aut in ου, εἰ μὲν χρυσόηται, εἰ μὲν χρυσῶται, aut χρυσῶται, si in auretur. Rursum cum sequitur ι, uidelicet in diphthongo, tum contractio fit in οἱ, χρυσόας, χρυσοῖς, inauras. χρυσόοις, χρυσοῖς, utinam inaurares. εἰ μὲν χρυσήης, χρυσοῖς, si in aures. Excepto in finito, χρυσόην enim contrahitur in χρυσοῦν, inaurare. Horum autem omnium commune est, quod optatiua proferuntur etiam more Aeolico, ultima uersa in ημ, ποιεῖμι, utinam facerem. βοῶμι, βοῶν, utinam clamarem. Atq; ita transeunt omnino in inflexionē optatiuorum desinentium in ημ.

DE VERBIS VARIE DECLINATIS.

Quemadmodū nomina alia sunt heteroclita, hoc est, uarie dedinata, alia prorsus indeclinabilia, uel propter contractionē, uel alia de causa, sic & uerba dici possunt heteroclita. πέτω, coquo. πέτω, coquam. τίκτω, pario, τέξω, pariam. πίπτω, cado. πεισῶμαι, cadant. ἀλίσκω, capio. ἀλώσω, capiā. ἔρχομαι, uenio. ἐλεύσομαι, ueniam. Sunt autem huius generis complura, atq; in his usum obseruare conueniet, ut tamen in genere dicamus, uerba deriuatiua, quæ desinunt in duas consonantes

ERASMO ROT. INTERPRETE.

consonantes diuerſas, nullam habent propriam inflexionem: uerum formantur hæc per τ, aut per huic cognatum σ, exceptis uerbis quartæ coniugationis, ῥέπω, iacio. ῥίπτω, iacio. τέκω, τίκτω, pario. ἔχω, ἵχω, habeo. ἔπω, ἔσσω, dico. πέτω, πίπτω, cado. ἔστακα, steti. σάσκω, sto. βέβοκα, paui. βόσκω, pascō. τέτελεκα, perfeci. τελέσκω, perficio. Volunt autem consonantem assumere à formatione, consonantem inquam secundæ aut tertię personæ præteriti perfecti passiui. Quare in uerbis quartæ cōiugationis à μένω, maneo, formatum est μίμνω, maneo. Propterea quod σ non quadret in ea iunctura, ac ne μ quidem congruat, sed suo more uerti soleat in μ. Nihil autem retulerit, si quis uelit μ non esse ex mutatione μ, sed assumi à prima persona, μέμεμαι, mansi. μίμνω, maneo. Porro hæc uocentur redundantia.

INDECLINABILIA.

INdeclinabilia sunt autem quæ cōtrahuntur omnia ποῶ, iacio. βοῶ, clamo, quatenus contractionem passa.

DESYDERATIVA.

IAm indedinabilia sunt etiam desyderatiua omnia, licet incontracta, μαθητιῶ, cupio discere. τομῶ, secturio. βασιλιῶ, regnatorio. πολεμικῶ, bellatorio. ὀψέω, uidere cupio. Arbitror autē apte adiungi his, uerba quæcunq; speciē habēt tertię personæ, cum nullius sint personæ. Vnde & impersonalia dicuntur, ut δεῖ, oportet. χρῆ, oportet. & δοκεῖ, uidetur. & συμβαίνει, contingit. & μέλει, curæ est. & ἔστι, licet. In summa, quæ nullam certam indicant personam. Verū in his haud multa sunt, quæ actiui uerbi uoce proferunt, plurima uero quæ passiui, nimirū omnia personalia passiuorū. Etenim

THEODORI SECVNDVS

Etenim tertia persona singularium in singulis temporibus, quoties transsumitur ad significandam primam personam, neq; primam neq; secundam habet personam. Id in his liquabit, ut λέγεται, dicitur. ἔρχεται, dictum est. γέγραπται, scriptum est. ἐγένετο, dictum esto. ποιήσθω, factum esto.

DE PARTICIPIIS.

Porro participia formantur à singulis temporibus præterq; à præterito imperfecto & plusq;perfecto, cum hæc duo adiunctitia sint, alterum præsentis, alterum præterito perfecto. Ita communia habent ab iisdem participia. Commune autem est his, quod in omnibus præteritis abijctur augmentum, præterquam in præterito perfecto.

ACTIVA PRAESENTIS ET FUTURI.

FIt autē in uerbis actiuis in ω, desinentibus à prima persona singularium temporis præsentis, & utriusq; futuri participiū, assumpto μ. τύπω, uerbero. τύπων, uerberans. τύψω, uerberabo. ὁ τύψωμ, uerberaturus. τυπῶ, uerberabo. ὁ τυπῶμ, uerberaturus. Foemininū rursus à recto masculinī ω finali uerso in ου. & μ, in ς. & assumpto α, finali. ὁ τύπωνμ, hic uerberans. ἡ τύπωνσα, hæc uerberans. ὁ τύψωμ, hic uerberaturus. ἡ τύψουσα, hæc uerberatura. ὁ τυπῶμ, uerberaturus. ἡ τυπῶσα, uerberatura. Neutrū autē fit à genitiuo, abiecta ultima syllaba. τῶ τύπωντος, uerberantis. τὸ τύπωνμ, hoc uerberans. τῶ τύψοντος, uerberaturi. τὸ τύψωμ, hoc uerberaturum. τῶ τυποῦντος, uerberaturi. τὸ τυποῦμ, hoc uerberaturum. His affinia sunt & secundi indefiniti participia. Nam masculinū fit ο, qd' est in ultima, uerso in ω. ἔτυπον, uerberaui. ὁ τυπῶμ, qui uerberauit. Foemininum autem & neutrum, ut dictum est. A primo uero indefinito masculinum participium fit assumpto

BRASMO ROT. INTERPRETE.

assumpto σ, ἔτυλα, uerberauī, ὁ τύλας, qui uerberauit. Porro
 fœmininum ac neutrum, ut dictum est, nisi quod hic penul-
 tima producitur, nulla uocali aliunde assumpta, ὁ τύλας, qui
 uerberauit. ἢ τύλασα, quæ uerberauit. ὁ τύλαμ, quod uerbera-
 uit. A præterito uero perfecto, masculinum participium fit
 α finali, mutato ω & assumpto σ, τέτυφα, uerberauī, τετυφῶς,
 qui uerberauit. Fœmininum uero à genitiuo masculini, ab-
 iecta ultima syllaba, & assumpto α, & eliso ο, quod est in pe-
 nultima, sed assumpta diphthongo η, τῷ τετυφότης, eius qui
 uerberauit. ἢ τετυφῆα, quæ uerberauit. Ab eodem fit neutrū
 elisa syllaba ρ, ῥ τετυφός, quod uerberauit. Cæterum γηγῶσα,
 quæ fuit, & βεβῶσα, quæ iuit, & ἰσῶσα, quæ stetit. Aliæq; id ge-
 nus poetica sunt. Siquidem poetæ facientes Syncopen, hoc
 est, elisis in medio literis, transfigurant fœmininum iuxta
 contractionem. Nam à γίγαα, fui, ut fit, γιγαῖα, quæ fui, ue-
 nit γηγῶς, qui fuit, unde γηγῶσα, quæ fuit. Atq; in cæteris ad
 cōsimilem modum, Quibus respondet & τεθνεῶσα, mortua.
 Tamen si uenit à τεθνεα, mortua sum, licet Syncopen non pa-
 tiatur.

MEDIA ET PASSIVA.

IN medijs autem & passiuīs, his sanè ut in genere loquar,
 quæ μ habent literam coniugatoriam, participium mas-
 culinum fit ultima mutata in μένος, τύπτομαι, uerberor. ὁ τυ-
 πτόμερος, qui uerberatur. ἐτυλάμην, uerberabam. ὁ τυλάμενος,
 qui uerberauit. Cæterum ijs quæ non habent μ, sed desunt
 in ηρ, participium formatur, ultima mutata in ας, ἐτύπηρ, uer-
 beratus sum. ὁ τυπείρ, uerberatus. Fœmininum & neutrum
 in his quæ habent μ, fit à masculino, ultima mutata in νη, &
 ρον, ὁ τυπτόμενος, qui uerberatur. ἢ τυπτομένην, quæ uerberatur.

R ῥ τυπτόμενρ.

THEODORI SECVNDVS

τὸ τυπόμενον, quod uerberatur. Vbi uero non est *μι*, itidem fiunt ut in actiuis, nisi quod manet eadem uocalis finalis, ut est δ τυφθεῖς, uerberatus. ἢ τυφθεῖσα, uerberata. ἢ τυφθῆμ, hoc uerberatū. Quanquā à medio præterito perfecto, ἡσδὲμ per omnia modis fiunt, quibus in uerbo actiuo. τέτυπα, uerberaui. δ πτυπῶς, qui uerberauit. τῷ πτυπότορ, eius qui uerberauit. ἢ πτυπῆα, ea quæ uerberauit. ἢ πτυπὸς, quod uerberauit.

VERBORVM IN *μι*,

PARTICIPIA.

Verborum autem in *μι* passiuia quidem & media, sicut dictum est, habent τίθεμαι, ponor. δ τιθέμενος, qui ponitur. ἐθέμην, positus sum. δ δέμενος, qui positus est. ἐτίθημ, positus sum. δ πθεῖς, positus. Ceterum actiua formanda sunt, sic ut prima indefinita uerborum desinentium in *ω*. At secunda indefinita, & præterita imperfecta omnia formantur in *σ*, ultima acuta, at non in eandem syllabam, sed iuxta rationem uocis. In singulis enim propria uocalis initialis resumitur. Ea porro anceps est, aut breuis. Ac anceps cum est, uertitur in longam finalem. Cum est breuis, conflatur in diphthongum, assumpto *ι* aut *υ*. ἵστημ, statuebam. δ ἱσᾶς, qui statuebat. ἐζεύγνυμ, coniugabat. δ ζεύγνυς, qui iugabat. δίδωμ, dabam. δ δίδους, qui dabat. ἐτίθημ, ponebam. δ τιθεῖς, qui ponebat.

Fœmininum autem & neutrum eodem modo formantur, quo ea quæ ueniunt à passiuis in *μι*. δ τιθεῖς, ponens. ἢ τιθεῖσα, hæc ponens. τῷ τιθέντορ, ponentis. τὸ τιθεῖν, hoc ponens. δ ἱσᾶς, statuens. ἢ ἱσᾶσα, hæc statuens. τῷ ἱσάντορ, statuensis. ἢ ἱσᾶμ, hoc statuens. δ δίδους, hic dans. ἢ δίδουσα, hæc dans. τῷ δίδόντορ, dantis. τὸ δίδδμ, hoc dans. δ ζεύγνυς, hic

hiciugans. ἡ ζευγνύσα, hæciugans. τῷ ζευγνάτωρ, iugantis.
τὸ ζευγνῦν, hociugans.

IMPERSONALIA PARTICIPIA.

SVnt autem & impersonalium uerborum participia im-
personalia, atq; hæc sanè neutri generis. δέορ, oportens.
προσῆκον, conueniens. δοκοῦν, apparens. & δόξαμ, uisum.
συμβᾶν, quod accidit. ἀκουδέν, auditum. γνωδέν, cognitum.
ἀποδείχθεν, demonstratum. aliáq; huiusmodi. Cæterum
quomodo formari debeant, non est obscurum, nimirum
eodem modo, quo neutra personalia. Participia uero uer-
borum personalium, omnia tertiæ personæ sunt, quemad-
modum & nomina.

DE ARTICVLIS.

ARticle diuisi sunt prius in præpositiuos & postposi-
tiuos. Nihil autè uetat quominus postpositiuū articu-
lum per τῷ, τῶ, & τῶν sic efferas, ut apponas ο. ὅτου in geni-
tuo, cuius. & ὅτῳ, in datiuo singulari, cui. & ὅτῳν, in genituo
plurali, quorū. Eundē ad modū & nomē τῆς articulo postpo-
situo additū declinat, specie mutans ad cursum articuli, ut
ὅσις, quisquis. ὅστις, cuiuscunq;. ὅτινι, cuiusq;. & reliqua
consimiliter. Huiusmodi est & ἅπα, quædā. Sumunt autē ar-
ticle & loco pronominū. Nam ὁ, ponit p ὅτου, iste. & τὸν,
p τοῦτον, hunc. Idem significat quoties cōiunctioni & an-
nectitur, ut ὅδε, hic. ἡδε, hæc. τόδε, hoc. Nam pnominalia sunt
hæc quoq;. Sed articuli præpositiui cum præponunt aduer-
bijs, in quouis casu, & in quouis numero, adiectiuorū nomi-
num uice ponunt, sic ut aduerbia maneant indeclinabilia.
ὁ πάλα, prisca. τῷ πάλα, prisca. ἡ πάλα, prisca. τῆς πάλα, pri-
scæ. ὁ πάλαι, propinquus. ὁ πένυ, insignis. ὁ ἔνω, supernus.

R 2 De prono.

THEODORI SECVNDVS

DE PRONOMINIBVS.

EX pronominibus autē ἐγώ, cum adiungit sibi coniunctionē γε, ut ἐγώ γε, id est, ego sanē. translato in primā syllabam tono profertur, & non solum diminutionē aliquā significat ob uim coniunctionis diminuentē, sed non etiam affirmationem. Quale est ναί, etiam. Huius uero cognatus genitiuus ἐμοῦ, mei. Datiuus ἐμοί, mihi. Accusatiuus ἐμέ, me. Inflectuntur etiam abiecto ε, ut τοῦτό μου σκόπε, id est, hoc mecum considera. τοῦτό μοι λέγε, id est, hoc mihi dic. τοῦτό με δίδασσε, id est, hoc me doce.

De dualibus autem & pluralibus contractis dictum est prius. Incontracte autem dicimus hoc pacto. ἡμεῖς, nos duo, uel duos. ἡμεῖς, nostrū duorū, uel nobis duobus. ὑμεῖς, nos plures. ἡμεῶν, nostrum. ὑμεῖς, nos. ἡμῖν, nobis. Datiuis semper eodem modo. Item & pronomina secundæ personæ σφῶι, uos duo, uel duos. σφῶις, uestrum duorum, uel uobis duobus. ὑμεῖς, uos plures. ὑμεῶν, uestri. ὑμεῖς, uos. ὑμῖν, nobis. Item pronomina tertiæ personæ σφῶι, illos duos in accusatiuo tantum quemadmodum & σφῖν, illis duobus in datiuo. σφεῖς, illi plures. σφεῶν, illorum. σφεῖς, illos.

SOLITARIA PRONOMINA.

CAeterum αὐτόν, illum. & αὐτήν, illum. & σφέ, se. peculiaris suæq; formæ sunt, quod ad uocem attinet.

POSSESSIVA PRONOMINA.

Possessiuæ uero pronomina, quæ formantur à tertia persona uidelicet. οὗτος, hic suus. ἡ ἐκείνη, hæc sua. τούτου, hoc suum. etiā absq; ε, pferunt. οὗτος, suus. ἡ, sua. οὗ, suū. Porro inflexio primitiuorū, unde hæc ueniunt iuxta nullam inflectendorū casuū rationē fit, sed posituæ. Similiter & numerus in ἡσδὲ. Composita.

COMPOSITA.

EX compositis uero, ἑαυτοῦ, sui ipsius. & sine ε. profer-
tur, αὐ, recipiente aspirationem in se. αὐτοῦ.

POSSESSIVA.

Generaliter autē possessiua eodē modo formant̃, quo
simplicia nomina in οστριuū generū. Nam quēadmo-
dum illa cum adest alia cōsonans, foemininum deducit in η.
ἐρημος ἐρήμη, desertus deserta. φρόνιμος φρονίμη, hic prudens,
hæc prudēs. μέσος μέση, medius media. μέθυστος μεθύση, ebrius
ebria. At cum adest ς, formant in α. λαμπρὸς λαμπρά, splendi-
dus splendida. σοφώτερος σοφωτέρα, hic sapientior, hæc sapien-
tior. sic & hæc, ὁ ἐμός, meus. ἡ ἐμή, mea. ὁ σός, tuus. ἡ σή, tua.
ἐμέπρος, noster. ἡμετέρα, nostra. σφέπρος σφετέρα, uester uestra.
Cæterū ἡμετέρη, nostra. & σφετέρη, uestra. Ionica sunt. Iam ex
demonstratiuis. ἐκεῖνος, ille. ἐκείνη, illa. ἐκεῖνο, illud. & absq; ε.
proferuntur more Aeolico. Cæterū demonstratiuo secundæ
personæ nōnunq̃ & addimus in fine, ἰδὲ in singulis casi-
bus ac numeris, ac generibus dicentes, οὗτος, iste. τούτῳ,
hunc. Nimirū ut pronomiuis articularibus cōnexis con-
iunctioni. Nam ὁδὶ, hic. dicimus & τοδὶ, hoc. Genitiuus autē
pronominis primitiui secundæ personæ profert̃ & his mo-
dis, σέο, tui. & σέο, & σίθερ, & σὺ, tui. quēadmodū uidelicet &
in prima persona ἐμέο, mei. & ἐμέο, & ἐμέθερ, & ἐμεῦ, mei.
Iuxta diuerfas linguarum proprietates uerum de his defi-
nire, non proprie pertinet ad hoc institutum.

DE PRÆPOSITIONIBVS.

EX præpositionibus autem ἐν, in poematis reperitur &
ἐνι, dicta, per extēsiōē. Quāq̃ ἐν, id est, est, translato
tono nō amplius est præpositio, sed in naturā uerbi transit.

R ; Nimirū

THEODORI SECVNDVS

Nimirum haud aliter, quàm παρὰ, iuxta. Nam παρά, pro. παρέσι, adest. ponitur & ἐπὶ, pro. ἐπεί, superest, aut inest. Cæterum quæ εἰς, est. eadem dicitur & ἐς, in. Attico more. Et præpositio πρὸς, ad. & ποτὶ dicitur & πρὸς, doricæ. Et præpositio ὑπὸ, sub. & ὑπὸ dicitur. & ἀπὸ ἀπαι, ab.

DE ADVERBIIIS.

ADuerbia uero ab omnibus orationis partibus formari possunt. Nam à nomine φρονίμων, prudentium. fit φρονίμως, prudenter. à uerbo ἄρω, tollo. fit ἄρδην, acriter. A participio ἰδόντων, scientium. ἰδόντως, scienter. Ab articulo τῷ, τῇδε, hic. A pronomine τούτων, horū. οὕτως, sic. A præpositione ἀνά, per. ἄνω, sursum. Ab aduerbio ἐγγύς, prope. ἐγγύθεν, cominus. A coniunctionibus δὲ ποῦ & δερ. δὲ πούθεν, id est, profecto. Sunt autem & positiua quædam, uelut ἐγγύς, prope. & χαμαί, humi. Sunt temporis significatiua hæc quoq; ἄχ, mox. ἔτι, adhuc. πάλιν, rursum. μέχρι, usq;. Loci uero, & ἴνα, ubi. & ἀπαντικρὺ, ex aduerso. Formæ autem localium tres. In loco, à loco. in locum, ut οἶκοι, domi. οἰκάδε, domum. οἰκοθεν, domo. Similitudinis autem ἢ, uelut. ἢ ὑπὲρ, uelut. Congregationis autem alicuius definitæ sunt & hæc πανδημεὶ, publicitus. & πασινδὲ, per uniuersos. & πανοικί, tota domo. Adhortandi uero sunt hæc quoq; ἔα, eia. & ἴθι, age. Præterea stuporis est & ἔα. Vocetur & aliquod aduerbium prætertendi, ut χρονίως, tarde. ἐκταδὸν, lente. Alia separandi definite. ἐκονίτι, citra puluerem. ἀπονίτι, citra laborem. ἐμελνίτι, neglecte. Et indefinite, ἄνω, seorsum. ἄτερ, seorsum. Item aliud excipiendi. πλὴν, præterquam. Item digressiuū, ὥς, itaq;. Et prolubendi ἐμπροσδὸν, impedimento. Item occultandi,

ERASMO ROT. INTERPRETĒ.

tandi, λᾶθρα, danculum. & declarandi, ut διαγγέδωρ, lucu-
 senter. ἀναφανδὸρ, dare. Nam cæterorum singulis addere
 nomina, iuxta rem significatam, primum infinitum fuerit,
 deinde necesse esset noua uocabula confingere. Quare præ-
 stiterit fortasse decem illa genera & in aduerbijs ponere.
 Substantiam, qualitatem, quantitatem, adaliquid, ubi, quan-
 do, facere, pati, positus, habere. Conariq; ut singula ad hor-
 rum generum aliquod referamus. Velut ὀνομασῶς, id est,
 substantialiter. ἐμφύχως, uiue. φυσικῶς, naturaliter.
 referantur ad substantiam. ἔν, bene. ἡδύως, libenter.
 ῥαδίως, facile. κυνικὸρ, canine. ὥσπερ, tanq;. ὥς,
 ut. λίαν, ualde. πάνν, admodum. ἡρέμα, paulatim.
 πάντως, omnino. ἴ, certe. δηλαδὴ, uidelicet. ἢ,
 certe. ναί, etiam. ἥκιστα, minime. οὐ, non. μὴ, ne.
 μὰ, non. ἴσως, forte. ἰδού, ecce. ὦ, o. ἀναγνωσίωρ,
 legendum est. εἴθε, utinam. ἰοῦ, iou. φεῦ, heus.
 ἄ, ah. εὐάν, euan. ἄγε, age. referuntur ad qualita-
 tem. ἅπαξ, semel. δις, bis. τρίς, ter. referuntur ad
 quantitatem. διαποτικῶς, heriliter. δουλικῶς, seruiliter.
 ἴσως, æque. ὁμοίως, similiter. πολλάκις, sæpe. ὀλιγάκις,
 raro. μεγάλως, magnopere. μᾶλλον, magis. ἥττορ,
 minus. ἅμα, simul. referuntur ad adaliquid. ἄνω, sur-
 sum. κάτω, deorsum. ὧδε, hic. ἐκεῖ, illic. ἐνθάδε,
 hic. πόρρω, procul. ἐγγύς, prope. χωρὶς, seorsum.
 ἔξω, foris. ἔσω, intus. ἐναντίωρ, contra. χαμαί, hu-
 mi. ἄχ, mox. ὅθεν, unde. ἐνθα, ubi. ἐπέκεινα, ul-
 tra. πέραν, ultra. μεταξύ, in medio. ἐνθεν, unde.
 ὅθι, ubi. ἴνα, ubi. referuntur ad ubi. νῦν, nunc. τότε,
 tunc. ἄνωγ, rursum. τέως, eousq;. ἕνίκα, cum. ἔπατα, deinde.
 σήμερον,

THEODORI SECVNDVS

σήμερον, hodie. αὐριον, cras. ἀλίμ, rursus. ἰνδὺς, protinus. ὕστερον
 postea. παραχρῆμα, mox. ἐξαίφνης, subito. αὐτίκα, mox. ὄφρα, eo-
 usq; τόφρα, donec, referuntur ad quādo. ἀδρασικῶς, agiler. δι-
 ωρητικῶς, speculatiue. τμάδην, sectim, referunt ad facere. παθη-
 τικῶς, passiue. πεποικιλῶς, ficte, referunt ad pati. συνδιδόν, uni-
 uersim. ἀθρόως, aceruatiue. ἄνευ, separatiue. χωρὶς, seorsum. ἐφεξῆς
 deinceps, μίγδην, mixte, referunt ad positum. ὠπλισμένως, ar-
 mate. περιεκτικῶς, complexiue. σιφανοφόρως, cum coronis. δαφνο-
 φόρως, cum laurea, referuntur ad habere. Cæterum horū dif-
 ferentiæ melius sunt expendendæ.

DE CONIUNCTIONIBVS.

Coniunctiones copulatiuæ sunt ex quoq; ἡμὲν, atq;. ἢ δέ, atq;. ἃ τὰς, ast. αὐτὰς, at. ἢ τοι, siue. Disiunctiuæ uero &
 ἢ, uel. Causalis autē etiā est ὅφρα, ut. ἐνεκα, ut. ὄνεκα, ut. Expleti-
 uæ uero hæ, νῦν, quæ eadem & νῦν dicitur, & θήμ, ἄμ, ἄς, κέρ. Ad-
 uersatiuæ uero etiā est, ἔμπης, tamen. & πλημ, præterq;, aut ni-
 si. Ac multæ quidem eadē uarie significant, ut & ἀδ, simul, &
 copulatiue, & ratiocinatiue, γέ, uero, expletiue & diminutiue
 & causaliter. ἄρ uero expletiue, & ratiocinatiue, & circūscri-
 ptiue, πέρ uero aduersatiue & diminutiue, ὅτι causaliter, &
 confirmatiue, & copulatiue & ratiocinatiue, & circūscripti-
 ue. Ac de octo quidem orationis partibus, quæ ad infle-
 xionem & formationem pertinebant, hæc accommodate
 & sufficienter dicta sint, ut in secundo institutionis uolumi-
 ne. τέλος.

THEODORI GAZAE LIBRI SECVNDI,
 ERASMO ROTERODAMO
 INTERPRETE, FINIS.

BEATVS RHENANVS IOANNI FROBENIO
COMPATRI SVO S. D.

Ogas, ut, qñ primū Theodori librum græ-
canicis typis impressurus es, nō te cælem, si
quid in hoc post primam illam æditionē a
doctis sit adnotatū. Non enim ignoras q̃
infelicitè exēplaris uitio forsan, Theodori
quatuor grammaticæ institutionis libros
Aldus euulgarit. Porro reliquis quidem in libris crebrius, in
hoc primo minus aberratū est, q̃ illic res difficilior ornatio-
ribus etiā uerbis tractet, hic x̃o prima grāmatics rudimen-
ta suapte luce facile cognobilia. Quanq̃ ubiq̃ Theodorus
Aristotelem felicissime, qd' ad stilum attinet, imitat', breuis,
acutus, & mere atticus. Sunt autē errata leuicula quidem &
de quibus istos monere qui Theodorū pueris græce præle-
gent, iuuerit sane q̃ pusillū, at nihil obfuerit. Post diuisionē
literarū non longe ab initio. *ΒΚ ΔΕ ΤΩΝ ΞΙΣΗΜΕΝΩΝ, ΔΙΣΗΜΕΝΩΝ* le-
gunt. Pagina quinta *πάθη & ω*. post *αἱ λητοὶ & λητῶν*, addunt re-
liquos casus *καὶ τῶν λητοῖς, τὰς λητους, τὰ λητοῖ.* Pag. sexta. *ὑποκόρισι-*
κόν. post *κρεάδιον* addunt tanq̃ omissum *τὸ δὲ εἰς υφιορ*, ut *ζω-*
ύφιον. Eadē pag. *παρεπόμενα δ' ἔχῃ* post *ἔγκλισιν* addunt *ἢ συζυ-*
γίαν. Pag. sept. *ἡτίτι ἢ ἡ* post *ὁ ἀόρισ-ἡκουσα* addunt *ὁ παρακείμε-*
ἡκουκα. Eadē paulopost, *μεσα*. ubi legit' *ὁ β' ἀόρισ.* ἡκούμην legūt
ἡκουόμην. Paulopost. *τετάρτη ἢ ἡ διὰ* addunt *&*, sic legētes *τετάρτη*
ΔΕ ἢ τῶν διὰ. Pag. octaua. *πέμπτη ἢ τῶν* ubi legit' *τῶν ἢ ἀπὸ & διὰ τῶν*
εω legunt *τὸ*. & post aliquot uersus. *ἢ εἰς αὐτὸ γίνεται*, legunt *γί-*
νοῦται. Ibidē *ἐνεργητικὰ* post *ὁ παρατιθέμεν* addunt *ὁ ἀόρισ.* ἃ ἔθκα.
Ibidem. *μεσα*. post *ὁ παρατατικ.* ἐτιθέμεν addunt *ὁ ἀόρισ.* ἃ ἔθκα-
κάμην. Ibidē *ὁ παρακείμε.* τίθεμαι, legūt *τίθεμαι* & mox *ὁ ὑπερσώτ.*
I τίθεμαι,

ἑτεθείμην, legunt ἑτεθέμην. Ibidem. ΜΕΣΑ post
 ὁ παρατατικ. ἰσάμην, addunt ὁ παρακείμε. ἴσασμαι. Ibidem
 paulo inferius. ΕΝΕΡ, ὁ ἐνεσὼς ζεύγνυμι addunt ὁ παρατατικ.
 ἐζεύγνυμι. Ibidem. — κλίσις μὲν δὴ χρσ. ubi legitur δηλονότι τῶν
 ἐνεργητικῶν ἀφ' ἑκάστων addunt ἑκάσα, sic legentes ἑκάσα ἀφ' ἑκά-
 στων. Pagina decima τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τύψωμαι. in fine post
 τύψωνται addunt τὸ ἀπαρέμφατον τύψασθαι. Pagina decima
 quarta. παρακείμε. τὸ ὄρις. τέδισμαι, τέδισσαι legunt τέδεμαι τέδεσαι,
 ubiq; a diphthongi loco, uocalem e supponentes. Pagina
 decima quinta. ΕΝΕΡ γ. ἐνες, τὸ ὄρις. ἴσημι &c. τὸ ἀπαρέμφατον ἴσαναι
 legunt σῆναι. Pagina decima sexta. ὅτι τὰ εἰς με legunt ἔτι.
 Ibidem ὅτι τὰ τῆς τρίτης, legunt ἔτι. Pagina decima septima.
 ἰδίᾳ δὲ τὰ ἐκ τῶν σωαίρεσις. expungunt κη. Ibidem ὅτι ἐπὶ τῶν
 παθητικῶν, legunt ἔτι. Eadem paulo post. ταῦτα γὰρ παρεπό-
 μενα, legunt τὰ γὰρ παρεπόμενα. Pagina decima nona ubi le-
 gitur post ταῦτα, ὧ ταῦτα. ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ tituli loco positū,
 expungunt ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ. Pagina uicesima τὸ δὲ ποιότη-
 τος, ubi legitur ἃ δὴ κη μεσότητος εἶναι λέγεται, expungunt
 εἶναι. Hæc, ut tibi morē gererem, mi Frobeni, codice meo
 cursim euoluto, obiter enotaui. Neq; enim per occupatio-
 nes, quibus nunc distringor, curiosius inspicere licuit. Tuum
 fuerit de his studiosos commonere. Bene Vale, & rem lite-
 rariam optimis autoribus emendatissime procudendis, ita
 ut cœpisti, iuuare perge. Basileæ, ex ædibus nostris.
 Sexto Calendas Nouembris. AN. M. D. XVI.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ
ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

ΤΩΝ Τεσσάρων καὶ ἑικοσ-
τάβητος φωνήεν /
τα μὲν ἐπὶ α. α. ε. η.
ι. ο. ω. υ.

σύνφωνα δὲ τὰ λοιπὰ,

ἐπὶ α καὶ δέκα.

τῶν δὲ φωνέντων, μακρὰ μὲν . η . ω .

βραχέα δὲ . ε . ο .

δίχρονα δὲ . α . ι . υ .

ἑξῶν δὲ φθογγοὶ κυρίως β, γ, αἰ, αυ, αυ, οι, ου.

καταχρηστικῶς δὲ . α . η . ω . υ .

τῶν δὲ συμφώνων, τὰ μὲν, ἡμίφωνα οἶον .

ζ . ξ . ψ . λ . μ . ν . ρ . σ .

ῶν διπλὰ μὲν . ζ . ξ . ψ .

ἀμετάβολα δὲ καὶ ὑγρά . λ . μ . ν . ρ .

Τὰ δὲ,

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τὰ δὲ, ἄφωνα. οἶορ. β. γ. δ. κ. π. τ. θ. χ.

ὦρ φίλὰ μέμ. κ. π. τ.

δασέα δὲ. θ. φ. χ.

μέσα δὲ. β. γ. δ.

Εκ δὲ τῶν ἐιρημένων τῶν δὲ γράμματων, αἱ συλλαβαί. ὅθεν αἱ λείπες,

ἐξ ὧν ὁ λόγος.

τοῦ δὲ λόγου μέρος μερὸν ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή, ἄρθρον, αὐτῶνυμία, προθέσις,

ἐπίρρημα, σάυδεσμος.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΩΝ.

Προσῳδίαι δὲ ὀξεία / βαρεῖα \ περιωμνύν ~ δασεῖα · φίλη · ἑπότρως
φως · ὑφὲρ ὧ διασολή,

περὶ ἄρθρου.

ῤθρον δὲ, τὸ μνύτοι προτακτικόν, οἶομ ὅ. τὸ δὲ ὑπο-
τακτικόν, οἶομ ὅς. καὶ τὸ μὲρ ἀρσενικόν, οἶομ ὅ.
τὸ δὲ θηλυκόν, οἶομ ἦ. τὸ δὲ θυδέτερον, οἶομ τό.
ἔχῃ δὲ καὶ ἀριθμὸν καὶ πῶσιμ ἐπόμην.
ἀριθμὸν μὲν ἐνικόν. δυνικόν. πληθυντικόν.

πῶσιμ δὲ, εὐθεῖα γενικήμ. δοτικήμ. αἰτιατικήμ.

κλίσις δὲ τῶ μερὸς προτακτικοῦ τοιαύτη.

Ερ. ἢ εὐθεῖα ὅ. ἢ γενική τῶ. ἢ δοτική τῷ. ἢ αἰτιατική τῇ.

Δυϊ. ἢ εὐθεῖα καὶ αἰτιατική τῷ. ἢ γενική καὶ δοτική τοῖμ.

Πλη. ἢ εὐθεῖα οἱ. ἢ γενική τῶμ. ἢ δοτική τοῖς. ἢ αἰτιατική τοῖς.

Ενικὰ θηλυκὰ. ἢ εὐθεῖα ἦ. ἢ γενική τῆς. ἢ δοτική τῇ. ἢ αἰτιατική τῇ.

δυνικὰ.

διῦικα. ἢ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὰ. ἢ γενικὴ καὶ δοτικὴ τὰμ.

πληθυντικὰ. ἢ εὐθεῖα αἰ. ἢ γενικὴ τῶμ. ἢ δοτικὴ τᾶμ. ἢ αἰτιατικὴ τὰς.
ἐνικὰ οὐδέτερα. ἢ εὐθεῖα τῶ. ἢ γενικὴ τῷ. ἢ δοτικὴ τῷ. ἢ αἰτιατικὴ τῷ.

διῦικα. ἢ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τῶ. ἢ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖμ.

πλη. ἢ εὐθεῖα τὰ. ἢ γενικὴ τῶμ. ἢ δοτικὴ τοῖς. ἢ αἰτιατικὴ τὰ.

κλητικὴν δὲ οὐδέμ. ὑποθεσίαν ἔχῃ. τὸ γὰρ ὡς οὐκ ἄνδρην, ἀλλ' ἐπίρρισμα
κλητικὸν.

τοῦ δὲ ὑποτακτικοῦ κλίσεις τοιαύτη.

Ἀρσενικὰ ἐνι. οἷς. οὗ. ὧ. ὅμ.

διῦικα ὧ. οἶμ.

πληθυνμ. οἶ. ὧμ οἷς. οὕς.

Θηλυκὰ. ἐνικὰ. ἡ. ἥς. ἥ. ἡμ.

διῦικα ἧ. αἶμ.

πλη. ὧ. ὧμ. αἶς. αἶς.

ἐνι. οὐδέτερα. οὗ. οὗ. ὧ. ὧ.

διῦικα ὧ. οἶμ.

πληθυντικὰ ἧ. ὧμ οἷς. ἧ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Ονομα δὲ. τὸ μὲν κύριον. οἶον σωπράτης. τὸ δὲ προσχηρικόν.
οἶον ἄνδρην, τὸ δὲ ἀναφορικόν, οἶον οἷος. τὸ δὲ

ἐρωτηματικόν, οἶον ποῖος. τὸ δὲ ἀριθμητικόν οἶον τρεῖς, δύο. τεῖς.

παρεπόμενα δὲ ἔχῃ, γένος, εἶδος, ὄνομα, ἀριθμὸν, πῶσιν, πρόσωπον.

Γένος μὲν ἀρσενικόν οἶον λόγος. θηλυκόν, οἶον ἐπιστήμη. οὐδέτερον

I 3 οἶον ἀγαθόν.

οἶοι ἀγαθὸν.
 εἰδὼς δ' ἐπρωτότυπον, οἶοι παρὰ γωγὸν, οἶοι νείω.
 σχῆμα δ' ἐπ' αὐτῶν, οἶοι ἵππος. σώθετο οἶοι φίλιππος.
 εἰρηδὸν δ' ἐνὶ κόρῳ οἶοι νείω. οἶοι θείω. πληθύν. οἶοι νείω.
 πῶσιν δ' ἐνυθῶν, γενικῇ, δ' οὐκ ἐν ἀιτιατικῇ καὶ κλητικῇ.
 πρὸς ὧσα δ' ἐν τῇ, οἶοι Σωκράτης. δ' ἐν τῇ, οἶοι Σωκράτης.

ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ.

κλίνειται δὲ ἡ τοῖς ἰσοσυντάξιν ἀνείας ἀνείας. ἡ περιηοσυντάξιν ἀνείας ἀνείας.
 καὶ ἰσοσυντάξιν μὲν τετραχῶς. περιηοσυντάξιν δ' ἐν μοναχῶς. διὸ καὶ
 κλίσιν τῶν ὀνόματων ἡ μὲν πρῶτη καλεῖται. ἡ δ' ἐν δευτέρῃ. ἡ δ' ἐν τρίτῃ. ἡ
 δ' ἐν τετάρτῃ. ἡ δ' ἐν πέμπτῃ, περιηοσυντάξιν.

πρῶτη μὲν οὐκ ἢ τῶν εἰς α, ἢ εἰς η, ληρόντων ἀρσενικῶν. ὧν ἡ
 γενικὴ εἰς ου, ἡ δ' οὐκ ἐν α, ἢ εἰς η, ἡ ἀιτιατικὴ εἰς μὲν τῶν φωνέντων
 τῶν εἰς εὐθείας λήγας.

ἡ εὐθεῖα ὁ ἀνείας. ἡ γενικὴ τῶν ἀνείας. ἡ δ' οὐκ ἐν α, ἡ ἀιτιατικὴ τῶν
 ἀνείας. ἡ κλητικὴ δ' ἀνείας. καὶ δ' ἀνείας.

ἡ εὐθεῖα καὶ ἀιτιατικὴ τῶν ἀνείας. ἡ γενικὴ καὶ δ' οὐκ ἐν α, τῶν ἀνείας.
 ἡ κλητικὴ δ' ἀνείας.

ἡ εὐθεῖα οἱ ἀνείας. ἡ γενικὴ τῶν ἀνείας. ἡ δ' οὐκ ἐν α, τῶν ἀνείας. ἡ ἀιτια-
 τικὴ τῶν ἀνείας. ἡ κλητικὴ δ' ἀνείας.

ὁ χρῦςος. τῶν χρύσου. τῶν χρύσου. τῶν χρύσου. τῶν χρύσου. τῶν χρύσου.
 τῶν χρύσου. τῶν χρύσου. τῶν χρύσου.

ὁ χρῦςος. τῶν χρύσου. τῶν χρύσου. τῶν χρύσου. τῶν χρύσου. τῶν χρύσου.
 δ' οὐκ ἐν α

▲ ΕΥΤΕΡΑ δὲ ἡ τῶν εἰς α. ἢ εἰς η ληγόντων θελυκῶν, ὧν ἡ γενικὴ εἰς α.
 ἢ εἰς ης. ἢ δοτικὴ εἰς α. ἢ εἰς ς. ἢ αἰτιατικὴ εἰς μ. μετὰ τὸ φωνήεντος
 τῆς εὐθείας λήγει. Ἡ μαῖα. τῆς μαίας. τῇ μαίᾳ. πλὺ μαῖαμ. ὦ μαῖα.
 τὰ μαῖα. ταῖμ μαῖαιμ. ὦ μαῖα.

Ἡ μαῖαι. τῶμ μαῖωμ. ταῖς μαῖαις. τὰς μαῖας. ὦ μαῖαι.

Ἡ μούσα. τῆς μούσης. τῇ μούσῃ. πλὺ μούσαμ. ὦ μούσα.

τὰ μούσα. ταῖμ μούσαιμ. ὦ μούσα.

αἱ μούσαι. τῶμ μουσῶμ. ταῖς μούσαις. τὰς μούσας. ὦ μούσαι.

Ἡ τιμή. τῆς τιμῆς. τῇ τιμῇ. πλὺ τιμήμ. ὦ τιμή.

τὰ τιμά. ταῖμ. τιμαῖμ. ὦ τιμά.

αἱ τίμαι. τῶμ τιμῶμ. ταῖς τιμαῖς. τὰς τιμάς. ὦ τιμαί.

Ἰστέον ὅτι μόνον τὰ εἰς α καθαρόν, ἢ εἰς ς α, ἢ εἰς δ α. ἢ εἰς θ α, λήγοντα,
 τὸ ληκτικὸν αὐτὸ α. φυλάσσοντα κλίνεται, μαῖα μαίας. ἡμέξα ἡμέ-
 ςας. λήδ' α, λήδ' ας. κισά' ιθα, κισά' ιθας.

ΤΡΙΤΗ δὲ ἡ τῶν εἰς ος ληγόντων ἄρσενικῶν τε καὶ δικλυκῶν. καὶ εἰς
 ομ οὐδέτερον, πλήμ τῶμ συγκριτικῶμ. ὧμ ἡ γενικὴ εἰς ου. δοτικὴ εἰς φ.
 ἢ αἰτιατικὴ εἰς μ. μετὰ τὸ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Ο νιός. τῶν νιού. τῷ νιῶ. τῷ νιῶ. ὦ νιός. καὶ ὦ νιέ.

τὸ νιῶ. τοῖμ νιοῖμ. ὦ νιῶ.

οἱ νιοί. τῶμ νιῶμ. τοῖς νιοῖς. τοὺς νιούς. ὦ νιοί.

Ἡ ὀδός. τῆς ὀδοῦ. τῇ ὀδῷ. πλὺ ὀδόμ. ὦ ὀδός. καὶ ὦ ὀδί.

τὰ ὀδῶ. ταῖμ ὀδοῖμ. ὦ ὀδῶ.

αἱ ὀδοί. τῶμ ὀδῶμ. ταῖς ὀδοῖς. τὰς ὀδούς. ὦ ὀδοί.

τὸ καλὸν,

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τὸ καλὸν . τοῦ καλοῦ . τοῦ καλῷ . τὸ καλὸν . ὃ καλὸν .

τῷ καλῷ . τοῖμ καλοῖμ . ὃ καλῷ .

τὰ καλὰ . τῶμ καλῶμ . τοῖς καλοῖς . τὰ καλὰ . ὃ καλὰ .

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΙΣΙΣ ἢ τῶν εἰς ὡς ληγόντων , ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν . καὶ
εἰς ὦν , οὐδετέρων , ὧν ἢ γενικῇ , εἰς , ὦ , ἢ ὁριστικῇ εἰς . ὦ . ἢ αἰτιατικῇ
εἰς μ . μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει .

Ο ΜΕΝΕΛΕΩΣ . τῷ μενέλεω . τοῦ μενέλεω . τὸν μενέλεωμ . ὃ μενέλεω .

τῷ μενέλεω . τοῖμ μενέλεωμ . ὃ μενέλεω .

οἱ μενέλεω . τῶν μενέλεωμ . τοῖς μενέλεωμ . τοὺς μενέλεωμ . ὃ μενέλεω .

ἢ ἄλλω . τῆς ἄλλω . τῇ ἄλλω . τὴν ἄλλωμ . ὃ ἄλλω .

τὰ ἄλλω . ταῖμ ἄλλωμ . ὃ ἄλλω .

Αἱ ἄλλω . τῶν ἄλλωμ . ταῖς ἄλλω . τὰς ἄλλω . ὃ ἄλλω .

τὸ εὐγεωμ . τῷ εὐγεω . τοῦ εὐγεω . τὸν εὐγεωμ . ὃ εὐγεωμ .

τῷ εὐγεω . τοῖμ εὐγεωμ . ὃ εὐγεω .

τὰ εὐγεω . τῶν εὐγεωμ . τοῖς εὐγεωμ . τὰ εὐγεω . ὃ εὐγεω .

ΠΕΜΠΤΗ ΚΛΙΣΙΣ ἢ τῶν ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων . ὧν ἢ
γενικῇ εἰς ὡς . ἢ ὁριστικῇ εἰς ἰ . ἢ αἰτιατικῇ εἰς α . πλήρ τῶν οὐδετέρων .

Ο Αἶας . τοῦ αἵαντος . τοῦ αἵαντι . τὸν αἵαντα . ὃ αἶας . καὶ ὃ αἶαμ .

τῷ αἵαντε . τοῖμ αἵαντοῖμ . ὃ αἵαντε .

οἱ αἵαντες . τῶν αἵαντων . τοῖς αἵας . τοὺς αἵαντας . ὃ αἵαντες .

ἢ τρυγῶν . τῆς τρυγόνος . τῇ τρυγόνῃ . τὴν τρυγόναν . ὃ τρυγῶν .

τὰ τρυγόνε . ταῖμ τρυγόνοιμ . ὃ τρυγόνε .

αἱ τρυγόνες . τῶν τρυγόνων . ταῖς τρυγόσι . τὰς τρυγόνες . ὃ τρυγόνες .

τὸ βῆμα .

τὸ βῆμα. τῷ βήματος. ἡ βήματι. τὸ βῆμα. ὃ βῆμα.

τὸ βήματε. τοῖν βηματοῖν. ὃ βήματε.

τὰ βήματα. τῶν βηματων. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ὃ βήματα.

ἤ τις δὲ πέμπτῃς ταυτησὶ κλίσεως, ἔστιν ἃ καὶ συναρῆσιν πᾶσα τὰ μὲν
μᾶλλον, τὰ δὲ ἥττον. διὸ καὶ τὰ μὲν πολυπαθῆ. τὰ δὲ ὀλιγοπαθῆ καλεῖται.

Ἐσὼ δὲ καὶ τῶν μὲν πολυπαθῶν τὰ μὲν κ. ε. ο. παλύνμενα, ὅμοιόν τε
ἁρῶντα. δημοδίενης. ἀληθές. τῶχος.

τὰ δὲ ι. ὀφίς, σίνηπι

τὰ δὲ α. κρέας.

τῶν δὲ ὀλιγοπαθῶν τὰ μὲν ιν. βασιλὺς. τὰ δὲ ον, βοῦς.

τὰ δὲ ω. λητὼ, αἰδώς.

τὰ δὲ πρῶτον υ. ἡδύς. ἄσν.

τὰ δὲ δεύτερον υ. βότρυς.

Πῶς δὲ καὶ πᾶσι τούτων ἕκαστα μετὰ βάλλα διωρεῖται ἐν τούτοις, λαβόντι
πρῶτον πάντων τῶν οὐδέτερον, καὶ πάντων τῶν δυνάμει τὴν αὐτὴν
εἶναι ἐνθάδε καὶ αἰτιατικὴν, καὶ κλητικὴν, καὶ πάντων τῶν πληθυντῶν,
κῶν τὴν αὐτὴν εἶναι ἐνθάδε καὶ κλητικὴν.

Πάντα τῶν κ. ε. ο.

εο, ου, εἴ, εα, η φ. εε, η φ. εοι, οι. εω, ω.

τοῦ δημοδιένειος. ους. ἡ δημοδιένει. φ. τὸν δημοδιένεια. κ.

τὸν δημοδιένει. κ. τοῖν δημοδιένειοι οἶν.

οἱ δημοδιένειες. ες. τῶν δημοδιένειων. ὧν. τοὺς δημοδιένειας. ες.

τὰ τέσσα. κ.

Κ ρᾶν

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

πάθη τῶν ι.

ἱ, ι. ἱε, ι. ἱα, ι.

τῷ ὄφιϊ, ι. οἱ ὄφιδες, ιδ. τοὺς ὄφιας, ιδ.

τὰ σινηπία, πι.

τούτῳ δὲ καὶ ὁ τῆς γενικῆς εἰς. ω μεταβάλλει, καὶ τὸ ι. ες. ε.

ὄφις, εως. ὀφίοις, εωμ.

καὶ ὅλως παραληγομ. ι. εἰς ε. μεταβάλλει, ὥς τε καὶ πάλιν συναρτίσθαι
γίνεσθαι τοῖς τῶν. η. ε. ο. ὁμοίως.

ὄφεϊ, ει. ὄφεις, εις. ὄφιας, εις. σινηπία, πι.

πάθη τῶν. α.

αο, ω. αἶ, α. αοις, ωμ. αα, α μακρόν. αω, ω.

τῷ κρέατι, ως. τῷ κρέατι. α. τὸ κρέας, α. τοῖς κρέασι, ὦν. τὰ
κρέα. α. τῶν κρέων, ὧν.

πάθη τῶν, β.

εἶ, ει. εις, ει. εα, ει.

τῷ βασιλεῖ, εἰ. οἱ βασιλεῖς, εἰς. τοὺς βασιλεας, εἰς.

τούτῳ δὲ καὶ ὁ τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει ἀπικῶς βασιλέος. ως.

καὶ πάλιν τὸ εἰς η γράπεται ἐφέκασθαι τῶν πῶσεωμ ἰωνικῶς.

βασιλέος, ἥος. βασιλεῖ, ἥϊ.

πάθη τῶν ου.

οε, ου. οα, ου.

οἱ βόες, οὗς. τοὺς βόας, οὗς.

πάθη τῶν ω. οο, ου. οἱ, οἰ. οα, ω.

τῷ λητός,

τῆς λητούς, οὗς. τῆ λητού, οἱ. τῆ λητούα, τῷ.

τούτωμ τὰ δυνικά καὶ τὰ πλεωυτικά τῆς τρίτης γίνεται κλίσεις.

τὰ λητῶ. ταῖμ λητοῖμ. αἱ λητοί. τῶμ λητῶμ.

πάθῃ τῶμ πρότερον υ.

εἶ, φ. εε, φ. εα, α.

ῥῶδ' ἡ δ' εἶ, αἶ. οἱ ἡδέες, αἶς. τοὺς ἡδέας, αἶς.

πάθῃ τῶμ δέντερον υ.

υε, υ. να, υ. οἱ βότρυες, υς. τοὺς βότρυας, υς.

γινέσθω δ' ἐ καὶ ἡ τῶμ ἐνικῶμ ἀτιατικὴ τῶμ τε ου καὶ ἀμφοτέρωμ τῶμ υ,
ἐκπὸ τῆς εὐθείας προσηύχθαι σ' εἰς μ. βοῦς, βοῦμ. βότρυς, βότρυμ. ἡδύς
ἡδύμ. καὶ ἡ τῶμ. ι. ὡσανύτως. πληρὴ δ' κλονότι τῶμ οὐδετέρωμ, ὄφις ὄφιμ.

ονομαστικῶς μὲν δ' ἡ κλινέσθω ὡς ἐξηκῆαι, πενταχῶς. γενικῶς δ' ἐ ὡς ἐκπὸ
γένους εἰς γένος μεταχρηματισμῶς. ὁ δίκαιος. ἡ δίκαια. τὸ δίκαιον.
ἡ δ' ἡδύς, ἡ ἡδ' αἶα, τὸ ἡδύ.

τῶμ δ' ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν ἐν' σημαίνοντα, ἐνικῶς αἰ
κλίνεται. τὰ δ' ἐ δύν, δυνικῶς. τὰ δ' ἐ πλείω, πλεωυτικῶς αἰ.

εἰς ἐνός ἐνὶ ἑνα. μία μιᾶς μιᾶς μίαν.

εἰς ἐνός ἐνὶ ἑν.

δύνο δυνοῖμ.

τριῶς τριῶμ.

τρια τριῶμ τρισὶ τρία.

τέσσαρες τεσσάρων τέσσαρσι τέσσαρες.

τέσσαρα τεσσάρων τέσσαρσι τέσσαρα.

ΘΕΣΔΛΦΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

Από δὲ τῶν πεντάκων μέχρι τῶν ἑκατὸν ἀριθμῶν οὕτως εἶς κλίνεται.

τῶν ὃ παρεπομένῳ τῷ δυνάματι παραγώγων τὸ μὲν, πατρωνυμικόν·
τὸ δὲ, συγκριτικόν. τὸ δὲ ὑπερθετικόν. τὸ δὲ ὑποκοριστικόν. τὸ δὲ κτη-
τικόν. τὸ δὲ παρωνυμιον. τὸ δὲ ῥηματικόν.

Ἐστὶ δὲ ὁ μὲν, ἄρσενικόν πατρωνυμικόν, ἥτοι, εἰς δὴς, οἶον πρίαμος
πριαμίδης, ἥλιος ἡλιάδης. πέλοψ πέλοπος πελοπίδης. ἄτρεις ἄτρείως
ἄτρείδης. ἢ εἰς ὦν ἄτρεως ἄτρείως ἄτρείω.

τὸ ὃ θηλυκὸν ἥτοι εἰς, οἶον πριαμίδης πριαμίδης. ἢ εἰς αἶ. οἶον ἡλιάδης ἡλιάδας.

Συγκριτικόν δὲ, τὸ μὲν εἰς ερος, οἶον πλούσιος πλουσιώτερος πλου-
σιωτέρας πλουσιώτερον. τὸ δὲ εἰς ὦν, οἶον καλὸς καλλίω καλλίον.

ὑπερθετικόν δὲ, τὸ μὲν εἰς τας, πλουσιώτατος πλουσιωτάτη πλου-
σιωτάτον. τὸ δὲ εἰς σος οἶον κάλλισος καλλίστη κάλλισον.

ὑποκοριστικόν δὲ, τὸ μὲν εἰς κος οἶον ἀνδρῶπιςκος, νεανίσκος.

τὸ δὲ εἰς ιον οἶον ἀνδρῶπιον.

τῇ δὲ εἰς ἀδιον οἶον κρεάδιον.

τὸ δὲ εἰς υδριον οἶον λογυδριον.

τὸ δὲ εἰς ὑλλιον οἶον μερακῦλλον.

τὸ δὲ εἰς αριον οἶον ποάριον.

τὸ δὲ εἰς αξ οἶον λίναξ.

τὸ δὲ εἰς ις ἐπὶ διηλυκτοῦ οἶον νησίς.

κτητικόν δὲ τὸ μὲν εἰς κος ἀπικὸς δαρικὸς δαρική δαρικόν.

τὸ δὲ εἰς σος οἶον βιάνταςος βιαντεία βιάνταρον.

παρωνυμιον δὲ θέωμ ἀπὸ τοῦ θεός.

ῥηματικόν

ξηματικὸν δὲ ὀλιγώωρ ἀπὸ τοῦ πεφίλημα.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

ΡΗΜΑ δὲ τὸ μὲν ἐνεργητικὸν, οἷον τύπῳ.
τὸ δὲ παθητικὸν οἷον τύπῳμαι.
τὸ δὲ μέσοις εἰδῶν κοινὸν οἷον βιάζομαι.

τὸ δὲ οὐδέτερον οἷον ὑγιαίνω.

τὸ δὲ αὐτοενεργητικὸν οἷον μάχομαι.

τὸ δὲ ἀντοπαθητικὸν οἷον πάχω.

ἔτι, τὸ μὲν εἰς ὧ βαθύτονον, οἷον τέξω.

τὸ δὲ εἰς ὧ περιπαύμενον ἐκ συμβαίρεισιν οἷον ποιῶ.

τὸ δὲ εἰς μὲν οἷον τίθημι.

Παραπόμενα δὲ εἶδος, ἡμᾶ, ἀριθμὸν, πρῶτον, ἄρτον, ἑξήκοντα.

εἶδος μὲν πρῶτότυπον, οἷον ἄρδω.

παραγωγὸν, οἷον ἄρδω.

ἡμᾶ δὲ ἀπλοῦν οἷον φρονῶ.

ἀπλοῦν οἷον καταφρονῶ.

ἀριθμὸν ἐνικὸν οἷον λέγω.

ἐνικὸν οἷον λέγειν.

ἀπλοῦν οἷον λέγουσιν.

πρῶτον δὲ πρῶτον οἷον γράφω.

ἀπλοῦν οἷον γράφω.

ἄρτον οἷον γράφω.

ἑξήκοντα δὲ εἰδῶν πῶσις, ἐνικὸν, παραπόμενον, μέλλοντα, ἀρτον.

Κ 3 παρακείμενον.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

παρακείμενομ. ὑπερσωτέλικον.

Εγκλισιμ δὲ ὀρισικήμ, προσεκτικήμ, εὐκτικήμ, ὑποτακτικήμ, ἄπαρέμ
φατορ.

κλίσεις δὲ ξήματος εἰτοῦρ συζυγίαι ἔσωσαρ πέντε, τέσσαρες μὲν τῶρ
εἰς ὠλκγόντων. μία δὲ τῶρ εἰς μι.

ΚΛΙΣΙΣ χρονική.

Πρώτη μὲν, ἡ τῶρ διὰ το β, ἡ π, ἡ φ, ἡ πῃ, οἶον λείβω. τέρπω. γρά
φω. τύπῃω, ὧμ ὁ μὲν μέλλωμ διὰ το ψ, ὁ δὲ παρακείμενος διὰ το φ.

ὁ ἐνεσὼς τύπῃω.

ὁ παρατατικός ἐτυπῆομ.

ὁ μέλλωμ τύψω.

ὁ ἀόριστος ἐτυψα.

ὁ παρακείμενος τέτυφα.

ὁ ὑπερσωτέλικος ἐτετύφην.

ὁ ἀόριστος β. ἐτυπομ.

ὁ μέλλωμ β. τυπῶ.

ΜΕΣΑ.

ὁ ἐνεσὼς τύπομα.

ὁ παρατατικός ἐτυπόμην.

ὁ μέλλωμ τύφομα.

ὁ ἀόριστος. ἄ. ἐτυψάμην.

ὁ παρακείμενος τέτυπα.

ὁ ὑπερσωτέλικος ἐτετύπημ.

ὁ ἀόριστος.

ὁ ἀόριστος . β . ἐτυπόμην .

ὁ μέλλων . β . τυποῦμαι .

ΠΑΘΗΤΙΚΑ .

ὁ ἐνεσὼς τύπτομαι .

ὁ παρατατικός ἐτυπτόμην .

ὁ παρὰκείμενος τέτυμμαι .

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐτετύμμην .

ὁ ἀόριστος . ἀ . ἐτύφθην .

ὁ μέλλων . ἀ . τυφθήσομαι .

ὁ ἀόριστος . β . ἐτύπην .

ὁ β μέλλων τυπήσομαι .

ὁ μετ'ὀλίγον μέλλων τετύπομαι .

ΔΥΤΕΡΑ δὲ ἡ τῶν γ ἢ κ ἢ χ ἢ κτ ἢ σ ἢ τ ἢ ζ . οἷον λέγω πλέκω ἔχω
τίκτω θρύπτω παίζω . ὧν ὁ μὲν μέλλων διατῶ ξόδε παρὰκ . διατῶ χ .

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ .

ὁ ἐνεσὼς πλέκω .

ὁ παρατατικός ἔπλεκον .

ὁ μέλλων πλέξω .

ὁ ἀόριστος ἔπλεξα .

ὁ παρὰκείμενος πέπλεχα .

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπεπλέχαμ .

ὁ β ἀόριστος ἔπλεκον .

ὁ β μέλλων πλεῶ .

ΜΕΣΣ .

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΜΕΣΑ.

Ο ἔνεσως πλῆκομαι.

ὁ παρατατικός ἐπλεκοῦμην.

ὁ μέλλων πλέξομαι.

ὁ αὐριος ἐπλεζάμην.

ὁ παρακείμενος πέπλοκα.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπεπλόκαρ.

ὁ β' αὐριος ἐπλεκόμην.

ὁ β' μέλλων πλεκοῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο ἔνεσως πλῆκομαι.

ὁ παρατατικός ἐπλεκοῦμην.

ὁ παρακείμενος πέπλεγμαι.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπεπλέγμην.

ὁ αὐριος ἐπλέχθην.

ὁ μέλλων πλεχθήσομαι.

ὁ β' αὐριος ἐπλάκημ.

ὁ β' μέλλων πλεκησώμαι.

ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων πεπλέξομαι.

ΤΡΙΤΗ δ' ἡ τῶν διὰ τὸ δ' ἢ θ' ἢ τ' ἢ ζ' ἢ η' ἢ σ' καθαρὸν οἶον ἄδω πλεῖον
ἀνύτω φράζω πλάττω ἀκούω. ὅμ' ὁ μὲν μέλλων διὰ τὸ σ', ὁ δ' ἐπαρα-
κείμενος διὰ τὸ π.

Ο ἔνεσως ἀκούω.

ὁ παρατατικός

δ παρατατικὸς ἤκουορ.

δ μ. ἀκούσω.

δ ἄοριςος ἤκουσα.

δ ὑπερσωτέλικος ἤκούεμ.

δ β ἄοριςος ἤκοορ.

δ β μ. ἀκοῶ.

ΜΕΣΑ.

ο ἔνεσῶς ἀκούομαι.

δ παρατατικὸς ἤκουόμην.

δ μέλλωρ ἀκούσομαι.

δ ἄοριςος ἤκουσάμην.

δ παρακείμενος ἤκουα.

δ ὑπερσωτέλικος ἤκούεμ.

δ β ἄοριςος ἤκούμην.

δ β μέλλωρ ἀκουῶμαι.

ΠΛΗΘΗΤΙΚΑ.

ο ἔνεσῶς ἀκούομαι.

δ παρατατικὸς ἤκούμην.

δ παρακείμενος ἤκουσμαι.

δ ὑπερσωτέλικος ἤκούσμεν.

δ ἄοριςος ἤκουσθην.

δ μέλλωρ ἀκουσθήσομαι.

δ β ἄοριςος ἤκούη.

L δ β μ.

ὁ β μ. ἀκοῦσμαι.

ὁ μετ' ὀλίγον μέλλω ἡκούσμαι.

ΤΕΤΑΡΤΗ δὲ ἢ διὰ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. λ. μ. ν. ρ. οἷον
 ψάλλω. νέμω. κρίνω. σπείρω. ὧν ὁ μὲν μέλλω διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου
 περισπώμενος μετὰ συσολῆς τῆς παραληγουσῆς. ὁ δὲ παρακ. διὰ τοῦ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεσὼς σπείρω.

ὁ παρὰ τατικὸς ἔσπειρον.

ὁ μέλλω σπεῖω.

ὁ ἀόριστος ἔσπερα.

ὁ παρακείμενος ἔσπαρκα.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἔσπαρκαρ.

ὁ β ἀόριστος ἔσπαρον.

ὁ β μέλλω σπαρῶ.

ΜΕΣΑ.

ὁ ἐνεσὼς σπείρομαι.

ὁ παρὰ τατικὸς ἔσπειρόμην.

ὁ μ. σπεροῦμαι.

ὁ ἀόριστος ἔσπειράμην.

ὁ παρακείμενος ἔσπορα.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἔσποραμ.

ὁ β ἀόριστος ἔσπαρόμην.

ὁ β μέλλω σπεροῦμαι.

παθητικά

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ο ἐνεσὼς ἀπειρομαί.

ο παρατατικός ἀπειρόμην.

ο παρακείμενος ἀπαρμαι.

ο ὑπερσυντέλικος ἀπάρμην.

ο ἄοριστος ἀπάρνημ.

ο μέλλων ἀπαρνήσομαι.

ο β ἄοριστος ἀπάρηνμ.

ο β μέλλων ἀπαρνήσομαι.

ο μετὸλίγῳ μέλλων ἀπαρρῶσομαι.

ΠΕΜΠΤΗ δὲ ἡ τῶν εἰς μνηλῆγόντων ἀπάντων οἶον ἴσημι. τίθημι. δίδωμι. ζεύγνυμι. ὧν δὴ ἀπὸ τῶν εἰς ω καθαρόν ληγόντων παραγομένων τὸ μὲν ἀπὸ τῶν διὰ τὸ αὐτὸ γίνεται οἶον ἴσῳ ἴσημι. ὧς δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τὸ εὐα τινέως τίνημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τὸ ω οἶον δίδω δίδωμι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τὸ υὺ ζεύγνυμι.

καὶ ἐπὶ τῷ παθητικοῦ καὶ μέσου καὶ δυνικοῦ καὶ πλεοναστικοῦ, πῶς παραλήγουσιν ἕκασον ἔχει συσσελλομένην, εἰς τὸ τῆς ἀρχῆς παραληκτικὸν ὅθεν παράγεται, ἴσημι ἴσασμαι. τίθημι τίθεμαι. δίδωμι δίδασμαι. ζεύγνυμι ζεύγνυμαι.

καὶ ὅλως αἱ ἀνέστης τε καὶ μεσῶς ἐκάστοις ἀπὸ τῆς τοιοῦτου αὐτῷ ἀρχικοῦ φωνήεντος, καὶ εἰς αὐτὸ γίνονται ἀναλόγως. ἴσημι ἴσας ἴσῃτος ἴσῃν, μέλλων δὲ τούτων ἴδιος, οὐδὲ εἶς, οὔτε μὲν παρακείμενός ὄσιν.

ο παρὰ δὲ καὶ ἄορι. β εἰς μ. μετὰ τὸ παραλήγοντος ἐν τῷ ἐνεσῶτι φωνήεντος.

L 2 ἐνεγκτικά.

ΘΕΩΡΗΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

- Ο ἐνεσὼς τίνημι.
- ὁ παρατατικός ἐτίνην.
- ὁ β' ἀόριστος ἔτιν.

ΜΕΣΑ.

- Ο ἐνεσὼς τίνιμαι.
- ὁ παρατατικός ἐτινίμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

- Ο ἐνεσὼς τίνιμαι.
- ὁ παρατατικός ἐτινίμην.
- ὁ παρὰκείμενος τέτιμαι.
- ὁ ὑπερσυντέλικος ἐτεθείμην.
- ὁ ἀόριστος ἐτέτιν.
- ὁ μέλλων τετιήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

- Ο ἐνεσὼς ἴσημι.
- ὁ παρατατικός ἴσην.
- ὁ β' ἀόριστος ἔσην.

ΜΕΣΑ.

- Ο ἐνεσὼς ἴσάμην.
- ὁ παρατατικός ἴσάμην.
- ὁ β' ἀόριστος ἔσάμην.

ΠΑΛΗΝΤΙΚΑ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Α.

- ο ἐνεσῶς ἰσαμα.
- ο παρὰτατικός ἰσάμην.
- ο ὑπερσωτέλικος ἰσάμην.
- ο ἄορις ἰσάμην.
- ο μέλλων ἰσάμην.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

- ο ἐνεσῶς εἰδῶμι.
- ο παρὰτατικός εἰδῶμι.
- ο β ἄορις εἰδῶμι.

ΜΕΣ Α.

- ο ἐνεσῶς εἰδόμεαι.
- ο παρὰτατικός εἰδόμεαι.
- ο β ἄορις εἰδόμεαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

- ο ἐνεσῶς εἰδόμεαι.
- ο παρὰτατικός εἰδόμεαι.
- ο παρὰκείμενος εἰδόμεαι.
- ο ὑπερσωτέλικος εἰδόμεαι.
- ο ἄορις εἰδόμεαι.
- ο μέλλων εἰδόμεαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

- ο ἐνεσῶς εἰδύνημι.

L ; ο παρὰτ.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ὁ παρατατικός ἐξέγνυμι.

ΜΕΣ Α ἡγὼ παθητικά.

Ὁ ἐνεσὼς ζεύγνυμαι.

ὁ παρατατικός ἐξδύγνυμι.

σύμφωνα τῷ μέλλοντος τ.ζ.σ. ἀμετάβολα.

ἴσθω ὅτι τ. α. ε. ο. ἀρκτικά ξήματος ὄντα, εἴτε καθ'αὐτὰ, εἴτε ἐν διφ-

θόγγῳ, χρονικῶς ἐφέκασον τῶν παρῳχημένων ἀυξίαι ᾧδε. α. η. αι, η.

αυ, κυ. ε, η α. ευ, κυ. ο, ω. οι, φ.

κλίσις μὲν δὴ χρονικὴ αὕτη ξημάτων.

ἔσω δ' ἐ ἡγὼ διαθετικὴ κλίσις χηματιζομένη διάθετικῶς ᾧδε.

τύπῳ τύπῳμαι.

ἐτυπῶμαι ἐτυπῶμαι.

τύπῳ τύπῳμαι.

ἐτυπᾶ ἐτυπᾶμαι. ἡγὼ τὰ ἄλλα ὁμοίως. ἀπ' ἀρχῆς δηλονότι τῶν ἐνεργ-

ητικῶν ἀφεκάσων τῶν ὁμωνύμων, πλήρῳ τῷ ὑπερσωτελείκῳ, ἡ τῷ α.

ἀορίστῳ ἡ τῶν μελλόντων τῷ παθητικοῦ. τό γε μὴν σώολον ξηματικὴ

προσαγορεύεσθαι.

ἔσω δ' ἐ ἡγὼ κλίσις ἐγκλιτικὴ ἡγὼ ἐτέρῃ τις προσωπικὴ ᾧδε.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἐνεσὼς.

τὸ ὀριστικόν.

τύπῳ τύπῳμαι.

τύπῳμαι τύπῳμαι.

τύπῳμαι τύπῳμαι.

παρατατικός.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ:

ἐτυπῶν ἐτυπῆς ἐτυπῶ.

ἐτύπητομ ἐτυπήτημ.

ἐτύπηομεν ἐτύπηετε ἐτυπῶμ.

τὸ προστακτικόν.

τύπῃς τυπῆτω.

τύπητομ τυπήτωμ.

τύπηετε τυπήτωσαμ.

τὸ ἐγκτικόν.

τύπῃοιμι τύπῃσις τύπῃσι.

τύπῃτομ τυπήοιτημ.

τύπῃοιμεν τύπῃσιτε τύπῃσιμ.

τὸ ὑποτακτικόν

ἐὰν τύπῳ τύπῃς τύπῃ.

τύπητομ τύπητομ.

τύπηωμεν τύπητε τύπησαμ.

τὸ ἀπαρθέμφοτον.

τύπαμ.

ΜΕΛΛΩΝ.

τὸ ὀριστικόν.

τύψω τύψας τύψα.

τύψετομ τύψετομ.

τύψομεν τύψετε τύψουσαμ.

τὸ ἐγκτικόν.

●ΘΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τὸ εὐκτικόν.

τύποιμι τύποις τύποι.

τύποιτορ τυποίτηρ.

τύποιμερ τύποιτε τύποιερ.

τὸ ἀπαρέμφατορ.

τύπων.

ΛΟΡΙΣΤΟΣ. 6.

τὸ ὀριστικόν.

ἔτυφα ἔτυφας ἔτυφε.

ἔτύφατορ ἔτυφάτηρ.

ἔτύφαμερ ἔτύφατε ἔτυφμερ.

τὸ προστάκτικόν.

τύφορ τυφάτω.

τύφατορ τυφάτωρ.

τύφατε τυφάτωσαρ.

τὸ εὐκτικόν.

τύφαιμι τύφαις τύφαι.

τύφαιτορ τυφαίτηρ.

τύφαιμερ τύφαιτε τυφαίμερ.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἔαμ τύφω τύφῃς τύφῃ.

τύφητορ τύφητορ.

τύφαμερ τύφατε τύφωσαρ.

τὸ ἀπα.

ΒΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΑΓΩΝ Δ.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύλαι.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὀριστικόν.

τέτυφα τέτυφας τέτυφε.

πτύφατον πτύφατον.

τετύφαμεν τετύφατε πτύφασιν.

τὸ προστακτικόν.

τέτυφε πτυφέτω.

πτύφετον πτυφέτωρ.

πτύφετε πτυφέτωσαν.

τὸ ἐνυπτικόν.

πτύφοιμι πτύφοις πτύφοι.

πτύφοιτον πτυφοίτηρ.

πτύφοιμεν πτύφοιτε πτύφοιεν.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἔχμ πτύφω πτύφῃς πτύφῃ.

πτύφῃτον πτύφῃτον.

πτύφωμεν πτύφῃτε πτύφωσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τετυφέναι.

ΓΕΒΡΣΥΝΤΕΔΙΚΟΣ.

τὸ ὀριστικόν.

Μ ἱστιύφωρ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ἐπετύφαμ ἐπετύφας ἐπετύφα.

ἐπετύφατον ἐπετυφέτην.

ἐπετύφασμεν ἐπετύφατε ἐπετύφασαμ.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. Β.

τὸ ὀρισικόν.

ἔτυπον ἔτυπες ἔτυπε.

ἔτύπατον ἔτυπέτην.

ἔτύπομεν ἔτύπατε ἔτυποσιν.

τὸ προστακτικόν.

τύπε τυπέτω.

τύπετον τυπέτωσιν.

τύπετε τυπέτωσαν.

τὸ ἐνκλιτικόν.

τύποιμι τύποις τύποι.

τύποιτον τυποίτην.

τύποιμεν τύποιτε τύποισιν.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἔαμ τύπῃ τύπῃς τύπῃ.

τύπητον τύπητον.

τύπωμεν τύπητε τύπωσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τυπῶν.

πῶν β.

ΒΙΣΑΓΩΓΗΣ - ΒΙΒΑΙΟΝ Μ.

ΜΕΛΛΩΝ. Β.

τὸ ὀριστικόν.

τυπῶ τυπῆς τυπῆ.

τυπῶν τυπῶν.

τυποῦμεν τυπῆν τυποῦν.

τὸ ἐγκυκλίον.

τυποῖμι τυποῖς τυποῖ.

τυποῖν τυποῖν.

τυποῖμεν τυποῖν τυποῖν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τυπῶν.

ΜΕΣΑ. ἑνεσῶς.

τὸ ὀριστικόν.

τύπῳμαι τύπῃ τύπῃται.

τυπῶμεν τυπῶν τυπῶν.

τυπῶμεν τυπῶν τυπῶν.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἐτυπῶμαι ἐτύπῃ ἐτύπῃται.

ἐτυπῶμεν ἐτύπῃ ἐτυπῶν.

ἐτυπῶμεν ἐτύπῃ ἐτύπῃται.

τὸ προστακτικόν.

τύπῃ τυπῆν.

τύπῃ τυπῆν.

Μ 2 τυπῆν

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τύπτεδι τυπτέδωσαμ.

τὸ εὐκτικόν.

τυπτοίμην τυπτοιο τυπτοίτο.

τυπτοίμεθον τυπτοίδον τυπτοίδην.

τυπτοίμεθα τυπτοίδι τυπτοίντο.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἔαρ τυπτωμα τυπτη τυπτητα.

τυπτώμενον τυπτηδον τυπτηδον.

τυπτώμεθα τυπτηδι τυπτωντα.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύπτεδι.

ΜΕΛΛΟΝ. α΄.

τὸ ὀριστικόν.

τύψομαι τύψη τυψεται.

τυψόμεθον τυψεδον τυψεδον.

τυψόμεθα τυψεδι τυψοντα.

τὸ εὐκτικόν.

τυψοίμην τυψοιο τυψοίτο.

τυψοίμεθον τυψοίδον τυψοίδην.

τυψοίμεθα τυψοίδι τυψοίντο.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύψεδι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β΄.

τὸ ὀριστικόν.

ΒΙΣΤΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΑΙΟΝ Α.

τὸ ὀριστικόν.

ἐτυψάμην ἐτύψω ἐτύψατο.

ἐτυψάμεθον ἐτύψαθον ἐτυψάσθην.

ἐτυψάμεθα ἐτύψαθε ἐτύψαντο.

τὸ προστακτικόν.

τύψω τυψάθω.

τύψαθον τυψάσθω.

τύψαθε τυψάσθεσθω.

τὸ ἐνκτικόν.

τυψαίμην τυψάιο τυψαίρ.

τυψαίμεθον τυψαίθον τυψαίσθην.

τυψαίμεθα τυψαίθε τυψαίνρ.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἔαμ τυψώμῃ τυψῇ τυψῆται.

τυψώμεθον τυψήθον τυψήσθον.

τυψώμεθα τυψήθε τυψώντα.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὀριστικόν.

τέτυπα τέτυπας τέτυπε.

τέτύπαρ τετύπαρ.

τέτύπαμεν πτύπατε τετύπασθρ.

τὸ προστακτικόν.

τέτυπε τετυπέτω.

Μ 3 πτύπαρ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΤΕΤΥΨΕΤΕ ΤΕΤΥΨΕΤΩΜ.

ΤΕΤΥΨΕΤΕ ΤΕΤΥΨΕΤΩΣΑΜ.

τὸ ΕΥΚΤΙΚΟΝ.

ΤΕΤΥΠΟΙΜΙ ΤΕΤΥΠΟΙΣ ΤΕΤΥΠΟΙ.

ΤΕΤΥΠΟΙΤΕ ΤΕΤΥΠΟΙΤΗΜ.

ΤΕΤΥΠΟΙΜΕΝ ΤΕΤΥΠΟΙΤΕ ΤΕΤΥΠΟΙΣΙΝ.

τὸ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΝ.

Εἰμὲν ΤΕΤΥΨΩ ΤΕΤΥΨΗΣ ΤΕΤΥΨΗ.

ΤΕΤΥΨΗΤΕ ΤΕΤΥΨΗΤΗΜ.

ΤΕΤΥΨΩΜΕΝ ΤΕΤΥΨΗΤΕ ΤΕΤΥΨΗΣΙΝ.

τὸ ΑἰΧΜΑΤΟΛΟΓΟΝ.

ΤΕΤΥΨΕΝΑΙ.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ.

Εἰτετύψαμι εἰτετύψῃς εἰτετύψῃ.

Εἰτετύψαμεν εἰτετυψείτην.

Εἰτετύψαμεν εἰτετύψατε εἰτετύψασα.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. Β.

Εἴτυπόμην εἴτύπου εἴτυπε.

Εἴτυπόμεθα εἴτυπεσθαμεν εἴτυπέσθην.

Εἴτυπόμεθα εἴτυπεσθε εἴτυπον.

τὸ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΟΝ.

τυποῦ τυπέτω.

τυπέτω

τύπῳ τῶν τυπῶν.

τύπῳ τῶν τυπῶν.

τὸ ἐκτικόν.

τυποῖμαι τυποῖο τυποῖο.

τυποῖμαι τυποῖο τυποῖο.

τυποῖμαι τυποῖο τυποῖο.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τυπῶμαι τυπῶ τυπῶ.

ἐὰν τυπῶμαι τυπῶ τυπῶ.

ἐὰν τυπῶμαι τυπῶ τυπῶ.

τὸ ἀπαρτίμα.

τυπῶ.

ΜΕΛΛΟΝ. Β.

τὸ ὀριστικόν.

τυποῖμαι τυπῶ τυπῶ.

τυποῖμαι τυπῶ τυπῶ.

τυποῖμαι τυπῶ τυπῶ.

τὸ ἐκτικόν.

τυποῖμαι τυποῖο τυποῖο.

τυποῖμαι τυποῖο τυποῖο.

τυποῖμαι τυποῖο τυποῖο.

τὸ ἀπαρτίμα.

τυπῶ.

παθητικόν.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΠΑΘΗΤΙΚΑ, ΞΕΣΩΣ.

τὸ ὀριστικόν.

ἐνικά τύπτομαι τύπη τύπεται.

δυνί. τυπτόμεθον τυπτέσθον τυπτέσθον.

πλην. τυπτόμεθα τυπτέθε τυπτόνται.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο.

ἐτυπτόμενοι ἐτύπτεσθον ἐτυπτέσθην.

ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεθε ἐτύπτοντο.

τὸ προστάκτικόν.

τύπτου τυπτέτω.

τύπτεσθον τυπτέσθω.

τύπτεθε τυπτέσθωσαν.

τὸ ἐνκτικόν.

τυπτοίμην τύπτοις τύπτοι.

τυπτοίμενοι τυπτοίσθον τυπτοίσθην.

τυπτοίμεθα τυπτοίσεθε τυπτοίντο.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τύπωμαι τύπη τύπῃται.

ἐὰν τυπώμεθον τυπῃσθον τυπῃσθον.

ἐὰν τυπώμεθα τυπῃσεθε τυπῶνται.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύπτεσθαι.

παρακείμενος.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὀριστικόν. τέτυμμαι τέτυξαι τέτυξαι.

πτύμμεθον τέτυφθον τέτυφθον. τετύμμεθα τέτυφθε τετύφρατα.

ΥΠΕΡΣΙΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὀριστικόν. ἐτέτύμμη ἐτέτυξο ἐτέτυξο.

ἐπτετύμμεθον ἐτέτυφθον ἐτέτυφθον.

ἐτετύμμεθα ἐτέτυφθε ἐτετύφα.

τὸ προσαπτικόν. τέτυξο τέτυφθω

τέτυφθον τετύφθω. τέτυφθε τετύφθωσα.

τὸ ἀπαρίμφοτον. τετύφθαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. Α.

τὸ ὀριστικόν. ἐνικά ἐτύφθη ἐτύφθη ἐτύφθη.

δυνικά ἐτύφθησαν ἐτυφθήτην.

πλη. ἐτύφθημεν ἐτύφθητε ἐτύφθησαν.

τὸ προσεκτικόν. ἐνικά τέφθη τέφθη τέφθη.

δυνικά τέφθησαν τυφθήτην.

πλη. τέφθημεν τυφθήτησαν.

τὸ ἐκτικόν. ἐνικά τυφθήναι τυφθήναι τυφθήναι.

δυνικά τυφθήναι τυφθήναι.

πλη. τυφθήμεν τυφθήναι τυφθήναι καὶ τυφθήναι.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐνικά ἔαμ τυφθῶ τυφθῶ τυφθῶ.

δυνικά ἔαμ τυφθῶμεν τυφθῶμεν.

πλη. ἔαμ τυφθῶμεν τυφθῶτε τυφθῶσι.

N τὸ ἀπαρίμφοτον.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τὸ ἀπαρέμφατον. τυφνῖναι.

ΜΕΛΛΩΝ. α.

τὸ ὀριστικόν. ἐνικὰ τυφνήσομαι τυφνήσῃ τυφνήσεται.

δυσικὰ τυφνήσομεθον τυφνήσεοιον τυφνήσεοιον.

πλη. τυφνήσομεθα τυφνήσεοι τυφνήσονται.

τὸ ἐκτικόν. ἐνικὰ τυφθησοίμην τυφθήσαιο τυφθήσῃ.

δυσικὰ τυφνησοίμεθον τυφνήσοιοιον τυφνησοίω.

πλη. τυφνησοίμεθα τυφθήσῃοι τυφνήσονται.

τὸ ἀπαρέμφατον. τυφθήσεσθαι.

ΛΟΡΙΣΤΟΣ. β.

τὸ ὀριστικόν. ἐνικὰ ἐτύπην ἐτύπῃς ἐτύπη.

δυσικὰ ἐτύπημεν ἐτυπήτην.

πλη. ἐτύπημεν ἐτύπητε ἐτύπησάν.

τὸ πρόσκλητικόν. ἐνικὰ τύπηθι τυπήτω.

δυσικὰ τύπημεν τυπήτω.

πλη. τύπητε τυπήτωσαν.

τὸ ἐκτικόν. ἐνικὰ τυπείην τυπείῃς τυπήν.

δυσικὰ τυπείημεν τυπείητην.

πλη. τυπείημεν τυπείητε τυπείησαν ἢ τυπείν.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐνικὰ ἐὰν τυπῶ τυπῇς τυπῇ.

δυσικὰ ἐὰν τυπῶμεν τυπῶμεν.

πλη. ἐὰν τυπῶμεν τυπῶτε τυπῶσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον. τυπῆναι.

μὲλῶν. β.

ΒΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΑΙΟΝ Α.

ΜΕΛΛΩΝ. β.

τὸ ὀριστικόν. ἐνικὰ τυπήσονται τυπήσῃ τυπήσεται.

θυϊκὰ τυπήσόμεθα τυπήσεσθον τυπήσεσθον.

πλη. τυπήσόμεθα τυπήσεσθε τυπήσεσθε.

τὸ ἐνκτικόν. ἐνικὰ τυπήσοιμην τυπήσοιο τυπήσοιτο.

θυϊκὰ τυπήσοίμεθον τυπήσοισθον τυπήσοίσθην.

πλη. τυπήσοίμεθα τυπήσοιθε τυπήσοιντο.

τὸ ἀπαρρέμφατον. τυπήσεως.

ΜΕΤΟΔΙΟΝ ΜΕΛΛΩΝ.

τὸ ὀριστικόν. ἐνικὰ πετύφομαι πετύφῃ πετύφεται.

θυϊκὰ πετυφόμεθα πετύφεσθον πετύφεσθον.

πλη. πετυφόμεθα πετύφεθε πετύφονται.

τὸ ἐνκτικόν. ἐνικὰ πετυφοίμην πετύφοιο πετύφοιτο.

θυϊκὰ πετυφοίμεθον πετύφοισθον πετυφοίσθην.

πλη. πετυφοίμεθα πετύφοιθε πετύφοιντο.

τὸ ἀπαρρέμφατον. πετύφεται.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἐνεσώς.

τὸ ὀριστικόν. τίθημι τίθης τίθισι.

τίθεσθον τίθεσθον. τίθεμεν τίθετε τίθεισιν.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἐτίθημι ἐτίθης ἐτίθι. ἐτίθεσθον ἐτιθέσθην.

ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσθον.

τὸ προσάκτικόν. τίθει τιθέντω.

ἐτίθει

N 2 τίθεσθον

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τίθετορ τιθέτωρ. τίθετε τιθέτωσαρ.

τό ἐκτικόν. τινείημ. τιθείης τινείη.

τιθείημ. τιθείητηρ. τιθείημερ. τιθείητε. τιθείησαρ.

τό ὑποτακτικόν. ἐὼν τινῶ, ἐὰν τινῆς, ἐὰν τινῆ.

ἐὰν τινῆρ, ἐὰν τινῆτηρ. ἐὰν τινῶμεν, ἐὰν τινῆτε, ἐὰν τινῶσιν.

τό ἀπαρέμφατον. τιθέναι.

ἌΟΡΙΣΤΟΣ. Β.

τό ὀριστικόν. ἔθην ἔθης ἔθην. ἔνετον ἔνέτην. ἔθεμεν ἔθετε ἔθεσαρ.

τό προσεκτικόν. νέτι καὶ νέος νέτω. νέτηρ νέτωρ. νέτε νέτωσαρ.

τό ἐκτικόν. νείημ. νείης νείη.

νείημ. νείητηρ. νείημεν νείητε. νείησαρ.

τό ὑποτακτικόν. ἐὰν νῖν νῖνς νῖν, ἐὰν νῖτηρ, ἐὰν νῖτηρ.

ἐὰν νῖμεν, ἐὰν νῖτε, ἐὰν νῖσιν.

τό ἀπαρέμφατον. νῖναι.

ΜΕΣΑ ἔνεσθς.

τό ὀριστικόν. τίθεμαι τίθεσαι τίθεται.

τιθέμεθορ τίθεσθορ τίθεσθω. τινέμεθα τίθῃτε τίνεσθαι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἐτινέμεμ. ἐτίθεσθ καὶ ἐτίνου ἐτίθει.

ἐτινέμεθορ ἐτίθεσθορ ἐτιθέσθω. ἐτινέμεθα ἐτίθῃτε ἐτίνεσθαι.

τό προσεκτικόν. τίθεσθ καὶ τίθου τίθείω.

τίθεσθω τινείωμ. τίθειτε τινείωσαρ.

τό ἐκτικόν. τινέμην. τίθειμι. τίθεισθ.

τιθέμεθορ

ΒΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΩΝ Α.

τιθεόμεθον τίθεσθον τιθείσθην. τινεόμενα τίθεσθαι τίθενται.

τὸ ὑποτακτικὸν. εἰς τιθεόμεναι, εἰς τινεόμεναι, εἰς τιθεσθῶναι.
εἰς τινεώμενον, εἰς τιθεσθόν, εἰς τιθεσθῶν.

εἰς τινεώμενα, εἰς τιθεσθῶν, εἰς τινεσθῶνται.

τὸ ὑπαρξέμφατον. τίνεσθαι.

ΔΟΡΙΣΤΟΣ. Β.

τὸ ὀριστικὸν. εἰθέμην εἴθεσθαι ἢ εἴθου εἴθεσθαι.

ἢ τὰ λοιπὰ τοῖς τῶν εἰθεμέμην ὁμοίως.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ. ἑνεσθῶν.

τὸ ὀριστικὸν. τίθεμαι τίνεσθαι τίνεσθαι.

τιθεόμεθον τίνεσθον τίθεσθον. τιθεόμεθα τίθεσθαι τίθενται.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

εἰτιθέμην εἰτίθεσθαι ἢ εἰτίθου εἰτίθεσθαι.

εἰτιθεόμεθον εἰτίθεσθον εἰτινέσθην. εἰτινέμεθα εἰτίθεσθαι εἰτίθενται.

τὸ ἡσασακτικὸν. τίνεσθαι ἢ τίθου τίνεσθαι.

τίνεσθον τιθείσθην. τίνεσθαι τινέσθωνται.

τὸ ἐνκτικὸν. τινείμην τίθεσθαι τίθεσθαι.

τιθεόμεθον τίνεσθον τινείσθην. τιθεόμεθα τίθεσθαι τίθενται.

τὸ ὑποτακτικὸν. εἰς τιθεόμεναι, εἰς τινεόμεναι, εἰς τιθεσθῶναι.

εἰς τινεώμενον, εἰς τινεσθόν, εἰς τινεσθῶν.

εἰς τινεώμενα, εἰς τινεσθῶν, εἰς τινεσθῶνται.

τὸ ὑπαρξέμφατον. τίνεσθαι.

ΠΑΡΑΚΒΙΜΕΝΟΣ.

N ; τὸ ὀριστικὸν.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τὸ ὀριστικόν. τίθεσθαι τίθεσθαι τίθεται.

πείθεμεν τείθετον τείθετον. πείθεσθαι τείθεσθαι τείθεται.

τὸ ἐγκλικόν. πείμην πείμην πείμην.

πείμην πείμην πείμην. πείμην πείμην πείμην.

τὸ ὑποτακτικόν. ἔαμ πείμην, ἔαμ πείμην, ἔαμ πείμην.

ἔαμ πείμην, ἔαμ πείμην, ἔαμ πείμην.

ἔαμ πείμην, ἔαμ πείμην, ἔαμ πείμην.

τὸ ἀπαρέμφατον. τείμην.

Ι ΠΕΡΣΙΝ ΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὀριστικόν. ἔτεθην ἔτεθην ἔτεθην.

ἔτεθην ἔτεθην ἔτεθην. ἔτεθην ἔτεθην ἔτεθην.

τὸ προσκλικόν. τέθην τέθην.

τέθην τέθην. τέθην τέθην τέθην.

ΑΔΡΙΣΤΟΣ. α.

τὸ ὀριστικόν. ἔτεθην ἔτεθην ἔτεθην.

ἔτεθην ἔτεθην. ἔτεθην ἔτεθην ἔτεθην.

τὸ προσκλικόν. τέθην τέθην.

τέθην τέθην. τέθην τέθην τέθην.

τὸ ἐγκλικόν. πείμην πείμην πείμην.

πείμην πείμην. πείμην πείμην πείμην.

τὸ ὑποτακτικόν. ἔαμ πείμην, ἔαμ πείμην, ἔαμ πείμην.

ἔαμ πείμην, ἔαμ πείμην. ἔαμ πείμην, ἔαμ πείμην, ἔαμ πείμην.

τὸ ἀπαρέμφατον. τείμην.

μείμην. α.

ΒΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

ΜΕΛΛΩΝ. 6:

τὸ ὀριζικὸν τεθίσομαι τεθήσῃ τεθήσεται.

τεθισόμεθον τεθήσεσθιον τεθήσεσθιον. τεθισόμεθα τεθήσεσθι τεθήσονται.

τὸ εὐκτικὸν. τεθισοίμην τεθήσοιο τεθήσῃτο.

τεθισοίμεθον τεθήσοιθιον τεθισοίθην.

τεθισοίμεθα τεθήσοιθι τεθήσονται.

τὸ ἀπαρέμφατον. τεθήσεσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ενεσθες.

τὸ ὀριζικὸν. ἴσκημι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ἴσκημι.

τὸ προσακτικὸν. ἴσθαι.

τὸ εὐκτικὸν. ἴσκημι.

τὸ ὑποτακτικὸν. ἔαρ ἴσθαι.

τὸ ἀπαρέμφατον. ἴσθαι.

ΛΟΡΙΣΤΟΣ. β.

τὸ ὀριζικὸν. ἴσκημι.

τὸ προσακτικὸν. ἴσθαι.

τὸ εὐκτικὸν. ἴσκημι.

τὸ ὑποτακτικὸν. ἔαρ ἴσθαι.

τὸ ἀπαρέμφατον. ἴσθαι.

ΜΕΣΑ ἢ παθητικά. ενεσθες.

τὸ ὀριζικὸν. ἴσμαι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ἴσμαι.

τὸ προσακτικὸν.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τὸ πρῶτον. ἵστασθαι.

τὸ ἐκτικόν. ἵσταμην.

τὸ ὑποτακτικόν. ἔστω.

τὸ ἀπαρξίμεναι. ἵστασθαι.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὀριστικόν. ἵσταμαι.

τὸ ἐκτικόν. ἵσταμην.

τὸ ὑποτακτικόν. ἔστω.

τὸ ἀπαρξίμεναι. ἵστασθαι.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὀριστικόν. ἵσταμαι.

τὸ πρῶτον. ἵστασθαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. Α΄.

τὸ ὀριστικόν. ἵσταμαι.

τὸ πρῶτον. ἵστασθαι.

τὸ ἐκτικόν. ἵσταμην.

τὸ ὑποτακτικόν. ἔστω.

τὸ ἀπαρξίμεναι. ἵστασθαι.

ΜΕΛΛΩΝ. Α΄.

τὸ ὀριστικόν. ἵστασμαι.

τὸ ἐκτικόν. ἵστασοίμην.

τὸ ἀπαρξίμεναι. ἵστασθαι.

ἐκτικόν.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. *ἑνεώς.*τὸ ὀριστικὸν. *δίδωμι.*ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. *ἑδίδωρ.*τὸ προσακτικὸν. *δίδοθι.*τὸ ἐνκτικὸν. *διδόικη.*τὸ ὑποτακτικὸν. *ἔαμ δίδῃ.*τὸ ἀπαρέμφατον. *διδόναι.*

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. Β.

τὸ ὀριστικὸν. *ἔδωκ.*τὸ προσακτικὸν. *δός.*τὸ ἐνκτικὸν. *δοίη.*τὸ ὑποτακτικὸν. *ἔαμ δῷ.*τὸ ἀπαρέμφατον. *δοῦναι.*ΜΕΣΑ ἢ ΠΑΘΗΤΙΚΑ. *ἑνεώς.*τὸ ὀριστικὸν. *δίδομαι.*ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. *ἑδιδόμην.*τὸ προσακτικὸν. *δίδου ἢ δίδου.*τὸ ἐνκτικὸν. *διδόμην.*τὸ ὑποτακτικὸν. *ἔαμ δίδωμαι.*τὸ ἀπαρέμφατον. *διδόσθαι.*

ΠΑΡΑΚΒΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὀριστικὸν. *δίδωμαι.*τὸ ἐνκτικὸν. *διδόμην.*

τὸ ὑποτακτικὸν.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τὸ ὑποτακτικὸν. ἕαμ δέδωμαι.

τὸ ἀπαρξέμφατον. δέδοται.

ΓΡΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὀριστικὸν. ἐδέδομην.

τὸ προσακτικὸν. δέδοσο.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. α.

τὸ ὀριστικὸν. ἐδόθην.

τὸ προσακτικὸν. δόθῃτι.

τὸ ἐνκτικὸν. δοθείην.

τὸ ὑποτακτικὸν. ἕαμ δοθῶ.

τὸ ἀπαρξέμφατον. δοθῆναι.

ΜΕΛΛΩΝ.

τὸ ὀριστικὸν. δοθήσομαι.

τὸ ἐνκτικὸν. δοθήσοίμην.

τὸ ἀπαρξέμφατον. δοθήσεσθαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β.

τὸ ὀριστικὸν. ἐδόμην.

τὸ προσακτικὸν. δόσο. καὶ δοῦ.

τὸ ἐνκτικὸν. δοίμην.

τὸ ὑποτακτικὸν. ἕαμ δώμαι.

τὸ ἀπαρξέμφατον. δόθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἑνεσως.

τὸ ὀριστικὸν. ζεύγνυμι.

παρτατικὸς.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ζεύγνυμ.

τὸ προσεκτικόν. ζεύγνυδι.

τὸ ἀπαρέμφατον. ζεύγνυναι.

ΜΕΣΑ καὶ παθητικά.

τὸ ὀριστικόν. ζεύγνυμαι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ζεύγνυνύμην.

τὸ προσεκτικόν. ζεύγνυσσ.

τὸ ἀπαρέμφατον. ζεύγνυσθαι.

Οὐκοῦν ἐγκλιτικῶς, καὶ χωρὶς ὧδε.

τὸ ὀριστικόν. τύπῳ.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ. ἔτυπην.

τὸ προσεκτικόν. τύπῃ.

τὸ ἐνκτικόν. τύπῃοιμι.

τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τύπῳ.

τὸ ἀπαρέμφατον. τύπῃ, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως.

Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν εἰς μι, τὰ ῥεῖ ω παραλήγοντα, διὰ τὸ αὐτὸ
ω ἔχῃ τὰ τῶν ἐνεσῶτος καὶ ἀορίστου ὑποτακτικά, ἐὰν διδῶ διδῶς
διδῶ. ἐὰν δῶ δῶς δῶ.

ΟΤΙ τῶν εἰς μι, τὰ ῥεῖ υ παραληγόμενα, ἐγκλισίμ οὔτε ἐνκτική.
οὔτε ὑποτακτική οὐκ ἔχῃ αὐτοῖς ἔχῃ.

Ὅτι τὰ τῆς τρίτης κλίσεως εἰς ω λήγοντα καθαροί, καὶ τὸ α, ἢ τὸ ε;
ἢ τὸ ο παραλήγουσιν ἔχοντα οἶον βοάω, ποιέω, χρυσόω, ἀνξανομί-
νης χρονικῶς τῆς παραληγουσῆς, τὸν μέλλοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
ποιῶ ὧδε, ποιῆσω, βοήσω, χρυσώσω.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

πάρχα δ' ἐν ἡλῶ σωμαρεῖσας, ἐπίτε ἐνεσῶτος ἡλῶ παρατακτικῶ
 τοιάς δ' ἐτεῖ ἡλῶ τοσάσθ' ἐτε

καλέσθω δ' ἐν ἡλῶ τὸ μὲν α. τὸ δ' ἐ, ε. τὸ δ' ἐ ο.

πάσῃ τῶν α.

αω, ῶ. αα, ᾠ. κε, α. αο, ω. αου, ῶ. ᾠ, α. αοι, φ.

βοάω, ῶ.

βοάας, ᾠ.

βοάετομ, ᾠτομ.

βοάομεμ, ῶμεμ.

βοάουσι, ῶσι.

βοάῃ, ᾠ.

βοάοιμι, ῶμι.

πάσῃ τῶν ε.

εω, ῶ. εα, ε. εε, ε. εο, οῦ. εον, ὀῦ. εη, ῆ. εοι, οῖ.

ποιέω, ῶ.

ποιέας, ᾠ.

ποιέετομ, ᾠτομ.

ποιέομεμ, οῦμεμ.

ποιέουσι, οῦσι.

ποιέῃ, ῆ.

ποιέοιμι, οῖμι.

πάσῃ τῶν ο.

οω, ῶ. οε, ον. οο, ον. οου, οῦ. ωη, ῶ. οη. οοι, οῖ. ἐν δ' ἰφθόγγῳ ἔττα οῦν
 πλῆμ

πλήμ τῷ ὑπαγεμφάτου.

χρυσόω, ὦ.

χρυσούες, οἷε.

χρυσούετομ, οὔτομ.

χρυσούομεμ, οὔμεμ.

χρυσούουσι, οὔσι.

χρυσούοιμι, οἶμι.

χρυσούῃ, οἷ.

χρυσούώμεμ, ὦμεμ.

χρυσώκτε, ὦτε, οὔτε.

χρυσόεμ, οὔμ.

τούτωμ δ' ἐ πάντων καὶ οἱ ἐκ συναρέσεως ἐκτικτοὶ ἐνεργητικοὶ ἐνε-
σῶτες τοῖς ληκτικοῖς μι εἰς ἡμ τρεπομένου προσφέρονται, ποιοῖμι ποιοίμῃ·
οἷμ δ' ἡ καὶ τὰ τῶμ πληθυντικῶν τρίτῃ πρόσσωπα οὐ μόνον εἰς ἐμ
λήγοντα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄμ, ποιοίησαμ.

Ἰδίᾳ δ' ἐ τὰ ε καὶ συναρέσειμ τῶν πρώτων προσώπων οὐδ' ἐνός ἀρχῇ
δισύλλαβα ὄντα.

κλίνεται δ' ἐ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα, τὸ υ προσλαμβάνοντα, ὡς ἐπὶ τῷ
πλεῖστον, πλέω, πλεύσω.

Ὅτι ἐπὶ τῶν παθητικῶν παρακαμένωμ οὐκ ἔστι ἀκολουθίως ποιῶν τῷ
τρίτῳ πρόσσωπομ τῶν πληθυντικῶν, ἔχοντος τῷ τρίτου τῶν ἐνικῶν
τὴν λήγουσαμ, διὰ συμφώνωμ δυοῖν, οἷον τέτυπται, πέπλεκται.
διὸ καὶ ἡ τοῖς ἰωνικῶν χρῶμεθα τετέφαια λέγοντες, καὶ πεπλέκαται.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

ἢ εἰς μετοχήν καὶ ῥῆμα ὑπαρκτικὸν ἀναλύομεν, τετυμμενοι εἰσι
λέγοντες, καὶ πεπλεγμένοι εἰσίν.

τὸ δὲ ὑπαρκτικὸν, ὥς ετυγχάνει κλινόμενον καὶ γραφόμενον.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἐνεώε.

τὸ ὀριστικόν.

εἰμὶ εἰ ὄν.

ἔσομ ἔσομ.

ἔσμεν ἔσέ εἰσίν.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἦν ἦε ἦν

ἦτομ ἦτημ.

ἦμεν ἦτε ἦσαν.

τὸ προσεκτικόν.

ἴθι καὶ ἔσο ἔσω.

ἔσομ ἔσωμ.

ἔσε ἔσωσάμ.

τὸ εὐκτικόν.

εἴην εἴης εἴη.

εἴτομ εἴτημ.

εἴμεν εἴτε εἴσαν καὶ εἴη.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἔάν ᾧ, ἔάν ἦα, ἔάν ἦ.

ἔάν ἔτομ, ἔάν ἔτομ.

ἔάν ὦμεν,

ἔαυ ὦμεν, ἔαρ ἦτε, ἔαρ ὦσιν.

τὸ ἀπαρέμφατόν. εἶναι.

ΜΕΛΛΩΝ.

τὸ ὀριστικόν.

ἔσομαι ἔσῃ ἔσεται καὶ ἔσται.

ἔσόμεθον ἔσεσθον ἔσεσθον.

ἔσόμεθα ἔσεσθε ἔσονται.

τὸ εὐπτικόν.

ἔσοίμην ἔσσοιο ἔσοιτο.

ἔσοίμεθον ἔσοισθον ἔσοισθον.

ἔσοίμεθα ἔσοισθε ἔσονται.

τὸ ἀπαρέμφατόν.

ἔσεσθαι.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Μετοχήν δὲ διακρίνει μεν ὡς τὸ ῥῆμα. κλιτέον
δὲ ὡς τὸ ὄνομα, καὶ ὅλως τῇ μεν τῷ ὀνόματι
τῇ δὲ τῷ ῥήματος μετέχον διετέον. ταῦτα γὰρ
παρεπόμενα ἔχον τὸ ὄνοματι τὸ ῥήματι
διεωρεῖσθαι δὲ ἐντοῦτοις.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ενεσθῆς. πύπῳ.

τὸ παρατατικόν ἐτυπῶν.

τὸ ἑρσηνικόν. ὁ πύπῳ.

τὸ ἀντικόν

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τὸ δηλυκόμεν ἢ τυπήουσα. ᾧ οὐδέτερον. ᾧ τυπόμεν.

ΜΕΛΛΩΝ. ᾧ. τυψω.

ὁ τυψω. ἢ τυψουσα. ᾧ τυψομ.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. ᾧ. ἔτυψα.

ὁ τυψας. ἢ τυψασα. ᾧ τυψαμ.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ ἢ ἱΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ. τίτυφα.

ὁ τετυφῶς. ἢ τετυφύια. τὸ τετυφός.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β. ἔτυπομ.

ὁ τυπῶμ. ἢ τυποῦσα. τὸ τυπόμ.

ΜΕΛΛΩΝ. β. τυπῶ.

ὁ τυπῶμ. ἢ τυποῦσα. ᾧ τυποῦμ.

ΜΕΣΑ.

ΕΝΕΣΩΣ. τυπῆομαι.

ὁ τυπῆόμενος. ἢ τυπῆομένη. ᾧ τυπῆόμενον.

ΜΕΛΛΩΝ. ᾧ. τυψομαι.

ὁ τυψόμενος. ἢ τυψομένη. τὸ τυψόμενον.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. ᾧ. ἔτυψάμην.

ὁ τυψάμενος. ἢ τυψαμένη. ᾧ τυψάμενον.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ. τίετυπα.

ὁ πετυπῶς. ἢ πετυπύια. τὸ πετυπός.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β. ἔτυπόμην.

ὁ τύπόμενος. ἢ τυπομένη. ᾧ τυπόμενον.

ΜΕΛΛΩΝ. β. τυποῦμαι.

ὁ τυπούμενος.

ΒΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΑΙΟΝ Α.

ὁ τυπούμενος, ἡ τυπούμενη. τὸ τυπούμενον.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ΕΝΕΣΩΣ. τύπτομαι.

ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη. τὸ τυπτόμενον.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ. τέτυμμαι.

ὁ πετυμμένος, ἡ πετυμμένη. τὸ πετυμμένον.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. ἔ. ἐτύπην.

ὁ τυφνίς, ἡ τυφνίσσα. τὸ τυφνίμ.

ΜΕΛΛΩΝ. ἄ. τυφνήσομαι.

ὁ τυφνησόμενος, ἡ τυφνησόμενη. τὸ τυφνησόμενον.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β. ἐτύπη.

ὁ τυπείς, ἡ τυπέσσα. τὸ τυπέμ.

ΜΕΛΛΩΝ. β. τυπήσομαι.

ὁ τυπησόμενος, ἡ τυπησόμενη. τὸ τυπησόμενον.

ΜΕΤΟΛΙΓΘΗ ΜΕΛΛΩΝ. πετύφομαι.

ὁ πετυφόμενος, ἡ πετυφομένη. τὸ πετυφόμενον.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ΕΝΕΣΩΣ. τίνημι, ἐτίνημι.

ὁ τινίς, ἡ τινίσσα. τὸ τινίμ.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β. ἔνημι.

ὁ νίς, ἡ νίσσα. τὸ νίμ.

ΕΝΕΣΩΣ. ἵσημι ἵσημι.

ὁ ἱσῆς, ἡ ἱσῆσσα. τὸ ἱσῆμ.

P ἑξήκοντος. β.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

Αόριστος. β. ἔστη.

ὁ σὰς. ἢ σᾶσα. τὸ σᾶν.

ΕΝΕΣΤΟΣ. δίδωμι ἐδίδωμ.

ὁ διδούς. ἢ διδοῦσα. τὸ διδόν.

Αόριστος. β. ἔδωκ.

ὁ δούς. ἢ δοῦσα. τὸ δόν.

ΕΝΕΣΤΟΣ. ζεύγνυμι ἐζεύγνυμ.

ὁ ζδυνύς. ἢ ζδυνῦσα. τὸ ζδυνήν.

ΕΝΕΣΤΟΣ. ἔμι ἤμ.

ὁ ὦν. ἢ οῦσα. τὸ ὄν.

μέλλω. ἔσομαι.

ὁ ἐσόμενος. ἢ ἐσομένη. τὸ ἐσόμενον.

κλίνεται δὲ τὰ μὲν διηλυκὰ πάντα κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ ὀνόματος κλίσιν.

τῶν δὲ ἄρσενικῶν καὶ οὐδ' ἐτέρων, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ ὡς ἡ πέμπτη, τὰ δὲ παθητικὰ ὡς ἡ τρίτη. πλήρ' ἔσομαι, τῆς πέμπτης δὴ καὶ αὐτῶν ὄντων.

τὰ δὲ μέσα εἰς τὴν τρίτην καὶ αὐτὰ ἀνάγεται. πλήρ' ἔσομαι, τῆς πέμπτης δὴ καὶ αὐτῶν ὄντων.

ΠΕΡΙ ἀντωνυμίας.

Αντωνυμία δὲ, ἢ μὲν πρωτότυπος.

ἢ δὲ κτητική.

ἢ δὲ δακτική.

ἢ δ' ἐναφορικῶς.

ἢ δ' ἐσώδετος.

ἔχασ δ' ἐκρὺ γένη, κρὺ ἐκρυβιμὸς, κρὺ πῶσας, κρὺ πρὸς ὅσα παρὰ
πόμενα.

πρωτότυποι μὲρ οὖν τρεῖς, ἐγὼ, σὺ, οἷ.

ἐκλίσας δ' ἐ τούτων δευτικῶς αὐταί.

ΒΝΙΚΑ.

ἢ ἐνθεῖα, ἐγὼ.

ἢ γενική, ἐμοῦ.

ἢ δοτική, ἐμοί.

ἢ αἰτιατική, ἐμέ.

δυνικά. ἢ ἐνθεῖα κρὺ αἰτιατική ἐν.

ἢ γενική κρὺ δοτική ἐμῶ.

πλη. ἢ ἐνθεῖα, ἡμεῖς.

ἢ γενική, ἡμῶν.

ἢ δοτική, ἡμῖν.

ἢ αἰτιατική, ἡμᾶς.

ἐνικά. σὺ, σοῦ, σοί, σέ.

δυνικά. σφῶ σφῶν.

πλη. ὑμεῖς ὑμῶν ὑμῖν ὑμᾶς.

ἐνικά. οἷ, οὖ, οἶ, εἶ.

δυνικά. σφεῖ σφίρ.

πλη. σφεῖς σφῶν σφίσι σφεῖς.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΚΤΗΤΙΚΑΙ ΔΕ Ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμενα ὁκτὼ, ἑμὸς σὺς
 εἰς νωίτερος σφωίτερος ἡμέτερος ὑμέτερος σφέτερος, ὧν δὴ ἑκάστη
 τριγενῶς λέγεται, ἑμὸς ἑμὴ ἑμὸν, νωίτερος νωίτερα νωίτερον. ἢ δὲ
 κλιθῆσεται, δῆλον.

ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ.

ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ ΔΕ, δύο τριγενῶς καὶ αὗται λεγόμεναι οὕτως αὕτη τοῦτο·
 ἐκεῖνος ἐκεῖνη ἐκεῖνο, καὶ κλινόμεναι ὥδε.

ἐνικὰ. οὗτος τούτου τούτῃ τούτῳ. ὧ οὗτος.

δυϊκὰ. τούτῳ τούτῳ. ὧ τούτῳ.

πλη. οὗτοι τούτῳ τούτοις τούτους. ὧ οὗτοι.

ἐνικὰ. αὕτη ταύτης ταύτῃ ταύτῃ. ὧ αὕτη.

δυϊκὰ. ταῦτα ταύται. ὧ ταῦτα.

πλη. αὗται τούτῳ ταύταις ταύταις. ὧ αὗται.

ἐνικὰ. τοῦτο τούτου τούτῃ τοῦτο. ὧ τοῦτο.

δυϊκὰ. τούτῳ τούτῳ. ὧ τούτῳ.

πλη. ταῦτα τούτῳ τούτοις ταῦτα. ὧ ταῦτα.

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ.

ΕΚΕῖΝΟΣ ΕΚΕῖΝΟΥ.

ΕΚΕῖΝΗ ΕΚΕῖΝΗΣ.

ΕΚΕῖΝΟ ΕΚΕῖΝΟΥ, ὡς αἶ τῶν ὀνομάτων κλίσεις.

Αναφορικὴ δέ τοι μία, τριγενῶς καὶ αὕτη λεγομένη. αὐτὸς αὐτῇ
 αὐτό. ἰδίῳ δὲ ταύτης, ἢ τριπρόσωπος σημασία, αὐτὸς γὰρ ἀντὶ τοῦ
 ἐγὼ ἢ σύ ἢ ἐκεῖνος.

σάβηται.

Σώζονται δὲ τρεῖς εὐθείας οὐκ ἔχουσαι, ἑμαυτῷ σαυτῷ καὶ ἑαυτοῦ
λεγόμεναι τριγενῶς.

καὶ αἱ μὲν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπων ἐπὶ τοσοῦτον κληρό-
μεναι ἑμαυτῷ ἑμαυτῷ ἑμαυτῷ. σαυτῷ σαυτῷ σαυτῷ.

αἱ δὲ τῷ τρίτῳ ἐφ' ὅλον. αἱ δ' ἢ καὶ οὐ μόνον σωζέτωρ, ἀλλὰ καὶ
δικημένως κλίνονται ἐπὶ τῶν πληθυστικῶν οἶον ἑαυτῶν, καὶ σφῶν
αὐτῶν. ἑαυτοῖς, καὶ σφίσι αὐτοῖς. ἑαυτοῖς, καὶ σφῶς αὐτοῖς.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

Προθεσις δὲ ἢ μὲν μονοσύλλαβος. ἢ δὲ δισύνλλαβος.

παρεπόμενα δὲ ἔχει, τὸ ὀξύνεσθαι. εἰ ἐπιδέχεται τό-
νον, τὸ φιλοῦσθαι. πλήρ τῶν ἀπὸ τοῦ ἀρχωμένου. τὸ
βραχὺ κατάληκτῳ πλήρ δυοῖν.

Διωρεῖσθαι δ' ἐν τούτοις. ἐν. εἰς. δις. σύν. πρὸς. πρό. ἀνά. κατά.
διά. μετά. πᾶρά. ἀντί. ἐπί. περί. ἀμφί. ἀπό. ὑπό. ὑπέρ.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

Επίρρημα δὲ τὸ μὲν χρονικόν. οἶον νῦν. τότε. ποτὲ.

ἡδὴ. ἄρτι. αὖθις. τέως. ἕως. ἥνίκα. ἔπατα. μετὰ πα-

τα. σήμερον. αὔριον. χθές. πάλαι. καί.

τὸ δὲ τόπου οἶον ἀνω. κάτω. ἔξω. ἔσω. πόρρω. ἐγγύς. ἐναντίως.

χαμαί. ἐνθα. ὅθεν. ἐπέκεινα, μακρὰν.

τὸ δὲ ποιότητος οἶον εὖ. καλῶς. ἡδέως. σοφῶς. ἃ. δ' ἢ καὶ μεσότη-
τος εἶναι λέγεται, ἡνωδόν, βορυνδόν. ἀγεληδόν.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τὸ δὲ ποσότητος οἶον ἅπαξ. δίδε. τρίς. πολλακίς ὀλιγάκις.
 τὸ δὲ ἀριθμοῦσεως, οἶον ἅμα. ὁμοῦ συλλήβδην. ἑξήκοντα.
 τὸ δὲ διαίρειστος. οἶον ἄνθ, χωρὶς, διχῶ.
 τὸ δὲ θύραιστος οἶον πλήρ.
 τὸ δὲ τάξεως. οἶον ἐξῆς. ἐφεξῆς. ἐνδέως. ἐξείφνης, ἀτίκτα. παραχρῆμα.
 τὸ δὲ ἐμοιῶστος, οἶον ὧς. ὥσπερ. καθὰ. κατὰπερ.
 τὸ δὲ ἀποσάστος οἶον ὥς.
 τὸ δὲ συγκρίστος, οἶον μάλλον. ἥτερον.
 τὸ δὲ ἐπιτάστος οἶον λίαν. ἄγαμ. μάλιστα. πάνυ. σφόδρα.
 τὸ δὲ ἀνέστος, οἶον ἠρέμα. ἡσυχῶ. μόγις.
 τὸ δὲ βεβαιώστος. οἶον δηλαδὴ. δῆπουθεν. πάντως. ὄντως, ἴ.
 τὸ δὲ καταμύστος. οἶον νή. ναί.
 τὸ δὲ καταφάστος οἶον ναί.
 τὸ δὲ ἀπωμύστος οἶον μά.
 τὸ δὲ ἀρνήστος. οἶον οὐ. οὐδαμῶς. ἥμισυ.
 τὸ δὲ ἀπαγορεύστος. οἶον μηδαμῶς. μή.
 τὸ δὲ εἰκασμοῦ οἶον ἴσως. τάχα. τυχόν.
 τὸ δὲ ἐρωτήστος οἶον πόθεν. ποῖ. ποῦ. πηνίκα. πῶς.
 τὸ δὲ δειξέως οἶον ἰδού. ἰνί. ὧδε. ἐκεῖ. ἐνθάδε.
 τὸ δὲ κλήστος, οἶον ῶ.
 τὸ δὲ διασαφύστος. οἶον ἡγούρ. οἶον. τουτέστιν. εἴτουν.
 τὸ δὲ δέστος οἶον ἀναγνωσέον. γρᾶπτεον.
 τὸ δὲ εὐχῶς οἶον εἴθε. ὥφελον.

τὸ δὲ

τὸ δ' ἐχελισμοῦ οἶον ᾧ. ὦ. ἰόν. οἶμοι. φεῦ.

τὸ δ' ἐδυσμασμοῦ οἶον ᾧ. φεῦ.

τὸ δ' ἐκπληξέως οἶον ᾧ. ἡράκλεις.

τὸ δ' ἐδασμοῦ οἶον εὐοῖ. εὐάμ.

Εἷχα δ' ἐπαρεπόμενα εἶδος καὶ χῆμα. τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον,
οἶον νῦν. τὸ δ' ἐπαράγωγον, οἶον ἐτέρωθεν. καὶ τὸ μὲν ἀπλοῦν,
οἶον πάλαι. τὸ δ' ἐσάνθετον, οἶον πρόπαλαι.

Β Ε Ρ Ι Σ Τ Η Δ Ε Σ Μ Ο Ι .

ἰνδυσμοῦ δ' ἐ, ὃ μὲν, συμπλεκτικός. διορ μέμ.

δ' ἐ. τέ. καὶ. ἀλλά. ἀτάς. αὐτάς.

ὃ δ' ἐ διαζυκτικός διορ ἦ. ἦτοι.

ὃ δ' ἐ συναπτικός διορ ἐ. εἶπερ. εἶδ' ἢ εἰδ' ἡπερ.

ὃ δ' ἐ παρασυναπτικός διορ ἐπί. ἐπαδ' ἢ.

ὃ δ' ἐ αἰτιολογικός διορ ἵνα. ὅπως. ὅτι. διότι.

ὃ δ' ἐ ἀπορηματικός διορ ἄρα. ἔτα. μῶν. μή.

ὃ δ' ἐ συλλογιστικός διορ ἄρα. ἀλλά. ἀλλὰ μὴν. οὐν. τοίνυν. τοιγάρτοι.
τοιγαροῦν.

ὃ ἢ παραπληρωματικός διορ δὲ. ποῦ. τοί. δ' ἔτα. πέρ. πῶ. μήν. οὐν. γέ.

ὃ δ' ἐ διωκτικός διορ ἄν.

ὃ δ' ἐ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

ὁ δὲ διακρητικός ἔπ' οὖν ἐπιλεκτικός. οἶον ἦ.

ὁ δὲ ἐλαπτήτικός οἶον γούμ γέ.

ὁ δὲ ἐναντιωματικός οἶον ὅμως. καίτοι. καίπερ.

Εἶχα δὲ παρεπόμενον, χῆμα. ὁ μὲν γὰρ ἀπλοῦς οἶον ἐπεί. ὁ δὲ
σάυθετος οἶον ἐπαδὴ.

περί μὲν οὖν τῶν ὀκτὼ ἔ λόγον μετῶν, ταύτην διωρήδω τὸ πρῶτον.

Τ Ε Λ Ο Σ Σ Ι Ν . Θ Ε Ω Τ Ο Ι
Π Ρ Ω Τ Ο Ι Τ Ο Ι
Γ Α Ζ Α .

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ

ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΤΑ ΔΕ ΤΑΥΤΑ ΠΑΛΙΝ ΑΠΟ ΤῶΝ ΠΡΩ-
ΤΩΝ ΑΡΞΑΜΕΝΟΙ, ΛΕΓΩΜΕΝ ΠΕΡΙ ΤῶΝ ΑΥ-
ΤΩΝ, ὡς ἂν τις τινὰς ΤΟΠΟΥΣ ΤῶΝ ΕΙΡΗΜΕ-
ΝΩΝ ΤΙΘΕΝΤΕΣ ΚΑΤ' ΕΛΛΕΙΨΙΝ ΤῶΝ ΚΑΘ' Ε-
ΚΑΣΟΝ ΑΝΑΓΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΑΥΤΑ.

ΤῶΝ ΤΟΙΝΥΝ ΦΩΝΗΝΤΩΝ ΤΑ ΜΥ, Α, Ε, Ο, Ω, ΠΡΟΤΑΚΤΙΚΑ. ΤΑ ΔΕ Ι, Υ, ΉΠΟΤΑ-
ΚΤΙΚΑ. ΟΥΤΩ ΓΑΡΤΟΙ ΕΠΙΠΛΕΚΟΜΕΝΑ,

συνίσκισι τὰς διφθόγους. ΕΙΝΟΤΕ ΔΕ ΚΑΙ
ΤΟ Υ ΠΡΟΤΑΚΤΙΚΟΝ, ὡς ΕΝ Τῷ ΗΕ, ΑΡΠΗΑ, ΜΗΑ. ΔΙΦΘΟΓΟΙ ΓΑΡ, ΚΑΤ' ΕΛ-
ΛΕΙΨΙΝ. Η, Ω, ΚΥ, Α, Ή ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΚΩΣ, Η ΔΕ ΩΝ ΙΩΝΩΝ. ΕΠΙ ΤῶΝ ΦΩΝΗΝΤΩ-
Ν, ΤΑ ΜΥ, Α, Ε, Ο, ΜΕΤΑΒΟΛΙΚΑ, ΜΕΤΑΒΑΛΛΑ ΓΑΡ ΕΠΙ ΤῶΝ ΠΑΡΑΦΟΝΗΜΕ-
ΝΩΝ, ΤΟ ΜΥ Α ΚΑΤ' ΕΛΛΕΙΨΙΝ. ΑΙΘΙΩΝ, ΗΘΙΩΝΟΥ, ΕΞΙΩ, ΗΘΙΩΝΟΥ, ΤΟ ΔΕ Ο ΕΙΣ Ω Ε-
ΔΦΕΙΛΩ, ΩΦΕΛΩ. ΤΑ ΔΕ Η, Ι, Υ, Ω, ΑΜΕΤΑΒΟΛΑ, ὡς ΜΗ ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΝΤΑ,
ΗΓΕΜΟΝΕΥΩ ΓΑΡ, ΗΓΕΜΟΝΟΥ. ΙΞΕΥΩ, ΞΕΥΩ. ΥΒΡΙΖΩ, ΎΒΡΙΖΩ. ΩΦΕΛΩ,
ΩΦΕΛΟΥ. ΜΕΤΑΒΑΛΛΑ ΤΟΙΓΑΡΟΥΝ ΕΙΣ Η ΤΟ Ε ΠΑΝΤΑΧ' Υ, ΠΛΥΝ ΤῶΝ ΤΕΣΣΑ-
ΡΩΝ ΚΑΤ' ΕΚΑΣΤΩΝ, ΕΦΩ ΤΟ Ι. ΠΡΟΣΛΑΜΒΑΝΕ.

ΤῶΝ ΔΕ ΣΥΜΦΩΝΩΝ ΤΑ ΜΥΝ Ξ, Ξ, Ψ ΔΙΠΛΑ ΕΚ ΣΥΜΦΩΝΩΝ ΔΥΟΙΝ ΣΥΓΚΕ-
ΤΑΙ, ΤΟ Ξ ΕΚ ΤΩ Σ ΚΑΤ' ΕΛΛΕΙΨΙΝ. ΤΟ ΔΕ Ξ, ΕΚ ΤΩ Η ΚΑΤ' ΕΛΛΕΙΨΙΝ. ΤΟ ΔΕ Ψ ΕΚ Φ Ψ Θ Σ.
ΤΑ ΔΕ Λ, Μ, Ν, Ξ, ΑΜΕΤΑΒΟΛΑ, ΟΥΤΕ ΓΑΡ ΕΠΙ ΤῶΝ ΞΗΜΑΤΙΚΩΝ ΞΗΜΑΤΙΣΙ
ΜΩΝ ΜΕΤΑΒΑΛΛΑ, ΟΥΤ' ΑΥΤΕΡΑ ΕΠΙ ΤῶΝ ΟΝΟΜΑΤΙΚΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ. ΦΑΛΩ, ΦΑΛΩ. ΝΕΜΩ,
ΝΕΜΩ. ΚΡΙΝΩ, ΚΡΙΝΩ. ΑΠΕΙΡΩ, ΑΠΕΙΡΩ. ΝΕΣΩ, ΝΕΣΩ. ΕΛΛΗΝΩ, ΕΛΛΗΝΩ.

ΤΑ ΔΕ ΨΙΛΑ, ΚΑΤ' ΕΛΛΕΙΨΙΝ ΜΕΣΑ, ΟΥΤΩΠΩΣ ΕΧΑ. ὡΣΤΕ Ο ΜΥΝ Β ΜΕΣΟΝ
Α ΤΟΥ Π,

ΘΕΟΔΩΡΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τω, π, καὶ φ, εἶναι πλὴν φωνῆς. τ δὲ, γ. μέσοι τω, κ καὶ χ. τ δὲ
δ μέσοι τω, δ καὶ τ.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Συλλαβὴς δὲ, ὅ μάλιστα μακρόν, ὅ ἢ, βραχὺ, τὸ δὲ, κοινόν. καὶ τὸ
μακρὸν, τὸ μὲν, φύσει, ἤρως. τὸ ἢ θέσει. ἀπλῶς. σωίσκσι ἢ πλὴν μὲν
λέξιμ, ἢ συλλαβῇ. ἐπιπλοκὴ δὴ τις αὐτῇ γραμματέων ὑπάρχουσα, τὸν
δὲ λόγον, ἢ λέξει.

Λόγος ἢ, τῇ μὲν, ἐντανόμονος, τῇ δὲ, ἀνιέμενος, ταῖς καλεσμέναις
προσφθίαις τυγχάνει.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ.

Τῶν δὲ προσφθίων, ἢ μὲν ὀξεῖα καὶ ἢ βαρεῖα ἢ ἡδισωμμένη, τόνοιο.
ἢ δὲ δασεῖα ἢ ἡμίλη, πνεύματα. ἢ δὲ ἀπόστροφος, καὶ ἢ ὑφὲν, καὶ
ἢ διασολή, πᾶσι.

τόποι τὸ μὲν ὀξεῖας, ἢ λήγουσιν, ὅθεν τὸ ὀξύνοτον, ἀαθός. ἢ ἡδισωμμένη,
ὅθεν τὸ ἡδισωμνοτον ἢ βῆνοτον, λόγος ἢ προἡδισωμμένη, ὅθεν τὸ προἡδισωμ
νοτον, δίκαιος.

τῆς ἢ βαρεῖας τόπος, πᾶσι αἱ ὁμαλῶς ἀναγινωσκόμεναι συλλαβαί,
διὸ καὶ συλλαβικός ὀνομάζεται τόνος. τίθεται δὲ ἐπὶ μόνων ἢ ὀξύνοτον καὶ
ἡδισωμ, ὅταν καὶ συνέπταν ἀναγινώσκωμεν ὁμαλῶς, οἷον τοὺς πρὶ τῷ ἄρχοντι.

τῆς δὲ ἡδισωμμένης τόπος, ἢ λήγουσα, ὅθεν τὸ ἡδισωμνοτον, ποιῶ. καὶ ἢ
ἡδισωμμένη, ὅθεν τὸ προἡδισωμνοτον, ποιῶμαι.

τῆς δὲ δασείας καὶ καὶ ἡμίλης, τὰ ἀρκετὰ φωνήεντα, ἄνθρωπος, ὁ μικρός,
καὶ ἢ συμφώνων τὸ γ, ξίμα.

τῆς δὲ ἀποστροφῆς, ἐνθάδε τι ἐκθλίβεται. ἄρα οὗτος, ἄρσος. τῆς ἢ
ὑφὲν, ὑπὸ τῆς ἐκ δυοῖν ἡνῶν, ἢ καὶ πλὴν τῶν σωθέτοις, οἷον πασιμέλεια.

τῆς δὲ διασολῆς. ὑφὲν τῶν σωθέτων διάκρισις ἵνα δὲ ἐμπεριῖται, ὅ, τι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Τὸν δὲ τὸν λόγον μερῶν τὸν ὄνομα δὲ πρὸς τὰ πρότερον ἐξηκόμενα, καὶ
ἐννοήματα.

[illegible]

τὰ μὲν δ' ἡ κύρια αἰεὶ μονογενὲς ὄξει. καὶ ἥτι' ἀρσενικὸν μόνον. ἢ θηλυκόν.
 ῥίον ὀμφης, καλλιόπη. τῶν προσκορητῶν, ὅτε σημαντικὰ ζώων, καὶ
 ἐὰν τοῦ γένους ἐπιτοπλᾶσόν ὄξιν, ἔνια μέντι ἐπ' ἐκίονα.

τὰ δ' ἐκ κυρίως ἐπίθετα ἔστι γενή πᾶντα, σοφός, σοφή, σοφόν. τὰ δ' ἐπαμα-
φοτερίζοντα, καὶ οὐ μὲν ὡς ἐπίθετα λαμβανόμενα, νῦν δ' ἐπεὶ προσήγο-
ρικά, ὅσοι τ' ἐνεργέτης. Ὁ πολίτης, καὶ βασιλεύς, Ὁ τὰ τοιαῦτα, διγα-
μὸν ὄξιν, τιθεῖ δ' Ὁ τὸ τρέφων Ὁ πᾶς.

τὰ μὲν οὖν εἰς ὅς καθαρόν, ἀπλᾶ ἔργον, εἰς ἃ τὸ πηλυκὸν σχήμα
τίθεται· δίκαιος, δικάια. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τοῖς συνταβζομένοις ἔχοντι τὸ
λήγιστον, ἀπλοῦς, ἀπλοῦς. τὰ δὲ σοφικὰ καὶ τὰ ποιητικὰ ἰωνικά. τὰ δὲ
εἰς μὴ καθαρόν λήγοντα, εἰς ἃ τὸ πηλυκὸν ἔχει σχημαζόμενον, οἷον ἐξ
μυθ, ἐρήμη, φρονίμος, φρονίμη.

τὰ δὲ ἐρωτήματα καὶ τοῦ μὴ πυνθισκὰ, ἔργον ἢ αὐτὰ ὅτι, τίς, τίς, ποῖος, ποῖα, ποῖον, κλητικῶν τε οὐκ ἔχουσιν λαμβάνεσθαι ἢ καὶ οὐσίαν. οἶον ὅτι τίς, ἢ ἡ τοῖον, οἶον ποῖος. ἢ ἡ τοσοῦτον. οἶον ὅτι ποσοῦν, ἢ πηλίκον, καὶ πόσον, ὁ πόπορον. ἢ ἡ τόπορον, ποσὶ ποῖος. ὡσανύτως δὲ καὶ τὰ ἄλλαις ἔργον ἢ ἡ ἐκασα ἐφ' ἐκάσῳ πῶν πυνθισκῶν σχηματίζεσθαι, προσηύδα ὅτι οὐ, ποῖος

- **Ποιοί:** πόλλοι, ὁσὶς θέλουν. **Τί:** τὰ ἀναφορικά, καὶ ἡ κατὰ τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἐκείνου ἀποστομολογίας. **Πόσοι:** ὅσοι, ὅσοι ἐκ τῆς ἐκείνου ἀποστομολογίας.
- **Τὰ δὲ ἐκ τῆς ἐκείνου ἀποστομολογίας:** ὅσοι ἐκ τῆς ἐκείνου ἀποστομολογίας, ὅσοι ἐκ τῆς ἐκείνου ἀποστομολογίας.

τὰ γεμῆν ἐπιμορζιόμηνα τριγενῆ, ἕτερος, ἑτέρα, ἑτέρω, ἄλλος, ἄλλη, ἄλ
λα· ἡ τριχῶς δὲ τὰ ἐπιμορζιόμηνα ἢ ἂν ἐκ δυοῖν, οἷον τὸ ἕτερον, ἢ δυό
μισ' ἐν οἷον δ' ἑκάτερον. ἢ ἐκ πολλῶν, οἷον τὸ ἄλλο· ἢ πολλὰ καὶ ἐν, οἷ
ον τὸ ἑκασον. τριγενῆ δὲ καὶ τὰ τακτικά, πρῶτος, πρῶτη, πρῶτον, ὅτι τὰ
μεταφασικά, λίθος, λίθιν, λίθινον, ταῦτά δὲ, καὶ ἐκ μόνων τ' ὁμοίων

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

μερῶν σχηματίζεται. ξύλον ἢ κὺδῶν κὺ σάρεξ ἢ ὁμοιομερῶν, ὅθεν ὁ ξύλη
 νον ὁδεῖνον καὶ σάρεκνον, ὡσαύτως δὲ κὺ ἐπὶ ἁπλῶν ἄλλων, εἰς δύο δὲ μά-
 λιστα καταλήξει ἀναμνίσκειται ἢ γὰρ εἰς ἵνον, πῆλινον, ἢ εἰς ὠδες πηλῶ
 δες γεῶδες. τῶν γε μὴν ἐκ μετὰλλων ἰδίᾳ κατὰ ληξίς εἰς εὐρὴν κὺ οὖν κατὰ σὺ
 ναίρεσιν χρύσειον σιδῆρεον χαλκεον ἀργύρεον. οἷς κὺ δὲ κλῆμεθ' ἠκολούθη-
 σεν. καθόλου δὲ τοῦ ὀνόματι ἔπειτα τὰ πρότερον εἰρημνῶν ὅντες. ὥρ
 τὸ γένος, καταχρηστικῶς καὶ κοινόν τι καὶ ἐπίκοινον ἔσαι, δὲ μὲν γὰρ ἄρσι
 νικῶ μόνως ὑποτασσόμενον ἄρσεν ἀρσενικόν. τὸ δὲ δηλυκῶ μόνως δηλυ-
 κόμ. τὸ δὲ οὐδ' εἰρῶ, οὐδ' εἰρεον. τὸ δὲ ἀμφοῖν, ἀρσενικῶς τε καὶ θηλυκῶς, κοινόρ.
 τὸ δὲ συνδατέω, ἀμφω τὰ γένη σχηματίζον, ἐπίκοινον. ὅριον αἰόρε, χελιδῶρ.
 εἶδος δὲ τὸ μὲν πρῶτον τυπορ, ὅριον πάρε, τὸ δὲ παρὰ τὸν ὅριον λόγιον.
 παραγώγου δὲ ἐπὶ τὰ μάλιστα εἶδεν τὰ πρότερον εἰρημνῶν, ὥρ τὸ συγκρι-
 τικόν τε καὶ ὑπερθετικόν σχηματισμοὶ ὧδε.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΣΥΝΚΡΙΤΙΚΩΝ

ΚΑΙ ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΩΝ.

ΤΑ εἰς ὅς λήγοντα ἁπλῶς ἐπιθέτων. τριγενῶν ὀνομάτων μεταβολῇ ἔ-
 σ' εἰς τ, καὶ προσλήψαι τὸ εὖρος συγκριτικὰ γίνεσθαι, ὅριον ἐνδοξος ἐν-
 δοξότερος, προσλήψαι δὲ τὸ ἄτος, ὑπερθετικά, ἐνδοξος ἐνδοξάτατος, πα-
 λαιός παλαιότατος. πλήρ' ἔ' καλός ὁ κακός, ὁ εἰτέρων τῶν καλλίων καὶ
 κάλλιος, κακίω κακισός. βελτίω βέλτισος, ἀμείνω, κρείττω, ἄρισος.
 χείρω, ἐλάττω, ἥσσω, μείω, ἐλάχισος. μείω, μέγισος, ῥαῶν ῥάσος.

Εἰ δὲ εἰς καὶ τὸ διεικόν, διὰ τ' εὖρος τυγχάνει κληνόμενον, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοῦ
 τὸ συγκριτικόν καὶ ὑπερθετικόν γίνεται, μεταβολῇ, καὶ προσλήψαι
 ὡς εἴρηται, ἐυγενής ἐυγενέας, ἐυγενέστερος, ἐυγενέστατος. ἀληθής, ἀληθές,
 ἀληδέστερος, ἀληδέστατος.

Εἰ δὲ εἰς ὅς εἰς τριγενέας, δηλὸν ὅτι καὶ τὸ ἄπὸ τῶν οὐδετέρων ὁμοίως, βρα-
 χύς, βραχύν, βραχυτέρος, βραχυτάτος. πλὴν τῶν ἡδύς, πολύς, ταχύς, ἡδύ-
 ων γὰρ ἡδύς, καὶ πλείω, πλεῖσος, καὶ ταχείω, τάχισος, καὶ ταῦτα
 προσδέσθαι εἰς τὸ τῆρος, ὁ τῆτος εἰς ἃν σχηματίζονται, πλὴν τῶν πολλός, ἐν-
 ρος.

φορ, ἡδύτατος, ταχύτερος, ταχύτατος.

Τῶν ἐν ἑστέῃ τὰ μέν ἀπλοῦν τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν ποιῆται, τὰ δὲ διπλοῦν. ἀπλοῦν μὲν τὸ ἐνρύνε, ἐνρύνερος ἢ ἐνρύντατος μόνον, διπλοῦν ἢ τὸ ἡδύνε, καὶ γλυκύνε, καὶ ὠκύνε, ταῦτα δὲ οὐ μόνον ἐν τέρεος, καὶ τῆς τοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν ὧν καὶ ἐν ὧς, γλυκίων, γλυκίσιος, ὠκίωμ ὠκίσιος, ὁμοίως ἢ τούτοις, καὶ αἰσχροὺς καὶ ἐχθροὺς, εἰδὲ καὶ τὸ βράδωμ, καὶ θάδωμ, καὶ πάδωμ οὐ παρὰ λιπῶν δέοι, εἰς δὲ οὐτω καὶ ἄττις τριπλοῦν τὸ χῆμα παρέρχοιτο, ἀπὸ γὰρ τῶν βράδυνε καὶ βραχύνε, τὸ βράδωμ συγκριτικὸν, καὶ ἀπὸ τῶν ταχύνε, τὸ δάδωμ, καὶ ἀπὸ τῶν παχύνε, τὸ πάδωμ.

τὰ δὲ ἐν ἑστέῃ τι λήγοντα, ὡς ἐστέρος ἐσάτος, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐν συγκριτικῇ, μετὰ χημ ὑψίζω, ὡς ἐστέρος, σῶφρος, σῶφρονος, σῶφρονέστερος, σῶφρονέστατος. χαρίεις, χαρίεντος, χαρίεστερος, χαρίεστος. καὶ χωρίε ἢ τῶν, ἐννοῦς, ἐννοῦστερος, ἐννοῦστος. οὐ μόνον δὲ ἀπὸ ἐνομάτων συγκριτικῇ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μετοχῶν, ἐξῆμενέστερος, καὶ ἐπὶ ἀπὸ προθέσεων, πρόσθετος, καὶ ὑπέρετερος, καὶ ἀπὸ ἐπιρρήματων, ἐγγύτερος, πορρύτερος, ἐνώτερος.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΩΝ.

ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΟῦ ἢ ΧΗΜΑΤΙΣΜΟῖ τοιοῦτοι, ὅσα μὲν ἦν ἐνομάτων ἐν ἑστέῃ καθαρὸν λήγῃ, ἐν ἑστέῃ μετὰ χημ αἰσθητικῇ, τὸ ἀρσενικὸν πατρωνυμικὸν ποιῇ, ἡλίοος, ἡλιάδος. ὅσα δὲ μὴ ἐν καθαρῷ, ἐν ἑστέῃ, κρύνθῃ κρύνθης, τοῖς γε μὴν κλίσεως οὐσι πέμπτης, ἀπὸ ἦν γερικῶν ὁ χηματισμὸς ἐν ἑστέῃ. ἐνθα δὲ καὶ συναίρεσις γίνεται, ἐφῶν τὸ ἐ παραλήγῃ, καὶ χηματισμὸς ἑστέρος, ἐν ὧν ἰώνων, πέλοψ πέλοπος. πελοπίδης. πηλὸς πηλέως, πηλείδης καὶ πηλείδης κατὰ συναίρεσιν, ἐπὶ πηλείωμ. τὸς δὲ πρώτης, ἐν ἑστέῃ, ἀνείας ἀνείας, ἰφίτης ἰφιδάδης.

ΠΕΡΙ ΘΗΛΥΚΩΝ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙ-

ΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ.

ΤΑ Δὲ θηλυκὰ πατρωνυμικὰ ἀπὸ ἦν ἰδίωμ ἀρσενικῶν, ἐκβολὴ τῶν δὲ, ἡλιάδης ἡλιάδος, νεσορίδης νεσορίδος, καὶ ἐστὶ τὰ μέν ἀρσενικὰ, κλί

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

σπας· πρῶτης. τὰ ἡ θηλυκὰ, πῆμιπτης. πριαμίδης πριαμίδου, πριαμίδης
πριαμίδος· B51 δὲ καὶ ἑτέρου πατρωνυμικοῦ εἶδος κατασκευάζω. ἐπὶ
μὲν ἄρσενικοῦ ἐς 810ς, διὸ μὴ ὑξῆσθαι. ἐπὶ ἡ θηλυκοῦ ἐς 710 διὸ μὴ ἄρσεν
εἶναι, καὶ ἡγεῖται, ὥστε οὕτως τριχῶς ἂν εἴη τὸ τε ἄρσενικόν, καὶ τὸ θηλυκόν.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΥΠΟΚΟΡΙΣΤΙΚΩΝ.

ΤΑ ΔΕ ὑποκοριστικὰ ἀποκρυῖω τε **Θ** ἡροσπορικῶν χρηματίζεσθαι. οἷον
 ἀπὸ μέν τινος **β**υβλίου **δ**ωροῦ, **ζ**ηνῶς. ἀπὸ δὲ τινος ἀνδριωπόρος, ἀνδριω
 πίτου **Θ**. εἶδ' η δὲ **π** μὲν ἀρσενικῶν, εἰς, εἰς ὡν διισυλλαβῶς, ῥάκχαωμ **θ**.
 βακχυλίδης. εἰς ὡν **π** αλλ' ἡ γωμ **ω** **π** **ι**, μωρίωμ, **θ** μωρόος. εἰς **α**ξ. ῥοδίαξ,
θ ῥοδίον **Θ**, εἰς **α**σ **β**υβλίου. **μ**ητρώος. εἰς **κ**οσ ἀνδριωπίσσορος. εἰς **λ**οος. ναυτίλ
λ **Θ**, **θ** ναύτης. τῶν **ζ** **ν**ηλυκῶν τρώα, εἰς ὡν **ν** **π** **ω**μ, **η** **ν** **π** **π** **λ** **η**, εἰς **ι**σ
 ῥοδαπανίος, **η** ῥοδαπανα, εἰς **κ**η **ω**αίρίσκη, **η** **ω**αίς. τῶν **ζ** **ο**υδ' **ε**τ' **ε**ρῶμ
εμ, εἰς **ο**μ, **μ**αρκυλλίου.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΚΤΗΤΙΚΩΝ.

ΚΑΙ ΤΑ ΚΤΗΛΙΚΑ ὅ ἀπ' κυρίωμ ἐ' προσκορηῖν πᾶγεται. ἐ' εἰς εὐμ
 μέν ἀπ' ἡ' εἰς εὐς, νηλεὺς, νηλέως, νήλασθ, ἀλλοῦ μόνυ, ἐπ'
 τῷ ἀνθρώπῳ γὰρ, τὸ ἀνθρώπῳ.

[illegible]

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΡΩΝΤΙΜΟΥ.

I Αγωνίζου· οἱ τόποι χερματιστικοί, ὅσα καὶ εἰδὴ νοσήματα καὶ ἐπ'
ἀρ.

ἄμ ἐφ' ἐκάστῳ τῷ ὀνομάτῳ πῶς ἔσται, ἐξ οὗτοιο μὲν εἰς ὧν μονογενὲς
 ἐλπίθ', ἐλπίωμ. διὰ τοῦτο ἡ εἰς οὗτος μονογενὲς, ἐλπίθ' οὐδ' ἐπεὶ οὐκ ἔστι
 ὅμοιον, καὶ ὅλως εἰς ὅμοιον τριγενὲς, ἐλπίθ', ἐλπίθ' οὐκ ἔστι πλοῦτον μὲν τριγενὲς
 εἰς ἐλπίθ' ὡς τὰ τῷ ἐλπίθ' ληκτικά τε καὶ πῶς ληκτικά, ἀνδρωπικὸν γοῶν καὶ
 ἀνδρωπικόν, καὶ ἀνδρωπικόν, ἐλπίθ' οὐκ ἔστι, καὶ ὅλως ἐλπίθ' οὐκ
 ἐποδοθέντα, ἡμῶν οὐκ ἔστι ἐλπίθ' οὐκ ὀνόματις. Σκοπεῖν δὲ καὶ καὶ
 εἰς ἐκείνην τριγενίαν τὸ εἶδος, οὐκ ἔστι καθόλου τὰ εἰς ὅμοιον οὐδ' ἐπεὶ εἰς ἐλπίθ',
 ζώντιον γοῶν καὶ μυθολογίαν, καὶ λεβητίον, καὶ ὅλως τὰ ὑποκοριστικά, μο
 ναγενὲς. Θεωρεῖται δὲ ἐλπίθ' λοιπούς τῷ πῶς μὲν ἡμῶν οὐκ ἔστι, καὶ
 πῶς διαφορὰν ἔχει ἐλπίθ', οἷον ἐπὶ μὲν ἔστι ὑποκοριστικά, λίθαξ. ἀνδρωπικός,
 μῶν, ἐπὶ δὲ τῷ πατρωνυμικῷ, εἰς Διός.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ. ΡΗΜΑΤΙΚΟΙ.

Τὰ δὲ σχηματικά, ὡς καθόλου ἐπὶ ἑκάστῳ, ἀπὸ τῷ παθητικῷ πῶς ἀμῶν,
 ἡ τριγενίαν προσώπων, ἡ δὲ οὐκ ἔστι, ἡ τριγενίαν. τὰ μὲν ἡ πῶς ἡ
 ματικῶν, ἀπὸ τῷ πῶς, πεποικίμα. ποικίμα. λεβητίσμοι, λογισμοί. τὰ ἡ
 θηκτικά ἀπὸ τῷ δὲ οὐκ ἔστι, λεβητίσμοι, λυσίς. τὰ ἡ εἰς ὅμοιον εἰς ἐλπίθ'. ἀπὸ τῷ εἰς ἐλπίθ', ἡ
 σαι, ἀκκός. ἐλπίθ' πρὸς τῷ τὰ εἰς ἡμῶν, προσήγορικά, πῶς οὐκ ἔστι, πῶς ἡμῶν.
 Σχημα δὲ ἄμ πῶς τὰ πῶς οὐκ ἔστι, καὶ τὴν παρὰ τῷ οὐκ ἔστι, οἷον
 ἀπὸ τῷ οὐκ ἔστι πῶς ὀνόματιον. ἐλπίθ', ἐλπίθ' οὐκ ἔστι.

ΒΦΛΣ ΤΩΝ ΚΑΙΣΕΩΝ ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΩΝ

ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΑΝΑΓΕΤΑΙ.

Εἰς πέντε δὲ τῷ ὀνόματι ἐπιμεριζόμενον κλίσεις ὡς εἴρηται, ὅπως ἀναπτέ
 ἄμ ἐφ' ἐκάστης καὶ κοινῇ τε καὶ ἰδίᾳ θεωρεῖται ἄμ ὅτις.

Ο ΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ.

Τὰ μὲν οὖν εἰς ἑκάστην καὶ οὐκ ἔστι ὑπὲρ δύο συλλαβάς ἀπλὰ βαρύνειν ὅτι
 ματα, ἀνάγεται ἐπὶ πῶς πῶς, ἀνείας. ἐπὶ τὰ εἰς ἑκάστην βαρύν
 νειν ἀπλὰ μονογενὴ ἀπονδασικά, τουτέστιν, ὅσα δὲ καὶ πῶς πῶς ἀπλὰ γοῶν
 ἔχει μακράν, χροῖας. καὶ μὴ ἀπλὰ ἡ, ἡ μὴ δὲ οὐδ' ἐπεὶ εἰς ὅμοιον ἀπλὰ
 συγκρίναι, τελώνης. ὀλυμποςίτης. ἐπὶ τὰ εἰς ἑκάστην ἡμῶν, εἰς
 πατρωνυμικά.

πατρωνυμικά, εἶπε κύρια πριαμίδης, πριαμίδης, παλαμίδης, παλαμίδης,
 πάλιν ἄπὸ ἧν ἔστις οὐδέτερος σωθέτωρ, δὲ ὁ πριεΐδης ἡ ἀρισεΐδης,
 καὶ ἐπεῖτα τοῖς πατρωνυμικοῖς ἀκόλῳδοντα τυγχάνει. ἐπὶ τῇ
 εἰς ἱαμβοκατάληκτα, τῷ ἐστὶ τὰ βραχεία πρὸ ἀλφόντα αὐτὸν Δεωδότης
 δεωδότος, πάλιν τῷ κρᾶτης, κρᾶτης γὰρ.

ΤΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ.
 Α δὲ εἰς α, ἢ εἰς η δὴλυκά, μαία, τιμή, ἐπὶ τῷ δευτέρῳ.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ.

ΤΑ δὲ εἰς ος ἀρσενικά καὶ θηλυκά, καὶ τὰ εἰς ορ οὐδέτερα, ἐπὶ τῷ τρίτῳ,
 τῇ, θεός, δόσις, γαβόρ.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ.

ΤΑ δὲ εἰς ως ἀρσενικά καὶ θηλυκά ἁπλῶς, καὶ τὰ εἰς ωρ οὐδέτερα,
 ἐπὶ τῷ τετάρτῳ, ἀφαιρέσει γὰρ τῷ λεκτικῷ συμφώνου κλίνε-
 ται. μινέλεως, μινέλεω, ἔυγεω, ἔυγεω, ἀνάγοιτο δ' ἀνπῶς ἐπὶ ταύτῃ
 καὶ τὰ κλινόμωνα δωρικῶς, ἀφαιρέσει τῷ σ, λάας, λάα. ποδῆς ποδῆ.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ.

ΤΑ δὲ παρὰ τὰ εἰρημνία δὴ πάντα χηματιζόμενα, ἀρσενικά τε καὶ
 θηλυκά ἢ οὐδέτερά, ἐπὶ τῷ πέμπτῳ, τῷ ῥ γενικῇ πάντα ταῦ-
 τα ἔχει εἰς ος, διαφόρως μέμτοι, ἢ τὰ μὲν εἰς καδάρδ. τὰ δὲ μὴ, ἀλλὰ συ-
 νόντ' συμφώνου, ἢ φίλου, ἢ δασέθ, ἢ ἀμεταβόλου, ἢ μέσου.
 τῶν μὲν οὖν φωνιέντων τελικά ἢ τοιούτων ὀνομάτων, α, ι, υ, ω. ἢ
 ἢ συμφώνων σ. νσ. λσ. ξ. φ. μ. ρ. καὶ δὴ τὰ μὲν εἰς ἀλγήοντα ἅπα-
 ρα, ὅθι τ κλίνεται. βῆμα βῆματ. πλήρ' ἐστι ἀρσενικοῦ παρεχη-
 ματισμένον ἐστί. τὸ δὲ τοιοῦτον, τῷ τῷ ἀρσενικοῦ κλίσιν ἔχει, ὅθι πα-
 ρῆται. μέγα, μεγάλου, ὅτι μέγας μεγάλου. καὶ πλήρ' ἢ ἐπὶ γραμμα-
 τωμ, ἄλφα, βῆτα, ἄκλιτα γρ. τὰ δὲ εἰς ι. ἐλληνικά μὲν ὄντα, ὅθι τ, μέ-
 λι μέλιτ. πλήρ' ἢ ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρεχηματισμένον. ταῦτα
 γὰρ τῷ τῷ ἀρσενικοῦ κλίσιν φύλαττα, ὅθι παρῆται, τὶ τινός, οὗτις
 τινός

Τινός, εὐχαρεῖ εὐχαρίσθω, ὅτι εὐχαρεῖς εὐχαρίσθας. βάρεβαρα δ' ἐ, ἔθι καθα
 ρῶ, σίμκηπιν σινήπιθω. τὰ δ' εἰς ὕ, ἔθι καθαρεῶ. γόνυ γόνυθω. καὶ μα
 κρὰ μ πλὺν παρὰ λήγονσά μ ἔχοντα, ἢ τρίγενῃ ὄντα, τροπῇ τοῦ ὕ εἰς ε,
 πῶ ὕ πῶσθω. ἢ δ' ἐ, ἢ δ' ἐθω. ὅξυ ὁξέθω. τὰ δ' εἰς ὦ, τῶ καθαρεῶ, λη
 τῶ λητόος. Πάλιν δ' ἐ τὰ εἰς σ λήγοντα. τῇ μέρ ἔθι καθαρεῶ κλίνεται,
 τῇ δ' ἐ ἔθι τ ἱλῶ, ἢ ἔθι θ δασα. ἢ ἔθι Δ μέσω. τὰ μέρ γρ' εἰς ερ. ἔθι
 καθαρεῶ, ἀλκιδεῖς ἀλκιδέθω. Ἐτι τὰ εἰς εὐς, ἢ εἰς ἄνς, ἀποβᾶλλοντα τὸ
 ὑποτακτικὸν ἀντὶ τῶ φωνῆς μ. βασιλεὺς, βασιλέως, ναὺς ναός.

Ἐτι τὰ εἰς ους, ὁμοίως. βοὺς βοός. πλὴν τοῦ πόνος, ποδός. Ὁ δ' οὐς ὁδ' ὄν
 τος. ἐκ συναρτέσεως γε μὴν ὄντα, ἐπὶ πλὺν εἰς τὴν ἀνάγεται. νοὺς, νοῦ, νῶ.
 ἔσι μέρτι καὶ ὥς ἀπαθῆ κλίνεται τὰ ριαῦτα, νῆς νοός.

Συνωπτάρχθω δὲ τῆς τοιότρως καὶ εἰς οἷς καὶ συνώρεσι μ. οἷς ἢ οἶος καὶ
 φνιότς, φθοίος. Ἐτι τὰ εἰς ος οὐδ' ἐθῶς, διένθω διένεος. φάθω, φάεος,
 καὶ ὅσα ἐκ τῶ παρ σὺ γκατῇ εἰς ἡς, δῆμοδιένης, δῆμοδιένεος. καὶ ὅλως τὰ
 εἰς ἡς λήγοντα, ὧν οὐδ' ἐπερὶ πρὸς σχηματισμῶν εἰς ερ. ἀλκιδής, ἀλκιδέ
 ος, τῶ τρις δὴ κολῶσθε καὶ τὸ ἄρης.

Ἐτι τὰ εἰς ὡς ἄρσενικά μακρῶ πρὸς ἀλκιδής. μίνω μίνωθω. ἥρωες, ἥρω
 ος, κοινῶς δῆλον δὲ, ἀπικῶς γὰρ, πτέρως γίνετ' κλίσεως. μίνως μίνω.

Ἐτι τὰ εἰς ὡς μονοσύλλαβα ἀπανθῇ. νῶς, θωός. δμῶς, δμωός.

Τὰ γὰρ ἐκ συνωρτέσεως, ἔθι τ κλίνεται. φῶς, φωτός. ἐφ' ἧς δὴ ἀναφέ
 ροι τὰ μ ὅ οὔς, ὥτος. καὶ ἄλλως, τὰ εἰς ὡς μονοσύλλαβα, ἔχοντα μ
 εἰς δ, ἢ θ, ἢ τ, ἔθι καθαρεῶ κλίνεται. δμῶς, νῶς, ἔως. ἄλλο δ' ἐτι ἔχοντα
 σύμφωνον, ἔθι τ, ρθῶς, φῶς. συνωπτάρχθω δὲ τῆς εἰρημνίους. καὶ τὸ λαός
 μονοσύλλαβον, λαός γὰρ.

Ἐτι τὰ εἰς ὡς θηλυκὰ ὀξύτερνα ὄρτα, αἰδῶς, αἰδός, ἡῶς, ἡός. βαρύτερνα
 ὀδύτα ἐπὶ πλὺν πτέρωτην ἀνάγεται. κέως, κέω, ἔως, ἔω.

Ἐτι τὰ εἰς ις προσσηγορικὰ βαρύτερνα, μὴ φύσιν ὄντα μακροκατάληκτα.
 ὄφης, ὄφιθω. ὕβρις, ὕβριος. πλὴν τῶ χάρις, παῖς, χάριτος γάρτι. καὶ
 παῖδος. Ἐτι τὰ εἰς ὕς βαρύτερνα, βότρυς, βότρυος. πλὺν τῶ κόρυς,

b κόρυθος

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

κῶρυθ^Θ. τὸ τωρ δ' ἐνία καὶ μεταβολῇ τω υ̅ εἰς ε̅ κλίνεται. πῆχυς, πῆ-
 χεος. πέλεις, πέλεις. ὥσάντως δὲ καὶ ὀξύτυνα ὄντα μονογενῆ. ἥρ
 μακρὸν ἔχῃ δ' υ̅, πλῆκνυς, πλῆκνυ^Θ, ἀχλὺς, ἀχλὺς, ὀϊζύς, ὀϊζύς.
 ὀαρτῆς, ὀαρτῆ^Θ. τριγενῆ δὲ ὄντα, τ^Θ τρωπῇ τω υ̅ εἰς ε̅ κλίνεται. ἡδύς, ἡ
 δέος. τὰ δὲ εἰς α̅ς οὐδέτερα, τῶ^Θ τ κλίνεται, κρέας, κρέατ^Θ, οὐδας,
 οὐαρες. ἐτι τὰ εἰς α̅ς ἀρσενικά δισύνλλαβα βαρύτυνα, μακροκατάληκτα, α̅
 δὴ καὶ δ' υ̅ πρὸ τω τ προσλαμβάνει. ἄϊας, ἄϊαντες. κάλχας, κάλχαντες,
 πλῶν τῶ^Θ ἐχόντων θηλυκὰ εἰς αἶμα μετασχημαζόμενα, μέλας γὰρ, μέ-
 λαί, ὅτι μέλαινα, καὶ ὑπὲρ δύο δὲ σύνλλαβας ὄντα, εἰς τὴν δισύνλλαβαν ρι-
 ᾶται τυγχάνει συγκείμενα, οὕτως κλίνεται, πολυδάμας, πολυδάμαντες.
 Παραπλησίως δὲ τούτοις, καὶ τὰ εἰς α̅ς ὀξύτυνα, καὶ μὴ καθαρὰ ἀρσενικά
 οἶον, ἱμάς, ἱμάντες, καὶ τὸ παῖς δὲ παρὰ τὸν ὁμοίως, παῖς γὰρ καὶ
 δ' ἀπ' αὐτοῦ οὐδέτερον, παῖς. ἐτι τὰ εἰς ε̅ς καθαρὸν ἀπ' ἀλλοῦ τ' ὑπὸ
 τανκὶνὸν αὐτῶν φωνῇ, χαρίεις, χαρίεντες. συμβαίνει δ' ἄρα, καὶ τῆς ἀπ' α̅
 τὸ τωρ πρὸς σχηματισμῶν εἰς ε̅ οὐδέτεροις, κλίνουσι ὁμοίως, τ' γὰρ ἡ ἀμε-
 τάβολον, χαρίεις, χάριεν, χαρίεντες. δὲ αὐτῶν δ' α̅ς, αἰολικόν, μη-
 νὸς γὰρ. καὶ τὰ εἰς υ̅ς ἢ σωρηκμῶν, τῶ^Θ ὑπελὼν ἔχει τὴν κλίσιν, πλα-
 κόεις, πλακόμεναι, πλακῶς, πλακῶντες. ἐτι τὰ εἰς η̅ς βαρύτυνα, ἱαμβο-
 καὶ ρυθμίσι, τὰ βραχεία πρὸς ἀλήγοντα, μὴ ἐσχατὶ σύνλλαβουῦντα, τῶ^Θ τ. λάχης,
 λάχαντες. ἐτι τὰ εἰς τῆς θηλυκὰ ἱαμβοκατάληκτα, φιλότης, φιλότη-
 ρες. ἐτι τὰ εἰς ὡς ὀξύτυνα, ὑπὲρ μίαν σύνλλαβὴν, ἰδρὼς ἰδρῶντες. ἐτι
 εἰς ὡς ἀρσενικά βαρύτυνα, βραχεία πρὸς ἀλήγοντα, γέλως, γέλωντες. ἐτι τὰ
 εἰς αἶε ἀπαθῆ, οἶον δαῖς, δαῖος, δ' αἶς, σμῖτος, τ' γὰρ ὁ παῖς, παῖ-
 δός, ἐκ σωαίρεστος. ἐτι τὰ εἰς α̅ς ὀξύτυνα, παλλὰς, παλλὰς^Θ, τρι-
 ας, τριάδος, ἑρκὰς, ἀρκάδος. πλὴν τω κρᾶς, κρατὲς γὰρ. τὰ δὲ εἰς
 ι̅ς κύρια τῶ^Θ, δ κλίνεται κοινῶς, πάρις, πάριδος. ἐτι τὰ εἰς ι̅ς θηλυκὰ μα-
 κροκατάληκτα, μιλῶς, μιλῶδος. νεᾶρις, νεᾶριδος. ἐτι τὰ εἰς ι̅ς ὀξύτυνα,
 μονοκατάληκτα, πριαμίς, πριαμίδος. ἐτι τὰ εἰς εἰς μὴ καθαρὰ κλεί-
 κλαδός, ἀντήρας, ἀντήρας. ἐτι τὰ εἰς υ̅ς θηλυκὰ ὀξύτυνα, βραχυκα-
 τάληκτα

τάλκητα, χλαμύς, χλαμυδός. Ἐπροπαροξύρυνα, ὃ ἔκηνυς, ἐπῆλυθ' ὅ
 γαῖρ. τὰ δὲ εἰς ιε. προσσηγορικά βαρύρυνα, μακροκατάλκητα ὡς ἵ. ὄρι
 νις, ὄρινδος. ὁμοίως δὲ Ἐτὰ εἰς μσ. ἔλμινς. ἔλμινδος. τὰ γεμῆρ εἰς
 λσ, ἐκβολῇ τω σ ὡς ἵ ὑπάρχοντι ἀμείαβόλω κλίνεται. ἄλς, ἄλός.

τὰ δὲ, εἰς ξ. τῇ μὲν ὡς ἵ κ φιλῶ κλίνεται. τῇ δὲ ὡς ἵ χ διασῶ, ἢ ὡς ἵ γ
 μέσσω. βαρύρυνα μὲν γαῖρ ὅντα, ὡς πύκω εἰπῶ, ὡς ἵ κ, θώρξ, θώρακος
 πλὴν ὅν ἔχόντων τὸ ξῆμα εἰς ζω, ἢ εἰς γω, τὰντα γαῖρ ὡς ἵ γ. ἄρπαξ, ἄρ
 παγ. ὅτι ἀρπάζω. τέτλιξ, τέτλιγος. ὅτι τέτλιζω. σάλπιγξ, σάλπιγ
 γος. ὅτι σαλπίζω, λείλεξ, λελέγ. ὅτι λέγω. κὼ πλὴν τω ὄναξ, ἄνα
 κτος ρ. ἵνα μὴ σωεμπέσῃ ὡς ἵ ἀνακ. οξύρυνα δὲ ὅντα, ὡς ἵ γ. βυ/
 πλῆξ, βυπλῆγος. ἄξ, ἄγός. ξῶξ, ξωγός. κὼ πλὴν τω βῆξ, βηχός.
 πῶξ, πῶκος. κὼ πλὴν ὅν πρὸ ξ σύμφωνον ἔχόντων, ἐπρόμι τι ρ, ὅ
 τοιμον σάρεξ, σαρκός γαῖρ. ἀκριβέστερον δὲ, τὰ εἰς ἀξ, ὡς ἵ κ. ἄνθραξ, ἄνθρα
 κος. διράξ, διρακός, πλὴν τω ἄρπαξ, κὼ ἄναξ, κὼ τὰ εἰς κξ. ἀπλᾶ μ
 ὄντα, ὡς ἵ κ. μύρμηξ, μύρμηκ. σώδεια δὲ, ὡς ἵ γ. βυπλῆξ, βυπλῆγος.
 κὼ τὰ εἰς ιξ δὲ, ὡς ἵ κ. πλὴν τω τέτλιξ, τέτλιγ. τὸ θριξ, τριχός γαῖρ.

Ἐτι τὰ εἰς υξ φύσας μακρὰ πρὸ ἀλήγοντα, κὼ ὅσα δυοῖν συμφώνοιμ προ
 φέρεται, ὡς θάπερον φθι πρῶτης συζυγιάς, ὡς ἵ κ. δοίδυκ, βέβρυκ,
 ἄμπυκ. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, ὡς ἵ γ. ἀνυξ, ἀνυγος. Ἐτι τὰ εἰς ὠξ
 ἀπλᾶ, πλὴν τω ξῶξ. τὰ δὲ εἰς ρ, ὡς ἵ κ, κλίνεται, ὡς ἐπιτοπλάζω.
 κύκλω, κύκλωπ. ἄραφ, μέρι, ἄραβ, χάλυφ, χάλυβος. λίφ,
 λιβός. φλέφ, φλεβός. κίνυφ, κίνυφ. τὰ δὲ εἰς μ ἢ ρ, ὡς ἵ κ. ἀντῶ κλί
 νεται ἀμείαβόλω. ἔλλω, ἔλλωος. νέσωρ, νέσωρος, τρέπειαι δὲ καὶ ὅν εἰς ἡμ
 βαρυτόνων, τὸ ἡ αὐτὸ εἰς ε, παρὰ σχηματισμόν οὐδετέρους ἔχόντων. τέ
 ξιν, τέρεν, τέρεν γρ. κὼ ὅν ὀξύτον μένων, οἷς δ' μ κλιτικόν, ποι
 μήν, ποιμένος. πλὴν ρ μήν, μλώος, κὼ τῶν μὴ ἔχόντων δὲ ρ μ κλι
 κόμ, ἀνχῆν καὶ φρήν οὕτω κλίνεται, ἀνχέν, φρέν.

Ὁμοίως δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ ἔμια μεταβάλλει τὸ ἡ οἶορ, ὅσα βάρυ
 τωνα ὄντα, μακρὰν ἔχα πλὴν πρὸ ἀλήγος. πῆρ, πῆρος, κὼ ὅν

ΘΕΟΔΩΡΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

εις τῆς, ἄςῆς, πᾶτῆς, μήτῆς, θυγατῆς. Ἐπὶ ἧς, αἰθῆς. τὰ δὲ εἰς
 ἰμ καὶ τροπῇ ἔτι τῶ μ εἰς σ εὐθυολεκτέῃ. ὅθεν καὶ δικατάληκτα ὠνόμα-
 σαι. τῇ γεμῆν κλίσει ἐμμελῆ τῇ αὐτῇ. ὥς γὰρ δελφῖν, δελφίνος, οὕτω
 Ἐ δελφίς, δελφίνος, ὥς καὶ θίς θινός, καὶ σαλαμῖς, σαλαμῖνος, Ἐ ἐπὶ ἧς
 ἄλλω ὁμοίως, τῶτοις δὲ Ἐ δὲ τις μονοκατάληκτον ἡχομένην, ἰνός καὶ
 τό δὲ κτῆς ἐπαμφοτερίζει. ὥς μὲν ἂν εἰς εἰς λῦγον, κοινωνεῖ τοῖς δικα-
 τάληκτοις, ὥς δὲ τῷ ἐκλινόμην, κοινωνεῖ τοῖς εἰς ἡμ, κτενός γὰρ. τῶν
 δὲ εἰς ὦν ἔνια Ἐ τὸ τ προσλαμβάνει, οἷον τὰ πρῶτον ὦμονα, ξεινοφῶν, ξει-
 νοφῶντες. πλὴν τῶ ποσειδῶν, ποσειδῶντος γάρ. Ἐ τὰ ἔχοντα θηλυκὰ εἰς
 αἶνα μετὰ χημὰ ἰσομέλεια. λέω γὰρ λέοντος, οὐ λέαινα, καὶ δράκων, δρά-
 κοντος, οὐ δράκαινα. καθόλου δὲ οὐδὲ τῶτο, λάκων γάρ λάκωνος. Ἐ τοι
 τὸ θηλυκὸν ὑπάρχειν δὲ λάκων.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ.

Ακᾶγοιτο δ' ἄν πως καὶ τὰ ἀριθμητικὰ ἐπὶ πλὴν πέμπτῳ. εἰς, ἐνός.
 τρεῖς, τριῶν, τρισί. τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρες. πλὴν ἔδύο,
 δύοϊν. τρίτης γὰρ τὸ τριῖτο χημὰ, οἷον καὶ δ' ἄμφω, ἀμφοῖν. δύο
 δὲ οὐ μόνον ἐπὶ αἰτιατικῇ λέγεται, ἀλλὰ Ἐ ἐπὶ γενικῇ Ἐ δοτικῇ.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΚΑΙΣΕΩΝ ΑΠΑΣΩΝ.

Κοινὸν δ' ἀπασῶν ἧς κλίσειν, ὅ τ' ἐν γενικῇ ἧς πλὴν ὡς, ἔχον
 λήγασαι εἰς ὦν. καὶ δ' πλὴν αὐτῶν ἔχον εὐθεῖαν καὶ κλητικὴν ἐπὶ
 πάντας ἀριθμοὺς, πλὴν ὅσον ἐπὶ μὲν ἐνικὸν ἀπικῶς, ἐπὶ δὲ δηκῶ καὶ
 πλὴν ὡς ὅλως.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΙΣΟΣΥΛΛΑΒΩΝ.

Τῶν δὲ ἰσοσυλλάβων κοινὸν, τὸ πλὴν δοτικῇ ἔχον εἰς ἰσενκφώνητον
 λήγασαι, μετὰ τῶ φωνήεντος φθι εὐθείας, ἢ καὶ μετὰ μειζόνος ἀπικ-
 σοίχου. ἀνείας, ἀνεία. λόγος, λόγῳ, καὶ τὸ πλὴν αἰτιατικῇ εἰς ἢ λήγαν
 μετὰ τῶ φωνήεντος φθι εὐθείας, ἀνείαν, λόγον. Συσυμμετρώμεν ἐπὶ ἑπτάς
 πεκλίτων, ἀβῶ, κῶ, τέω, λαγῶ, αἰτιατικοῦ ὁμοῦ, ἄντ τῶ μ ἀπικῶς.

ΚΟΙΝΑ ΤΗΣ Α. ΚΑΙ Β.

τῆς

Της δὲ πρώτης ἐ' δευτέρας κοινὸν, τὸ πλὴν διοτικὴν ἥν' ἐνίλιν, λήγασαμ
 μὴν εἰς α, ὁμοφώνον αὐτῇ ἔχαμ πλὴν ἐνδεῖαμ ἐ' αἰτιατικὴν ἥν' διη
 κῶμ, ὡ' αἰνεία, τῷ αἰνεία, τῇ μαία, τὰ μαία, λήγασαμ ἢ εἰς η, μεταβολῇ ἢ
 η εἰς α ἐ' ἀφαίρεσιν ἢ ἀνεκφωνήσῃ, γίνεσθ' πλὴν ἐνδεῖαμ ἢ αἰτιατικὴν ἥν'
 δηκῶμ, ὡ' ἡύσῃ, τῷ ἡύσα, τῇ μύσῃ, τὰ μύσα.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Της ὃ πρώτης καὶ δευτέρας, ἐ' τετάρτης κοινὸν, τὸ τῷ ἐνδεῖαμ ἢ αἰνεία
 κλὴν ἥν' δηκῶ, προσλήψε μ' ἢ ἢ ἐ' ἢ μ, γίνεσθ' γενικὴν ἐ' διοτικὴν ἥν' διη
 κῶμ, τῷ αἰνεία, τῇ αἰνείαμ. τὰ μύσα, τῷ μύσαμ. τῷ μνέλεω, τῇ
 μνέλεωμ. προσλήψα δὲ τῷ ἢ μόνον, γίνεσθ' ἐνδεῖαμ, ἥν' πλκθωσιλῶ,
 τῷ αἰνεία, οἱ αἰνέαι, τὰ μύσα, αἱ μύσαι, τῷ μνέλεω, οἱ μνέλεω.

Εἰτι τὸ πλὴν ἐνδεῖαμ ἥν' πλκθωσιλῶμ προσλήψα μὲν τῷ σ, διοτικὴν γίνε
 σθ' ἥν' πλκθωσιλῶ, οἱ αἰνέαι, τῇ αἰνεία, αἱ μύσαι, τῷ μνέλεω, οἱ
 μνέλεω. τῇ μνέλεω, ἐκβολῇ δὲ τῷ ἢ, ἢ προσλήψα τῷ σ, αἰτιατικὴν,
 οἱ αἰνέαι, τῷ αἰνεία, αἱ μύσαι, τὰ μύσαι, οἱ μνέλεω, τῷ μνέλεω.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΤΡΙΤΗΣ.

Της δὲ πρώτης καὶ τρίτης κοινὸν, ὃ τῷ ὀνι ἐχάτης εἰς οὐ κλίνε
 σθαι, αἰνείας, αἰνέας, λόγῳ, λόγῳ.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Της ὃ πρώτης καὶ πέμπτης κοινὸν, ὃ ἂν τ' ἐνδείας, τῷ κλ
 θικὴν γίνεσθ', ἀφαιρέσας τῷ σ, ὃ αἰνείας, ὃ αἰνεία, ὃ χαρίαι, ὃ χαρίαι.

ΚΟΙΝΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Της δὲ δευτέρας, ἐ' πέμπτης κοινὸν, ὃ ὁμοφώνον ὅπως
 ἔχαμ πλὴν κλθικὴν τῇ ἐνδεία, ἢ μαῖα, ὃ μαῖα. ὃ λάχης, ὃ λάχης.

ΚΟΙΝΑ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Της ὃ τρίτης ἐ' τετάρτης κοινὸν, τὸ τῷ διοτικὴν ἥν' ἐνικῶμ, ὁμοφώνον τῇ
 ἐνδεία ἢ αἰτιατικὴν ἥν' δηκῶμ, ὡ' λόγῳ, τῷ λόγῳ. ὡ' μνέλεω, τῷ
 μνέλεω. Εἰτι πλὴν ἐνδεῖαμ ἥν' πλκθωσιλῶμ προσλήψα τῷ σ γίνεσθ' διο
 τικὴν ἥν' πλκθωσιλῶμ, οἱ λόγοι, τῇ λόγοις. οἱ μνέλεω, τῇ μνέλεω.

b 3 κοινὰ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΚΟΙΝΑ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΣ.

ΤΗΣ ΔΕ ΤΡΙΤΗΣ ΚΥΛΙ ΠΕΜΠΤΗΣ, ΤΟ ΑΠΟ ΦΩΙ ΕΥΘΕΙΑΣ ΚΥΛΙ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗΣ, ἢ δὴ κῶμ, γίνεσθαι εἰς οἶν πλὴν γενικῶν ΚΥΛΙ ΔΟΤΙΚΗΝ ἢ δὴ κῶμ, τῷ λόγῳ, τῷ λόγῳ. τῷ αἵαντε, τῷ αἵαντι. **ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ Α.**

ΙΔΙΟΝ ΔΕ Τῆ ΜΕΤΑ ΠΡΩΤΗΣ, ΤΟ ΠΛΗΝ ΚΛΗΤΙΚῶΝ ΓΙΝΕσθαι ἐπὶ ἢ ἐχόντων τὸ τ ἢ ἐθνικῶν ὄντων, οὐ μόνον ἀφαιρέσει τὸ σ, ἀλλὰ ἐξοπῇ τὸ ἢ εἰς α. ὁ προφῆτης, ὁ προφῆτα, ὁ πῆρσης, ὁ πῆρσα. τῆς αὐτῆς ΔΕ ΚΥΛΙ Τὸ ΠΛΗΝ ΓΕΝΙΚῶΝ Τῷ ΕΝΙΚῶ, λήγαν εἰς εῶ, ἔθα ἰώνων. οἴκτον, δίκητω. πηλείδῃ, πηλείδῃ, ὅθεν πῆρσεν εἰς α, πηλαδέω.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

ΤΗΣ ΔΕ ΔΕΥΤΕΡΑΣ, ΤΟ ΠΡΟΣΛΗΨΑ Τῷ σ, κλινεσθαι. μαῖα, μαῖα, τιμή, τιμή, ἐπὶ σῶζεσθαι δὴ τὸ α, κὴ ἐπὶ γενικῆς καθάρσιν ὅμ. ἢ μετὰ τῷ Δ, ἢ τῷ Δ, ἢ τῷ Δ. μὴ οὕτω δ' ἔχομ, ἔξεσθαι εἰς ἢ, μῆσα μῆσθαι.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ.

ΤΗΣ ΔΕ ΤΡΙΤΗΣ, Τὸ ΠΛΗΝ ΔΟΤΙΚΗΝ ἢ ἐνικῶν ἀπὸ ΦΩΙ ΓΕΝΙΚῆς ΓΙΝΕσθαι εἰς ὦ, λόγῳ, λόγῳ. εἰς τὸ ΠΛΗΝ ΚΛΗΤΙΚῆς εἰς ἢ λήγαν, ὁ λόγος.

Εἰς δ' ἐκ ΦΩΙ ΕΥΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗΣ ἢ δὴ κῶμ, γίνεσθαι εἰς οἶν δὴ φθογορ πλὴν εὐδῆαμ ἢ πλῆθυσιν. τῷ λόγῳ, οἶν λόγῳ. Εἰς δ' ἐκ ΦΩΙ ΕΥΔῆΑΜ ἢ πλῆθυσιν, προσλήψα μὲν τῷ σ, πλὴν ΔΟΤΙΚῆς γίνεσθαι ἢ πλῆθυσιν κῶμ, λόγοι λόγοι. εἰς ὅ, πλὴν αἰτιατικῶν.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

ΤΗΣ ΔΕ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΙΔΙΟΝ, ΔΙΖΑΙΡΕΣΕΤ σ, κλινεσθαι, μενέλεως μενέλεω, ἐπὶ τῷ εὐδῆαμ ἢ πλῆθυσιν, ὁμοφωνεῖ τῇ ΔΟΤΙΚῇ ἢ ἐρικῶν.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

ΤΗΣ ΔΕ ΠΕΜΠΤΗΣ ΙΔΙΟΝ, Τὸ Τῇ ΓΕΝΙΚῇ ἢ ἐνικῶν εἰς ὅ, ἔχον, αἵας, αἵαντες. Εἰς τὸ Τῇ ΔΟΤΙΚῇ ἀπὸ τῆς ΓΕΝΙΚῆς γίνεσθαι εἰς ἰ. αἵαντες, αἵαντι.

Εἰς τὸ ΠΛΗΝ ΑΙΤΙΑΤΙΚῶΝ, ἀπὸ ΦΩΙ ΔΟΤΙΚῆς εἰς α, αἵαντι, αἵαντι. ὅ, ὅ, σὺ σὺ ΚΥΛΙ ΚΥΚΕΩ, ΚΥΛΙ ἰδρῶ δὴ ἀποκοπῆς, οἶον ΚΥΛΙ Τὸ ΑΠΟΛΛΩ. Εἰς τὸ ΠΛΗΝ ΚΛΗΤΙΚῆς ἐπὶ μὲν ἢ δὴ διὰ τῷ τ κλινόμενων ἀπαλῶν, ἀφαιρέσει τ

ἐν τῇ γενικῇ ἐχάτης συλλαβῇ γίνεσθαι, αἶαντες, ὡς αἶαρ, χαρίεμρες, ὡς
 χάριεμ, τῷ γεμῆμ παλακῶς, καὶ σιμῶς, καὶ ἡν ὁμοίωμ, ἀφαιρετέον
 καὶ τὸ φθι πρὸς ἀλκῆς γένεσθαι. σιμῶντος, ὡς σιμῶ, ὅτι ἀφαιρέσθαι δεῖ καὶ τὸ ὁδοῦς,
 μία γὰρ τὸ τῶ γένεσθαι κλητικὴ ἢ αὐτὴ τῇ εὐθείᾳ. ἐπὶ δὲ ἡν ὡς κλινο/
 μῶν καὶ σωαυρεμῶν εἰς ὕς, ἀπὸ φθι εὐθείας, τροπῇ τῷ ἡ εἰς εἰς δὲ κ/
 μοδιένης, ὡς δὴ μὸδιένες. ἐπὶ δὲ ἡν εἰς ὦ ἢ εἰς ὦς δὴ κληκῶν, ἀπὸ φθι εὐθεί/
 ας, τροπῇ τῷ ληκτικῶν, εἰς οἱ, ἢ ληκῶν, ὡς ληκῶν, καὶ ἀφαιρέσθαι τῷ σ' αἶμ ἢ,
 ἢ αἰδῶς, ὡς αἰδῶν. ἐπὶ δὲ ἡν εἰς ἡν ἢ εἰς εἰς ληγόντων, ὡς οὐδέτερον
 πρὸς ἑκκατασιμῶν εἰς ἐμ, πλὴν κληκῆν ἀπὸ τῇ γενικῆς γίνεσθαι, ἀποκοπῇ
 τῇ ἐχάτης, Τέριω, Τέρενος, ὡς Τέριε. χαρίεις, χαρίεντες, ὡς χάριεμ. ἐπὶ δὲ ἡν εἰς
 ἡς βαρυτόνων εἰς ἐς. ἢ μήτης, ὡς μήτες, πλὴν τῷ πῆτης, οἷς δὲ συμφέρεται
 καὶ ἡν ὁξυτόνων πατήρ. ἀνῆρ, δαῆρ, σωτήρ, καὶ γὰρ ὡς πάτερ. ἄνερ,
 δῆερ, σῶτερ. ἐπὶ δὲ ἐπὶ ἡν ἡν, ὁμοφωνεῖ πλὴν κλητικῇ τῇ εὐθείᾳ ὁλῶς
 ἐπὶ δὲ ἡν, καὶ χωρὶς τῷ σ' προφέρεται. ἡν μὴ γὰρ εἰς εὐς ἢ εἰς ὕς, ἐπὶ ὡς
 εἰς τ' σ' ληγόντων μετὰ διφθόγγῳ εἰ μὴ τι κωλύοι, καὶ γὰρ ὡς πούε καὶ ὡς
 ὁδοῦς μόνως, ἵνα μὴ σωεμπέσῃ τῷ πού καὶ ὁδοῦ. καὶ ἡν εἰς ἰς προσκ/
 γορικῶν βαρυτόνων μὴ φύσει μακροκαταλήκτων, καὶ ὁλῶς ἡν εἰς ἰς βαρυ/
 τόνων, ὁ ὅφις, ὡς ὅφι. καὶ ἡν εἰς ὕς βαρυτόνων, ὁ βότρυς, ὡς βότρυς. καὶ
 ἡν ὁξυτόνων δὲ τριγενῶν ὄντων. ὁ ἡδύς, ὡς ἡδύς.

τῶν δὲ εἰς ὡς ἀρσενικῶν μακροκαταλήκτων ὁμοφώνος τῇ εὐθείᾳ μόνως, καὶ
 ὁλῶς τ' εἰς ὡς ἡν ληγόντων, κλινόμενων δὲ ἡ τῶ καθαρῶ, ἢ τῷ τ, πλὴν τ'
 θηλυῖν ὁξυτόνων, ὁ ἥρως, ὡς ἥρως, καὶ τῶν εἰς ἡς βαρυτόνων ἵαμβικῶν. καὶ ὁ
 λωστῶν εἰς ἡς ἡν ληγόντων, κλινόμενων δὲ τῷ τ. ὁ λάχης, ὡς λάχης. καὶ τῶν
 εἰς ἡς ὁξυτόνων, ἢ παλλῶς, ὡς πάλλας. καὶ τ' εἰς ἰς ὁξυτόνων, ἢ πριαμῆς ὡς
 πριαμῆς. καὶ τῶν εἰς ὕς ὁξυτόνων, ἢ χλαμῦς, ὡς χλαμῦς, καὶ τῶν εἰς λῆς, ὁ ἄλς
 ὡς ἄλς. καὶ τῶν εἰς διπλοῦν ὁ ἀναξ, ὡς ἀναξ. καὶ τῶν εἰς ἀμετάβολον, ὁ ἔλ/
 λω ὡς ἔλλω. πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἐξηκῶν. ἐν ἴδιον τὸ τ' εὐθείᾳ καὶ αἰτι/
 ατικῇ τῶν δὴκῶν ἀπὸ τῇ δὴκῆς τῶν ἐνικῶν γίνεσθαι, ὅσον τ' εἰς εἰς αἶαντα, αἶαν/
 τε. ἐπὶ τὸ πλὴν εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ τῶν δὴκῶν, προσλήθη τ' σ' γίνεσθαι
 εὐθείᾳ

ἐνδῆα μ τῶμ πληθυντικῶν, αἶαντε, αἶαντες. ἐτι τὸ τῆ δοτικῆ μ τῶμ πληθυντικῶν, ἀπὲρ τὸ δοτικῆς τῶμ ἐνικῶν γίνεσθαι εἰς σι, ἥτις ἐνεργεῖα, ἢ δυνάμει, αἶασι. φοῖνιξι. διότι εἰ μὴ καθαρὸν τὸ φ ἐνικῶν, τὸ σ δὴ προσλαμβάνετης, δημοδιένει, δημοδιένεισι. ἐσι δ' οὐδ' εἰ τὸ υ, ὡς ἐφ' ᾧ ἢ εὐθεῖα εἰς ουε ἀπαθεῖς, ἢ εἰς ουε, βοῖ, βοσι, πηλεί, πηλεῦσι. εἰ δὲ μὴ καθαρὸν, εἰ μὴ τὸ τ, ἢ τ σ ἢ τ δ, ἢ τ υ, σωζέσθην, ἔσπετ' εἰς σ, καὶ τὸ υ ἐκβάλλετης, εἰ πρὸ φ τ κίται. αἶαντα, αἶασι. ἐσι δ' οὐ καὶ τὸ υ ἀντιλαμβάνετης, ὡς ἐφ' ᾧ ἢ εὐθεῖα εἰς ὦμ, λέοντι, λέεσι, εἰ δέ τι ἔτερον, ἢ ἀμετάβολον, ἢ φιλόμ, ἢ δασύ, ἢ μέσου πρὸς τὰ ἐξηκόμενα, τὸ εὖ πάλιν προσλαμβάνετης, ἄλι, ἄλσι, πέριξι, πέριξι, βηχι, βηξι, μάσι, μάσι. πλήμ ὅσοι τὸ δασύ, καὶ μέσοι εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν φιλόμ ἔσπετ', καὶ μεταλαμβάνετης τὸ διπλοῦν. ἐτι τὸ τῆ ζι αὐτῆς φ ἐνικῶν προσλήψι φ σ γίνεσθαι αὐτῆς αὐτῆς φ πληθυντικῶν. ἰδια δὲ τὸ πέμπτου, καὶ τὰ κτλ σωαίρεσι πάλιν φ ὀνομάτωμ, καὶ ὁ μ τι ἄπαντα.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ.

Εἰς ὅκτω δὲ μάλιστ' διηρημένω φ ἥν σωαίρεσι ἐπιδέχονται ὄνοματάτωμ, κοινὸν μὲν ἀπάντων ἐμ, οὐδὲ ἐν ἐσι. τῶν δὲ τὸ εὐ εἰς πρῶτον υ, κοινόν, τὸ τέσσαρας μόνας σωαίρεσθαι πῶστας εἰς φ, οἷον τῆ δοτικῆ μ τῶν ἐνικῶν, καὶ τῆ ἐνδῆα καὶ αἰτιατικῆ μ, κλητικῆ μ, τῶν πληθυντικῶν. πλήμ ἥν οὐδέτερον. κοινόν δὲ τῶν καὶ τὸ εἰς μακρόν τὸ φ γενικῆς βραχυῖ ο, μεταβάλλει ἀπὸ τῆς, πλήμ ἥν πρῶτον υ. καὶ ὁ λ γὰρ οἱ ἀπὸ τῶν τὰς εἰς ος καθαρὸν ληγέσας πάλιν γίγνεται ὡς φ, τῶν βραχυῖ ο εἰς τὸ μακρόν, καὶ τὸ πρὸς ἀλλήλων φ φωνήεντος α ἢ ι, εἰς ε, προφέρει εἰς ὦσιν, μινέλα φ. μινέλεως. ὅμοιος, ὁφεις. τῶν δὲ κ, ε, ο, εἰς α, κοινόν μ, τό, τε δ' οὐλ σωαίρεσθαι, πλήμ εἰ πρὸς δ' οὐδέτερον καλύοι, εἰ τὸ τὰς γενικῆς ἥν πληθυντικῆς σωαίρεσθαι εἰς ὦ. Διαφέρει δὲ τὰ μὲν κ, ε, ο, σωαίρεται. εἰς ε, ε, η, οἱ, τὰ δὲ α, εἰς ὦ, α. ἰδιον δὲ τῶν ὦ, τὸ τὰ ἐνικὰ μόνον σωαίρεσθαι, τὰ δὲ δηκὰ εἰς πληθυντικὰ ἀσωαίρεται καὶ κτλ πῶν τρίτω. τῶν εὐφρὶ δὲ πάλιν, καὶ τὸ πῶν ἐνικῆ αἰτιατικῆ ἥν συγκριτικῶν, σωαίρεσθαι εἰς φ ἀπὸ τῆς, ἀμείνονα, ἀμείνω.

δὲ σωαίρεται

ἔξαιρέσει δὴλον ὅτι τῶν, καὶ κράσει τὸ ἐλ' α'. ἐπεὶ πλὴν ἐυθεῖαν καὶ αἰτια-
τικὴν ἥν' πληθυντικῶν, εἰς ὅς. ἀμείνονες, ἀμείνους, ἀμείνονας, ἀμείνους

καὶ τὸ ἔναι ἥν' εἰς ἐς τοῦ Δ κλιμομνῶν, ἐπὶ τῇ ἐυθείας καὶ αἰτιατικῇς τῇ
πληθυντικῇ, συναρῶνται, φθοῖδες, φθοῖς, φθοῖδας, φθοῖς. ὅτ' εἰς, οἷς,
ὅτ' εἰς, οἷς. ἀπὸ τούτου. καὶ ἐπεὶ τὸ τὰς ἀπὸ ἥν' εἰς ης, καὶ εἰς ὅς
καταρῶν αἰτιατικῇς, συναρῶν εἰς α', ὑριέα ὑριᾶ, παρῶν, παρῶν, ἰώνων
καὶ ἡ πρὶ τὰ τῶν αὐτῶν ὀνομάτων ἐξαιρέσεις τὸ Δ. παρῶν, θέτις. καὶ
ἡ πρὶ τὰ τοῦ τ κλινόμενα ἐξαιρέσεις τὸ τ. κρείας, κρείας. καὶ τὸ τὰ
ι, καὶ εὔ, κλινέσθαι τοῦ ἐλ' η', πόλεος, βασιλῆος. τῶν αὐτῶν καὶ ἰσῶν ὅνο-
μάτων καὶ τὸ πλὴν ἐνικῶν αἰτιατικῇ, ἀφαιρέσει τὸ ἐχάτης, ἐλ' μεταλλάξαι, τὸ
γίνεσθαι, παρῶν, παρῶν. μνῶν, μνῶν. καὶ ἐπεὶ τὸ καλῶν μνῶν
ἰ, ὄφια, ὄφιμ, καὶ ἥν' ὑ' ἐκατέρω, ἡδέα, ἡδὺν, βότρυς βότρυ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΠῆΝ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ.

ΠΛΗΘΕΣ δὲ καὶ ἥν' εἰς ης ἔναι συγκοπῶν, οἷον τὸ ἀνῆρ, πατήρ, μήτηρ,
ἀνέρος γὰρ καὶ ἀνδρός, πατέρος καὶ πατρὸς. μητέρος καὶ μη-
τρὸς. καὶ πρὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως πῶσιν, εἰ μὴ τι κωλύοι. καὶ ἡ τῶν
πληθυντικῇ δὲ δοτικῇ τῶν, γίνεσθαι μὲν ἀπὸ φθι τῶν ἐνικῶν, κατὰ
περὶ καὶ ἥν' ἄλλων, ἥτοι δὲ ἀπὸ πεπονδίας ἥδ' η', πρὸς τὴν τῶν α', οἷον
πατρί πατράσι. ἡ ἀπὸ ἀπαθῆς ἐπεὶ, μεταπίπτει καὶ τῶν ε', πατέ-
ρι, πατράσι, καὶ ἀνέρι, ἀνδράσι. εἰρηται δὲ τοῦ ποικητῆ καὶ ἀνδρεσι.

τὸ γυνήμ πλῆς καὶ ὅς καὶ τὰ τῶν α', οὐ πάθῃ φθι πέμπτῃ, ἀλλὰ τὸ
τρίτῃ. ἀπὸ γὰρ τῶν πλῆς καὶ νόος, διὸ καὶ βέλτιον κλινεῖν καὶ πλὴν
τρίτῃ, ὅς, ὅς.

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

ΕΣΤΙ δὲ καὶ τῶν ὀνομάτων, οὐ τὸ οἰκῶν καὶ ὁμαλὸν φυλάσσει τὸ
κλίσεως, ἀλλ' ἐτέρως πως κλίνεται. ὅς καὶ καὶ ἐτερόκλητα καλεῖται.
οἷον τὸ ζεῦς, οὐ γὰρ ζεῖς, ἀλλὰ διός, μετὰρ μοζόμοιο κλίνεται. καὶ τὸ
μεῖγας, οὐ γὰρ μέγανρος, ἀλλὰ μεγάλου. καὶ τὸ πολὺς, οὐ γὰρ πολεί-
ος, ὅν' τοῦ περὶ λόγῳ, ἀλλὰ πολλῶν, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν οὐδέτερον μέγα.

C μεγάλην

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

μεγάλη, πολὺ, πολλὰ. Ἐπὶ τῷ φρέαρ, καὶ ἥπαρ, καὶ δέλεαρ, ἐν ὕδωρ, οὐ
 γὰρ φρέαρ, ἥπαρ, δέλεαρ, ὕδωρ, ἀλλὰ φρέατος. ἥπαρος, δέλεα
 τος, ὕδατος. τόπον δ' ἐπὶ τέτρω καὶ οἶον κανόνα οὐδένα ὅστι λαβῶν,
 ἀλλὰ μόνον τὴν ῥῆσιν παρὰ τῆς ἑτέρας. ἔτρα δ' αὖ ἀποροπὴν, ἢ ἑτερόν-
 τι πεπονητότα πάθος, ἀκλιτὰ ὅστις, οἶον τὸ δῶ, καὶ κρὶ, καὶ λίπα, καὶ
 κρῆς. ἀπαθὴ δὲ ἀκλιτα, τὸ σέβας, ὄφελος, ὄνας, δέμας. καὶ ὅλως τὰ
 εἰς αὐτὸ οὐδέτερον μὴ καθαρόν ἔχοντα τὸ αὐτὸ, σέλας, δέπαας, βρέτας.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δὲ ῥῆμα, διήκται μὲν πρότερον, καὶ ἅττα παρεπόμενα ἔχει,
 διώρισαι.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΣΥΖΥΓΙΩΝ.

Καίσιον δὲ πέντε καὶ τὸ δὲ δυσῶν, αὐτὸ δὲ ἐν συζυγίᾳ καλῶμεν, περ
 σάφων μὲν τῶν εἰς ὧ ληγόντων ῥημάτων, μιᾶς δὲ τῶν εἰς μί.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Κοινὸν τῶν τεσσάρων πρώτων ὅστις, ὃ ἐπὶ τῷ ὀριστικῷ ἑνεργητικῷ, τὸν
 ῥηματικὸν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐνεσῶτος, μεταποιήσας ὅτι ἐχάτης
 εἰς οὐ, καὶ αὐξήσας ἥτις συλλαβικὴ ἢ ῥονικὴ. καθόλου γὰρ εἰ μὲν ἀπὸ
 συμφώνων τὸ ῥῆμα ἄρχεται, αὐξήσει γίνεσθαι συλλαβικὴ, προσλήψατο
 καὶ τὴν ἀρχὴν, οἷον τύπῳ, ἔτυπῳ. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, ῥονικῆς, με-
 ταβολὴ τὸ βραχέως ἀρτικῷ φωνήεντος εἰς μακρόν, ἀγαπῶ ἢ γάπων. εἰ
 μὴ ἄρα ὃ κατέεξα συλλαβικὴ ἐκκρίσται αὐξήσας, καὶ ἐάγω, καὶ ἐά-
 λω, καὶ τὰ τριῶντα. ταύτη δὲ οὐδ' ἐν τῷ εἶναι καθόλου. **ΜΕΛΛΟΝ Ἀ.**

Ἐπὶ τῷ πρώτῳ μέλλορτα εἰς ὧ λήγω, καὶ σωάσχεσθαι ὅτι ἐνεσῶτι,
 καὶ πρὸ τοῦ ὧ ἔχω τὸ σ ἥτις ἐνεργεία, ἀκῶ, ἀκῶσω. ἢ δωάμας, τύπῳ,
 τύφῳ. πολλὴν ὅτι πτέρυγος ἐκ ῥήσεως. ἐπεὶ τὸ γε πεφυκός, καὶ αὐτὸ τὸ σ
 ἐν δέχοιτο, ὅδε καὶ ὄρω, ὄρωσω. καὶ ἔλω, ἔλωσω, οἱ δωριεῖς λέγουσι. οὐ-
 κῶ καὶ μένω, μένωσω, καὶ κρίνω, κρίνωσω, ἀλλὰ διὰ τὸ δύσφθιγτον, οὐκ
 ἐν ῥήσιν. τὸ δὲ βαδίσω, ἀπὸ τοῦ, ἥτις γὰρ εἰς ἴσω ὑπερδυσυλλαβῶν, τὸν
 μέλλορτα ὁρίζεσθαι τὸ σ προφέρουσι ἀδελφοί, βαδίσω, βαδίσω, ἐλ-

πίσω

πίσω, ἐλπιδῶ. τὸ δὲ αὐξῶ, ἐλῶ, καὶ ἀλλέξω, ἐκ πάσης. Αὐρίστ. Α.

ΕΤΙ τὸν πρῶτον αὐρίστον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι, ἀμοιβῇ τῷ ἐχθρῷ ὡς α, καὶ αὐξήσει χορική, ἢ συλλαβική. ἀκῶσω, ἥκυσσα. τύψω, ἔτυψα. δὲ ἐλῆλιξα, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.

ΕΤΙ τὸν πρῶτον ἀμείνον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι εἰς α, καὶ ἄρχομαι τῇ ἀντιπῶν ἔχον τῷ πρῶτῳ ἀκῶ, χορικῶς ἡνεκμύω. ὁμιλήσω, ὠμίληκα. συλλαβικῶς ἢ καὶ τὸ ἐνεσῶτ' ἀρκτικὸν σύμφωνον προσλαμβάνειν, τύψω, τέτυφα. ἐφῶν γεμῆν ἀρκτικὸν σύμφωνον διπλῶν, ἢ δ' ῥ, οὐδέποτε προσλαμβάνει δ' ῥιζὸν ὁ πρῶτος ἀμείνους, ἵνα μὴ δύσφωνος ἦ, ἐψαλκα. ἔπαρκα, ἔρριφα. καὶ ἐφῶν ἢ διασὶν οὐ τὸ ἀντὶ προσλαμβάνειν, ἀλλὰ δ' παρκαίμενον φίλον, διὰ τὴν ἀντιπῶν αἰτίαν. φράζω, πῆφρακα. χωρίζω, κενώρκα. θηρεύω, πεθήρυνκα. ἐφῶν ἢ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο, ἀρκτικόν, ἴδιον ἀπὸ τοῦ πρῶτου ἀμείνον ποιῶσι, τὰ ἀρκτικὰ τοῦ ἐνεσῶτος γράμματα, τῷ κοινῷ προστιθέντες, καὶ τὴν τρίτην συσέλλοντες συλλαβὴν, ὅτε ἐλῆνδω, ἡλυνκα, ἐλῆλυκα, ἀκῶ ἥκουκα, ἀκῆκοκα. ὀρύσσω, ὠρύσχα, ὀρώρυχα * ἐσι γεμῆν ἐφῶν πῶν ἀπὸ τοῦ ὀρχομύων, οὐ τὰ ἀρκτικὰ προσθέσιν, ἀλλὰ ἑμόνον ὁμοίως τῶς παρκαίμενοις τε καὶ αὐρίστοις ὥσμαι, ἔωσμαι. ὠνῆμαι, ἐώνῆμαι. ὠρακα, ἔωρακα. ἀνῶγα, ἀνέωγα. ὦν δ' ἢ ἐπὶ τὰ παρκαίμενος τὸ ριζὸν ἔχα, ἐωνῆμιν, ἐώρω. ὁμοίως ἢ τῶς καὶ οἶκα, ἐοικα. τὸ δὲ ξυνέκκε, καὶ προσέειπε ποιητικὰ καθ' ὁμοιοτητα.

ΕΤΙ τὸ ἀπὸ τοῦ πρῶτου ἀμείνου τὸν ὑπερσυντελικόν γίνεσθαι εἰς εἰν. καὶ μετ' αὐξήσεως δ' ἢ συλλαβική, ἢ ἀπὸ τοῦ συμφώνου ὁ πρῶτος ἀμείνους ἀρχεται. τέτυφα, ἐπέτυφον. ΕΤΙ δ' ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐρίστου, τὸν δευτέρου γίνεσθαι εἰς ὅν βραχεία παρκαίμενται, καὶ πρὸ τοῦ ὅν ἔχοντα τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεσῶτος δ' κλωτικόν φθι συζυγίας σύμφωνον. ἐὰν δὲ εἰς ὡ καθαρὸν λήγῃ ὁ ἐνεσῶς, καθαρῶς καὶ τὸ ἀντὶ προφερόμενον, ἔτυψα, ἔτυπον. ἥκουσα, ἥκοον βραχυπαρκαίμετος. καὶ εἰ τῷ ὅπως ὡ παρκαίμετος ὁ ἐνεσῶς δισύνλλα β' τυγχάνει ἀμεταβόλου δ' κλονόει, ἢ προκγουμύου ἢ ἐπιφερομύου, ὡς ἐπιτ' πλῆστον, μεταβολῇ τ' εἰς α. πέρβω, ἔπαρδον. δ' ἔρκω, ἔδρα.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

κομ. σπείρω, ἔσπαρον. φθείρω, ἔφθασον, τὸ δὲ ἦγαγον, καὶ ἐπέπληγων
 καὶ ἀναδιπλασιασμόν. καὶ τὸ ἔχορ, παρηνδέσατο σ' ἰδιοχηματίζων·
 ἐτι τὸ ἀπὸ τοῦ δυντέρου ἄορίσου τὸν δευτέρου μέλλοντα γίνεσθαι εἰς
 πρῶτον μῦθον, ἐκβολὴν οὐκ ἐξήσεις. ἔτυπον, τυπῶ.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Επὶ δὲ τοῦ ὀριστικῆς μέσου κοινόν, τὸ ἐκάσους τῶν χρόνων ἀφ' ἐκάστου τῶν
 ὁμωνύμων ἐνεργητικῶν γίνεσθαι δε. Ἀπὸ τῆς ἐνεσῶτος, τὸν ἐνεσῶ-
 τα, μεταβολὴν τῶν εἰς ὁ, καὶ προσλήψασι μᾶ, βιάζω, βιάζομαι. Ἀπὸ
 τοῦ παρτατικῆς τὸν παρτατικόν, ἐνδέσθαι οὐκ, ἐβιάζομαι ἐβιάζομαι.

Ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος, τὸν πρώτον μέλλοντα μεταβολὴν τῶν εἰς ὁ,
 ἐπὶ προσλήψασι τῶν μᾶ, τύψω, τύφομαι. ἰδία γεμῆν ἐπὶ οὐκ ἐπὶ τετάρτης καὶ
 τὸ ὑπὸ προσλαμβάνεται. ψαλῶ, ψαλῶμαι. Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἄορίσου τὸν
 πρώτον ἄοριστον, καὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου, τὸν δεύτερον, προσλήψασι τῶν μῆν, ἔτυψα,
 ἐτυψάμην, ἐτύπον, ἐτυπόμην. Ἀπὸ τοῦ παρτατικῆς, τὸν παρτατικόν,
 μῦθον, ἔχοντα πρὸ τοῦ α' τὸ οὐκ ἐπὶ συζυγίας χαρακτηριστικόν σύμφωνον. ἢ
 καὶ μὴδ' ἐν τῶν συμφώνων ἔχοντα. ἔαμ εἰς ὦ καθαρόν τὸ ῥῆμα. καλεῖσθαι
 ὃ τὸ σύμφωνον χαρακτηριστικόν, τέτυφα, τέτυπα, ἔψαλκα, ἔψαλα. ἦκου
 κα, ἦκουα. καὶ δύο σύμφωνα ἢ ἢ τὴν ἐνεργείαν, ἢ διώμα διὰ τὸ διπλῶν,
 τὸ μᾶλλον χαρακτηριστικόν οὐκ ἐπὶ συζυγίας λαμβάνεσθαι, τύπῃω, τέτυπα
 φράζω, πέφραδα. πλῆττο, πέπληγα. εἴαντε ὁ μέλλων παρτατικῆς τῶν
 μόνον ἢ σὺν τῶν ἰ, μεταβολὴν τῶν τριῶν εἰς ὁ πῶν παρτατικῆς γίνεσθαι
 πείσω, πέποιθα, φθίρω, ἔφθορα. ἔλψω, ἔολπα. τριῶν δὲ καὶ τὸ εἶωθα
 καὶ εἰκα καὶ εἰοκα. Ἀπὸ ὃ τοῦ ὑπερσυντελικῆς τὸν ὑπερσυντελικόν, μετ
 λαμβάνοντα τὸν χαρακτηριστικόν ἐτετύφαμ, ἐτετύπαμ, ἠκόκαμ, ἠκόκαμ,
 ἐψάλακα, ἐψάλακα. Ἀπὸ ὃ τοῦ δευτέρου μέλλοντος, τὸν δεύτερον μέλ-
 λοντα, μεταβολὴν τῶν εἰς οὐ, καὶ προσλήψασι οὐκ, τυπῶ, τυπῶμαι.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Επὶ δὲ τοῦ ὀριστικῆς παθητικῆς κοινόν, τὸν μὲν ἐνεσῶτα καὶ παρτα-
 τικόν ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων γίνεσθαι ἐνεργητικῶν, ὁμοίως τῆς μέσης
 γράφω,

ἡράφω, ἡράφομα, ἡραφορ, ἡραφοῦμαι. καὶ τὸν παρὰ κείμηνον ἀπὸ
 τοῦ παρὰ κείμηνον, τροπὴν ὅτι ἐχάτης εἰς μά. τέτυφα, τέτυμμα, πε-
 ποίηκα, πεποίημα. καὶ ἔτι τὸν δεύτερον ἀόριστον ἀπὸ τοῦ ποιῆσαι, με-
 τὰ βολῇ τὴν ἐχάτης εἰς ἡμ, ἐτυπορ, ἐτύπω. τὸν δὲ ὑπερσυντέλικον ἀπὸ
 τοῦ συσοίχων παρὰ κείμηνον, μετὰ βολῇ ὅτι ἐχάτης εἰς μῆμ, καὶ συνὲς ἀνέστη
 συλλαβικῇ, ἢ ἀπὸ συμφώνων τυγχάνη ἀρχοῦμαι, τέτυμμα, ἐπέτυμ-
 μαι. ὅπως πε ἀνέστης ὅτι δεκτικός, καὶ ἀπὸ φωνήεντος οὔμ ὁ παρὰ κεί-
 μινος, τὴν μέσσην ἀνέστης, εἰδωτὸν ἡμί. ἔοικα, ἐώκημ. ἔολπα, ἔωλπην.
 ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α. καὶ τὸν πρῶτον δὲ ἀόριστον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ παρὰ κείμηνον
 μετὰ βολῇ ὅτι ἐχάτης εἰς δῆμ, καὶ ἀποβολῇ ὅτι συλλαβικῇ ἀνέστης, ὅν
 οἱς δὴλον ὅτι ὑπάρχει. αἰ δὲ συνὲς ἀνέστης ἡτοι συλλαβικῇ ἢ ῥονικῇ. τέτυ-
 πῃαι, ἐτύφθην. ὥρισαι, ὥριθην, γίγνοιτ' ἄμ καὶ ἀπὸ τοῦ πρῶτος τοῦ ἑνεργη-
 τικοῦ καθόλου, εἰ τὸ σ' ἐν παντὶ μέλλοντι, μετὰ βολῇ ἢ πῃς σ' εἰς θῆμ, ὅτι
 ὑπάρχομεν φιλοῦ εἰς τὸ οἰκῆομαι δασύ, ἐτύφα, ἐτύφθην, ἐφαλα, ἐφάλην.
 ΜΕΤ' ΟΔΙΟΝ ΜΕΛΛΟΝ. καὶ ἔτι τὸν μετ' οἰδίον μέλλοντα
 ἀπὸ τοῦ διωτέρου πρῶτου ἐπενθέσει τὸ οἰ. τέτυφα, πέτυφομαι, πέ-
 πλεξα, πεπλέξομαι ΜΕΛΛΟΝ Α. ΚΑΙ Β. τὸν δὲ πρῶτον καὶ
 δεύτερον μέλλοντα ἀπὸ τοῦ συσοίχων ἀορίστων προσλήψαι τὸ οἰμαί. καὶ πῃ-
 σείσει ὅτι ἀνέστης. ἐτύφθης, τυφθῆσομαι, ἐτύφης, τυφῆσομαι.

ΚΟΙΝΟΝ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ διωτέρας κοινὸν, τὸ ἐπὶ τοῦ ἑνεργητικοῦ μέλλον
 τὸ δωδέκαμα ἔχον τὸ σ' ἐν τῷ διπλῷ. καὶ πῇ τοῦ παρὰ κείμηνον τὸ λη-
 κτικὸν α, ἔχον συλλαβίζομενον τῷ δασεῖ τῷ ἀντιστοιχοῦντι τῷ τ' μέλ-
 λοντι ληκτικῷ διπλῷ, ὡς δωδέκαμα τὸ φιλοῦ ἔχον α. τύφα, τέτυφα,
 λείξω, λείλεχα. καὶ πῇ τοῦ παθητικῷ παρὰ κείμηνον, πρὸ τοῦ ληκτικῷ μά,
 μετὰ βάλλον τὸ τοῦ ἑνεργητικῷ ἐκείνο δασύ, εἰς τὸ οἰκῆομαι μέσομ. τέτυ-
 φα, τέτυβμαι, διὰ δὲ δ' ἐπαγόμενον μ, τέτυμμαι, λείλεχα, λείλει-
 γμαι. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου πάλιν τὸ μέσομ, εἰς τὸ οἰκῆομαι δασύ, τέτυβμαι,
 ἐτύφθην, λείλεγμαι, ἐλέχθην. Διαφέρουσι δὲ ἢ τ' ἢ λ' πρῶτης τὰ, τ. ε. φ.

πύφω, τέτυφα, τέτυβμαι, ἐτύφθην. φηι ὁ δυνάστης τὰ ξ . χ . γ . λέξω, λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην.

ΚΟΙΝΟΝ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινόν, τὸ, τὸν ὑνεργητικὸν παρὰ κείμενον πρὸ τ ληκτικῶ α , ἔχον τὸ κ συλλαβιζόμενον, βασιλεύονκα, ἔφαλκα. διαφέρει οὖν δὲ, ἢ ἢ μὴ τρίτη, αὐτὸ ἔχει τροπὴν τῷ σ , βασιλεύσω, βασιλεύονκα, ἢ δὲ τετάρτη, προοίεσα. φάλω, ἔφαλκα. τρέπειται δὲ ἐπὶ φηι τετάρτης καὶ τὸ πρὸ τ ληκθενί Θ συμβαῖνον ν εἰς τ , διὰ τὸ ἐπαγόμενον κ , ῥάνω. ἔρραγκα, καὶ τὸ παθητικὸν ἔρραμμαι, διὰ τὸ ἐπαγόμενον μ . ὁ μὲν γὰρ ἀόριστος Θ πάλιν τὸ μ ἔχει ῥεάνθην. ἰδιὸν δὲ φηι τρίτης Θ τὸ ἐπὶ τ ὑνεργητικοῦ μέλλοντος Θ ὑνεργεία ἔχον τὸ σ , ἐνθα αἱ πρότεροι δυνάμεις τὸ αὐτὸ ἔχουσιν. ἄκω, ποιήσω. καὶ ὅλως δὴ ἐφῶν τὰς προτέρας ἢ τῷ διπλοῦ μεταβολῇ εἰς τὰ δασέα καὶ μέσα, ὅταν οὗτα Θ σ ἢ τὸ αὐτὸ ὅν φυλάττειται, ἢ εἰς κ μεταβάλλει, ἢ παντέλως ἐκλείπει. μεταβάλλει μὲν γὰρ ἐπὶ τῷ ὑνεργητικοῦ παρὰ κείμενου εἰς κ αἰεὶ, ἥκουκα. ἐκλείπει δὲ καὶ φυλάττειται ἐπὶ τῷ παθητικοῦ παρὰ κείμενου, πεποίημαι, ἥκυσμαι. εἰ μὲν γὰρ τὸ τελικόν ω , τ ἰδίου ὕνεσθι Θ καθαρόν ἢ, ὥς ἐπιτοπλεῖσθαι ἐκλείπει, βοάω. βοόημαι, τῶξένω, τέτρεθην, ἐπὶ ὧν μόνον καὶ σώζεται, ἐλκύνω, ἐλκυσμαι. ἄκω, ἥκυσμαι. καὶ τῶν α Θ ϵ , ἐφῶν τὸ λ πῶς παρὰ λήγουσιν συλλαβίξει, γελάω, γεγέλασμαι. τελέω τετέλεσμαι. Σκεπτόμεν δὲ βέλτιον, εἰ δὲ μὴ καθαρόν τὸ ριζικόν ω , αἰεὶ τὸ σ φυλάττειται, ἄδω, ἥσμαι, ποίθω, πέπυσμαι, πλάττω, πέπλασμαι. φράζω, πέφρασμαι. Ἀνάγκη δ' ἄρα καὶ τὸν ἀόριστον ἔχον μὲν τὸ σ , ἐφῶν Θ ὁ παρὰ κείμενος ἔχει, ἥκυσμαι, ἥκυσθην. μὴ ἔχον δὲ, ἐφῶν οὐδ' ὁ παρὰ κείμενος, πεποίημαι, ἐποίηθην. ἰδιὸν δὲ ὅτι ταύτης καὶ τὸ ρυε μέλλοντος τ α , ϵ , ὁ ῥημάτων, τροπὴν τῷ ϵ , καὶ α εἰς κ , Θ τῷ σ , εἰς ω προφέρεισθαι, ποιέω, ποιήσω, βοάω, βοήσω. ῥυσώω, ῥυσώσω. πλύνω, πλέω, τελέω, ἐπαινέω, φορέω, ξέω, ἄκρομαι, Θ γελάω, ἐλάω, ἐράω, πῶάω, ἐνιάω, ἰάομαι, κλάω, πετάω, κεράω. πῶάω, ἄρῶ, ὁμύω, ὀνόω, ἔνόω

ἔμῳ, βῶω. καὶ ἐπαινῆσω μέντοι καὶ φορέσω, καὶ περήσω, καὶ πέρησω, καὶ ἴησομαι ὅθι ποικίλῃ εἴρηται ἰωνικῶς.

ΙΔΙΑ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τῆς δὲ τετάρτης ἰδίον, τὸ τὸν ἐνεργητικὸν μέλλοντα, πρὸ ἑλλητικῶν ὡς τὸ σύμφωνον ἔχον ἑνεῶν, ὅπως βραχυπαρρητικῶν, αἰείω, αἰεῶ. καὶ φύω γεμῶν, φύσω, ὄρω, ὄρσω, ὀφείρω, φθέρω, λεγόμενον εὐρηται ὁριστικῶς. ἰδίον ἔτι ὅτι τὸν πρῶτον ὁρισμὸν τῆς ἑνεῶν παρρητικῶν, εἰ ὅθι εἰς μέλλον. ὅθι καὶ δεῖ, εἰ ὅθι αἰ, μόνω, ἔμεινα, ἑλθῶ, ἔλθω. καὶ ὅτι ἐπὶ τῷ ἐνεργητικῷ ἵστακαμῶν, καὶ δυνάμεις ὁρίζουσιν, μεταβάλλω εἰς αἰ ὅτι μέλλοντα παρρητικῶν. αἰεῶ, ἔπαρκα. φθερῶ, ἔφθαρκα, κτενῶ, ἔκτανον, καὶ τὸν μέσον παρρητικῶν τρέπαρ τὸν αἰ παρρητικῶν εἰς καὶ, χαίνω. κέχλω, φαίνω, πέφλω.

καὶ ὅτι ἐπὶ τῷ ληγόντων μὲν εἰς νῶ. παρρητικῶν δὲ ὅθι ἰ, ἢ τῇ δὲ διφθόγῳ, μὴ τρέπαρ τὸ μ, ἀλλὰ ποβάλλω, κρίνω, κέκρικα, τείνω, τέτακα. εἰδῶν δὲ καὶ ὁ παθητικὸς παρρητικῶν ἀποκλῆσθαι οὐκ ἔχον τὸν περὶ μὲν, κέκριμαι, οὐδὲ ὁριστικῶν ἀντιπρῶτον, ἐκρίθην. διὰ τὸ δύσφθιγον.

ΙΔΙΑ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Ἡ δὲ πέμπτη ὅτι μὲν τῷ μὴ ῥημάτων ὅσον ἀπὸ τῷ φθί, τρίτος, αἰ, εἰ, ὅ, ὦ, παρρητικῶν, καὶ ὅτι οὐ πάντας ἔχει τὸν ῥημάτων εἴρηται πρότερον. ἰδίον δὲ ἔχει ὅτι ἀπὸ τῷ ἐνεργητικῷ ἑνεῶν τὸν παρρητικὸν γίνεσθαι, ἐξαίρετα τῷ ἰ ὅτι τῷ μ εἰς μ. τίθημι, ἐτίθω, ἵστημι, ἵστω. δίδωμι, ἐδίδωμι, ζεύγνυμι, ἐζεύγνυμι. ἐτι δὲ τὸν πρῶτον ὁρισμὸν πρὸ τῷ ληγτικῷ αἰ τὸ καὶ ἔχον συλλαβιζόμενον, πλὴν οὐκ ἐπὶ πάντων, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἀπὸ τῷ εἰ καὶ ὁ παρρητικῶν. τίθω, τίθημι, ἔθηκα, δίδω, δίδωμι, ἔδωκα. εἴρηται δὲ πρότερον ὅτι τὰ εἰς μὴ ῥημάτων ἐπὶ τῷ παθητικῷ καὶ μέσῳ, καὶ δυνάμει, ὅτι παρρητικῶν συλλάβεται. καὶ τὸ μὴ καθόλου ὅτι μὴ δὲ τὸ, τίθημαι γὰρ ὅτι ἀνάγκη, καὶ δίδωμαι ὅθι ποικίλῃ εἴρηται, ὅτι ἐκίχημι, ὅτι ἐκίχην, σήτω, συναντήτω.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

θαντήτω, ὡς τε πάλιν ἥν δυνικῶν, καὶ πληθυντικῶν, ἥν ἀπὸ τῆς πρώτης
 δυντέων ἀορίσων λεκτέον, ἔσημι γούρ, ἐῖσημι, καὶ ἔβημι, ἔβητην.

κοινὸν γεμίνω χεδόντι ἀπάντων ὅσι δ' ἔτι το. ἢ συσολῆ δ' ἂν αὐτὴ ἀναλὸ
 γως. ὁ γὰρ ἥν εἰς ὦ, ὦ. ἢ εἰς ῥ, ῥ. τῶν ῥίς εἰς μι, ἡ, ἔ, ἢ ἡ, α, ἢ ὦ,
 ὦ. ἢ ὦ, ὦ. διὸ καὶ εἰς ἕκαστα ἥν βραχέων τῶν ἢ συσολῆ ἐκάστω δηλοῖ
 νότι εἰς τὸ βραχὺ φησὶ ἰδίᾳς ἀρχῆς φωνῆν, ὅνιν παρῆκται μνησκόμενον
 τιθέω, τίθημι, τίθεμαι, ἰσάω, ἴσημι, ἴσημαι, δίδόω, δίδωμι, δίδο
 μαι, ζεύγνυ, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΕΝΕΣΤΩΣ.

ΓΙΝΕΤΑΙ μὲν οὖν ἐπὶ τῶν παθητικῶν τὴν καὶ μέσων ἐνέστωσ,
 ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικῆς παρεντιθεμένου τοῦ α, ὡς ἀπαθητικῶν, ἐῖς συσελ
 λομένης φησὶ παραληγόμενης, τίθημι, τίθεμαι. ὁ δὲ παρῆκτικὸς, ἀπὸ
 τοῦ παρῆκτικῆς, ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἥν ἄλλων συζυγιῶν. ἐτίθημι, ἐτίθεμαι.

ἡσάντως δὲ ἐπὶ ἥν μέσων πρώτῳ, ἐπὶ δὲ δεύτερῳ ἀορίσῳ, ἀπὸ ἥν
 συζύγω, ἔθηκα, ἐθηκάμην, ἐθην, ἐθέμεν. ὁ δὲ ἥν παθητικῶν πα
 ρακείμενος, ἀπὸ τῆς συνδιαδέτου ἐνέστωσ, τῶν ὡς τῆς τὸν ἀναλιπλα
 σιασμὸν ἰεῖς ἔ. τίθεμαι, τέθεμαι, δίδομαι, δέδομαι. ἴσημαι, ἔση
 μαι. ὁ δ' ἀορίσῳ, ἀπὸ τῆς παρακείμενου ὡς ἐπὶ φησὶ τρίτης. δέδομαι,
 ἐδόθην, τέθεμαι, ἐθέθην, ἐθέθην δὲ διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

ΚΑΙΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΤΩΝ ΒΙΣ Ω

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

ΤΗΣ δὲ προσωπικῆς κλίσεως, τῶν πρῶτῳ μὲν ὁ αὐτὸς πρὸς τὰς τέσσαρας
 ἥν εἰς ὡς ῥήμάτων συζυγιῶν, διαφορὰ δ' ἔτι τὸν χρόνον, οἱ μὲν γὰρ
 ὁμοίως προσωποκλιτοῦνται, οἱ δὲ διαφόρως, ἐπὶ ῥί ὅθεν ἀπασὶ τὸ αὐτὸ
 καὶ ἐκάστω διάθεσιν. κοινὸν μὲν οὖν ἐνέστωσ καὶ μέλλουσιν πρώτου
 τῆς ὁρίσεως, ἥν ἐνεργητικῶν ἐγκλίσεως. ἐπὶ μὲν δὲ δεύτερον τῆς ἐνικῶν πρῶ
 σωπορ, γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσας φησὶ ἐκείνης εἰς ῥ, τύπῳ,
 τύπῳ, τύπῳ, τύπῳ. ἐπὶ τρίτον, ἀπὸ τῆς δυντέων, ἐξαιρέσει τοῦ σ, τῆ
 πῆ, τύπῳ. τῶν δὲ δυνικῶν ἐπὶ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δυντέων ἥν ἐνικῶν,
 μεταποιήσας

μεταποιήσα φη' ἐσχάτης εἰς ἔρμ, τύπης, τύπτερμ, τύψε, τύπερμ. τὸ
 γὰρ πρῶτον ἀπ' οὐδενὸς ἢ ἢ ἑνὶ γλῆκῳ γίνεται. τὸ δὲ τρίτον ὁμοφώνως
 ῥη' δυνίερω. τῷμ πληθυντικῷ τὸ μὲν πρῶτον, ἀπ' ἧ' πρῶτος ἢ ἢ ἐνικῷ,
 τροπή τω ὡ εἰς ὀ, καὶ προδιέσα φη' μεμ, τύπῳ, τύπῳμον. τὸ δὲ δεύ-
 τερον, ἀπ' τω δυνίερω ἢ ἢ δυνίῳ, μεταποιήσα φη' ἐσχάτης εἰς τε, τύπῃ-
 ρμ, τύπῃτε. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τω τρίτῳ ἢ ἢ δυνίῳ, μεταποιήσα φη'
 ἐσχάτης εἰς ουσι, τύπτερμ, τύπῃσιμ. ἐφέλκεται δὲ αἰὶ καὶ τὸ ν, τύπῃσι-
 σιμ. καθόλου γὰρ τὰ εἰς ι, ἢ εἰς ἐλθγοντα τρίτα πρόσωπα, ἐφέλκεται
 δὲ μ ἀπικῶς, καὶ φωνήεντι, καὶ συμφώνῳ ἐπιφθορῶντι. ἴωνες δὲ ἄνθυ-
 τῷ ν προσφέρουσι. σημεῖον δὲ τὸ, ἡτίμησ' ἀρετῆς. Ὁ ἔσθ' ὅτε. κοινὰ δὲ ταῦ-
 τα καὶ πρὸς τὸμ δευτέρῳ μέλλομτα. πολλὸν ὅσοι ἐπ' ἐκείνου θ' αἰρέσει τῷ ι,
 οὐ γίνεται τῷ δυνίερω ἢ ἢ ἐνικῷ, ἀλλὰ ἧ' τρίτῳ ἢ ἢ δυνίῳ. ἢτοι θ' αἰρέ-
 σις, ἢ μετὰθεσις, τυπαῖς γὰρ τυπαῖρμ, τυποῦσιμ.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ ΚΑΙ Β ΑΟΡΙΣΤΟΣ.

ΤΟΥ δὲ ἱσυχαστικῶς Ὁ δυνίερω ἀορίσου, τὸ μὲν δευτέρῳ ἢ ἢ ἐνικῷ, ἀπ'
 τῷ πρῶτῳ προσώπου, τροπή ἧ' ὀμ εἰς εἰ. ἔτυπῳ, ἔτυπῃς. τὸ δ'
 τρίτον, ἀπὸ τῷ δυνίερω ὡς εἰρήσῃ. τῷμ δὲ δυνίῳ, τὸ μὲν δευτέρῳ, ἀπ'
 τῷ δυνίερω ἢ ἢ ἐνικῷ, μεταποιήσα φη' ἐσχάτης εἰς ετορμ. τὸ δὲ τρί-
 τον, ἀπ' ἧ' τρίτῳ, προδιέσα φη' τῃμ. τῷμ δὲ πληθυντικῷ, τὸ μὲν πρῶ-
 τον, ἀπ' τῷ πρῶτῳ ἢ ἢ ἐνικῷ, παρενδιέσα φη' με, ἔτυπῳ, ἔτυπῳμ.

τὸ δὲ δευτέρῳ, ἀπὸ ἧ' δυνίερω ἢ ἢ δυνίῳ ὁμοίως, ὡς Ὁ ἐπὶ ἧ' ἑνὶ
 σῶτι. τὸ δὲ τρίτον, ὁμοφώνως ῥη' πρῶτῳ ἢ ἢ ἐνικῷ. τὸ ἤλθοσαμ,
 καὶ ἐμάθοσαμ χαλκιδικῆς διαλέκτου ὅστις παρεσχηματισμῶν, πρὸς
 ὁ ἔδοσαμ.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΟΥ ΑΟΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ.

ΤΟΥ δὲ πρῶτου ἀορίσου καὶ ἱσυχαστικῶς κοινὸν, τὸ, τὸ μὲν δευτέρῳ ἢ ἢ
 ἐνικῷ, ἀπὸ ἧ' πρῶτῳ γίνεσθι, προδιέσα τῷ σ. ἔτυφα, ἔτυφας,
 τέτυφα, τέτυφας. τὸ δὲ τρίτον, θ' αἰρέσει ἧ' σ, Ὁ τροπή τῷ α εἰς ε, ἔτυ-

d ψ, τέτυφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

φε, τέτυφε. τῶν δὲ δυνικῶν, τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τῆς δυνάτερος ἢ ἐνικῶν, μεταποιήσατο ὡς ἰσχυάτης εἰς ἄρμ, ἔτυφας, ἐτύφατον. τέτυφας, τεύφατορ. τὸ δὲ τρίτον οὐκ ἔστι κοινόν, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ὁμόφωνον τῷ ἰδίῳ δυνάτερι. τὸ δὲ ἄριστον, ἀπὸ τοῦ ἰδίου δυνάτερος, μεταποιήσας ὡς ἰσχυάτης εἰς τῆμ. ἐτυφάρμ, ἐτυφάτω. τῶν δὲ πλινθιαῶν, τὸ μὲν πρῶτον κοινόν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἢ ἐνικῶν, προσέθετο ὡς μεμ, ἔτυφα, ἐτύφαμον. τέτυφα, τεύφασαμον. τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δυνάτερος ἢ ἐνικῶν, ὁμοίως ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνικῶν. τὸ δὲ τρίτον, οὐκ ἔστι κοινόν, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ὁμόφωνον, ἀπὸ τοῦ τρίτου ἢ δυνικῶν, μεταβολὴν ὡς ἰσχυάτης εἰς σιν, τεύφαρμ, τεύφασιν. τὸ δὲ ἄριστον, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἢ ἐνικῶν, προσέθετο ὡς μεμ, ἔτυφα, ἔτυφασιν. τῶν δὲ ὑπὸ σωτελικῶν τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπήν τινος εἰς σ, ἐτέυφεμ, ἐτεύφεις. τὰ δὲ ἄλλα πάντα ὁμοίως ὡς τῶν πρώτων ἄριστος. πλὴν τῶν μηδὲν ὑπαυτίδα μεταβάλλειν ἢ φωνηέντων. καὶ ἢ πλινθιαῶν δὲ τρίτον γινέσθαι τὸ τρίτον ἢ ἐνικῶν προσέθετο ὡς σμ, ἐτεύφεα, ἐτεύφασαμ. ἡ δὲ οὕτως οὕτως τῶν ἐνικῶν καὶ ἀμφοτέρω τῶν μελλόντων, καὶ τῶν πρῶτον ἢ ἐνικῶν, ἰδίῳ προσέθετο ὡς ἄλλως ὡς τῶν δὲ δεύτερα εἰς τρίτα ἢ δυνικῶν ἄλλοις ὁμοφώνῃ. διὸ καὶ λέγεται ὡς εἰς σί λήγη τὰ τρίτα ἢ πλινθιαῶν, ὁμοφώνῃ τὰ δεύτερα καὶ τρίτα ἢ δυνικῶν. συμβαίνει δὲ εἰς ἰσοσύλλαβον εἰς ὁμόφωνα εἶναι τὰ τρίτα ἢ πλινθιαῶν ὡς πρῶτοις τῶν ἐνικῶν τῶν πρῶτον ἢ ἀμφοτέρω τῶν ἄριστων. καθόλου γὰρ ἢ ἐνικῶν πρῶτον ἢ ἀμφοτέρω, οἷος ἢ μετὰ οὐκ εἰς σ δὲ ὑπερβαλλόμενον λήγη, τότε τὰ τρίτα ἢ πλινθιαῶν ληκτικῶν ἔχει πλὴν ὡς μετοχῆς γενικῆς πρῶτον ἢ πλὴν συλλαβῶν, οἷον, ὁ τύπῳ, τὸ τῆσσι, ἔτυπῳ. ὁ τύφας, τὸ τύφασι, ἔτυφασιν.

ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ.

Τῶν δὲ μέσων ὁριστικῶν, ὁ μὲν πρῶτος καὶ ὑπὸ σωτελικός, συμφύεται ὡς ἐνικῶν οἷος ὡς ἐνικῶν.

ΕΝΕΣΤΩΣ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ.

ΕΝΕΣΩΤΩ

ΕΝΕΣΩΤΘ ΔΕ ΚΥΛΙ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΚΟΙΝΟΝ, ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΨ' ΕΝΙΚΩΝ ΓΙΝΕΩΤΣ
 ΑΠ' ΤΩ ΠΡΩΤΩ, Θ' ΖΑΙΡΕΣΑ ΤΩ Μ, Ε' ΤΡΟΠΗ ΤΩ Ο ΕΙΣ Ε· ΚΥΛΙ ΚΡΑΣΑ ΤΩ
 Ε ΚΑΙ ΑΙ ΕΙΣ Η· ΤΥΠΟΜΑΙ, ΤΥΠΗ·. ΠΛΗΝ ΤΩ ΟΪΟΜΑΙ, ΒΣΛΟΜΑΙ, ΨΦΟΜΑΙ,
 ΤΣΤΩΜ ΓΑΡΕΙ Θ' ΔΕΥΤΕΡΟΝ, Θ' ΖΑΙΡΕΣΑ ΤΩ Α, Ε' ΣΩΑΙΡΕΣΑ ΤΩ ΕΚ ΜΕΤΑΒΟ
 ΛΗΣ Ε, Ε' ΤΩ Ι ΕΙΣ Ϊ· ΟΪΦ, ΒΣΛΑ, ΨΦΑ. ΤΟ ΔΕ ΤΡΙΤΟΝ, ΑΠ' ΤΩ ΔΙΘΥΕΡΣ, ΞΑΝΑ
 ΛΥΣΑ ΕΨ' ΚΕΚΡΑΜΕΝΩΝ, ΚΥ ΠΡΕΝΘΕΣΑ ΤΩ Τ, ΤΥΠΗΑΙ, ΤΥΠΗΑΙ. ΤΩΝ Δ' Ψ' Κ
 ΤΟ ΜΕΝ ΠΡΩΤΟΝ ΑΠΟ ΤΩ ΠΡΩΤΩ ΕΨ' ΕΝΙΚΩΝ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΕΙ ΦΙΛΗΓΥΣΗΣ, ΕΙΣ
 ΜΕΣΙΟΝ, ΤΥΠΟΜΑΙ, ΤΥΠΟΜΕΘΟΝ. ΤΟ ΔΕ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΚΥ ΤΡΙΤΟΝ ΟΜΟΦΩΝΕΤΟΝ, ΚΥ
 ΑΠ' ΤΩ ΤΡΙΤΩ ΓΙΝΕΘΟΝ, ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΕΙ ΦΙΛΗΓΥΣΗΣ ΕΙΣ ΣΔΟΝ, ΤΥΠΗΠΕ, ΤΥΠΗ
 ΔΟΝ. ΤΩΝ ΔΕ ΠΛΗΝΩΝΙΚΩΝ, Τ' Μ' ΠΡΩΤΟΝ, ΑΠ' Ξ' ΠΡΩΤΩ ΕΨ' Δ' Ψ' ΕΝΙΚΩΝ ΜΕΤΑ
 ΠΟΙΗΣΑΙ ΦΙΛΗΓΥΣΗΣ ΕΙΣ ΔΑ. ΤΥΠΟΜΕΘΟΝ, ΤΥΠΟΜΕΔΑ. ΤΟ ΔΕ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
 ΑΠ' ΤΩ ΔΙΘΥΕΡΣ, ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΑΙ ΦΙΛΗΓΥΣΗΣ ΕΙΣ ΔΕ·. ΤΥΠΗΔΟΝ, ΤΥΠΗΔΕ.

ΤΟ ΔΕ ΤΡΙΤΟΝ, ΑΠ' ΤΩ ΤΡΙΤΩ ΕΨ' ΕΝΙΚΩΝ ΤΡΟΠΗ ΤΩ ΠΡΟΛΗΓΟΥΤΘ Ε, ΕΙΣ
 Ο, Ε' ΠΡΟΣΛΗΨΑ Ξ' Ψ, ΤΥΠΗΤΗ, ΤΥΠΤΟΙΤΑΙ. ΚΟΙΝΑ Ψ' ΤΑΥΤΑ Ε' ΠΡΟΣ Τ' ΔΕΥΤΕΡΟΝ
 ΜΕΛΛΟΝΤΑ. ΠΛΗΝ ΟΣΟΝ ΕΠΙ ΤΣΤΟΥ Τ' ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΨ' ΕΝΙΚΩΝ, ΚΥ Θ' ΖΑΙΡΕΣΑ ΤΩ Ψ
 ΓΙΝΕΙΩ. ΤΥΠΩΜΑΙ, ΤΥΠΕΑΙ, ΤΥΠΗ·. ΜΑΧΩΜΑΙ, ΜΑΧΕΑΙ, ΜΑΧΗ·. ΚΥΛΙ Θ'
 ΤΡΙΤΟΝ, ΠΡΟΣΛΗΨΑ ΤΩ Ι ΕΙΣ ΔΙΦΘΟΓΟΝ, ΤΥΠΕΑΙ, ΤΥΠΕΙ·. ΚΑΙ ΕΙΤΙ Τ' ΤΡΙΤΟΝ
 ΕΨ' ΠΛΗΝΩΝΙΚΩΝ ΤΡΟΠΗ ΦΙΛΗΓΥΣΗΣ ΕΙΣ ΟΥ ΤΥΠΟΩΤΑΙ.

ΤΟΥ ΔΕ ΠΡΩΤΑΛΙΚΟΥ ΚΥΛΙ ΔΙΘΥΕΡΟΥ ΑΟΡΙΣΤΟΝ ΚΟΙΝΟΝ, Τ', Τ' ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΩΝ
 ΕΝΙΚΩΝ ΓΙΝΕΘΑΙ ΑΠΟ ΤΩ ΠΡΩΤΟΥ Θ' ΖΑΙΡΕΣΑ ΤΩ Μ ΚΥΛΙ Ψ, ΚΥΛΙ ΤΡΟΠΗ ΤΩ
 Η ΕΙΣ Ε, Ε' ΔΙΦΘΟΓΩΣΑ ΤΩ Ο ΚΥ ΕΙΣ ΟΥ, ΕΨΥΠΟΜΛΩ, ΕΨΥΠΟΕ, ΕΨΥΠΟΥ.

ΤΟ ΔΕ ΤΡΙΤΟΝ ΑΠ' ΤΩ ΔΙΘΥΕΡΟΥ ΔΙΑΛΥΣΑΙ ΦΙΛΗΓΥΣΗΣ ΕΙΣ ΕΟ, ΚΥΛΙ ΠΑΡΕΝΘΕΣΑ
 ΤΩ Τ. ΕΨΥΠΕΟ, ΕΨΥΠΕΙΟ. ΤΑ Δ' ἄλλα ὁμοίως κἀπὶ τῷ Ε' ΕΣΩΤΘ·.
 ΠΛΗΝ ΟΣΟΝ ΤΩΝ ΔΗΚΩΝ, Τ' ΔΕΥΤΕΡΟΝ Ε' ΤΡΙΤΟΝ ΟΥΧ ΟΜΟΦΩΝΕΤΟΝ, ἄλλα τ'
 ΤΡΙΤΟΝ, ΑΠΟ ΤΩ ΞΙΤΟΥ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ, ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΑΙ ΠΛΗΓΥΣΗΣ ΕΙΣ ΔΗΜ·.
 Ψ ΑΠΟ ΤΩ ΙΔΙΟΥ ΔΙΘΥΕΡΟΥ, ΕΨΥΠΕΙΟ, ΕΨΥΠΕΔΟΝ, ΕΨΥΠΕΔΩ.

ΤΟΥ ΔΕ ΠΡΩΤΟΥ ΑΟΡΙΣΤΟΥ, Τ' Μ' ΔΕΥΤΕΡΟΝ Ξ' ΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΩ ΠΡΩΤΟΥ Θ' ΖΑΙΡΕΣΑ
 ΤΩ Μ ΚΥΛΙ Ψ, ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΩ Η ΕΙΣ Ε, ΚΥΛΙ ΤΣΤΟΥ ΠΑΛΙΝ ΕΙΣ Ο, ΚΥ ΣΩΑΙ
 ΡΕΣΑ ΤΩ Α Ε' Ο ΕΙΣ Ω, ΕΨΥΦΑΜΛΩ, ΕΨΥΦΑΟ, ΕΨΥΦΑ·. ΤΟ ΔΕ ΤΡΙΤΟΝ ΑΠΟ ΤΩ

δουτέρου ἀναλύσθαι τῶν σωρημένων, καὶ πρὸς τὸ ἐτύψαι, ἐτύψαι τοῦ
τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως ὡς δ' αὖτε. πολλὸν ὅσοι ἐκείνου τὸ πρῶτον
ὁ μεταβάλλει εἰς ε, καὶ τὸ εὐάλειμ εἰς ο. ὅταν αὖτε δὲ τὸ α μεταβάλλῃ
πρὸς πάντα.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ παθητικῶν ὁ μὲν ἐνδεῶς, καὶ οἱ μέλλοντες, ἀμφὶ, ὡς ἐνδεῶς
καὶ, ἢ μέσῳ συμφέροντι. ὁ δὲ πρῶτος καὶ ὡς παθητικῶν. οἱ δὲ
ἀόριστοι ὡς ὑπερσυντελικῶν, ὁ δὲ παρὰ κείμενος καὶ ὑπερσυντελικῶν ἰδίᾳ ἐν
λήχασιν κατὰ τομὴν. τὸ μὲν γὰρ παρὰ κείμενος τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώ-
του, προπῆ τοι καὶ καὶ μ εἰς σ, ἢ καὶ ἐνδεῶς, ἢ διωάμει, γὰρ ὁ μέλ-
λων δὲ αὖτε τῶν, ἢ ζ, τῶν δὲ οὐκ αἰσθητῶν ὡς αὖτε διπλῶς γίνεσθαι, πᾶσι
γὰρ, πᾶσι πᾶσι. τέτυμμαι, τέτυμαι. τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προπῆ
τῶν σ εἰς τ, ὅπως αὖ ἐχθ, εἴτ' ἐνδεῶς, εἴτε διωάμει. σὺν δὲ ἐνδεῶς
καὶ τὰ πρότερον διωάμει σὺν αὖτε δευτέρῳ αὖτε ὡς διπλῶς. οἷον δὲ π ἢ
κ, τέτυμαι, τέτυπαι, πᾶσι πᾶσι, πᾶσι πᾶσι. ἑαυτοῦ, ἑαυτοῦ. καὶ
τὸ σ δὲ προσλαμβάνεται ἐν λόγῳ, ἢ τῶν πρώτων ἢ λέγουσα ὡς σμ σμ
λαβήνται. ἡκούσμαι, ἡκούσαι, ἡκούσαι.

Τῶν δὲ ἰνικῶν τὸ πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἢ ἐνικῶν, ὁμοίως ὡς ἐνδεῶς
τι, καὶ δὲ δεύτερον, εἰ τρίτον ὁμοφώνως ἀπὸ τοῦ δευτέρου μεταποιήσεται
ληγέσθαι εἰς οἷον, ὅτι οἷον δὲ λονοῦ τὸ σ ἐνδεῶς. ἡκούσαι, ἡκούσθαι. ὅ-
τι δὲ διωάμει, οὐ δὲ σ, ἀλλ' ἢ τὸ φ πρὸ τοῦ συλλαβισμοῦ, ἐὰν τὸ φ, τέ-
τυμαι, τέτυθαι. ἢ δὲ χ ἐὰν τὸ ξ. πᾶσι πᾶσι, πᾶσι πᾶσι. τῶν πᾶσι
θωῶν καὶ τῶν πᾶσι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἢ ἐνικῶν, μεταποιήσεται εἰς ἑκάστης εἰς
θα, ὁμοίως ὡς ἐνδεῶς, τεῖνυμμαι, τεῖνυμαι. τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ
δευτέρου ἐκβολῇ τῶν, καὶ προπῆ τὸ εἰς ε. τέτυθαι, τέτυθε. τὸ τρίτον
κοινῶς μὲν γινέσθαι, οὐχ οἷον τεῖναι τὸ τρίτον ἢ ἐνικῶν συλλαβῇ λέγει
δυσσυνφώνως. ἰωνικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου, ἢ ἐνικῶν προπῆ τὸ μὲν ὅτι αὖτε
εἰς δασι, καὶ παρὰ τὸ εἰς α, τεῖνυπαι, τεῖνυφαι. πᾶσι πᾶσι, πᾶσι
καὶ. καὶ τὰ τῶν ὑπερσυντελικῶν ὁμοίως τῶν τὸ παρὰ κείμενου γίνεσθαι

καὶ

πολλῶν ὅσων φωνῆεν ἐν ταῦθα λεηκλικὸν δ' ὅ. ἔνθα ἐπεκείνου, δ' αἰ. χημαλ
 σέον δ' ἄρα ἡλιὸν τ' εἶπον ἡν δ' ἡκῶν τ' ὅσον εἰς ἡν ἀπὸ τ' εἰστέρον. καθόλου
 γὰρ ἡνικαῦτα μόνον τ' εἰστέρον ἡλιὸν τ' εἶπον ἡν δ' ἡκῶν ἀλλήλοις ὁμοφω-
 νῆτον, ἡνικα τ' εἶτον ἡν τ' ὡς ἡκῶν εἰς ἡν, ἡ εἰς αἰ λήγῃ.

ΙΔΙΟΝ ΔΕ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ. ΕΝΕΡΓΗ/
ΤΙΚΟΝ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Ι Διομ δὲ φησὶ καὶ ἐπὶ τῇ ὁρίσει καὶ ἐν τῇ γένεσιν τὸ μὴ εὐτερομ πορὶ
 σωπορ τῷ ἐνέσῳ τῷ γένεσιν ἀπὸ τῷ πορῷ, ἀφαιρέσθαι τῷ, καὶ εὐτερομ
 τῷ μὲν σ. τίθημι, τίθημι. τὸ δὲ εὐτερομ ἀπὸ τῷ εὐτερομ, πορῷ τῷ τῷ,
 τίθημι, τίθημι. τῷ δὲ δὴ τῷ τὸ εὐτερομ καὶ εὐτερομ, ἀπὸ τῷ εὐτερομ τῷ
 ἐνικῷ, εὐτερομ τῷ σ. εἰς τ, καὶ πορῷ τῷ ορ, καὶ μεταβολῇ τῷ πορῷ
 γένεσιν εἰς τὸ πορῷ γένεσιν πορῷ τῷ γένεσιν, ὅθεν αὐτὸ πορῷ γένεσιν
 τὸ εἰς μ. τίθημι, τίθημι, τίθημι, τίθημι. ἰσάω, ἰσῆμι, ἰσῆς, ἰσῆς. δι-
 δῶ, διδῶμι, διδῶς, διδῶμι. τῷ δὲ πορῷ τῷ τὸ μὴ πορῷ τῷ τῷ
 πορῷ τῷ ἐνικῷ μεταποιήσας φησὶ ληγῶς εἰς μ, καὶ μεταβολῇ φησὶ
 ληγῶς, ὡς εἰρηκτ. τίθημι, τίθημι. τὸ δὲ εὐτερομ ἀπὸ τῷ εὐτερομ τῷ
 δὴ καὶ εὐτερομ τῷ καὶ εὐτερομ τῷ, εἰς ε, τίθημι, τίθημι. τὸ εὐτερομ ἀπὸ
 τῷ εὐτερομ τῷ δὴ καὶ εὐτερομ τῷ, καὶ μεταποιήσας τὸ εἰς σ, καὶ πορῷ
 τίθημι τῷ α, τίθημι, τίθημι. διδῶμι, διδῶμι. τὸ δὲ ἰσῶσι, καὶ ἰσῶσι, τῷ
 τὰ ὅμοια, ἐκ σωπορῶς. τῷ δὲ πορῷ τῷ καὶ εὐτερομ εὐτερομ, ὁμοί-
 ως τῷ πορῷ, καὶ εὐτερομ εὐτερομ πορῷ τῷ πορῷ. ἐτίθημι, ἐτίθημι. εἰδῶ,
 εἰδῶς. καὶ ὅσοι ἐν τῷ τῷ τῷ ἐνικῷ πορῷ γένεσιν πορῷ γένεσιν, ἐπὶ τῷ δὴ
 καὶ καὶ πορῷ τῷ τῷ εἰς μὲν ὁ πορῷ τῷ τῷ, ὡς ἀπλῶς
 ἐπὶ μ, καὶ ἀναδιπλασιασμοὺς ἐκ τῷ πορῷ τῷ πορῷ, καὶ τῷ, εἰ μὴ τὸ
 φησὶ πορῷ τῷ πορῷ τῷ πορῷ, διδῶ, διδῶμι. εἰδῶ, τίθημι. εἰδῶ, εἰδῶ.
 γε ἰσῆμι, διὰ τὸ πορῷ τῷ πορῷ.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

[illegible]

ΘΕΟΔΩΡΟΥ, ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

τίθεσαι. τίθεμαι, τίθεις. τὸ ἦ παρατάλιος ὁ δὲ δεύτερος ἀορίστος μεταποιήσατο ληγέσθης εἰς σο, ἐτιδέμην, ἐτίθεσο. τὰ δ' ἄλλα πάντα κοινὰ πρὸς πλὴν ἔτιτω. εἰς ἣ ὁ εἰς ἡ προσφέρῃ τὸ δεύτερον τῷ ἐνέσωτο, τῷ ἀπὸ τοῦ ἐκείνου, τίθεμαι, τίθῃ. ἴσασμαι, ἴσῃ.

ΚΑΙΣΙΣ ΕΓΚΛΙΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Τῆς δὲ κλίτικῆς κλίσεως ἀρχὴ ἢ ἡ ὀριστικὴ ἔγκλισις. αἱ δ' ἄλλαι πασαι ἀπ' αὐτῆς ὦδε. τὸ ὀριστικὸν, τύπτω. παρατάλιος, ἔτυπτον. τὸ προσακτικὸν, τύπτε. τὸ ἐνκτικὸν, τύπτοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτω. τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτην. μέλλωμ πρῶτος. τὸ ὀριστικὸν τύπω. τὸ ἐντικὸν, τύποιμι. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψαμ. ἀορίστος πρῶτος. τὸ ὀριστικὸν, ἔτυψα. τὸ προσακτικὸν, τύπον. τὸ ἐνκτικὸν τύψαιμι. τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τύπω. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψαμ. παρακείμενον. τὸ ὀριστικὸν, τέτυφα. ὑπὸρσωντέλιος, ἐτετύψαμ. τὸ προσακτικὸν, τέτυφε. τὸ ἐνκτικὸν, τετύφοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύφω. τὸ ἀπαρέμφατον, τετυφέναι. ἀορίστος δεύτερος. τὸ ὀριστικὸν ἔτυπον. τὸ προσακτικὸν, τύπε. τὸ ἐνκτικὸν, τύπιμι. τὸ ὑπὸτακτικὸν, ἐὰν τύπω. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπῶμ. μέλλωμ δεύτερος. τὸ ὀριστικὸν, τυπῶ. τὸ ἐνκτικὸν, τυπῆμι. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπῶμ.

ΕΝΕΣΤΩΣ ΜΕΣΩΝ.

Τὸ ὀριστικὸν, τύπτωμαι. παρατάλιος, ἔτυπτόμην. τὸ προσακτικὸν τύπτου. τὸ ἐνκτικὸν, τυπτοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον τύπτεαι, μέλλωμ πρῶτος. τὸ ὀριστικὸν, τύπομαι. τὸ ἐντικὸν, τυποίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψαι. ἀορίστος πρῶτος. τὸ ὀριστικὸν, ἐτυφάμην. τὸ προσακτικὸν, τύψα. τὸ ἐνκτικὸν, τυψάιμην. τὸ ὑπὸτακτικὸν, ἐὰν τύψωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψαι. παρακείμενος. τὸ ὀριστικὸν, τέτυπα. ὑπὸρσωντέλιος, ἐτετύπαμ. τὸ προσακτικὸν, τέτυπε. τὸ ἐνκτικὸν, τετύπην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύπω. τὸ ἀπαρέμφατον, τετυπέναι. ἀορίστος δεύτερος. τὸ ὀριστικὸν, ἐτυπόμην. τὸ προσακτικὸν, τυπῶ. τὸ ἐνκτικὸν, τυποίμην. τὸ ὑπὸτακτικὸν, ἐὰν τύπωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

ἁπλόεμφατον, τυπέω. μέλλω δ' εὐτερος. τὸ ὀριστικόν, τυποῦμαι. τὸ
ἐντικόν, τυποῖμιν. τὸ ἁπλόεμφατον, τυπέω.

ΕΝΕΣΤΩΣ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Τὸ ὀριστικόν, τύπτομαι, ἢ ἄλλα ὡς ἔρηκτῃ. παρακείμενος. τὸ ὀρι-
στικόν, τέτυμμαι. ὑπερσυντελικὸς ἐτετύμμην. τὸ πρὸς αὐτὸν τέτυ-
ψω. τὸ ἁπλόεμφατον, τετύφθαι. Ἀορίστος πρῶτος. τὸ ὀριστικόν, ἐτύφθην.
τὸ πρὸς αὐτὸν, τέτυφθητι. τὸ ἐντικόν, τυφθεῖν. τὸ ὑπτακτικόν
ἐὰν τυφθῶ. τὸ ἁπλόεμφατον, τυφθῶμαι. Ἀορίστος δ' εὐτερος. τὸ ὀριστικόν
ἐτύπην. τὸ πρὸς αὐτὸν, τέτυπη. τὸ ἐντικόν, τυπέην. τὸ ὑπο-
τακτικόν, ἐὰν τυπῶ. τὸ ἁπλόεμφατον, τυπήσθαι. μέλλω πρῶτος. τὸ
ὀριστικόν, τυφθήσομαι. τὸ ἐντικόν, τυφθησόμεν. τὸ ἀπαρέμφατον,
τυφθήσεαι. μέλλω δ' εὐτερος. τὸ ὀριστικόν, τυπήσομαι. τὸ ἐντικόν
τυπησόμεν. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπήσεαι. μετ' ὀλιγον μέλλω. τὸ ὀρι-
στικόν, τεύψομαι. τὸ ἐνικὸν τεύψοίμην. τὸ ἁπλόεμφατον, τεύψαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὀριστικόν, τίθημι. ἁπλοῦς, ἐτίθην. τὸ πρὸς αὐτὸν, τίθει.
τὸ ἐνικόν, τιθείην. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τιθῶ. τὸ ἁπλόεμφα-
τον τιθέναι. Ἀορίστος πρῶτος. τὸ ὀριστικόν, ἔθηκα, ἢ ἄλλα ὡς ἐπὶ ἔτυ-
ψα. Ἀορίστος δ' εὐτερος. τὸ ὀριστικόν, ἔθηκ. τὸ πρὸς αὐτὸν, θέξ. ἢ θέξ.
τὸ ἐνικόν, θέην. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν θῶ. τὸ ἁπλόεμφατον, θῆναι.
ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ, ὡς ἐν ὧς. τὸ ὀριστικόν, τίθεμαι. ἁπλοῦς, ἐν-
θέμην. τὸ πρὸς αὐτὸν, τίθεσθαι. τὸ ἐνικόν, τιθείην. τὸ ὑπο-
τακτικόν, ἐὰν τιθῶμαι. τὸ ἁπλόεμφατον τιθείην. Ἀορίστος δ' εὐτερος. τὸ
ὀριστικόν, ἐθέμην. τὸ πρὸς αὐτὸν, θέσο καὶ θῆ. τὸ ἐνικόν, θέμην.
ὑποτακτικόν, ἐὰν θῶμαι. τὸ ἁπλόεμφατον, θέειν. παρακείμενος. τὸ ὀρι-
στικόν, θέμεν. ὑπερσυντελικός, ἐπεθέμην. τὸ πρὸς αὐτὸν, τέθεικα. τὸ
ἐνικόν, πεθέμην. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν πεθῶμαι. τὸ ἁπλόεμφατον, τε-
θείην. Ἀορίστος πρῶτος. τὸ ὀριστικόν, ἐτέθηκ. τὸ πρὸς αὐτὸν, τέθεικα.
τὸ ἐνικόν, τεθείην. τὸ ὑπτακτικόν, ἐὰν τεθῶ. τὸ ἁπλόεμφατον, τεθεῖναι.
μέλλω

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

μέλλωμ πρῶτε. τὸ ὀριστικόν, τεθήσομαι. τὸ ἐνικόν, τεθησόμεν. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθήσεαι. μετ' ὀλιγον μέλλωμ. τὸ ὀριστικόν, τεθήσομαι, καὶ τὰ ἄλλα, ὡς ἐπὶ τῇ τετύφομαι. ΚΟΙΝΑ ΑΡΑΣΩΝ ΤΩΝ ἐγκλίσεωμ. κοινὸν δ' ἀπασῶν τῇ ἐγκλίσεωμ, τὴν αὖξιν τῇ ἀρχῇ ἐξαίρεται, πλὴν τῇ παρὰ κελεύει. ἐτυπτο, τύπτε. ἐτύφα, τύφομ, τύφαμι, ἐὰν τύφω, τύφα. τέτυφα γεμῖν, τέτυφε, τετύφοιμι, ἐὰν τετύφω, τετυφέναι. οὐδὲ παρὰ τὰ κινεῖται ἐν ἐσῶν σαυεζόνκη, καὶ ὁ ὑπὸ σωτελικὸς ἐπὶ παρὰ κελεύει τέρει ἀπ' θατέρων τῶν σχηματισμοῦ κοινὴ καὶ πρὸς διότερος ἔχον τῇ σημασίαν. Δῆλον δ' ὅτι καὶ ὁ μέλλοντες παρὰ σχηματισμοῦ οὔτε πρὸς κινεῖται ὅσον οὔτε ὑπὸ κινεῖται. σημασία ἢ τέρει ἐν τῇ ἀπὸ τῶν ἀορίστων.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Γίνεται δὲ τῇ εἰς ὠ ἐν ὀρ γινώσκω, τὸ μὲν προσαντικὸν ἀπὸ τῇ εἰς προσώπου τῇ οἰκασίᾳ ἀρχῇ. ἐτύπτε, τύπτε, τέτυφε, τέτυφε, ὁ γε μὴν πρῶτε ἀορίστος καὶ ἐν ἑκάστη μεταποιήσεται εἰς ὅμ γίνεται, ἐτύφε, τύφομ.

ΕΙΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ ἐνικὰ ἀπὸ ἐν ἑκάστη μετὰ κινεῖται γενικῇ μεταποιήσεται τῇ ἑκάστη εἰς μί. ἐπὶ εἰς τῇ κλιτικῇ μ, καὶ προσλήψεται τῇ εἰς δίφθογγον, ἢ ἐπὶ εἰς τῇ οἰ, ἐν ὅτῃ παρὰ ἀλήγεται ὑπάρχει. τύποντες, τύποιμι, τύφαν/τες, τύφαμι. τετυφότες, τετύφοιμι, τύποντες, τύποιμι, τυποῦντες, τυποῖμι. τῶν ἢ σωκευμένων τὰ ἐνικὰ, καὶ ἐπὶ τῇ μί εἰς ἡμ αὐλικῇ λείγεται, ὡς εἰρητῇ πρότερον, ἀξιοῖμι, ἀξιοίην. δὲ ἀξιώην, ἐβίωην, δωρίκον, προπῇ ἐν ὀ εἰς ὠ. αὐλικὸν δὲ καὶ τὸ τύφας, τύφαι, τύφασμ.

ΤΩΝ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ ἢ ὑπὸ κινεῖται. ἀπὸ τῇ πρῶτον προσώπου τῇ ἰδίῳ ἀρχῇ, μεταποιήσεται τῇ ἑκάστη εἰς ὠ, ἐτυπτο, ἐὰν τύπῃ, ἐτύφα, ἐὰν τύφω, τέτυφα, ἐὰν τετύφω.

ΤΩΝ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Τὰ δὲ ἀπὸ ἐμφάτα, ἐν ἐσῶν μὲν ὄντα καὶ μέλλοντες πρῶτον, ἀπὸ τῇ εἰς προσώπου τῇ ἀρχῇ, προοιῶν τῶν, τύπτε, τύπτεμ. τύφα, τύφην. καὶ

ΒΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

καὶ παρκαμλύνει ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, προσοιείσθαι νᾶ. τέτυφε, τετυφέναι. ἀο-
ρίστου ἢ πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρῶτος προσοιείσθαι ἢ ἰ, ἐτυψα, τύψα. καὶ δὲ δὲ δὲ δὲ ἀπὸ
τοῦ αὐτοῦ μετὰ ποιήσθαι φησὶ ἐχάτης εἰς ἴμ. ἐτυπομ, τυπεῖμ. ὁ αὐτὸς δ' ἄρα
τρίτον, εἰ τοῦ δὲ δὲ δὲ μετὰ ποιήσθαι φησὶ ἐχάτης εἰς ἴμ. τυπεῖμ.
Τῶν μεσῶν.

τὰ δὲ μετὰ προσκλινὰ, τοῦ μὲν πρῶτου κλινῶν καὶ δὲ δὲ δὲ ἀορίστου, ἀπὸ
τοῦ δὲ δὲ δὲ ἀρχῆς. ἐτύπησ, τύπησ, ἐτύπησ, τυπεῖσ. τὸ δὲ πρῶτον ἀορίστου,
ἀπὸ τοῦ πρῶτος ἐξαιρέσει τὸ μῆμ, καὶ προσοιείσθαι ἢ ἰ, ἐτυψάμην, τύψαμ. ἢ ὅπως αὐ-
τῶν ὅπως ἐνθεῖν γίνονται οἰκιστοῖς. τὸ δὲ πρῶτον κλινῶν, ὁμοίως ὅπως ἐνθεῖν κλινῶν.

ΒΙΚΤΙΚΩΝ.

τὰ δὲ ἐκκλινὰ, ἀπὸ τοῦ πρῶτος φησὶ ἀρχῆς, ἔσπευτ ἢ ἐχάτης, εἰς μῆμ, καὶ
πρὸς φησὶ μῆμ τοῦ ἰ, εἰς διφθογγῶν προσλαμβανόμεναι, τύπτομαι, τυ-
πτοίμην, ἐτυψάμην, τυψάμην. πολλὰ τοῦ πρῶτου κλινῶν, ὅδε γὰρ ὁμοίως
ὅπως ἐνθεῖν κλινῶν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

τὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ἀπὸ τοῦ πρῶτος εἰς μᾶ τὸ πρῶτον ὅσους ἢ ἀρχῶν, ἐφῶν
τὸ μ κλινῶν μετὰ ἀλλόθεν εἰς ὦ, τύπτομαι, ἐὰν τύπωμαι, ἐτυψέ-
μην, ἐὰν τύψωμαι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἀπὸ τοῦ τρίτου φησὶ ἀρχῆς, μετὰ ποιήσθαι ἢ ἐχάτης
εἰς οἶα. τύπτετ, τύπτεσθ, ἐτύφατ, τύψασθ. πολλὰ τοῦ πρῶτου
κλινῶν ὅδε γὰρ ὁμοίως ὅπως ἐνθεῖν κλινῶν.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

τὰ δὲ παθητικὰ, τοῦ μὲν ἐνθεῖν ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ μέσων, ἢ δὲ ἀορί-
στου ἀμφοτέρων, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσλήψαι φησὶ δι, ἐτύπη, τύπησθ.
ἐφῶν γεμῆν τὸ αὐτὸ δ' αὖτ' ἢ ἢ ἢ, οὐ τὸ δι, ἀλλὰ τὸ τ προσλαμβάνεσθαι συμ-
βαίνει, ἐτύθη, τύθησθ, διὰ τὸ δύσφωνον. τὸ δὲ ὑποτακτικῶν ἀπὸ τοῦ
δὲ δὲ δὲ, ἐτέτυπο, τέτυπο.

ΒΙΚΤΙΚΩΝ.

τὰ δὲ ἐκκλινὰ ἐνθεῖν καὶ μὲν καὶ μέλλοντες ὁμοίως εἰ ἐπὶ ἢ μέσων
ε παρκαμλύνον

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

πααρακαμλύου δε οὐκ ἔτι ἐὰν σύμφωνον ἢ πρὸ τῶ μ. μὴ ὄντες δε, καὶ δι-
φθόγῳ μηδεμιᾶς κωλύσκει, προσλήψαι τῷ ἱ ἐξ ἀποδιφθόγῳσιν ἔπα-
ραλήγοντες φωνήεντες, τὸ εὐκτικὸν γίνετ, πεποιήμην, μεμνήμην, ἀόριστος
δε ἀπὸ φη μετχηκῆς γενικῆς, μεταποιήσατ ληγύσκει εἰς ἡρ, ὅλζαιρέσθ
ἔκλιτικῶ μ, ὅλ μεταλήψαι ἔτι ἐξ διφθογγῶν, τυφθέντες, τυφθίμην

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

ΤΑ ΔΕ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ, ὥς ὧς τῆς μέσοις ὁμοίως, ἀορίστων ἢ ἀπὸ
τῶ τρίτου φη ἀρχῆς, μεταποιήσατ λικτικῶ φωνήεντες εἰς ὦ. ἐτῆ-
φθην, ἐὰν τυφθῶ. καὶ πααρακαμλύου δε ὑποτακτικὸν γίγνεται, ἐὰν τῷ
μ καθάρῳ ἔχῃ ὡς εἰρηγ, καὶ διφθογγῶς οὐ κωλύει, ἔσπῃ τῷ πααραλήγον-
τες φωνήεντες εἰς ὦ. πεποιήμαι, πεποιώμαι, μεμνήμαι, μεμνώμαι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

ΤΑ ΔΕ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ὥς ὧς καὶ μέλλοντες ὁμοίως καπὶ ἧν μέσῃ
καὶ πααρακαμλύου ἢ ὁμοίως ὁ χηματισμός, πλὴν ὅσῳ τῷ σ οὐ προσ-
λαμβάνετ, τέτυπται, πέτυφται, μεταβολῇ δηλονότι καὶ τῷ ἡγουμένῳ
ἡλῶ εἰς δασύ. καθόλου τὰ μὲν ἡλῶ ἡγῶ φιλῶ, τὰ δὲ δασέα, δασέω.
ἀορίστων ἢ ἀπὸ ἔκ πρώτῃ ἀρχῆς, προδέσσει ἔτι αὐτελικῶ, εἰσφθην, τυφθίμην.

ΤΩΝ Εἰς ΜΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

ΤΩΝ ΔΕ Εἰς ΜΙ, τὰ μὲν ὡς γινῆκα προσεκτικὰ, ἀπὸ τῷ μετχηκῆς γε-
νικῆς, ὅλζαιρέσθ τῷ κλιτικῶ ν, ὅλ μεταποιήσατ ἐχάτης εἰς θί, τιθέν-
τες, τίθει, ἴσαντες, ἴσαθι. διδόντες, διδοθί. ἢ ἀπὸ τῷ δευτέρῳ ἧν ὅρι-
κῶν, τροπῇ τῷ φη ληγύσκει φωνήεντες εἰς ὅ πααραληκτικὸν τῆς ἀρχῆς.
νέω, ἔθες, θέε, δόω, ἐδώε, δός.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

ΤΑ ΔΕ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΑ, ὁμοίως τῆς ἧν παθητικῶ ἀορίστοις ἧν εἰς ὦ, εἴθην,
ἐὰν τιδῶ. τὸ δὲ δῶσιμ ἐπὶ τῷ τρίτῳ, ὅλ δώσι, ποιητικά, πρὸς πρῶτον
γὰρ τῷ τρίτῳ ἧν ἐνικῶν, ποιᾶντα ἢ καὶ τὰ θέω, σῶω, δῶω. μονοσύλλαβα δὲ
ὅντα καὶ πρῶτον μὲν τὰ νῶ, σῶ, δῶ, δισύλλαβα ὅλ βαρύνοντα ποικταί
ποισί, παρεντιθέντες οἰκείως τὰς ποιᾶντας ἧν συλλαβῶν, ἐκᾶσθ γὰρ
τῷ ἰδίῳ

τὸ ἴδιον ἀρχικὸν ἀυξάνοντες προστίθεασι.

ΚΑΙ ΤΑ ΕΥΚΤΙΚΑ ΔΕ ὁμοίως, τῆς γὰρ αὐτῶν εὐκτικοῦς.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

ΤΑ ΔΕ ἀπαρέμφата, ἤνεσθ' ἄλλ' ἀπὸ φη μετ' αἰκῆς γενικῆς καὶ ταῦτα, ὁξυαρέσει τὸ κλιτικὸν μ, καὶ μεταποιήσῃ φη ἐσχάτης εἰς ναί τιθέντος, τιθέναι, διδόντος, διδόναι. τὸ δὲ διδόναι καὶ ποιητικῶν ἄσφαι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

ΤΑ ΔΕ μέσων τε καὶ παθητικῶν, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν εἰς ὦ. Τόποι δὲ σχηματιστικοὶ κλίσεως προσωπικῆς γὰρ ἐγκλίσεωμ τέσσαρ, τοῖσι τοι. τῶν προσακτικῶν ἐνεργητικῶν, τὸ τρίτον γὰρ ἐνικῶν ἀπὸ τοῦ ἴδ' εἰς δυντέρ, προθέσει τῆς τῶ. τύπῃε, τυπῆτω. πάλιν γὰρ εἰς δι, ταυτί γὰρ οὐν προθέσει, ἀλλὰ μεταποιήσῃ τῆς ἐσχάτης, τὸν αὐτὸν ἔχει παρὰ σχηματισμὸν, τίθεται, τίθεται. τύφῃε, τυφῆτω. τῶ δὲ πρώτῳ ἀορίσῳ καὶ μεταποιήσῃ τῶ τῆς ληγῶσῃ ὑποτακτικῶν εἰς ἁ παρταχῶ, τύφωμ, τυφάτω. τῶν δὲ δυνικῶν δ' εὐτέρωμ ἀπὸ τῆς δυντέρου γὰρ ἐνικῶν, προσλήψα τῆς τὸμ, τύπῃε, τύπῃετομ. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου προσλήψα τῆς μ, τύπῃε, τυπῆτω, τυπῆτωμ. τῶν πλεονασμῶν, τὸ μὲν εὐτέρωμ, ἀπὸ τοῦ δυντέρου γὰρ ἐνικῶν, προσλήψα τῆς τε. τύπῃε, τύπῃετ, τύπον, τύπατε, καὶ μεταποιήσῃ ὡς εἰρηγ. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσθέσει τῆς σάμ, τυπῆτω, τυπῆτωσαμ. τὸ δὲ τυπῆτόωμ, ἀντὶ τοῦ τυπῆτωσαμ, καὶ συγκοπῶν εἰσὶν γεγονέναι, καὶ μεταβολῶν φη παρὰ ληγῶσῃ εἰς μακράν. ὅτε τὰ τρίτα γὰρ πλεονασμῶν ἐξαφαινομένηται. ὅτ' ἔ, μακρὰ ὅπως οὖν παρὰ λῆγα. ὁξυαρέσει δ' ἰωνικὸν πετύφαται ὡσαύτως δὲ καὶ τῶ τυπῆτόωμ, ἀντὶ τοῦ τυπῆτόωσαμ ὁ σχηματισμὸς εἰς εἴη.

ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

ΤΩΜ ΔΕ μέσων τε καὶ παθητικῶν, τὸ μὲν τρίτον γὰρ ἐνικῶν ὁξυαρέσει τῶ διφθογοῦσθ' ὑποτακτικῶν φωνήεντες, καὶ τροπῇ τῶ ὦ, εἰς

εἰς ἀνὴρ ὑπάρχει, καὶ προσλήψασι φησὶ δὴ, τύπῃ, τυπῇδω. καὶ ἡνὶ εἰς
 δι' ἀορίστων, ταῦτα γὰρ διόλου ποιεῖς δι' ὑπογραμμοῖς ὁμοίως. τῶν δὴ
 κῶν ὁ δὲ ὑπερβολή, ἀπὸ τῶν τρίτων ἡνὶ ἐνικῶν, μεταποιήσας φησὶ ἐσχάτης εἰς δὴ
 τυπῇδω, τυπῇδω. καὶ ὁ τρίτος δὲ ἀπὸ τῶν ὑπερβολῶν, προσθέσας τὸ μ, τυ
 πῇδω, τυπῇδω. τῶν δὲ πολλοῦ κῶν, ὁ μὲν δὲ ὑπερβολή, ἀπὸ τῶν δὴ
 τῶν ἡνὶ δὴ κῶν μεταποιήσας φησὶ ἐσχάτης εἰς δὴ, τυπῇδω, τυπῇδω.
 τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τῶν τρίτων, παρθενοῦσα φησὶ σῶν, τυπῇδω, τυπῇδω.
 σῶν. ὁ τυπῇδω ἀντὶ τῶν τυπῇδω σῶν, ὡς ἡνὶ τῶν τυπῇδω εἰρηκαμῶν.

ΕΥΤΙΚΩΝ ΜΙ.

Τὸν δὲ ἐνικῶν λεγόντων μὲν εἰς μί, τὸ δὲ ὑπερβολή ἡνὶ ἐνικῶν ἀπὸ
 τῶν πρώτων ὁμοειδέσας τῶν ἡνὶ τῶν μί εἰς σ, τύποιμι, τύποις.
 τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῶν δὴ κῶν, ἐκβολή τῶν σ, τύποις, τύποι. τῶν δὲ
 δὴ κῶν δὲ μὲν δὲ ὑπερβολή ἀπὸ τῶν δὴ κῶν, μεταβολή τῶν σ εἰς τ,
 καὶ προσλήψασι φησὶ ὦν, τύποις, τύποις. τὸ τρίτον ἀπὸ τῶν δὴ κῶν
 ὦν, μεταποιήσας φησὶ ἐσχάτης εἰς τῶν, τύποις, τυπῇδω. τῶν ὅτι
 πολλοῦ κῶν ὁ μὲν πρώτος, ἀπὸ τῶν πρώτων ἡνὶ ἐνικῶν, μεταποιήσας τῶν
 εἰς μί, τυπῇδω, τυπῇδω. τὸ δὲ ὑπερβολή ἀπὸ τῶν δὴ κῶν με
 ταποιήσας τῶν ἐσχάτης εἰς τε, τύποις, τυπῇδω. τὸ τρίτον, ἀπὸ τῶν δὴ κῶν
 πρώτου, ὁμοειδέσας τὸ κλιτικὸν μ, τυπῇδω, τυπῇδω. λεγόντων ὅτι
 ἡνὶ, ὁ μὲν δὲ ὑπερβολή ἡνὶ ἐνικῶν, ἀπὸ τῶν πρώτων, τῶν ἡνὶ τῶν
 τυπῇδω, τυπῇδω. τὰ δὲ ἄλλα πάντα ὁμοίως ποιεῖς ἡνὶ εἰς μί. καὶ ὅσον
 τὰ τρίτα ἡνὶ πολλοῦ κῶν καὶ εἰς σῶν σχηματίζεσθαι, τυπῇδω, ἡνὶ
 εἰς δὲ, ἀποβάλλοντα δὲ ἡνὶ τῶν ἡνὶ, τυπῇδω. λεγόντων δὲ εἰς μί, ὁ
 μὲν δὲ ὑπερβολή ἡνὶ ἐνικῶν ἀπὸ τῶν πρώτων μεταποιήσας τῶν ἐσχάτης
 εἰς ο, τυ
 πῇδω, τυπῇδω. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῶν δὴ κῶν, ἡνὶ εἰς τῶν, τυπῇδω,
 τυπῇδω. τῶν δὴ κῶν, ὁ μὲν πρώτος, ἀπὸ τῶν πρώτων ἡνὶ ἐνικῶν, μετα
 ποιήσας τῶν ἐσχάτης εἰς μέθω, τυπῇδω, τυπῇδω. τὸ δὲ δὲ ὑπερβολή
 ἀπὸ τῶν δὴ κῶν, μεταποιήσας τῶν ἐσχάτης εἰς δὴ, τυπῇδω, τυπῇδω.
 τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῶν δὴ κῶν, μεταποιήσας φησὶ ἐσχάτης εἰς δὴ,
 τυπῇδω

τύπριδομ, τυπρίδιω. τῶν δὲ πλεθυνῶν δ' ἢ πρῶτον ἀπὸ τ' πρῶτον
 τυπρίδου, μεῖαποιήσα τῆς ἐσχάτης εἰς θα, τυπρίμεδομ, τυπρίμει
 θα. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δουτέρου, μεταποιήσα τῆς ἐσχάτης εἰς διε,
 τύπριδομ, τυπριδιε. τὸ τρίτον, ἀπὸ τ' τρίτου τῶν ἐνῶν, πρὸς ἐθέσα τ'
 μ, τύπριμ, τύπριον.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ ὑποτακτικῶν πάντα, ὁμοίως τῆς τῶν ὀριστικῶν ἐνέσῳσι. πλὴν
 ὅσοι, ἐνθα μὲν ἐκείνα δ' ἐκλιτικὸν ἔχουσιν, ἐνταῦθα δ' ἢ, τύπταις, ἐὰν
 τύπταις, τύπται, ἐὰν τύπταις. ἐνθα δ' ἐκεῖ τὸ ο, ἐνταῦθα δ' ὦ, τύπτομαι,
 ἐὰν τύπτομαι. πλὴν τῶν φθιπέων πρὸς ἀλφόντων τῶν ὦ, διδῶμι,
 ἐν ταῖς γὰρ αἰ τοῦτο φυλάττειται, ἐὰν διδῶ, διδῶς, διδῶ. ἀνάγεται
 δὲ εἰς πλὴν πέμπτῳ συζυγίᾳ καὶ τὸ ἐμὶ ὑπαρκτικὸν ζήμα, καὶ ὅλως οὐ
 δὲν ἂν εἴη ἐξω τῶν ἐρημνῶν. τὰ δὲ φθιπέων πρὸς ἀλφόντων τῶν ὦ,
 διδοῖν ζεύγνυμι παρὰ τακτικὸν μόνον εὐρίσκειται ἔχοντα, καὶ ἄριστον δ' ἐνταῖς
 γορ, ἔφω, ἔδω. πρὸς ἀκείμηνον δὲ καὶ τὰ ἄλλα τὰ πρὶ τούτοις ἔχοντες οὐκ ἔχουσιν
 συζυγίαις ὁμοίως, οὔτε μὲν ἐγκλισιμ ὑποτακτικῶν ἔχουσιν, οὔτε ἐκκλικῶν
 ἢ μή τις ζευγνύμεν λέγοι, καὶ ζευγνύμεν διφθόγγῳ παρὰ τακτικῶν ζῶμα
 καὶ τῆς ἢ, οἶον, καὶ τὸ μεμνήμεν. καὶ πεπονήμεν δ' αὖ καὶ τετιμήμεν λέει
 γὰρ ἂν ταῦτα ἔξει.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ.

Ὅσα δὲ φθιπέων λήγοντα εἰς ὦ καθαρόν, τῶν α, ἢ τῶν ε, ἢ τῶν ο,
 πρὸς ἀλφῶν, ὅτι μὲν συναρᾷ ταῦτα εἰρηκτῶς πρότερον. καὶ τὸ δὲ πρὶ
 τὸν ἐνέσῳσι καὶ παρὰ τακτικὸν μόνον συμβαίνει. κοινὸν ἢ αὖ τὸ, ἢ γ
 μὲν οὐτινοσὺν τῶν α, ε, ο, ἐπομνῶν δ' ἢ τῶν ὦ, αἰ πλὴν συναρᾷ εἰς ὦ
 γίνονται. ἰδιὸν δὲ τὸ, ἢ γ μὲν τῶν α, ἐπομνῶν δὲ τῶν ο, εἴτε καθ' αὐτὸ εἴ
 τε ἐν διφθόγγῳ, αἰ πλὴν συναρᾷ γίνονται εἰς ὦ, οἶον βοάομι, βοῶμι,
 βοᾶου, βοῶ, βοάοιμι, βοῶμι, ἐπομνῶν δὲ τῶν ε, ἢ τῶν η, εἴτε ἐν δι
 φθόγγῳ, εἴτε καθ' αὐτὸ, αἰ εἰς α, βοάεις, βοᾷς, βόας, βόα, βοάη.
 βοᾷ. ὅθεν δ' ἢ καὶ τὰ ὑποτακτικὰ ταῦτα, καὶ ὅλως τὰ ἐκ συναρᾷσεως

συμβάινει μὴ ὑποκεῖσθαι τοῖς λεχθεῖσι πρὶ ἡν' ἀπασιῶμ. ἐτι ἡ γυμνὸς ἔ, ἐπομνίς μὲν τῷ ὀ, ἔτε καθ' αὐτὸ, ἔτε ὡς ὅν διφθόγγῳ τῇ οὔ, ἀεὶ ἢ συναίρεσις εἰς οὔ, ποιόομι, ποιόομι, ποιόομι, ποιόομι. ἐπομνίου δὲ τῷ ἔ, ἔτε καθ' αὐτὸ, ἔτε ὅν διφθόγγῳ, ἀεὶ ἢ συναίρεσις εἰς ἔ, ποιόομι, ποιόομι, ποιόομι, ποιόομι. ἐπομνίου δὲ ἡ, ἔτε καθ' αὐτὸ, ἔτε ὅν διφθόγγῳ, ἢ συναίρεσις εἰς ἡ, ἔαμ ποιόομι, ποιόομι, ἔαμ ποιόομι, ποιόομι. ἐπομνίου δὲ τῷ ὀ, ὡς ὅν διφθόγγῳ τῇ οἱ, ἢ συναίρεσις εἰς οἱ, ποιόομι, ποιόομι. τὰ γε μὴν δισύνθετα ὅντα, ὅς περ ὅτε οὐ συναίρεσιν προσηγορίας, πλέω, νέω, ξέω, πλέω δὲ καὶ πλέω καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. ἐν ἡ γυμνὸς οὔ, ἐπομνίου μὲν τῷ ὀ, ἔτε καθ' αὐτὸ, ἔτε ὅν διφθόγγῳ, πλέω καὶ οἱ, ἢ συναίρεσις εἰς οὔ, χρυσόομι, χρυσόομι, χρυσόομι, χρυσόομι, ὡς αἰῶν δὲ, καὶ ἐπομνίου τῷ ἔ, χρυσόομι, χρυσόομι. ἐπομνίου δὲ τῷ ἡ, εἰς ὡ, ἢ εἰς ὡ, ἔαμ χρυσόομι, ἔαμ χρυσόομι, ἢ χρυσόομι. ἐπομνίου δὲ τῷ ἰ ὡς ὅν διφθόγγῳ δικλονοῦν, ἢ συναίρεσις εἰς οἱ, χρυσόομι, χρυσόομι, χρυσόομι, χρυσόομι, ἔαμ χρυσόομι, χρυσόομι. πλέω τ' ἢ ἀπὸ μεμετάσθην, χρυσόομι γάρ περ χρυσόομι κοινὸν δὲ τῶν ἀπάντων, ὅς τὰ ἐν κλίτικῇ προφέρουσιν δὴ, μεταποιεῖται καὶ ἐκ ἑκείνης εἰς ἡν αἰολέωμ, ποιόομι, ποιόομι, βοῶμι, βοῶμι, καὶ οὕτως εἰς πᾶν ἡν εἰς ἡν λεγόντων ἐκτικῶν κλίσιμ μεταβάλλεται διόλου.

ΠΕΡΙ ΡΙΜΑΤΩΝ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

Ὡς περ δ' ὀνόματ' αὐτὰ μὲν, ἑτερόκλητα, τὰ δὲ ἄκλιτα διὰ τὰς αἰτίας τε καὶ ἑτέρας, οὕτως ἑτερόκλητα ἄμ λέγοιτο, πείτω, πείτω, πείτω. τίκτω, τέξω. πίπτω, πεσοῦμαι. αἰλίσκω, αἰλώσω. ἐρχομαι, ἐλεύσομαι. πολλὰ δὲ τὰ τριαῦτα, ἐπὶ πᾶσι χρῆσιν ἢ παρὰ τὴν ἑτέραν γὰρ ταῦθα. ὡς καθόλου μὲντι ἐπὶ τῷ, τὰ εἰς δύο συμφωνὰ διάφορα ἐκ παραγωγῆς λέγοντα, κλίσιμ οὐδ' ἐμὶ αὐτὸ ἴσχα οἰκέαμ, σχηματισμὸς δὲ ἡν' ἑτέροις τῷ τ, ἢ τῷ συγγενῇ σ. πλέω ἡν' τεταρτάκων, ξέω, ξέω, πείω, τέκω, τίκτω. ἔχω, ἴσχω. ἔπω, ἔσω. πείω, πίπτω. ἔσκα, σέσκα. βέβοκα, βόσκα. τετέλεκα, τετέλεκα, βέλεται δὲ προσλαμβάνειν ἐκ

ἐκ χηματισμῶν σύμφωνον ἢ τῷ θούτερον, ἢ τῷ τρίτῳ προσώπῳ, τῷ πα-
 ρηκτικῷ παρακαμένον, διὸ ἐν τείαρχύγοις ἐκ τῷ μένῳ χημαῖσσαι
 μίμνω, ὡς τῷ ᾧ σ' ἁσυντάκτου καὶ αὐτοῦ ὄντις· τῷ δὲ μ, ἁσυνβάντως
 ᾧ καὶ αὐτοῦ ἔχοντις, οἰκίως δὲ καὶ μεταβάλλομιν· εἰς τὸ μ, διαφερε-
 τῶ δ' ἔγε μνηδὲρ, καὶ ἐπὶ μὴ ἐκ μεταβολῆς εἶπα δὲ μ ἄξιον, ἀλλ' ἀπὸ
 τῷ πρώτῳ μεταλαμβάνεσθαι, μέμεμα, μίμνω, καλεῖσθαι τὴν ὡλεονασικά.

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ.

Ακλιτα δὲ τὰ σωρημένα πάντα, ποιοῦ, βοῶ, ὡς πεπονθότα.

ΕΦΒΤΙΚΑ.

Καὶ μὲρ δὴ καὶ ἀπαθὲς ἀκλιτα τὰ ἐφελικά πάντα. μαθητῶν,
 τομῶν, βασιλεῶν, πολεμικῶν, ὁφείω. τούτοις δοῖμαι σω-
 τάτην οἰκῶν καὶ ὅσα τῶν ῥημάτων, τύπομ μὲν ἐχθ' τρίτῳ προσώ-
 πῳ, εἰς ἃ ὁ δένος, ὅθεν δὴ καὶ ἀπρόσωπα ὀνομάζετ'· οἶον δὲ δῖα, καὶ
 χρῆ, καὶ δοκῆ, καὶ συμβαίνα, καὶ μέλλω, καὶ ἔξεσι, καὶ ὅλως τὰ μνηδὲρ
 ἐμφαίνοντα πρόσωπομ. τούτων δὲ τὰ ᾧ ἐνδραγηνικῶν προσφορὰν ἔχοντα·
 οὐ πολλὰ· τὰ ῥημὶ ἀριθμὸν, τὰ δὲ παθητικῶν παλῆσα, ὅποσα δὴ καὶ τὰ
 προσωπικά ῥημ' παθητικῶν, τὸ γὰρ ἐρικῶν ἐκάσθ' τρίτῳ ῥημ' ῥηόνων, εἰς
 ἀπρόσωπομ μεταλαμβάνομενον σημασίαν, οὐτε πρώτῳ, οὐτε δευτέ-
 ρῳ ἔχα πρόσωπομ. ταύτην ἂν θεωροῖτε, οἶον, λέγει, εἰρητῆ, γέγρα-
 πται, ἐρηδῶ, πεποιήδω.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

Τὸν δὲ μετχῶν οἱ χηματισμοὶ ἀφέκασιν γίνονται ῥηόνων. πλὴν
 τῷ παρατακτικῷ καὶ ὑπὸ προσωτελικῶν, οὗτοι δὲ σωρημένοι ὡς εἰρητῆ
 ὄντες, ὁ μὲν, ὅτι ἐνδεῶν· ὁ δὲ, ὅτι παρακαμένον· κοινὰς δὲ ἔχουσι καὶ
 τὰς παρ' αὐτῶν μετχὰς. κοινὸν δὲ κάμταῦναι τὴν παρ' αὐτῶν μετχὰς ἀπᾶν
 τῶν ἡτῶν ἀνέκσεως ἀποβολὴν πλὴν τὴν ἁρκακίμην.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ. ΕΝΕΣΤΩΣ ΜΕΛΛΩΝ.

Γίνεται ἡ ἐπὶ ῥημ' εἰς ὡ ἐνδραγηνικῶν, καὶ μὴ τῷ πρώτῳ τῶν ἐμῶν
 ἐνδεῶν καὶ μέλλοντες ἐκατέρου μετχῆ, προσλήψα τῷ ν, τῷ πῳ,
 ὁ τύπτω

ὁ τύπῳ. τύψω, ὁ τύψω. Θηλυκὸν δὲ ἄπὸ φη τῷ ἄρσενικῷ ἐνδείας, φροπῇ τῷ λήγοντος ὦ, εἰς ὦ, καὶ τῷ ν, εἰς σ, καὶ προσλήψατο ἄλκτικα. ὁ τύπτω, ἡ τύπτουσα, ὁ τύψω, ἡ τύψουσα, ὁ τυπῶ, ἡ τυπῶσα.

Τὸ δὲ οὐδέτερον ἄπὸ φη γενικῆς, ἀποκοπῇ τ' ἐσχάτης, τῷ τύπτῳ, τὸ τύπτω, τῷ τύπῳ, ὁ τύψω, τῷ τυποῦν, τὸ τυποῦν.

Εγγύς δὲ τούτῳ καὶ τὰ τῷ δούξεν ἀορίσιν. τὸ μὲν γὰρ ἄρσενικόν, μεταβολῇ τῇ ἐσχάτης ὁ εἰς ὦ, ἔτυπον, ὁ τυπῶ. τὸ δὲ θηλυκόν, καὶ οὐδέτερον, ὡς εἰρηται. Ἀπὸ γὰρ πρῶτον ἀορίσιν, τὸ μὲν ἄρσενικόν προσλήψατο σ, ἔτυπα, ὁ τύπα. τὸ δὲ θηλυκόν οὐδέτερον, ὡς εἰρηται. πολλὴν ὅσον ἔνταῦθα ἡ παρὰ λήγουσα μὲν αἰεταί, μὲν ἐνὸς ἑξοῦς παρὰ λαμῆ νομένου φωνήεντος, ὁ τύπα, ἡ τυπάσα, τὸ τυπάμ. Ἀπὸ δὲ τῷ παρὰ μένου ὁ μὲν ἄρσενικόν, μεταβολῇ τ' τελικῷ ἄ, εἰς ὦ, καὶ προσλήψατο σ, τέτυπα, ὁ τετυφῶ. τὸ δὲ θηλυκόν, ἀπὸ τ' γενικῆς τῷ ἄρσενικῷ, ἀποκοπῇ τ' ἐσχάτης, καὶ μεταλήψατο ἄ, καὶ ὅλως αἰεταί μὲν τ' παρὰ λήγοντος ὁ, μεταλήψατο δὲ τ' διφθόγγου η, τ' τετυφῶ, ἡ τετυφῶ. καὶ τὸ οὐδέτερον δὲ αὐτοῖσι ὅλως αἰεταί τ' το, δὲ γηγῶσα, καὶ βεβῶσα, καὶ ἐβῶσα, καὶ τὰ τριαῖτα ποιητῶν. συγκοπὴν γὰρ ποιητῶν μετασχηματίζουσι, καὶ τὸ θηλυκόν πρὸς τὸ πᾶσι. ἀπὸ μὲν γὰρ τ' γέγαα, ὅθεν τ' γεγαῖα, τὸ γεγῶς, ὅθεν τ' γεγῶσα. καὶ πῶς ἄλλων ὁμοίως ὁ τῶς δὴ ἡ κολῶσεν καὶ τὸ τετυφῶσα, καί τῳ ἄπὸ τ' τέθνεα, ἀπαβοῦν ὁ.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Εἰ δὲ πῶς μέσῳ καὶ παθητικῷ καθόλου τῶς μὲν ἔχουσι τὸ μ κλιτικόν, μεταποιήσας τῶς ἐσχάτης εἰς μέν, ἡ τ' ἄρσενικοῦ μεταχὴ γίνεται. τύπτομαι, ὁ τυπτόμεν, ἔτυψάμην, ὁ τυψάμην. τοῖς δὲ μὴ ἔχουσιν, ἀλλὰ εἰς ἡμ λήγουσι, μεταβολῇ τ' ἐσχάτης εἰς τῶς, ὁ σχηματισμός, ἐτύπην, ὁ τυπῶ. τὸ θηλυκόν καὶ οὐδέτερον, ἐνθα μὲν δὲ κλιτικόν, ἀπὸ τ' ἄρσενικοῦ μεταποιήσας τῶς ἐσχάτης εἰς νῆ, καὶ νῶμ, ὁ τυπτόμεν, ἡ τυπτομένη, δὲ τυπτόμενον. ἐνθα γὰρ μὴ, ὁμοίως καὶ ἐπὶ πῶς ἑνὸς γητικῶν. πολλὴν μέντοι τ' λήγοντες αὐτοῦ φωνήεντος, ὡς

ἔχα

ἔχα ὁ τυφθεῖς, ἢ τυφθεῖσα, τὸ τυφθεῖν. τὰ γεμῶν τῷ μέσου παρκαί
 μὲν ὁμοίως παντᾶσι τοῖς τῷ ὕδατος, τέτυπα, ὁ πετυπῶς, τῷ πε
 τυπότῳ, ἢ πετυπῶ, δὲ πετυπῶς.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Τὼν δὲ εἰς μί, τὰ μὲν, παθητικὰ καὶ μέσα ὡς εἶρηται, τίθεται, ὁ
 τίθεμαι. ἐθέλω, ὁ θέλω. ἐτέλω, ὁ τελείω. τὰ δὲ ὕδατος
 τικά, ἀορίστοις μὲν πρώτοις, ὁμοίως τοῖς ἑνὶ εἰς ὦ ληγόντων σχηματισμοῖς.

Διυτῆροις δὲ καὶ παρὰ τὰς κοίτας, εἰς σ' μὲν ὀξυτερότερον παῖσι ὁ
 σχηματισμὸς, οὐκ εἰς συλλαβὴν δὲ πλὴν αὐτῶν, ἀλλ' ἂν ἀναλόγως. τὸ
 γὰρ ἴδιον ἐκάστοις ἀρχικὸν φωνῆν ἐπαναλαμβάνεται. τὸ δὲ ἔστι δίχρον
 ον, ἢ βραχὺ. καὶ δίχρονον μὲν ὅν, μακροκαταληκτεῖται. βραχὺ ὃ ἐπο
 διφθογγεῖται, προσληφθεὶς τῷ ι, ἢ τῷ υ. ἴσω, ὁ ἴσως, ἐξέγνων, ὁ ἐξέ
 γνως. ἐδίδωμ, ὁ δίδους. ἐτίθω, ὁ τίθει. τὸ δὲ διπλοῦν καὶ οὐδέ
 τερον ὁμοίως τοῖς ἀπὸ ἑνὶ εἰς ἡμ' παθητικοῖς, ὁ τίθει, ἢ τίθεισα, τῷ
 τίθεντῳ, τὸ τίθω. ἴσως, ἢ ἴσωςα, τῷ ἴσαντῳ, ὁ ἴσως. ὁ δίδους,
 ἢ δίδωςα, τῷ διδόντῳ, ὁ δίδω. ὁ ἐξέγνων, ἢ ἐξέγνωςα, ἢ ἐξέγνυν
 τος, ὁ ἐξέγνυν.

ΑΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΕΤΟΧΑΙ.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἑνὶ ἀπροσώπων μετὰ καὶ ἀπροσώπων, καὶ αὐταὶ δι
 λονότι τῷ ἡμῶν οὐδέποτε, δέον, προσῆκον, δοκοῦν, καὶ δόξαμ,
 συμβᾶν, ἀκῶν, γινώσκω, ἀποδιδόναι, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ δέτοι
 σχηματισμοῖς οὐκ ἄδικοι. καὶ ταυτὰ γὰρ τοῖς ἑνὶ προσωπικῶν οὐδέτε
 ροις. αἱ δὲ ἑνὶ προσωπικῶν ἅπασαν τρίτην προσώπων εἰσὶν. ὡς καὶ τὰ
 ὀνόματα.

ΠΕΡΙ ΑΠΘΡΩΝ.

Τὰ δὲ ἄρδια διήρηται μὲν πρότερον εἰς τὰ προτακτικὰ καὶ ὑποτακτι
 κα, καὶ ὑποτακτικὰ ὁ συνάπτοισα, ὁ προτακτι
 κόμ τῷ, καὶ τῷ, καὶ ἑνὶ προφίεσιν, ὅπου ἐπὶ γενικῶς, καὶ ὅπου ἐπὶ
 δόλκῳ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

διότι καὶ ἐνικεῖ, καὶ ὅτωρ ἐπὶ γενικῆς πληθυντικῶν. ὅμ ᾗ τὸ πορ καὶ
 ᾗ τῆς ὄνομα προσιδιμίῳ κλίνειται. σχηματίζομενον ἐν τῇ τῶ ἄρθρου
 ἡώσῃ. οἶον, ὅστις οὐδὲν, ὥστιν, καὶ τῶν ὁσάντων. τῶν δὲ καὶ
 ᾗ ἄλλῃ. λαμβάνεται ᾗ τῶ ἄρθρου καὶ ἀντιῶνυμῶν. ὁ γὰρ ἀντιῶν
 οὐδὲν, καὶ τὸν ἀντιῶν τῶν τῶν. ταῦτον ᾗ τῶν παρὰ μὲν καὶ τῶν
 δὲ σαυδὲς ἐπιπλεόμῳ, οἶον, ὅδε, ἥδε, τόδε. ἀντωνυμικὰ γὰρ
 καὶ ταῦτα. τὰ ᾗ ποτακτικὰ καὶ ποτακτικὰ ἢ ἐπιρρημάτων
 ἢ παρὰ ἡώσῃ, καὶ ἀριμῶν ἀντιῶν ἐπιθέτωρ λαμβάνεται ὀνομα-
 τῶν, φυλακτικῶν τῶν ἐπιρρημάτων ἐκλήτῳ, ὁ πάλαι, τῶ πάλαι,
 ἢ πάλαι, ᾗ πάλαι. ὁ πάλαι, ὁ πάλαι, ὁ ἄνω.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΩΝΙΜΙΩΝ.

ΤΩμῇ ἀντωνυμιῶν, ἡ ἐγὼ τὸν γὰρ προσλαβῶσα σπυδίσμον, ἔγωγε ὑβίσασμῳ τοῦ τόνου προσφέρειται, καὶ οὐ μόνον μείωσίν τινα ταῦτα διὰ τὸν σπυδίσμον μεωλὸν δὲ κλοῖ, ἀλλὰ καὶ κατάφασιν ἐνίοτε, ὅτε, τὸ μαί. ταῦτες δὲ ἀντιγὰρ γενικῇ ἐμῇ, καὶ ὁριστικῇ. ἐμοί, καὶ αἰτιατικῇ, ἐμὲ, ἐγκληνόμενα ἀποβάλλουσι τὸ εἰ, οἷον, ἑνὶ τῷ μὲ σκόπε, ἑνὶ τῷ μοι λέγε, ἑνὶ τῷ μεδίδασκε.

τὰ δὲ δι' ἑκὰς καὶ πλεοναστικὰ συνηρημένως ἢ ἐξηκὶς πρότερον, ἀσπαρέτως δὲ ὥς τε λεγομένη. νῶϊ, νῶϊμ. ἡμέες, ἡμέωμ· ἡμέας, ἡμῖρ
 γοῦρ δ' οὐκ ἂν μοναχῶς πανταχοῦ. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ δι' ἑξῆς προσώ-
 πος. σφῶϊ, σφῶϊμ. ὑμέες, ὑμέωμ, ὑμέας.

καὶ τὰ το γήρυ. σφῶι, ἐπὶ ἀλλοτρίῃς μόνως. ὡς εἰ σφῆρ ἐπὶ δέ-
κῃς, σφείας, σφέων, σφέας.

ΜΟΝΑΔΙΚΑΙ ΚΤΗΤΙΚΑΙ.

[illegible]

Σύνθετα

ΣΥΝΘΕΤΟΙ.

Τὸν δὲ συναΐτωρ καὶ ἑαυτῷ, καὶ χωρὶς τοῦ μεταλαμβάνοντός τινος
 δασεῖται τὸ αὐτῷ.

ΚΤΗΤΙΚΑΙ.

Καθόλου δὲ αἱ κτήνη καὶ ὁμοίως τῆς εἰς ὅς τριγενέσιρ ἀπλοῖς ὀνόμασι
 παραχρηματίζονται. ὡς ἂν ἐκῆνα μετὰ ἢ ἄλλας τὰ συμφῶνς, τὸ
 δηλυκὸν παρὰ γὰρ εἰς η, ἐρηκθ, ἐρήμη. φρονίμθ, φρονίμη. μέσθ,
 μέση. μέθυσθ, μεθύση. μετὰ δὲ τὸ ς, εἰς α, λαμπρὸς, λαμπρά. σορ
 φώπεθ, σοφωτέρα. οὕτω καὶ ἄλλα. ὁ ἐμός, ἡ ἐμή, ὁ σός, ἡ σή. ἡ
 μέπεθ, ἡ μετέρα. σφέπεθ, σφετέρα. ὅ δὲ ἡμετέρη, καὶ σφετέρη
 ς, ἰωνικά.

Τῶν δὲ διακτικῶν, ἡ ἐκῆνθ, ἐκείνη, ἐκῆνο, καὶ ἄνθ τὸ ἐ λέγειται αἰοί
 λέωρ ἔθαι. τῆς δὲ τὸ δυνάμειρ προσώπου διακτικῆς, καὶ τὸ ἐνίοτε προσά
 πνοντες πελυκὸν, ἐφεκάσκεις πῶστεως καὶ ἀριθμῶν τε καὶ γήρας λέγομεν.
 οὐρσί, ρυρσί, ὥσπερ ἀμέλει ἐ τὰς κατ' ἐπιπλοκῶν τὸ συναδίσμας ἀρδρι
 καῖς ἀντωνμίαις. ὁ δὲ γούρ φάμερ καὶ ρδὶ. λέγειται δὲ ἡ γενικὴ φιλία
 περοπροσωπῶσκεις ἢ πρῶτον πρῶτον, καὶ σέω, καὶ σῆο, ἐ σῆδεμ, ἐ σῆν.
 ὥσπερ ἄρα καὶ τὸ πρῶτον προσώπου, ἐμέο, καὶ ἐμεῖο, καὶ ἐμείνεν, ἐ
 ἐμεῖν, καὶ τὰς ἢ δὲ διαλέκτων διαφορὰς. τὸ μέντοι πρὶ τούτων διορίσα
 σθαι οὐ τῇ παρὰ τὴν προσθέσιν οὐκ ἔστι.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

Τὸν δὲ προσθέσιν, ἡ ἐμ, καὶ ἐνὶ εὐρησίαι ἐν τῇς ποιήμασι κατ' ἐπέλτασιρ
 λεγόμεναι. ἐνὶ μέντοι μετὰ θέσιν ἑ τόνου, οὐκ ἔστι προσθέσις, ἀλλ' αἰε
 ρηματικὸν μεταβάλλει. ὥσπερ ἀμέλει καὶ ἡ παρὰ, παρὰ γούρ ἀντὶ τὸ πα
 ρεσι, καὶ ἐπὶ ἀντὶ τὸ ἐπεσιμ. ἡ δὲ ἴα, καὶ εἰς λέγειται ἀπικῶς. καὶ ἡ πρὸς
 ποτὶ, ἐ πρὸτὶ δωρικῶς. ἐ ἡ ὑπὸ, ὑπαί. καὶ ἡ ἀπὸ, ἀπαί.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ.

Τὸν δὲ ἐπιρρημάτων σχηματισμὸς ἀπὸ πάντων ἢ τὸ λόγου με
 2 ς

ῥῶμ γίγνοιτ' ἄμ. ἅπο μὲν τῷ φρονίμωμ ὀνόματ' ὅ, φρονίμως ἅποδ' ὅ
 τῷ ἄρῳ ῥήματ' ὅ, τ' ἄρδ' ἴω. ἅπο δὲ φῶι ἐιδότῳμ μετοχῆς, ἐιδότως.
 ἅπο τῷ τῇ ἄρδ' ἴω πῶδε. ἅπο φῶι τῷτῳμ ἀντωνυμίας, οὕτως. ἅπο δὲ
 φῶι ἀνὰ πρῶθ' ἔσεως, ἄνω. ἅπο δὲ τῷ ἐγγύς ὑπὲρ ῥήματ' ὅ, ἐγγύθι.
 ἅπο δὲ τῷ δ' κ' καὶ πῶι καὶ θέρ' σωδ' ἐσμῶμ, δ' ἴκ' οὐθεμ. εἰς δ' ἄμ' καὶ
 διηματικά ἄτ' α, οἶομ' ἅ τ' ἐγγύς ἔ' χαμαί. ἐς δὲ ῥθόνου σημαντικά
 καὶ τ' ἄψ, ἔτι, πάλιν, μέχρι. Τόπου δὲ καὶ τὸ ἴνα, καὶ ἀπαντικῶν. σχ' ἔ
 σθ' ἅ τ' ῥπικῶμ, ῥθ' ἔ, ἐμ τόπῳ, ἐκ τόπου, εἰς τόπον, ὅτομ, οἶκοι,
 οἶκαδε, οἶκοθεμ.

Ὀμοιώσεως δὲ καὶ, καὶ τε. Αθροίσεως δὲ διωρισμένου τῷ, καὶ τ' πᾶν δ' κ.
 μεί, καὶ πασὺν δ', ἔ' πανοικοί. Παρακελεύσεως δὲ καὶ τ' ἔ' α, ἔ' ἴσι.
 καὶ ἐκπληκτικὸν ἔτι τ' ἔ' α. Καλείδω δὲ καὶ τι παρ' αττικὸν ἐπίρρημα,
 ὅτομ τ' χρονίως ἔ' ἐκταδ' ὅμ. καὶ διαρετικὸν ὠρισμένῳ, ἀκοιπ' ἔ' ἀποπ' ἔ',
 ἄμελ' ἔ'. καὶ ἄροίσεως, ἄνθ', ἄπερ. καὶ ἔ' ζαρετικὸν, τ' πλὺν. καὶ ἀποσ' α
 τικὸν τ' ὥστε. καὶ διακωλυτικὸν τ' ἐμποδ' ὅμ. καὶ ἐπικρυπτικὸν τ' λάθρα.
 καὶ ἐμφατικὸν, δ' διαρεθ' ἴω, ἀναφανδ' ὅμ. ἀλλὰ δὲ τ' πρὸς τ' σημαντικὸν μῶμ
 ὀνομάζ' ἴν' καδ' ἔ' κασομ, ἀπερ' οὔτε καὶ ὀνομαθεῖθ' ἀνάγκη. διό γ' ἡ ἄμ' ὀμ' ἴσως
 δέκα καὶ ἔ' ἐπ' ῥρημάτῳμ γέν' θεῶν ἔ' ἐκ' αἶνα, οὐσίαν πρὶ ὅμ. ποσόμ, πρὸς τι,
 π' ὅ, πότε, ποιεῖμ, π' ἄσ' α, καὶ οὐα, ἔ' χαμ, καὶ ἔ' κασομ ὑπ' τι τῷτῳμ παρ' ἄ
 οὐα ἀνάγκη. οἶομ, οὐσιόσ' ὥς, ἐμφύχως, φυσικῶς, ἀναφέρεται ἐπὶ πλὺν
 οὐσίαν.

Ἐν ἡδ' ἔως, ῥαδ' ἔως καὶ ἡδ' ὅμ, ὥσπερ, ὥστε, λίαν πάντ' ἡρέμα, πάν
 τως, ἡ, δ' κλαδ' ἡ, ν' ἡ, καί, ἡκισα, οὐ, μὴ, μὰ, ἴσως, ἰδ' οὐ, ὡ ἀναγνωσέομ,
 ἔ' θε, ἡοὺ, φεῦ, ἄ, ἐνὰμ ἄγε, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιοῦμ.

Ἀπαξ, δις, τρίς, ἀναφέρεται ἐπὶ τ' ποσόμ.

Δεωποτικῶς, δουλικῶς, ἴσως, ὁμοίως, πολλὰκις, ὀλιγάκις, μεγά
 λως, μᾶλλον, ἥττομ, ἄμα, ἀναφέρεται ἐπὶ τ' πρὸς τι. Ἀνω, κάτω, ὥδε,
 ἐκεῖ, ἐνθάδε, πόρρω, ἐγγύς, χωρὶς ἔξω, ἔσω, ἑναντίον, χαμαί, ἄψ,
 ὅδεμ

ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

ὄρεμ, ἐνθα, ἐπέκανα, πέραμ, μεταξὺ, ἐνδεμ, ὄδι. ἴνα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποῦ. Νῦν, τότε, αὐθα, τέως, ἡνίκα, ἔπατα, σήμερον, αὔριον, πάλιν, ἐνθα, ὑσερον, παρὰχρῆμα, θηαίφνης, αὐτίκα, ὄφρα, τόφρα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πότε. Δραστηκῶς, θεωρητικῶς, τμήδην, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποῖον. Παθητικῶς, ποιητικῶς, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πᾶσχαν.

Συλλήβδην, ἁθρόως, ἀνθ, χωρὶς, ἐφεξῆς, μίγδην, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κῆδθα. Ὀπλισμένως, ὑποδεσμένως, περιεκτικῶς, σεφανοφόρως, λαφνοφόρως, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ἔχαμ.

Σκεπήειον ἢ βέλτιον τὰς διαφοράς.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ΜΕΡ ΣΥΜΠΛΕΚΤΙΚΟΙ, ἢ ἡμέμ, ἡδέ, ἄταρ, αὐτάρ, ἥτι. Διαζδνκτικῶς, ἢ ἢέ. Αἰτιολογικῶς ἢ, ἢ ὄφρα, ἔνεκα, οὐνεκα, παρὰπληρωματικῶς δέ, Ἐῶ νῦ, ὅς ἢ νῦν λέγεται, Ἐθλῶ, ἄμ, ἄρ, κέρ. Εναρτιωματικῶς ἢ, Ἐῶ ἔμπης, Ἐῶ πλῆν. καὶ πολλοὶ ὅι αὐτοὶ πολλασήμως λέγονται, οἶον, ὃ μὲν ἄλλὰ. Ἐ συμπλεκτικῶς Ἐ συλλογισικῶς, ὃ ἢ γέ, πρὸς ἀπληρωματικῶς ἢ μωτικῶς ἢ αἰτιολογικῶς. ὃ ἢ ἄρ πρὸς ἀπληρωματικῶς ἢ συμπλεκτικῶς ἢ δυνωτικῶς. ὃ δέ ἢ διαζδνκτικῶς, ἢ διαπωρητικῶς ἢ ἐπιλεκτικῶς ἢ ἀναρρετικῶς. ὃ ἢ δὴ ἢ παρὰπληρωματικῶς, ἢ συλλογισικῶς, ἢ πρὸς γραφικῶς. ὃ δέ περ καὶ ἐναντιωματικῶς, ἢ μω/τικῶς. ὃ δέ ὅτι Ἐ αἰτιολογικῶς, Ἐ ἐπιβεβαωτικῶς. ὃ δέ δέ Ἐ συμπλεκτικῶς, ἢ συλλογισικῶς, ἢ πρὸς γραφικῶς. καὶ πρὸς μὲν ὅκτω τῶν λόγων μερῶν, ταῦτα ἔτι εἰς κλίσιρ τε Ἐ σχηματισμὸν συμμέτρως εἰρηδῶς, ἢ ἱκανῶς, ὡς ἐν δυντέρῳ εἰσαγωγῆς.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΗΣ ΘΕΟΥ

ΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ, ΕΝ ΒΑΣΙ

ΔΕΙΑ ΠΑΡΙΩΑΝΝΗ ΦΡΩΒΕΝΙΩ. Α Φ ΗΙ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΕΝΙΑΥΤΩ

ΜΗΝΙ ΣΚΙΡΟΦΟΡΙΩΝΙ.

f ,

IO. FROBENIVS LECTORI 8.

Theodori secundum ab Erasmo doctissime uersum, cum iam nostris typis excusus esset, quidam ex amicis docto homini relegendū dedimus, qui compluscula amanuensius qui librū descripsit errata animaduertit. Subiecimus autem hic id errorū omne, quo librum ipse tuum in germanam lectiōē restituere queas. Vale.

K. charta quarta, facie prima, uersu quinto, δμὸς, legat δμῶς.
L. char. 2. fa. 1. uer. 15. ξῶξ ξωγός, leg. ξῶξ ξωγός. Eadē char.
fa. 1. uer. 16. πλωξ, πλωκός, leg. πλωξ, πλωκός. M. char. 2. fa. 2.
uer. 6. Sin in ῶ non purū, leg. Sin in nō purū. Eadē char.
uer. 25. in sibi respondentem mutam. leg. in sibi responden-
tem tenuem. M. char. 3. fa. 1. uer. 19. φθόιδας, φθοῖς, tabes, ta-
bes, φθόιδας, φθοῖς, has tabes. leg. φθόιδες, φθοῖς, placētæ, placē-
tæ, φθόιδες, φθοῖς, has placentas. M. charta 4. fa. 1. uersu 25.
accidentia explicatis, leg. accidentia explicatum. M. 4. fa.
1. uer. 27. ἔψω, coquo & ἡλέξω, leg. ἔψω, coquo & ἡλέξω. N.
1. fa. 2. uer. 2. Quod si præsens dyssyllabū utrūq; habuerit in
penultima i uidelicet immutabili præcedente uel sequēte tñ
ferè, leg. Qd' si p̄sens dyssyllabū, utcūq; habuerit in penulti-
ma i uidelicet imutabili p̄cedēte uel sequēte tñ ferè i. N. 4.
fa. 1. uer. 24. κέχηκα, leg. κέχηκα. Eadē char. uer. 25. κέχημαι,
leg. κέχημαι. O. 2. fa. 1. uersu. 5. ἔδοσαμ, leg. ἔδοσαμ. O. 2.
fa. 2. uer. 16. in præterito p̄fecto, & secūdo indefinito, leg. in
p̄terito imperfecto &c. O. 4. fa. 2. uer. 18. Quēadmodū in
præteris imperfectis & indefinitis uerborū in ῶ desinentiū,
leg. Quēadmodū in primis & secundis indefinitis uerbo-
rū passiuorū. P. char. 3. fa. 1. uer. 13. , More Aeolico profe-
runtur

runtur in $\mu\iota$, leg. More Aeolico proferuntur, $\mu\iota$ uerso in $\bar{\mu}\rho$. P, char. 4. fa. 1. γ su 17. à futuri, leg. & futuri. Q, char. 1. fa. 2. uersu 11. penultimam utrunq; productam, legatur, penultimam utrunq; productam. Q, charta 3. facie 1. uersu 15. In praesenti & praeterito perfecto, leg. In praesenti & praeterito imperfecto. R, charta prima, facie 2. uersu 7. η τετυπῆα, leg. η τετυπῆα. R, charta 2. facie 2. uersu quarto., sed non etiam affirmationē, leg. sed nonnunq; etiam affirmationem.

INDEX DVERNIONVM.

A	Indicatiuum	β ασιλικόρ
Theodori Gazæ	F	referuntur
insulciunt	Subiunctiuum	L
Grammaticæ	Subiunctiuum	In as desinentia
B	Infinitum	partim per x
De nomine	G	cæterum in
Exemplum	Optatiuum	M
$\tau\alpha\acute{\alpha}\lambda\omega$	Infinitum	Proprium
C	Imperatiuum	Item in ap.
Quarta forma	H	in penultima
$\kappa\alpha\theta\iota\omega\mu$	De participio	N
Tempora	nominis	$\tau\acute{\iota}\tau\omega$ uerberabo
D	Relatiuum	audiui
Indefinitum	I	ta, quæ respon.
Passiua	Theodori Gazæ	O
$\epsilon\alpha\rho\ \tau\acute{\upsilon}\pi\eta\kappa\tau\omicron\rho$	tionem autem	pono $\tau\acute{\iota}\delta\eta\mu\iota$
E	Inflexio	Secunda rursus
Praeteritum	R	mutata in
Infinitum	neuolus	P
		positus

INDEX DVERNIONVM.

positus es.

τυφνείω

formationes

Q

omnia

sic dictum

γινυμι, diui

R

assumpto

hiciugans

Composita

I

Beatus Rhenanus

θεοδώρα

δυνικα

K

εβήμα

φιλητό

εσματικα

L

ο παρτατατικος

παδικα

παδικα

M

το παρτατα

μελλωμ β.

δ'οριζομ.

N

παρτατα

μελλωμ β.

τινείμεθω

O

ο παρτατα

παρτατα

παρτατα

P

ο τυπάρω

η δ'ε' αναφορικα

σώθερι

a

θεοδώρα

εθνικόντι

ρος ηδ'ύτα

b

τινός ευχαρι.

τάληκτα

φιλ δ'ε' παρτατα

c

ε'ε'ε'ε'ε'ε'

πίσω, ελπίω

παρτατα

d

μεταποίησα

ε'ε'ε'ε'ε'

παρτατα

e

ηδ'ε'ε'ε'ε'ε'

ε'ε'ε'ε'ε'

τυπάρω

f

ε'ε'ε'ε'

παρτατα

ε'ε'ε'ε'

Q

Beatus Rhenanus

quit. Primo

cotidiani colloquij

R

meo loco sedens

scholam inuenio

circa quā horam

S

quando uis

dicei, Sero

uel carenum

FINIS.

B E A T V S R H E
N A N V S S E
L E S T A D I
E N S I S,
L V C A E
E D E N B E R
G I O A V G V
S T A N O S . D .

Roximis superio
ribus diebus, cum
huc e Selestadio
reuolassem, The
odori Gramma
ticae institutionis
primum librum, ante menseis ali
quot, pauculis horis ferme totum
a me uersum, cōmodum in manus
recepterā, ut illi Colophonē, iuxta
prouerbiū, adderem, cum ex ami
cis quispiam bonarū studijs litera
rum

rum impense fauens, me reducem e patria salutaturus, in bibliothecam meam penetrauit, & post dictam salutem, ac habitos de rebus nostris ultro citroq; sermones, quid istuc libri est inquit (nam pagellas illas in manibus castigaturi es tenebam) Græci cuiuspiã ni fallor. Recte diuinasti inquã, Theodori illius est, unici suo sæculo Græcorum decoris. Rem actam inquit ille mihi uideris agere, siquidem Theodori primum uertis. Qui isthuc inquã? Quandoquidẽ inquit ERASMVVS ille tuus, idem libri transtulit, & simul e sinu co dicem expromit. Ego mi Luca q̃ fuerim ibi gauisus non facile dixerò. Statimq; meã tralatiunculã spongiam obducens, libellum plane musteum adhuc, & ab ipsis (qđ aiunt) follibus ad nos profectum, aperio, lego, Erasmus uideo. Nusq; enim non sui similis Erasmus, hoc est, ubiq; doctus, diligens, acutus. Et qui in maximis ubiq; primas tenet, in minimis certe posterioreis non tulerit. Porro cum Ioannes Frobenius Louaniẽse exemplar suis typis esset imitaturus hoc familiaris colloquij συνημμάτων adiiciendum putauĩ, quo tibi qui nuper Græcari cœpisti, & tyrunculis quibusq; Græcanicæ literaturæ studiosis gratificarer. Nam tale quipiam a me nuper exigere uisus es cum istac iter facerem, nimirum quo possis cum socio studiorum tuorum Barptolemaeo Villingiacensi de rebus familiarib⁹ græce colloqui. Id quod hic libellus te nonnihil edocebit, iam olim a studioso quopiam Græce ac Latine mediocriter callente e dictionarijs non infeliciter omnino concinnatus. Atq; ut rem intelligas, is, quisquis fuit, opusculum consarcinauit tribus distinctum libris ceu præfatiuncula, quæ huic libello præponi solet, rectius in operis frontispicio collocanda, testatum reliquit.

quit, Primo uocabula complexus iuxta capita rerum instar Iulij Pollucis, hunc in modum, οἰῶν ὀνόματα, hoc est, Deorū nomina. περὶ τῶν ἐν τῷ ἅδῃ, hoc est, De hijs quæ apud inferos. περὶ θεοσεβείας, hoc est, de religione. περὶ ναῶν ἱερῶν, hoc est, de ædibus sacris, & sic deinceps. qui liber etiam nunc extat, utinam tam doctus, quæ certe posset esse studiosis omnibus utilis, si foret castigatus. Secundo dictiones iuxta seriem elementariam digessit. Tertio uocabulorum usum docet, orationem ex illis contexens, quem nunc in publicum damus. Nolim tamen hijs te nugis diutius immorari, sed ex optimis autoribus Luciano, Demosthene, Aristophane, mox Græcam linguam purissimam imbibere. Neque enim ubique perinde noster hic atticissat. Quapropter cum hæc lecturus es, iudicio uelim utaris. Porro caue quicquid græce scriptum in manus tuas inciderit, alba (quod aiunt) amulsi statim amplectaris. quando, malum, apud Græcos non secus ac apud nos, olim barbaries inualuit, actum pessime cum

literis agi coepit, postquæ fratres illis manus sunt admo-

liti. Ioanni Gallinario Parocho Brisacensi uiro

comitate, literis, integritate nemini secun-

do, nec non Barptolemæo Villingia-

censi amico candidissimo, Theseo

tuo, plurimam ex me salutē

dicas. Bene Vale mi

Luca. Basileæ.

Nonis

Nouembribus. Anno a

Christo nato. M. D. XVI.

Κ Α Θ Η Μ Ε Ρ Ι Ν Η Σ Ο Μ Ι
Α Ι Α Σ Β Ι Β Λ Ι Ο Ν .

Apparet
hunc prolo-
gum, ope-
ris fronti
quod tribus
constabat
libellis, qui-
bus de Rhe-
manus in
proxima
præfatiun,
cula cōme-
minit, non
huic postre-
mo modo,
fuisse ab au-
tore præ-
fixum.

ΤΗ ἀγαθῇ τύχῃ καὶ εὐτυχῶς . Βπαδὴ
ὁρῶ πολλοὺς ἐπιθυμοῦντας ρώμαϊσι διαλέ-
γεσθαι καὶ ἑλληνίσιν, μήτε εὐχερῶς δάσασθαι,
διὰ τὴν δυσχερέσαν καὶ πολυπληθεσαν τῶν ξη-
μάτων, τῇ ἑμῇ κακοπαθείᾳ καὶ φιλοπονίᾳ οὐκ
ἐφασάμην τοῦ μὴ ποιῆσαι ὅπως ἐν τρισὶ βιβλίοις
ἐξημνυμάτων πάντα τὰ ξήματα συγγράψαι .
πολλοὺς γὰρ ὁρῶ ἐπιτεχευηκότας, οὐ κατὰ τὴν ἀξίαν
καθῶς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα αἰτέῃ, ἀλλὰ τῆς ἰδίᾳς
ἐπιθυμίας καὶ γυμνασίας ἕνεκα . οὕτως κενὴν καὶ κήνην
ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀπῆνεγκαν μέχρι τοῦ ἑχάτου .
δὴν αὐτίκα ἐν τολμῷ πλείονας λόγους ποιῆσαι,
ἀλλὰ βούλομαι ἅπασιν φανερόν ποιῆσαι μηδεὶνα
βέλτιον, μήτε ἀκριβέστερον, πληρὸν ἐμοῦ ἐν
τρὶσι βιβλίοις ἢ σωεῖσθαι . ὡς πρῶτον ἔσαν
τῆς ἡμετέρας ἐξημνίας ἐν τούτῳ μὲν τῷ
βιβλίῳ πλείονα ξήματα κατὰ τάξιν τῶν διαφόρων
πραγμάτων σωεῖσθαι . ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ πάντα
τὰ ξήματα σωεῖσθαι κατὰ τάξιν σοικεῖων ἀπὸ
τοῦ πρώτου γράμματος μέχρι τοῦ τελευταίου γράμ-

ματός .

C O T T I D I A N I C O L
L O Q V I I L I B E L L V S.

Vm bona fortuna & feliciter. Quoniam

Responder
uerfus uer/
fui, dictio/
ni dictio.

uideo multos cupientes latine lo/
qui & græce, neq; facile posse
propter difficultatē & multitudinē uer-
borum, meo labore & industria non

peperci, quo minus facerem, ut in tribus libris
interpretamentorum omnia uerba conscriberem.
Multos enim uideo conatos non pro dignitate
sicut ipsa res postulat, sed suæ
cupiditatis & exercitationis gratia. Sic inanem
gloriam a primo abstulerunt usq; ad extremum.
Propter quam causam non sustineo plura uerba facere,
sed uolo omnibus palam facere, neminem
melius, neq; exquisitius, q̃ me, in
tribus libris quos conscripsi. Quorum primus erit
nostræ interpretationis, in isto quidem
libro plura uerba secundum ordinem diuersarum
rerum constitui. In secundo autem omnia
uerba conscripsi secundum ordinem elementorum; a
prima litera usq; ad nouissimam lit-

Q 3. teram.

Hoc uidet
hui⁹ libelli
prooemio
lum, a supe
riori prae
tione, quae
trib⁹ libris
communis
est, sciun
gendum,

ματος. Οὐκ οὖν ἄρχομαι γράφειν. ἔπαυ

νκπίους παλσίμ ἄρχομένοις παδένειναι, ἀναγκά

αμ ἑώρουμ δευδοσίμ ἑρμηνυμάτωρ ὁμιλία

καθημερινῆς, δι' ἧς εὐχερέστερον ῥωμαῖσι

ἡρώ ἑλληνισί προσβιαδιῶσι. τοῦτου ἔνεκεν δια

βραχέωμ περὶ ὁμιλίας καθημερινῆς σωείγραφα

ἀ ὑποτεταγμένα εἰσι.

ρὸ τοῦ ἄρδρου ἐρηγήρησα δι' ὕπνου, ἀνέστη

ἐκ τῆς κλίνης, ἐκάθισα, ἔλαβον ὑποδεσμίας,

σανδάλια ὑπεδυσάμην. ἤτκσα ὕδωρ εἰς ὄψιν

νίπτομαι πρῶτον τὰς χεῖρας εἶτα τὴν ὄψιν ἑνί

μην, ἀπέμαξα, ἀπέθκηκα τὴν μήτραν. ἔλαβον

χιτῶνα πρὸς τὸ σῶμα, περιεζωσάμην. ἤλαβα

τὴν κεφαλὴν μου ἡρώ ἡτένισα. ἐποίκησα περὶ τὴν

σγάχιλον ζυαβόλαπον. ἐνεδυσάμην ἐπενδύτην

λευκὴν, ἐπάνω ἐνδύομαι θαννώλην. προῦλθον ἐκ

τοῦ κοιτῶνος σὺν τῷ παιδαγωγῷ, ἡρώ σὺν τῇ τροφῷ

θαυάσασθαι τὸν πατέρα ἡρώ τὴν μητέρα, ἀμφοτέρους ἅπαν

σάμην ἡρώ κατεφίλησα. ἡρώ οὕτως κατέλθον ἐκ

τοῦ οἴκου. ἀπέρχομαι εἰς τὴν σχολήν. εἰσέλθον.

εἶπον. χαῖρε καθηγητά. ἡρώ αὐτὸς με κατεφί

λησε ἡρώ ἀπτησάσατο. ἐπιδίδωσί μοι ὁ πατή

ὁ ἐμὲς πινακίδας, διέκην, γραφεῖον. ἐξάγω γραφίδας

teram. Nunc igitur incipiam scribere, quoniam
 paruulis pueris incipientibus erudiri, necessari-
 am uidebam auditionem interpretamentorum sermonis
 cottidiani, per quem facilius latine
 & græce loqui instruantur. huius rei gratia
 paucis de sermone cottidiano conscripsi,
 quæ subiecta sunt.

Nte lucem euigilaui de somno. surrexi
 de lecto: sedi. accepi socculos,
 caligas, calciaui me. poposci aqua ad faciē
 lauo primo manus, deinde faciē. la-
 ui. extersi. deposui mitram. Accepi
 tunicam ad corpus. præcinxī me. unxi
 caput meum & pectinaui. fecti circa
 collum pallam. Indui me super aliam
 albam, supra induo penulam. processī de
 cubiculo cum pædagogō & cum nutrice
 salutare patrem & matrem. ambos salu-
 tauī & deosculatus sum. & sic descendi de
 domo. proficiscor ad scholam, introiui.
 dixi. Salue magister. & ipse me deoscula-
 tus est. & resalutauit. tradit mihi puer
 meus tabellas, thecam, stilum, prodico graphium
 meo loco

τῷ ἐμῷ τόπῳ καθήμενος, λιάνω, περιγρᾶφω πρὸς
 τὸν ὑπογραμμὸν. γραφάς δὲ δεκνύω τῷ διδασκάλῳ.
 διδρῶσις, ἐχάραζον. κελύς με ἀναγινώσκω. κε-
 λυθεὶς, ἄλλω δέδωκα. ἐμάθανον ἐκ μνηύματα.
 ἀπέδωκα. ἀλλ' ἐυθέως ὑπαγόρευέ μοι. ὑπαγόρευσε
 μοί. συμμαθητής, καὶ σὺ φησὶν, εἶπον αὐτῷ. ἀπόδος
 πρῶτον. καὶ εἶπερ ἐμοί, οὐκ ἴδεις ὅτε ἀπεδίδω. πρῶτον
 σου. καὶ εἶπερ ψεύδῃ. οὐκ ἀπέδωκας, οὐ ψεύδομαι. εἰ
 ἀληθὴ λέγεις. ἀναδίδωμι. ἐν τούτοις κελύσαντες
 τοῦ καθηγητοῦ, ἐγείρονται οἱ μικροὶ πρὸς τὰ σοιχεῖα.
 καὶ τὰς συλλαβάς κατέλεξεν αὐτοῖς εἰς τῶν μαζόνων.
 ἄλλοι πρὸς τὸν ὑποδιδασκὴν τάξαι ἀποδιδώσιν,
 ὀνόματα γράφουσι, σοίχους ἔγραψα καὶ ἐγὼ ἐν
 τῇ πρώτῃ τάξαι ἄμιλλαν ἐξέβαλον. ἑπτα ὥς
 ἐκαδίσαιμεν διέρχομαι ὑπομνήματα, γλώσσας,
 τέχνην. φωνηθεὶς πρὸς ἀνάγνωσιν, ἀκούω ἐξή-
 γησιν, διάνοιαν, πρὸς ὥπα. ἑπερωτηθεὶς τέχνην,
 ἀπεκρίθη, πρὸς τίνα λέγεις, τί μέρος λόγου, ἐκλι-
 να γένῃ ὀνομάτων, ἐμέρισσα σοίχον. ὥς δὲ πάντα
 ἐπράξαμεν ἀπέλυσεν εἰς ἄρισον, ἀπολυθεὶς δὲ
 ἐπανέρχομαι εἰς τὸν οἶκον. ἀλλάσσει λαμβάνω
 ἄριστον καθαρόν, ἑλαίας, τυρόν, ἰσχάδας, κάρυα. πίνω
 ὕδωρ ψυχρόν. ἡρσινηκῶς ἐπανέρχομαι πάλιν εἰς τὴν

σχολήν

meo loco sedens, deleo, describo ad
 exemplar. ut scripsi autem, ostendo magistro,
 emendauit, induxit. iubet me legere. ius-
 sus alij dedi, ediscebam interpretamenta.
 reddidi. Sed statim dicta mihi. dictauit
 mihi, condiscipulus, & tu inquit. dixi ei, redde
 primum. Et dixit mihi, non uidisti cum redderem prius
 te. & dixit. mentiris, non reddidisti. non mentior. si
 uera dicis. dicto. Inter hæc, iubente
 magistro, surgunt pusilli ad elementa.
 & syllabas dinumerauit eis unus ex maioribus.
 Alij ad subdoctorem ordine reddunt
 nomina, scribunt uersus, scripserunt. & ego in
 primo ordine dictatum accepi. Deinde ubi
 sedimus, pertranseo commentaria, linguas,
 artem. uocatus ad lectionem, audio expo-
 sitionem; sensus, personas. Interrogatus artem
 respondi, ad quem dicis? quæ pars orationis? decli-
 nauī genera nominū, partitus sum uersum. Vt autē hæc
 egimus, dimisit ad prandium, dimissus uero
 redeo domum. muto. Accipio
 panem candidum, oleas, caseum, caricæ, nuces. Bibo
 aquam frigidam. pransus reuertor iterum ad

induxit .i.
 norauit.

R scholam,

Χολήν, εὐρίσκω καθηγῆν ἐπαναγινώσκοντα.

καὶ εἶπεμ, ἄρξασθε ἀπ' ἀρχῆς.

Π Τ Η Σ Δ ὕδωρ εἰς ὄψιν, νίπτομαι πρῶτον τὰς
 χεῖρας. εἶτα τῇ ὄψιν ἐνιψάμην. ἀπέμαξα.
 ἀπέθηνκα λουκὴν φαινώλην. προῦλθον ἐκ τοῦ κοι-
 τῶνος σὺν τῷ παιδαγωγῷ βασιλεύσασθαι τῷ πατέρει
 καὶ τῷ μητέρει. ἀμφοτέρους ἡσασάμην καὶ κατεφίλησα
 καὶ οὕτως κατήλθον ἐκ τοῦ οἴκου. ἀπέρχομαι βασι-
 λεύσασθαι πάντας τοὺς φίλους. καὶ ὁ διωπτότης
 προερχόμενος ἠπύνησε τῷ φίλῳ αὐτοῦ, καὶ εἶπεμ
 χαίροις γὰρ, καὶ ἐκράτησεν αὐτόν. καὶ ἀντηκασάσα-
 το αὐτῷ, λέγων. ἔσι σὲ ἰδῆν. τί πράττεις; πάντα ὀρθῶς.
 πῶς ἔχεις, συγχαίρω σοι οὕτως ὥς ἐμοί. κρι-
 τήριον πρὸς τίνα; πρὸς τῷ ταμίῳ. οὐκ ἐκῶ
 ἀλλὰ ποῦ; πρὸς τῷ ἀνθύπατο. οὐδ' ἐκῶ. ἀλλὰ
 πρὸς τοὺς ἄρχοντας ὅτι ὑπογραφῆς τοῦ διέποντος
 πῶς ἐπαρχίαν. ποταπὸν δὲ ὅτι αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;
 σὺ πάντῃ μέγα, ἔσι γὰρ χρημάτων ἰσχύον ἐίδης.
 εἰ χολάζεις, παρέδρυσον ἡμῖν; οἱ κρίται γὰρ ἡμέ-
 ραν ἡμῖν ἔδωκαν τῇ σήμερον. ἀποφασίς εἰς /
 μέν. διὸ βούλομαι σοῦ παρόντος περὶ τῆς δίκης σὺν
 τοῖς συνηγόροις σκέψασθαι. παρέλαβες; παρέλαβον.
 τίνας; τοὺς σὺν φίλους. καλῶς ἐποίησας. σωξτάζας;

περὶ

scholam, inuenio magistrum prælegentem
& dixit, incipite ab initio.

POPOSCI aquam ad facièm.lauo primo
manus. deinde facièm. laui. extersi.
deposui albam penulam. processi de cu-
biculo cum pædagogo salutare patrem
& matrem. Ambos salutaui & deosculatus sum.
& sic descendi de domo. Eo sa-
lutare omnes amicos. Et dominus
procedens, obuiauit amico suo, & dixit.
Salue Caie. & tenuit eum & resaluta-
uit eum, dicens. Est te uidere, quid agis? Omnia recte.
Quomodo habes? Gratulor tibi sicut mihi, lu-
dicium, ad quem? ad questorem? non ibi.
Sed ubi? ad proconsulem? nec ibi, sed
ad magistratus ex subscriptione præsidis
prouinciæ. Quale autem est ipsum negotium?
non ualde magnum, est enim pecuniarū, ut totum scias.
Si uacat tibi, adesto nobis. Iudices enim di-
em nobis dederunt hodiernum. Sententia di-
cta. Quare uolo te præsentem de causa cum
aduocatis tractare. Adhibuisti? adhibui.
quosnam? tuos amicos. Bene fecisti. Constituisti?

R 2 circa

περὶ ποῖαμ ὥραμ; ἐμ ποίφ τόπω; ἐμ τῇ ἀγορᾷ. ἐμ
 τῇ σοᾷ, ἐγγύς τῆς σοᾶς τῆς νίκης. μετ' ὀλίγον ἐκᾶ
 ἔρχομαι. ἀλλὰ παρακαλῶ ἐμ νῶ ἔχης. ἀμείρι-
 μνος ἔσο. ἐμοὶ μελήσῃ. ἄγωμεν ἡμεῖς πρὸς τὸν τρα-
 πεζήτηρ, λάβωμεν παρ' αὐτοῦ δηνάριᾶ ἐκατὸν. δῶμεν
 δικολόγῳ τιμικῶ καὶ τοῖς σωηγόροις, καὶ τῷ νομικῶ,
 ἵνα ἀπουδαίότερον ἐκδικήσωσιν ἡμᾶς. οὗτος ὅστι
 λάβε παρ' αὐτοῦ τὸ κέρμα καὶ ἀκολουθεῖ χαλῶς σινε-
 ταξάμεθα. πάρεσι γαίῳς. σιωκαλέσωμεν
 αὐτὸν εἰς τὴν συμβουλὴν. ἐνθάδ' εἴχομεν τὰ ἄσ-
 φαλίσματα. παρήγαλας αὐτῷ; παρήγαλα,
 ἑμαρτυροποιήσας; ἑμαρτυροποιήσα. ἔτοιμος
 ἔσο. ἔτοιμος εἰμί. καὶ ὁ ἀντίδικος ἐντύχεμ ἐθέλα.
 σιώπησον. σιωπῶ. σιωπὴν ἔχετε. ἀκούσωμεν
 τὴν ἀπόφασιν. ἤκουσας ὅτι ἐνίκησάμεν. γαίῃ κύριε
 τί ἐπιτάσας. μήτι ἔχας χρήματα ευχαροῦντα,
 τί χρῆαμ ἔχας δανείσασθαι; εἰ ἔχας, χρήσον
 μοὶ πέντε δηνάρια. καὶ μὴ ἔχῃκα ὕθενδ' ἦ ποτε
 ὄψεσθαι πλῆσιν ἅμ. ἐνέχυρον θέλας; μὴ γένοιτο. χαρο-
 γράφῃσόν μοι, σὲ εἰληφέναι. ποίοις τόκοις. οἷς
 θέλας. ἑχαρογράφησα. χαριτάς σοι ὁμολογῶ,
 σφράγισον. ἐσφράγισα. ἀριθμῶ. δο-
 κίμασον. ἐδοκίμασα. καθῶς ἔλαβες δόκιμον

ἀπόδος.

circa quam horam? In quo loco? In foro, in porticu iuxta, porticum uictoriæ. paulopost illuc uenio. Sed rogo in mente habeas. Securus esto. mihi curæ erit, eamus nos ad nummularium. capiamus ab eo denarios centum, demus caufidico honorario & aduocatis & iurisperito, ut studiosius defendant nos. Iste est.

Accipe ab eo nummos & sequere, sicut constituimus. adest Caius. conuocemus ipsum ad consilium. hic habemus instrumenta. denunciaſti ei? denunciaui testatus es? testatus sum. Paratus esto. paratus sum. & aduersarius interpellare uult.

Tace, taceo. silentium habete, audiamus sententiam. audiuiſti quia uicimus Caie domine. Quid imperas? Nunquid habes pecunias opportunas? Quid opus habes mutuari? Si habes, comoda mihi quinque sestertia. Et si non habuiſſem undecunq; expleuiſſem. pignus uis? Absit. Cautue mihi, te accepisse. quibus usuris? quibus uis. Cauti. Gratias tibi ago.

Signa. signaui. Numero. proba. probaui. Sicut accepisti, probum

R ; redde,

ἀπόδος· αὐτό σοι ἀποδώσω καὶ ἱκανοποιήσω.
 καλὴ ἡμέρα· ἦλθες; ἦλθον· ἔλαβες; ἔδωκα
 αὐτῷ; ἔδωκα· μήτινος χρεῖαμ ἔχας; σὲ ὑγιαίνει·
 ἔαμ δέλας ἐλθε μετ' ἐμοῦ· ποῦ; πρὸς φίλον τῶν
 ἡμετέρων λυκίον, ἐπισκεψώμεθα αὐτῶν· τί γὰρ
 ἔχας; ἀρρώστῃ· ἀπὸ πότε; ὅτ' ὀλίγων ἡμερῶν ἐνέ-
 πεσεμ· ποῦ μένα; οὐ μακρὰμ· περιπάτα· αὐτὴ ἔσιμ
 νομίζω ἢ οἰκία· αὐτὴ ὅσιμ· ἰδοὺ ὁ θυρωρὸς· ἐρώτησον
 αὐτῶν εἰ δαυάμεθα εἰσελθεῖν καὶ ἰδεῖν τὸν κύριον αὐτοῦ.
 καὶ κἄνους εἶπεμ· τίνα ζητεῖτε; τὸν διωπότημ σου· περὶ
 τῆς ὑγείας αὐτοῦ ἐκλυθάμεμ· ἀνάβατε· πόσας κλί-
 μακας; δύο· εἰς τὰ δεξιὰ κρούσατε, εἰμέντοιγε ἦλθον·
 προεκλυθεῖ γὰρ· κρούσωμεμ· ἴδε τίς ὅσιμ· χαίρετε
 πάντες· τὸν κύριόν σου δέλομεμ ἐπισκέψασθαι· γρη-
 γορᾷ; μήνυσθ' μοι· καὶ κἄνους εἶπεμ· οὐκ ὅσιμ ὦδε·
 τί λαλεῖς; ἀλλὰ ποῦ ὅσιμ; ἐκᾶ κατέβη εἰς τὸν δαφνῶ-
 να διακινῆσαι· συγχαίρομεμ αὐτῷ· ὅταν ἔλθῃ, εἰπέ
 αὐτῷ, ἡμᾶς πρὸς αὐτὸν χαίροντας ἐκλυθέιναι
 περὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, ὅτι πάντα ὀρθῶς ἔχας· οὕτως
 ποιήσω· σὺ ποῦ ὑπάγας, εἰς τὴν οἰκίαν σου; διὰ
 τί ἐπεζητήσας; ἄμ σοι ἡδὴ ὅσι, σήμερον παρ' ἐμοὶ ἀρί-
 σκον χρησίμως· ὅπως καλῶ οἰκισκῶ χρώμεθα·
 οὕτω γενέσθω· ἐμ ὥρα οὐκ ἐλθε πρὸς ἡμᾶς·

ἔσθ' τε

redde . id tibi reddidero & satisfaciam .

Bona dies. Venisti ? ueni . accepisti ? dedisti
ei ? dedi . Num aliquid opus habes ? te ualere .

Si uis ueni mecum . quo ? ad amicum

nostrum Lucium . Visitemus eum . Quid enim
habet ? ægrotat . ex quo ? a paucis diebus inci-

dit . ubi manet ? Non longe . ambula . hæc est
arbitror domus . hæc est . Ecce ianitor . Interroga
eum si possimus ingredi & uidere dominum eius .

Et ille dixit . quem quæritis ? dominum tuum . Pro
sanitate ipsius aduenimus . Ascendite . quot sca-
las ? duas . ad dexteram pulsate . si tamen uenit .
processerat enim . pulsemus . uide quis sit . Saluete
omnes . Dominum tuum uolumus uisitare . ui-
gilat ? Nuncia mihi . Et ille dixit . Non est hic .
quid loqueris ? Sed ubi est ? Illic . descendit ad lau-
retum . deambulare . Gratulamur ei . Cum uenerit . dicito
illi . nos ad ipsum gratulantes aduenisse

pro sanitate eius . quia omnia recte habent . Ita
faciam . Tu quo uadis ? In domum festino . qua-
re inquisisti ? Si tibi suaue est . hodie apud me pran-
de frugaliter uino bono domestico utamur .

Ita fiat . Temporiùs itaq; ueni ad nos .

quando

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΟΜΙΛΙΑΣ ΒΙΒΑΙΟΝ.

ὁδὸν δὲ λείπεις, πέμψομεν πρὸς ἡμᾶς, ἐν τῇ οἰκίᾳ
 εἰμὶ. οὕτω γενέσθω ἡμῖν. σὺ παιδάριον ἀκολουθήσῃς
 μοι, εἰς τὸ κρεοπωλεῖον, τίποτε ἀγοράσωμεν εἰς
 ἄριστον. ἐπερωτήσομαι πόσους ἰχθύας, δηναρῖων
 δέκα. σὺ παιδάριον ὕπαγε εἰς τὴν οἰκίαν ἵνα
 δωκῇ ὧμεν ἀπελθὼν εἰς τὸ λαχανοπωλεῖον, καὶ ἄγο-
 ράσαι λάχανα, ἅπας ἀναγκᾷ εἰσὶν, καὶ ὁ πόρος
 συνάμυνα. σῦκα, μήλα περσικά, ἀπίους, τρικόκ-
 κια. ἰδοὺ ἔχεις πάντα τὰ ἀγοράσωμεν. ὕπαγε εἰς τὴν
 οἰκίαν, καλεσάτω τις τὸν μάγιστρον. ποῦ ὄξιν; ἄνω
 ἀνῆλθεν. καὶ τί δέλε; καταβάτω ὧδε. ἄξον, ὄψον
 ἐπιμελῶς τὰ προσφάγια. ἄρτυσις καλὴ γενέσθω.
 ἐνέγκει τὴν κλαθὰ καὶ λίχνους, γάρον πρῶτον καὶ δεύτερον, ὄξος
 δριμύ, γλευκός, οἶνον λυγρόν καὶ μέλανα, παλαιόν, ξύλα ξηρά,
 ἄνδρακας, ἄνδρακίαν, ἀξίνην, σκένη, λωπάδα, χυτῆρα, λέβητα,
 ἐλάφην, πῶμα, θύαν. σὺ δὲ παιδάριον ὕπαγε πρὸς τὸ γάτιον καὶ εἰπὲ αὐτῷ.
 ἔλθε ἐκῆθε. λουσώμεθα. ὕπαγε, τρέχε ταχέως, ποίησον. ἐγένου πρὸς
 αὐτὸν; ἐγενόμην. ὅπου ἦν; εἰς τὴν οἰκίαν ἐκάθητο. καὶ τί
 ἐποίησεν; ἐφιλολόγησεν. καὶ τί εἶπεν. ἐκδέχουμε ἔρχοντα. καὶ
 ἀκολουθῶ. ὕπαγε πάλιν καὶ εἰπὲ αὐτῷ, πάντες ὧδε εἰσὶν. σὺν
 αὐτῷ ἔλθε. ἡμεῖς τέως σάυνειτε ἐπιμελῶς τὰ ὑάλινα καὶ τὰ
 χαλκώματα, ὕδωρ, καὶ ῥίψατε ἔξω. δέλεο ἰδοὺ, ὥς οἱ νεανίσκοι.
 ἦδη ἔρρωσα. πάντα ἔτοιμα εἰσὶν. οὐδέπω ἔλθε. ἀπελθε
 εἰπὲ αὐτῷ.

quando uis, mitte ad nos. In domo
 sum. Sic fiat nobis. Tu puer sequere
 me ad macellum. aliquid emamus ad
 prandium. Interroga, quot pisces. denariorum
 decem. Tu puer perge in domum, ut
 possimus ire ad olitorium, & eme/
 re olera, quæ necessaria sunt, & poma.
 mora, ficus, mala, persica, pira, tube-
 res. Ecce habes omnia quæ emimus, uade in
 domum. uocet aliquis coquum, ubi est? Sursum
 ascendit, & quid uult, descendat huc. Tolle, coque
 diligenter pulmenta. conditura bona fiat.
 affer clauem & lucernas, liquamē primū & secundū, acetū
 acre, mustum, uinū album & nigrū uetustum, ligna sicca,
 carbones, prunā, securem, uasa, patinā, ollam, lebetem,
 craticulā, opculū, mortariū. Tu uero puer uade ad Caiū & dic ei.
 Veni inde, lauemus. Vade curre uelociter. fac. Fuisti apud
 eum. fui. ubi erat? In domo, sedebat. Et quid
 faciebat? studebat. Et quid dixit? Expecta me uenientē, &
 sequor. uade rursus & dic ei. Omnes hic sunt. Cum
 eo ueni. uos interim componite diligenter, uitrea uasa,
 area, aquā, & pŕicite foras. uolo uidere quēadmodū iuue-
 nes iam strauī. omnia parata sunt. Neq; dum uenit. uade

S dicei,

εἶπε αὐτῷ, ὅτε ἡμᾶς ποιᾷς ἀρισθεῖσαι· ἰδοὺ ἦλθε. σωάντησόν
 αὐτῷ, παρακάλεσόν αὐτὸν, τί ἔξω ἐσθήκας; κατάργετε σά-
 βανα εἰς τὸ βαλανεῖον, ξύσσαν, προσόψιον, ποδεκμάγιον, λή-
 κυθον. προάγετε. λάβετε τὸν τόπον. ποῦ κεύθεας; εἰς τὸ δημό-
 σιον ἢ ἐν τῷ ἰδιωτικῷ; ὅπου κεύεσθε. ὅτε ὑπάγωμεν
 δεικνύσομαί σοι. ἐγείρου, ἄγωμεν, μήτι θέλας ἐλθεῖν εἰς
 ἀπόπατον; καλῶς με ὑπέμνησας. ἢ κοιλίᾳ με
 ἐπάγας. ἄγωμεν λοιπὸν. ἐκδυσόμ με, ὑπόδυσόμ με. σώθεις
 τὰ ἱμάτια. περίβαλε. τήρε καλῶς, μὴ νύσας διὰ
 τοὺς κλέπτας. ἄρπασον ἡμῖν σφαῖραν. γυμναδιῶναι
 θέλω ἐν τῷ κηρώματι. δεῦρο. παλαίσσωμεν διὰ χρόνον,
 μὴ ῥοπή. οὐκ οἶδα. οὐδὲ δάσκαμος. πάλαι γὰρ πέπαυμαι
 τοῦ παλαίειν. ὅμως παρᾶζω εἰ δάσκαμος. ἐλαφρῶς κεκο-
 πίηκα. ἄλαφρον. ἤλαφα. ἀλείφομαι. τρίψον. ἰδρῆς; ἰδρῶ,
 ἐκκλύμμαι. κατὰβα. ἔξελθε λοιπὸν. βάλλε σεαυτὸν εἰς
 τὴν κολυμβήθραν ὑπαίθριον. κολύμβησον. ἐκολύμβησα.
 περιέχει σεαυτὸν. περιέχειον. ἀνέλαβον. ἐπίδοξ ξύσσαν, περι-
 κατὰμαζόμ με, κατὰμαζόμ μοι κεφαλὴν καὶ τοὺς πόδας.
 δοξ σανδάλια, ὑπόδυσόμ με, ἐπίδοξ ἐπικάρσιον. κα-
 λῶς ἐλούσω. καλῶς σοι ἔσω. δότε ὧδε θρόνους, δίφρους
 βάθρων, δίδεθρον, προσκεφάλαιον. καθέζου. κάθημαι. τί
 ἐσθήκας; πλύνον ποτήριον ὕδατι νεκμῶ. συγκέρασον.
 πάνν γὰρ διψῶ. κέρασον πᾶσι. τίς, τί θέλα. ἢ ἀρτυτὸν,

ἢ καρπὸν

dic ei, Sero nos facis prandere. Ecce uenit, occurre
 ei. Roga ipsum, quid foris stas? Affer sabana
 ad balneum, strigilem, facialem, pedalem, ampul-
 lam. Procedite, capite locum, ubi iubet: in publi-
 co an in priuato, ubi iubetis. quando uadimus
 narrabo tibi. Surge eamus. Nunquid uis uenire ad
 secessum? Bene me admonuisti, uenter me
 stimulat. Eamus. Iam exue me, Calcea me. Compose
 indumenta. cooperi. serua bene, ne dormita propter
 fures. Rape nobis pilam. Exerceri
 uolo in ceromate. ueni luctemur per tempus,
 uno momēto. nescio, neq; possum, iandudum em̄ destiti
 luctari. tamen tento si possum, leuiter fatiga-
 tus sum. unge. unxi. ungam me. frica. sudas? sudo.
 deficio. descende. exi iam. Mitte teipsum in
 piscinam subdialem. Nata. nataui.
 perfunde teipsum. perfudi. resumpsi. porrige strigile, abster-
 ge me. Terge mihi caput & pedes,
 da caligas. Calcea me. adijce amiculum. be-
 ne lauiſti. bene tibi sit. date huc sedes, sellas,
 scamnum, bisellum, ceruical. sede. sedeo. Quid
 stas? laua calicem aqua calida. misce,
 ualde em̄ sitio. misce omnibus. quis, quid uult, uel cōditū,
 S 2 uel carenum?

ἢ κερκηνὸν. αὐτὸ ἐκείνῳ κέρασον. σὺ τί δέλεις; πλώϊον
 ποτήριον, κέραςόν μοι θερμόν. μὴ ζεσὸν μήτε χλιδασὸν.
 ὁδὸν συγκέραςον. βάλλε νεαρόν. πρόσθε ἀκράτορ. τί σή-
 πετε, καθέζεσθε. ἐὰν δέλετε ἀναπέσωμεν. ποῦ κελύεας;
 ἐν πρώτῳ τόπῳ ἀνάπεσον. δός μοι γένεσθαι μαλαχὰς
 ζεσὰς. ἐπίδος μοι χαρομάγιον. πομίσατε. ἴδε εἰ ἔχεις πε-
 περάτορ. ἐπίβαπτε. χερῶμαι. χερῶ. δός σὺκῶτῳ τρυ-
 φερῶν, κίχλας, γαλίκρεας, θρύδακας. εἰς ὅς ὑμῶν ἄρ-
 τορ-κλάσκη. κλάσον ψωμοῦς. θάπνησατε. πάντως
 ἐκένος ἄξιός ἐστι παρῆμμῳ θάπνησαι. δός ταρίχιον,
 τριχίους, λόβια, ὄρμηκον μετὰ γάρου, γογγυλωτῶν, ὄρνιν
 ὀπῆν, ψιλήπλυντα διὰ ζωμόν, τεμάχια, δέλφακα
 ὀπῆν, δὲς τὸν δίσκον μετὰ τρωξίμων, ξαφάνους, ἡδύ-
 οσμον, ἐλαίας λευκάς, κολὴ τυρόν νεαρὸν παστόν, οἶδινα,
 μύκητας. τοῖς ὑπερετήσασι δότε θάπνησαι, κολὴ
 τῷ μαγείρῳ, κολὴ τραγῆματα, ὅτι καλῶς ὑπερέτκτεν.
 δότε ὕδωρ εἰς χεῖρας. κατάμαξον πλὺν τράπεζαν.
 πρόσφατον δός ἀπλοπότην, δός ἀκράτορ. κέραςον
 θερμόν εἰς τὸ μέζον, εἰς τὸ μικρόν. ἡδέως. ἐλπί-
 ζω γὰρ ἄλλῃ ἰδέσθαι ἐὰν ἐπιτρέπῃς. προσπίτω σοί.
 καλῶς λαμβάνω. ἀπὸ σοῦ ἡδέως. διὰ τί οὐ πίνεις;
 πῆτι κύριε. ἤτῃσιν κολὴ οὐδεὶς μοι δέδωκε. δός ἡμῖν
 γλυκεία πλακοῦντα. ἄρκα ἡμῖν. ἄγωμεν λοιπὸν.

ἄτορ

uel carenum, ipsum illi misce. Tu quid uis? laua
 calicem, misce mihi calidum, non feruens neq; tepidum,
 sed temperatū. mitte recentem, adijce merum. Quid sta-
 tis? Sedete. si uultis discumbamus. ubi iubes?
 In primo loco discumbe. da mihi gustare maluas
 feruentes, porrige mihi mappā, afferte. Vide nū habeas pi-
 peratum. Intinge. utor. utere. da ficatum te-
 nerum, turdos, glandulas, lactucas. unus ex uobis pa-
 nem frangat. frange quadras, cœnate, profecto
 ille dignus est apud nos cœnare, da salsum,
 sardinas, lobia, cyma cum liquamine, rapatum, gallinam
 assam, offas iuscellatas, copadia, porcellum
 assum. pone discum cum scarijs, radices. men-
 tam. oliuas albas, & caseum, pro salsum, tubera,
 fungos. ministrantibus date cœnare, &
 coquo, & bellaria, quia bene ministrauit.
 date aquam ad manus. Exterge mensam.
 recentem da phialam, da merum. misce
 calidum in maius, in paruum. libenter. Spe-
 ro enim aliam uidere si permittas. propino tibi.
 bene. accipio a te libenter. ut quid non bibis?
 bibe domine. petiui & nullus mihi dedit. da nobis
 dulcem placentam. Sufficiat nobis. Eamus iam.

S 3 Accende

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΟΜΙΛΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ.

ἄφορ λαμπάδα. λαβέ, καλῶς ἡμᾶς εἶχες.
παιδίον ἐλθε, σύλλεξον ταῦτα πάντα, τοῖς ἰδίοις
τόποις ἀπόθου ἐπιμελῶς. σῶσον πῶς κλίνην.
ἐσώσαμεν, καὶ δῖαυτὸ σκληρόν ἔστι, ἐξετηνάξαμεν
καὶ προσκεφάλαιον ἐμαλάξαμεν. ἐπὶ δὲ γούρ
θνήσκῶς ἢ ἀναγκαῖα εἰσὶν, μηδεὶς ἔξω διανύ
κτερέῃ ἢ ἐξέλθῃ. ἐὰν τιτὸς φωνῆς ἀκούσω,
οὐ συγχωρήσω. ἀναλάβετε ἡμᾶς. ποιμᾶθε
καὶ ἀλεκτρυοφωνίᾳ με ἐξυπνήσατε ἵνα ἐκδράμω.

**ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕ-
ΡΙΝΗΣ ΟΜΙΛΙΑΣ
ΤΕΛΟΣ**

COTTIDIAN. COLLOQ. LIBELLVS.

Accende faculam . fume . bene nos habuisti.

Puer ueni . collige ista omnia , suis

locis repone diligenter . Sterne lectum .

Strauimus . & ob id ipsum durum est . excussimus

etiam puluillum molliuimus . Quia enim

segniter , quæ necessaria sunt , nemo extra per-

noctet , aut exeat . Si cuius uocem audiero ,

non parcam . Recipite uos , quiescite .

& gallicinio me excitate ut excurram .

L I B E L L I C O T T I

D I A N . C O L L O Q .

F I N I S .

BASILEAE APVD IOANNEM FROBENIVM .

MENSE VIIIIBRI . AN .

M . D . XVI .

Εὐεργετοῦμαι ὡς οἱ ὀφειλόμενοι.

Prudens simplicitas amoris recti.

Εὐεργετοῦμαι ὡς οἱ ὀφειλόμενοι.

Εὐεργετοῦμαι ὡς οἱ ὀφειλόμενοι.

11698

A. Schmidt
Schmidt
Schmidt
Schmidt
Schmidt

